Ketabton.com

:□#شهاب

بِسمِ اللّٰهِ الرَّحمٰنِ الرَّحِيم

یخ مې دبدن مغز، مغز او هډوکي ته رسیږی او زه د ډیر یخ څخه لړزیږم، داسی لړزیږمه چي هر سوک زما د ځنګ څخه تیریږی په زړه سواندې نظر راګوری. او زه چي بغیر له کوم موخي او هدف څخه پر لیسي سرکونه تیره وم، او زه چي حتا موخه او لاره مي معلومه نده او بې منزله په حرکت یمه. او زه چي کورنی نلرم، او زه چي حتا یو چت د

ketabton.com - The Digital Library

سر له پاسه د ژوند تیره ولو لپاره نلرم، او زه چي څومره بی پناه او بیچاره یم.

او زه؟ اصلاً زه سوک یم؟ یغما؟
څو ځله په کراره دا نوم لځان سره تکراره وم
یغما، یغما...

هغه یغما چی خپل د عمر په شلم مني موسم کي پښه ایخودلي.

یو ترخه مسکا مې په شونډو باندی خپره کیږی، او لځان سره فکر کوم زما نوم او زما ژوند څومره ښایسته ورته والي لری.

خپل د قدمو سرعت زیاته وم، داسي چي څو غټ او قوی سپیي راپسی ویي او زه خپل د ژوند د ژغورلو لپاره نه بلکي خپل د عزت او حیا ژغورلو لپاره د هغه ځای څخه د تلو کوښښ کوم.

مګر هغوی ندی راپسي؟!یواځی هغوي په ظاهر کي څلور پښی نه بلکي دوه پښو والا دی، دا فکر عجیبه لړزه مي په ناتوانه وجود باندی قایمه کړه.

لاس مي خپل د کمیس جیب ته چي د حجاب پشان دی راته ننباسم، ګوتي مي د یو څیز د لټون پسی دی، او زه ویریږم چي هغه شئ مي په هدیره کي لیاده باسلي نه ویي.

د یو شئ په لمس کولو چي د کلک پلاستیک پشان دی، نری مسکا کوم.

اه نو خپل ژغورونکي مي لځان سره راوړی د ګولیو پاکټ ته چي اوس زما په لاسونو کي دی ګورم او بیا یي بیرته په جیب کی ایږدم

شاوخوا د نظر څخه تیره وم او په ځیر سره ګورم چي اوس د ښار په کوم ځای کي کرار لرم؟ خو هر څومره چي خپل په مغزو فشار او بوج راوړم هیڅکله مي داسی ځای ذهن ته نه راځی چی ما دی لیدلی ویی.

ketabton.com - The Digital Library

نو زه څومره د هغه ځای څخه لرى شوې یم؟ او څومره فاصله مې تیره کړی؟ ضرور ډیر لرى شوى یم...

په همدې فکرونو کې نظر مې د هټي او هوټلونو خواته چې یو دبل په څنګ کې موقعیت درلودو وشو او بیا ولړزیدم، پښې مې بې واقه شوې او د تلو یارى راسره نکول.

دا ځل د یخ له لاسه و نه لړزیدم بلکې، د خلکو د ناپاکه نظر او مردار خندا وه چې زړه کې راته ویره واچول.

لکه چې تازه مې فکر شو چې زه جنی یم او دا هم هغه وینه څکونکي ښار د جنګیانو لپاره دی د هغه انجونو لپاره چې زما د جنس څخه دی د نرم والي او درد...

د هغه ځای څخه لرى کیږم، د نانواي خواته ځم او د ډوډی غوښتنه کوم اه چې څومره د ډوډی ګرم او خوندور بوی عجیبه ورته والي د ژوند د بوی سره لرى.

ههه د کوم ژوند څخه خبرى کوم د هغه ژوند څخه چې هیڅکله ماته ژوند نشو!

ډوډی راخلم او د څو شپو وږو پشان یې خورم، خپل مات شوى ساعت ته ګورم او تازه مې فکر د وقت تیریدو ته کیږی. یعنې زه پینځه ساعت بغیر له کومې وقفې او دمې څخه د یو نامعلوم منزل په لورى په حرکت یم! هک حیرانه کیږم و دی دومره توان او انرژی ته چې زه یې په پښو دره ولې یم.

په هغې تیرى چې زما څنګ ته وه کیناستم او خپل په فکرونو کې ډوبیږم، ډوبیږم په هغه تور ماضې وقت کې چې سم زما د تقدیر پشان تور دى.

خپل د عمه خبرى مې یاد ته راغلل" پخداى که پوهیږم چې د دى لیونۍ او عصبې جنۍ سره څه وکړم؟ مور او پلار یې خپل شَر کم کړو او دا مریضه جنۍ یې زما غاړى ته را واچول اه چې د هغوې مړینه لا زما په فایده نه وه." خو د دې خبرو هضم کول دومره ګرانه نه وه بلکې جواب یې وو چې زما ساه یې بنده کړه.

ketabton.com - The Digital Library

" ښځې دومره زما د غوږ لاندې بنګ،بنګ مه کوه خپله خو پوهیږی چې دا مریضې خیرنه زموږ په څه درد راځی."
په لوړ غږ خاندې او بیا وایې:
" لکه چې لیاده دی وتې چې د دی ډنګری په سر موږ دولس لک افغانې اخلو، یواځی یو څو وقته صبر وکړه ترڅو سلیم کاپیسا ته لاړشې، بیا د دی جنۍ شَر او مصیبت خپل د سر څخه کم کو، نجیب څلور ورځې وقت راکړی ترڅو امانت یې ورته تسلیم کړو"

صبر نجیب! دا خو هغه نجیب ندی چې څو ځله یې ماته د مزاحمت اراده درلود؟
همغه نجیب چې یو کور د بیځایه او بې پناه جنکیانو درلود همغه چې خپل د عیش او نوش پیسې د دی جنکیانو په سر پیدا کول!

بدن مې بې ساه کیږی او تازه د مصیبت لوې والې ته مې فکر کیږی چې څه بد مرغه تقدیر مې په تمه دې

که سلیم لاړشې بیا څه؟ هغه کس چې زما یواځنې حمایت کونکې په هغه کور کیدی، هغه کس چې په وار، وار یې ماته د واده وړاندیز کړی وو، په وار، وار یې د مئینې اظهار کړی وو، او ما یواځی هغه ته ورور ویلې وه

هغه ورور چې ما خپل خور نه منې.
نه، نور نشم کولې د هغه په مرستې حساب کړم عمه هیڅکله سلیم نه پریږدی چې زما سره مرسته وکړی نشم کولې هغه ته یو مصیبت وګرځم

د دی ترخه خاطراتو په یاد راوړل چې یواځی څو ساعته مخکې د شپې په تیاره کې تیر شوې وه حال مې خراب شو او څو څاڅکې اوښکې مې په څهرې توې شوی.!
نه داسې نه کیږی زه غښتلې یم، زه باید قوی اوسیږم خپل د ځان لپاره خپل د آیندې لپاره.....

باید یو لاره مې خپل د ژغورلې لپاره لټولې وایې یو داسې لاره چې ما د هغه کور او د دی مردار نظرنو څخه لرې وساتې خو کوم لاره؟ آیا کوم لاره هم شتون لرې؟ دا پوښتنه څو ځله لځان سر تکراره وم....

ketabton.com - The Digital Library

نه پوهیږم څومره وقت کیدو چې خپل ځان مې خپل ذهني خبرو ته سپارلي وو چې یو غږ د هغه ځای ښځه زه وویستلم.

و دوه هلکانو ته چې زما ښځه په لږ فاصله کې ولاړ وه ګورم

- اووو سترګو ته یي وګوره زما په نظر د ظالم لور د کور ښځه تختیدلې، ته راځه چې خدای رحم پر موږ کړی!

دواړه په لوړ غږ خاندی او زما طرف ته را نږدی کیږی.....

زه څومره کرکه لرم د دی نږدی والې او د دی ناپاک کثلو ښځه...
په تلوار خپل لځایه پاسیږم او په غټو ګامونو د هغه ځای ښځه لرې کیږم، یواځی خدای،خدای کوم چې زما پسې نه ویي راغلې، د څو دقو وروسته خپل شاته ګورم او کله چې ډاډمن کیږم چې د هغوی ښځه هیس کوم خبر نشته یو هوسا نفس اخلم

هوا په تیاره کیدو ده او زه تراوسه نه پوهیږم چې شپه چیرته تیره کړم ترڅو د دغه وحشي ځناورو ښکار نشم..

بغیر له کوم فکر ښځه لځان سره وایم کاش جنۍ نه وایی! لاس خپل په اوږده ویښتیانو چې د ټکری لاندی دی تیره وم او یو فکر مي مغزو ته راځی، څو دقي خپل په فکر کې بنده پاتی کیږم، او لځان سره وایم دا یواځنې لار ده چې ماته پاتي
مګر بله چاره هم لرم؟

په بیرو بار کې داخله کیږم ښار ډک دی د لیلا مې د هر ډول وسایل او کالیو ښځه.
خپل په فکر شرمیږم او له خدایه بخښنه غواړم.

د یو کراچي خواته ځم
- ورور د دي قیچي قیمت څو دی؟
- خوري ماښام شوي او ځکه چې نن ما کوم خرڅلاو ندی کړی تاسو 150 افغاني

ketabton.com - The Digital Library

راکړی.

بغیر د کوم چانه وهلو د قیمت په سر قیچي اخلم او د سړیانو د کالو پسې ګرځم.
تول دوکانونه کرار،کرار په بند کیدو دی، او زما تشویش او ویره په زیاتیدو..

مخکې ځم او نظر مې په یو دوکان چې یو د عمر پوخ سړی پکی شتون لری پریوځې، په منډه د دوکان خواته ځم چې هغه دوکاندار په حیرت باندی وایی:
- لوري خیرت خو دی؟ کوم شي دی په کار وو؟
- هو کاکا یو جوړه مردانه کالې او یو د غاړی پټو مي پکار دی!

سړی ما د نظر څخه تیره ویي بیا وايي:
- صبر اوس درته یو څو جوړی راوړم.
د څو دقو وروسته د څو جوړو کالو سره راځی او وايي:
- دا دي لوري وګوره یواځی تلوار کوه چې دوکان بنده وم.

په غور باندی کالې ګورم، دلږ دمې وروسته یو جوړه تور کالې دهغه خوا ته نیسم
- د دی قیمت څو دی کاکا؟
- ستا لپاره 800 یواځی یو دوه ځلي اغوستل شوی نوې دې.
- سمده، کولې شې یو د غاړی پټو هم د دی سره راته حساب کړی؟

- ځکه چې ناوخته ده او ته هم یواځی یي منم یي زما له خوا تاته ډالې. یو سپین دسما پټو مې خواته نیسې
- همدا سم دی؟

مننه کوم، کالې را اخلم او د بیرو بار څخه ځان باسم، افففف اوس خالې ځای له کومې کړم چې کالې بدل کړم؟

یو زړې غرفې ته مې فکر کیږی چې یو کونج کې ولاړه ده، شاوخوا ګورم کله چې د خلکو په نشتون ډاډمنه کیږم، نو د فرصت څخه استفاده کوم، او د غرفې خوا ته ځم او په تلوار خپل کالې بدله وم او یو هوسا ساه اخلم.

ketabton.com - The Digital Library

او څومره خوشحاله یم چې کوچني او ماشومانه بدن لرم د عمه په خبره چې ویل یې: د هلکانو پشان صاف یې!

بنه اوس د وینتیانو نوبت مې دی چې د شر څخه یې ځان بیغمه کړم، زړه نا زړه غچې خپل د وینتیانو خوا ته وړم سترګې مې پټی کوم، او په بیخ کې غچې کوم، د لړ اخوا دیخوا جوړه وم یې. البته داسې فکر مه کوي چې د فلمو پشان بنایسته او شتیلې مې قیچې کړی نه! یواځی شکل مې ورڅخه ماشومانه او لنډ او پورته کړی.

یو ځل بیا ځانته ګورم او کله خپل د کالو په منظم اوسیدو ډاډمنه کیږم، د مسافرخانو خواته قدمونه تیزه وم، د یو کلک څیز په لګیدو باندی په سړک وغورځیدم

- اخ پینه مې ماته شوه خدای دې ستا جزا درکړي چې زما پشان غټ پټ انسان دی ونه لیدو!

ځان سره لګیا وم او بنګ بنګ مې و، چې یو مردانه غږ د هغه ذهني جنجال څخه وویستم.
- بنه یاست ورور؟ وبخښی له قصده نه و تاسو ناساپه د موټر مخې ته راغلې..
هغه خبری کول او ما خلاص خوله د حیرت څخه ورته کتل دا اوس انس دی یا حور!
لوړ قد، بیحده توری سترګې، اوږد بانړه، قلمي پوزه، سپین مخ او تور بنواره وینتیان...

د ژبې لاندی داسې چې یواځې خپله یې واورم وایم: خدای دی واخله د خلکو زوی دي وخوړی، لیوني جیني اصلاً زما د ورور لځایه دی وي!

خلک زموږ شاوخوا راټول شوي او بنګ،بنګ یې وو...
د خلکو خواته ګورم او به کلکه لهجه وایم.

- هیله کوم خپل کارونو ته ورسیږي یو حادثه وه تیره شوه مننه ستاسو ټولو څخه!
د ځای څخه د پورته کیدو کوښښ کوم چې د پښي په بند کې مې سخته درد احساس کوم.
- بنه یاست؟
- مننه تاسو هم تلې شې.
په سترګو کې حیرت ګورم

ketabton.com - The Digital Library

- يعنې تاسو خپل د پېښې تاوان نغواړی؟
خلک تيت پرک کيږی او زه راحته نفس اخلم.

- پرې شوي خو نده وروره، خپل کار ته ورسيږی. استغفرالله څه ليونې خلک دی.

پداسې حال کې چې زما لاس نيسې وايي:
- پاسيږی ډاکتر ته ځو يو معاينه وکړی چې مات شوي نه ويي؟!

د هغه د لاس په لمس کولو مې تندې تروش کړو او په تلوار خپل لاس د هغه د لاس څخه کشه وم.
- وايم ښه يم نه يې آوری؟ توبه خدايه
په قهر او ډير کلک لهجې باندی وايي:
- محترم وروره زه هم بېکار نه يم اوس چې ستاسو د پېښې مسؤول يم بايد تاسو ويسم نو زر پاسيږې.

د هغه په جدی لهجه مې خوله بنده شوه او بې له خبرو لځايه اوچته شوم.او ګوډه ګوډه د چنار ګل بابا(دا هغه لقب دی چې د هغه په ليدو مې ذهن ته راغلي و) د موټر په طرف روانه شوم.(په دی لقب ايخودو خندا هم راتله) خو کوښښ مې کولو چې ښکاره نکړم.موټر خپله چوپتيا خوره کړی وه،نه ما او نه هغه خبرې کولې!
د تليفون زنګ چوپتيا ختمه کړه.

- بلې مور جانی آورم.
د هغه طرف غږ مې وانه وريدو، بيا ده ورته وويل:
- يو مشکل کی يم شايد لږ ناوخته کورته درشم.
- هو مور جانی خيرتی ده زه وروسته زنګ وهم.
- خدا پامان.

يو څو دقيقې وروروسته شفاخانې ته ورسيدو.

بيا يې لاس رامخکی کړو چی راسره مرسته وکړی. او زه فکر کوم چی دا ولی دومره

ketabton.com - The Digital Library

غور نه کوې. زه جلۍ یم او دا هم افغانستان ؟؟

مخکې له دې چې زه انکار وکړم، زما لاس نیسي او زه تازه خپل ځان ته مې خیال کیږي چې زه خو د هلکانو په جامو کې یم !

نو هغه ګناه نه لرې ځکه هغه فکر کوې زه هلک یم، نو د یو هلک لمس د مرستې کولو لپاره ګناه لرې؟ نه نه لرې...

ولې زه څه؟ زه خو پوهیږم چې جلۍ یم، او هغه نا محرم دی.
خو څه وکړم؟ بله چاره نشته اول دا چې زه په دې پښې تللي نشم.
او دویم دلیل دا چې ما په خپل وجود کې د جلۍ توب ټول حس وژلی دی او تر اخره به د هلکانو جامو کې به ژوند کوم.....

زموږ د یو بل لمس کول د هوس او شهوت څخه پاک دی.
نو بیا څه ستونزه ده؟ په همدې خبرو باندې ځانته تسلي ورکوم او نه پوهیږم چې څه وخت د ډاکټر کوټې ته ورسیږو. د دروازې ټک،ټک وهلو وروسته کوټې ته داخل شو! په کراره سلام کوو.

ډاکټر- علیکم السلام مهرباني وکړې.
هلک زر وایی: ډاکټر صایب د ورور پښې مې ستونزه پیدا کړې یعنی له موټر سره یې ټکر کړې یو ځلې که وګورې چې کوم خاص مشکل خو نلری؟
او زه د چنارګل بابا د ژبې د تیزوالی په حیرت کې پاتې کیږم.

ډاکټر- سمه ده راشې دلته کینې.

د چنارګل بابا په مرسته زه په چپرکټ کېناستم.
او ډاکټر په معاینه کولو باندې لګیا شو.....

ډاکټر- کوم خاص مشکل نه لرې یواځې لږ ضربه یې خوړلې چې ګچ کوم یې ورته تر یو هفته خلاصه نکړی او هو ونه ګرځی وربادي.

ketabton.com - The Digital Library

په تلوار وایم: یو هفته ډېر وقت دي بې له ګچ نه کیږی؟
ډاکټر- نا نه کیږی که ګچ نشي نو مشکل یې زیاتیږی.
بیا چنارګل بابا جواب ورکوي.

چنار ګل بابا- ګچ یې کړې ډاکټر صایب!
بد، بد چنار ګل بابا ته ګورم چې هغه خپل اوږه اوچته وې (معنا دا چې ماته څه)
لږ وخت لپاره په چپرکټ کی کینم او هغه پیسې حسابوي.یو ځل بیا د نامعلوم راتلونکي په فکر کې ډوبه شوم، نو د دې لارې پای به څه وي! د دروازی غږ شو او چنار ګل بابا دننه راننوته لاس یی راته راکړو او زه یې پوره اوچته کړم،د زینو په طرف ځو او کرار کرار لاندی ښکته کیږو!

په کوچنیو ګامونو موږ تر موټر ورسیدو، چنار ګل بابا د موټر دروازه خلاصه کړه او زه په مخامخ څوکی کېناستم.

چنار ګل بابا- نو اوس راته ووایه چې ستا کور په کوم لوري دی؟

غلی پاتې شوم او نه پوهېږم چې څه ځواب ورکړم، له لږ ځنډ وروسته مې خوله خلاصه کړه چې خبرې وکړم:

- زه د بدخشان یم او مسافر یم، یو نسبتاً ارزانه مېلمستون ته لاړ شه.پیسې نه لرم، باید کار ته ولاړ شم، یوازې هغه شېږ زره افغانۍ مې راوړې چې په خزانې کې مې وی. او بس.

زما د خبرو وروسته بیا خاموشي حاکمه شوه!
چنارګل بابا-که تاسو کوم مشکل نه لرئ، زموږ د کور میلمستون لوې دی، تاسو کولې شئ زما سره لاړ شئ!

نه پوهېږم چې څه ووایم، زما په اند دا بده خبره (وړاندیز) نه ده، اوس چې زه هلک یم، دا ماته څه توان رسولې شي! په هرصورت، زه د خپلې خوښې خلاف وایم:

ketabton.com - The Digital Library

ـ نه مننه، زه تاسو ته تکلیف نه درکوم !
چنار ګل بابا۔ نه د څه تکلیف دنده می ده اوس چی ستاسو د وضیعت سبب شوی یم.اوس تاسو ته څه فرق کوي چې مسافر خاني ته لاړشي یا که زما کور ته!

خبرو سره یی موافقه وم هغه صحیح ویل ماته نو څه توپیر دهغه کور او مسافر خاني کې و؟ نو ځکه مي ورته وویل:سمه ده که کوم مشکل تاسو ته نه ویې او آرام یاست، زه کوم خبره نلرم.

هغه ماته په فکرمند نظر راګوري او بیا په کراره لځان سره یو څه وایي چې زه یې نه آورم.

او زه لځان سره وایم هغه زما پېښه ماته کړی اوس دی نو ما وزغمي خود نو.
د نږدې شل دقیقو سفر وروسته، چې بغیر له کوم رابندون او ترافیک څخه وه، هغه د یوه لوړ بالا منزله ودانې مخکې ودرېدو! او ساتونکو دروازه خلاصه کړه، تقریبا، 6,5 دانې ساتونکې وه! ما په خلاصه خوله هک حیرانه خپل د مخ منظری ته کتل

داسې خو نده چې دا کور نه نه وبخښې دا مانې د دی چنار ګل بابا ده!
دننه ننوځو او زه د پخوا څخه لا ډیر حیرانه شوم،دا اوس کور دی که مانۍ ده!؟
د دې مانې په لیدو اخته کیږم،څومره هم غټ او فراخه دی، دا زما د عمه د کور څخه تقریبا پنځوس چنده لویه ده،یو لوې باغ د ونو ډک، یو حوض او دوه کوټې چې له دې مانۍ څخه په څو متری کې لرې موقعیت لري.د حویلی او د هغو دوو کوټو تر منځ یو لوی چمن شتون درلود..

د کور د لیدو په حال وم چې د تېوخي آواز د دی سبب شو چې د هغه ښکلې منظرو د کتلو څخه لاس واخلم..

چنار ګل بابا۔ که ستاسو کتل خلاص شوې وی نو، مهرباني وکړئ دننه لاړشي (او د مانۍ په لور یې اشاره وکړل)دواړه یوځای دننه لاړو او هغه زه یوې لویې کوټې ته چې شاید میلمستون یې و راوبللم.

ketabton.com - The Digital Library

عمران، د مېلمه ښه راغلاست وکړه، هغه دا خبره وکړل او پخپله لاړ او زه یوازې پاتې شوم د یو نالې خوا ته څم او پر هغه کینم.

په وجود کې مې یو حس پېدا شو, شاید دا کینه وه،د چنار.ګل بابا سره.
د ګیلې په توګه لځانه سره وایم، چې ولې خدای هر څه یو چا ته ورکوي! ښکلا، پیسې، شتمني او خوښۍ.! یو غټه ساه اخلم ترڅو له دې بې ځایه فکرونو څخه ځان خلاص کړم
په هرصورت، هغه زما سره مرسته کړی وه.
د هغه د موټر ماډل څه وو؟ نه پوهیږم یو لوی تور موټر څومره آرام وو!

زه به د موټر په ماډل له کومه خوا خبره شم؟ کله چې په ژوند کې مې داسې موټر نه وو لیدلی، افسوس کوم په خپل حال باندې. هغه هلک چې عمران نومیده، د اوبو کوزه په لاس کوټې ته راداخل شوو، د هغه په راداخل کیدو زه وشرمیدم، چې یو هلک دی زما لاسونه پریوی..! لاسو منځلو وروسته,دوه ځوان هلکان له ډوډۍ سره راننوتل.! حتماً دا شاهی مانۍ ده،او زه یې په خوب کې وینم! یعنې دا ټول د چنار ګل بابا د کور نوکران دی..؟

چنار ګل بابا د کور ساده کالو کې کوټې ته راننوتې او زما څنګ ته کېناستو، د هغه په کیناستو زما څنګ کې زه پعذابه کیږم خو د دی خبرې په یاد راوړل چې زه اوس هلک یم یوه لنډه موسکا مې په شونډو خپره کیږی.ډوډۍ دومره خوندوره وه، چې ما لکه قحطۍ وهلو خلکو پشان په ډوډۍ حمله کړل او پر خوړلو ی اخته شوم!

کله چې ښه موړ شوم، سر مې پورته کړ، چې د چنارګل بابا د حیرت څخه ډک نظر باندې مې سترګو ولګیده، اوږه مې پورته کړه.او ومې ویل: زه وږۍ وم!
هغه یو کم رنګه موسکا وکړه، چې ژر یې خپل مسکا له منځه ویوړل.له میز څخه ډوډۍ نوکرانو ټوله کړه، او میوه او د هغه څخه وروسته چای راوړل..

زما په لاس کې د چای پیاله وه چې یو بل ځوان هلک راغی، هغه هم ښکلی وو، خو د چنارګل بابا د ښایست په اندازه نه. ځان سره وایم:اه سترګې دی وتره لیونی جلی.

- زید، ته چیرته یې وه هلک؟
چنارګل بابا- په ربښتیا چې ړوند یې، رضوانه.

ketabton.com - The Digital Library

د هغه نوې راغلي هلک موږ ته پام کېږی، او مخکې له دې چې څه ووايي، سترګې يې زما په لور تينګې شوې.
چنارګل بابا خواته يې(چې زه تازه خبره شوم چی د هغه چنارګل بابا نوم زيد دی اشاره وکړل او ويې ويل: نه يې رامعرفي کوی زيد؟

چنارګل بابا- ته خپله ورڅخه پوښتنه وکړه، زه نه پوهيږم چې نوم يې څه دی؟
رضوان په حيرانی ماته ګوري!
زه په چټکی سره ټوخی کوم،او آرامه ورته وايم:زه يوسف يم، او اوس دلته مسافر يم!

د رضوان جواب مې په يو نارينه غږ چې ډير زحمت مې وباسو د هلکانو پشان واوسيږی ورکړو، تر څو څوک راباندی شک ونکړی چې جلې يم!

رضوان- له پېژندګلوی څخه مو خوشحاله شوم، يوسف جانه.
ما په مسکا جواب ورکړو: زه هم.

رضوان د چنارګل بابا په لوری ګوری او په سترګو تری پوښتي کوې چې څه خبره ده؟

چنارګل بابا- دا همغه هلک دی چې په موټر می ورسره ټکر کړی.

چنار ګل بابا دا خبره کوی او په بی حوصلګی د کوټې څخه وځی.
رضوان چی اوس يی سترګی د حيرت څخه د توپ په شان راوتې ماته ګوری

چې زه بې اختياره مسکا کوم او وايم: داسی مه راګوری اوس ښه يم!
زما په خبری رضوان خاندی او د ناستی لپاره راته اشاره کوی او زه هم ورسره په ډير واټن کې کينم. د چنارګل بابا څخه رضوان ډير اخلاقي هلک وو او ډير ژر ملګری شو،له خپل حاله ورته وايم او رضوان يی آوری او په ډير زړه سواندی نظر راته ګوری البته د ويلو وخت کی لګ مالګه مرچکې پکې زياتوم او يو د دروغو قيصه ورته کوم..
" دلته به د جنې نوم چې يغما ده او ځان يې يوسف معرفي کړی په همغه د يوسف په نوم په مکالمه کې ليکو پام کوی چې غلط نشي"

ketabton.com - The Digital Library

یوسف- زما مور او پلار مړه شوی او زه د هغوی یواځینی اولاد وم هلته راته شرایط بیحده سخت ول نو ځکه ددی خوا په لور راغلم تر څو یو کار پیدا کړم چی د چنارګل بابا په مهربانی" خپلی پښې ته اشاره کوم"چی داسی شوم.

رضوان لومړی په حیرت راګوری خو یو دم په کړس کړس خاندی او وریځې پورته اچوی او وایې: چنار ګل بابا؟!

د هغه په خبره تازه مې فکر شو چې څه مې وویل او د شرم څخه تکه سره شوم، او کوښښ مې وکړو خپل خبره اصلاح کړم خو رضوان همغسی بی واکه له خندا څخه پر ځمکي پروت وه.

یوسف : هغه...هغه زما مطلب زید جان وه..
په مظلومانه ډول دا خبره وایم: دا خبره دی زموږ تر مینځ پاتي شي سمده.

چي دا ځل رضوان نور هم په کړس خاندی او وایې: هلکه ! ته څومره د نجونو په څیر یی!

د رضوان پدی خبره رنګ مي د ځیري څخه الوځی خو کوښښ کوم ځان له لاسه ورنکړم او په کلکه لهجه وایم: نه هیڅ هم داسی نده فقط تنه مي وړه ده چي مخکي مي درته دلایل یی وویلې.
رضوان: کوم هدف مي نه درلوده فقط ټوکه مي وکړه!
ورته مسکا کوم او وایم: پوهیږم ستونزه نشته

اوس پوهه شوي وم چي رضوان له زید نه مشر دی، دوه ورونه او یوه خور یي لرله پلار یي د ښار نامتو سوداګر وه چي ما نه پیژنده! د ډیر خبرو او خندا ګانو وروسته رضوان د پورته کیدلو اراده وکړه او په همغه حال کې په خندا وویل: ویني دا چنارګل بابا څومره بی پروا او بیعقل دي؟ میلمه یي د خداي په هیله پریښودی او دي لاړ.

د رضوان پدی خبره چې زما ورکړل شوی لقب یې زید ته استعمال کړو دواړه په خندا

ketabton.com - The Digital Library

شو چي رضوان په همغه حال وویل: البته که رښتیا ووایم زما خو ستاسره ښه سات تیر شو.

یوسف : زما لپاره هم ګرانه وروره
زما په دي خبره رضوان په زوره زوره وخندل او د اشاري ګوته يي زما په لور ونیول او ویې ویل: تر یوي اوني پوري هیڅ ځاي ته نشي تللی ګرانه وروره...

داخل دواړه خاندو! رضوان شپه پخیر وایی او ځی،عمران هم زما ځای جوړوی او ځی، بیا هم زه پاتی شوم او اندیښنی دا څو ساعتونو کی لکه چې هر غم او اندیښنه می هیره کړی وه.زه یو شوخ او خوشحاله مزاج لرم تل هڅه کوم چي د نورو په شونډو مسکا میلمنه کړم خو له دننه نه ددي سرچپه یم سترګي مي درندیږي او د خوب نړي ته ځم.

رضوان- یوسف.. یوسف! پورته شه سهار شوی یوسفففففف....
سترګي مي غړوم او د رضوان په لیدلو له خوبه راپورته کیږم،بیا هم په خپل شوخ پوستکي کي ورننوځم دا چي زما حال ښه ندي، غم لرم، درد لرم دلیل نه کیږی چی نورو تولو ته هم دا بی معنا حس ولیږدوم..

یوسف- مرګ یوسف اوس یوه شپه دي ډوډی راکړه داسي یی بیرته رانه وباسی.؟
زما په خبری د رضوان قهقهه پورته کیږی،آیا دا مخلوق غیر له خندا هم ژوندی پاتی کیدلی شی؟!

رضوان- ای یوسف پخدای په یوه شپه کی درپسی خپه شوم، ما هیڅکله ستا په څیر ملګري نه درلود.
یوسف- مهربانی مو ده اوس صبا ناري راکوی یا نه؟

رضوان پداسي حال کي جواب راکړو چي په غږ کی څپی وهلی:راځه پورته شه مخ او لاس دی پریمینځه صبا ناري چمتو دی!

پورته کیږم او د حمام په لور ځم،په آئینه کي ځان ته ګورم،دا زه یم! یغما!؟ یو هلک په ګډوډو او تیټ او جیګ ویښتو وینم! غټي سترګی نه خو اوږدی او د نورو په وینا ښکلی

ketabton.com - The Digital Library

،توری وریځې، منځوی پوزه چی له مخ سره می جوړښت لری، لوړ قد البته د نجونو په مینځ کې لوړ شمیرل کیږم او د شیدو په څیر سپین. پوستکی؛مسکا کوم هغه کس ته چې په آئینه کې یې ګورم چی نیوهیږم څه یې په انتظار کی دی؟

له آئینه نه مخ اړوم او کوټې ته ورځم رضوان ناست دی، او لکه چې ماته په تمه وو؟

رضوان- څومره دی وقت تیر کړو؟ ښه ده چی ته انجلی نه یی کنه څه به دی کول!
(رضوان هم زما په څیر شوخ طبیعته وه)
یوسف: ستا په څیر خو بدرنګه او بدشکله نه یم چې آیینه پریښودل راته آسانه وی!
زما په خبری رضوان خاندی او په ویاړ وایی: نه رښتیا ووایه تر اوسه دی زما په څېر ښکلی هلک لیدلی؟(او خپلی سترګی ډیر په ناز اړوي، په دې حالت یی زما په ستونی کی کړی ګوله الوځی او ټوخیږم او د ډیری خندا له امله لکه لبلبو (چوغندر) سور اوړم..

په رښتیا چی ښکلی وه مګر نه د چنارګل بابا په کچه او اندازه.....

یوسف: ښه ده چی انجلی نه یی کنه په دی سترګو اړولو په دیې څو نفره تباه کړی وای؟

دا ځل ما په قهقه وخندل او رضوان راته هک پک کتل!
یوسف: څه دی ګرانه وروره تراوسه دی ژوندی موجود ندی لیدلی؟
رضوان د مربا مړی پورته کولو حال کې په مسکا یی وویل:ژوندی موجود می لیدلی خو ستا په څېر نه..؟!

هیس مې ونه ویل او ډوډی مو وخوړل،د صبا نارې وروسته رضوان دفتر ته ځی او زه یواځې پاتی کیږم، بیا هم غم مې د زړه په لورې برید کوی، او زه خپل د دی بیځایه ففکرونو څخه د نجات لپاره د چمن او باغ لوری ته ځم !
نیوهیږم څومره وخت تیر شوی وو چی د یو کس غږ اورم..

_ یوسف .... یوسف
د رضوان غږ وه، په لوړ غږ وایم:دلته یم.
په غوصه زما په لوری راځی او وایي:چیرته ورک یی!

ketabton.com - The Digital Library

یوسف- دلته ورک وم.(د باغ په لوری اشاره کوم)
رضوان- غرمه چیرته وی؟
یوسف- همدلته وم نو.
رضوان د خولې څخه یو پوف کوي او وایي: نو ولی دی ډوډی نده خوړلی؟؟

د رضوان په خبره تازه مې د هوا تیاره کیدلو ته پام شو! او په کراره وایم: وبښې وخت می بیخې له لاسه وتې وو،دا ځاې دیر ښکلی دی.
زما په خبره رضوان راته په مسکا ګوری او وایې: ډاکټر درته نه وه ویلی چی یوه هفته له ځایه مه پورته کیږه !؟
:#شهاب
د ډاکټر خبره مې تازه یاد ته راغله، خو ځان بی خبره نیسم او د رضوان خبره بدله وم او وایم: دفتر کې کار څنګه تیر شو؟
زما په خبری رضوان خپل سر په دواړو خوا وخوره ویې او ویې ویل: په ربنتیا چې ډیر سپین سترګې یی خبره ولی تیروی!

د هغه پدی خبره دواړه خاندو او د کور په لور ځو
چنارګل بابا- سلام یوسف خان.

مخ می اړوم او تازه مې چنارګل بابا ته پام کیږي او وایم:علیکم سلام ښه راغلئ.
رضوان زما د ځیری او د خبرو طریقی ته په کتلو هڅه کوی خپله خندا تیره کړی!
او بریالی کیږی او چنارګل بابا ته مخ اړوي او وایې ورته.

رضوان- زید پخدای که یو سم کار تا خپل په ټول ژوند کې کړی وی نو هغ همدا د یوسف راوستل دی.

چنارګل بابا داسی لکه چې د رضوان خبره یی نه وی اوریدلی وایی:مور چیرته ده؟
رضوان- د ترور دوی کره تللی.
چنارګل بابا- ډوډی مو خوړلی؟
رضوان- نه عالیجناب ته په تمه وو.
چنارګل بابا بی له کومی خبری ځی او خدمتګارانو ته غږ کوی.

ketabton.com - The Digital Library

د شپې ډوډی تیاریږی او په پوره آرامتیا کې خوړل کیږي
زید- عمران چای راوړه
عمران- په سترګو ښاغلیه.
چای راوړل کیږی د وچی میوې سره؛

هغه دواړه په ټیلفون کې مصروف ول او زه لکه د لیونو په څیر می ورته کتل
رضوان خپل سر پورته کوی او زما په لیدو وایې:راکړه ټیلفون دی چې د وای فای کوډ درته ووهم

په حیرانې وایم- وای فای څه دی؟
دا ځل ښاغلې چنارګل بابا هم سر راپورته کړ او دواړو په حیرت ماته را وکتل او رضوان په همغه حیرت وویل: په قرآن رښتیا وایه ته یی نه پیژنې؟
یوسف- نه پخدای.
بیا هم زما په خبری دواړه هک حیران شول.
رضوان- ته راکړه ټیلفون دی.

یوسف : نه یی لرم
دا ځل نو په واضح ډول د دواړو سترګې د توپ په څیر د حیرت څخه راوتلل او رضوان وویل: له غره نه راغلی یی یوسف جانه؟
یوسف- هو رضوان جانه بدخشان ډیر ښکلی او سمسور غرونه لری!

زما په دې خبری رضوان په کړس وخندل او چنارګل بابا هم لږ غوندی مسکا وکړه.
رضوان بیا وویل: درس دی ویلی؟
یوسف- هو تر دولسم ټولګي پورې.

رضوان-انګلیسی څنګه؟
یوسف : لږ لږ می زده ده.

زما په خبرو رضوان په فکر کی ډوبیږی او هیڅ نه وایی. په دی دوه شپو کی ولی د

ketabton.com - The Digital Library

عصبی حملی پته نه لګيږي؟ نیو هیږم ورته حیران یم! څلور شپی تیریږی او رضوان له ما سره عادت کړی دواړه خاندو خو چنارګل بابا لږ وینم،یو ځل هم د چنارګل بابا مور زما پوښتنی ته راغله په رښتیا چی ښکلی او زړه سواندی ښځې وه.

د چنارګل بابا مور- زویه څنګه یی؟
یوسف- ښه یم ترور جانی وبښي ستاسو مزاحم هم شوم.
د چنارګل بابا مور- دا څنګه خبره ده زویه زموږ د سترګو په سر ځاې لرې.
وروسته له لنډو خبرو کولو له کوټې نه لاړه
په دا څو ورځو کی هیڅ ورځ نه وه چې د دوی میلمستون خالی ووسی ډیر قومی خلک ول...

نن شپه می دلته پنځمه شپه ده !
نور باید ورو ورو تللی په همدې فکرونو کې وم چې رضوان دهلیز ته راغی او مخامخ ماته کیناسته کرار یي سلام کړو.
یوسف- علیکم سلام
په تیلفون کې بوخت شو، په یو څه لوړ غږ می وویل:رضوان!
رضوان- وایه!
یوسف- صبا ځم
زما په خبری رضوان په جدی نظر راوکتل او ویې ویل: چیرته؟

یوسف- د کار او مسافر خوني پسې.
رضوان- چا درته څه ویلی؟
یوسف- نه خو میلمستیا هم یو حد لری.
مخکی له دی چې رضوان کومه خبره وکړی د چنار ګل بابا غږ پورته شو چې ویې ویل:رضوان دا باغوان چیرته دی؟
رضوان- کلی ته ولاړ.
چنارګل بابا- بیرته نه راځی؟
رضوان- نه فکر نکوم.

رضوان لنډ ځوابونه ورکول ګواکی فکر یی ګډوډ وه

ketabton.com - The Digital Library

چنارګل بابا پوف کړو او ویې ویل: نو باید یو بل باغوان پیدا کړم!

باغوان .... باغوان له فکر نه چې په سر مې درلوده وړه شانتې مسکا مې وکړه خو په ویلو یې باوری نه وم بیا هم جرأت مې وکړ او ومې ویلې: که ستونزه نه وی زه باغوانی کولی شم؟

دواړه حیران شول چنارګل بابا څه ونه ویل خو رضوان په نه زړه وویل: څه وایی یوسفه! ته زموږ میلمه یی او تر اوسه ښه شوی هم نه یی!!

یوسف- مېلمستیا هم حد لری ځنګه چې ګوری زه هم کار پسی ګرځم او صبا مې پینه هم له ګچ نه خلاصیږی.

په تمه د دواړو طرف ته ګورم چې رضوان وایې: بیا پاتې کیږی؟

خاندم او د سر په ښورولو یې خبره تایید کوم،یو دفعه الوځی چې غیږه راکړی چې زه هم پورته کیږم او لاسونه مې مخې ته نیسم او وایم.

یوسفچ- عه عه نو حیا دی چیری زما خورکی نه ګوری زه نامحرم یم هوم؟
رضوان: هههههه زه دی وډار کړم چې څه خبره ده لیونیه!

چنار ګل بابا چې تراوسه غلی ناست وه وی ویل: په دی ډنګر او ضعیف ځان دی دومره لوی باغ د کارونو له ضماواري وتلی شې؟
یوسف- هو ما هلته هم باغوانی کوله!

سر ښوروی او څه نه وایی چې رضوان وویل: نو ښه راغلاست باغوان یوسفه!!!!!!
ومو خندل او دا ځل چنارګل بابا هم زموږ سره وخندل،ځومره په مسکا باندی ښکلی ښکاری دا مخلوق،البته د وررور په ځای مې دی وی!
په دی فکر مې په کراره ځان سره وخندل....

نن له چنارګل بابا سره ځم چې پینه مې له ګچ څخه خلاصه کړی، له مخکې نه اوس

ketabton.com - The Digital Library

راسره ښه شوی کله چې څوک نه وی راسره خاندی او ټوکی کوی خو له نورو سره رسمی خبری کوی؛

- مهربانی وکړی.
یوسف- سلام.
همغه ډاکټر می چی مخکې لیدلی وه په کراره یی وویل:
ډاکټر- علیکم السلام پینه دی څنګه ده؟
یوسف- ښه ده شکر..

وروسته له دې چې پینه می له ګچ نه وباسی له روغتون نه وځو
چنارګل بابا په خندا وایی: زه وایم ته یو دفعه انجلی ونه اوسیږی یوسفه!

په لاس مې د هغه په سر ګوزار کوم او ورته وایم:سړی شه چنارګل بابا.

زما پدی خبره هغه 180 درجې زما خواته را وڅرخیده او په حیرانتیا یی وویل: څه دی وویل چنارګل بابا بیا څوک دی؟

د هغه پدی خبره تازه خپل خبری ته مې فکر شو او په ډار می وویل: مخ دی واړوه. چې اوس ما غوندې بل څوک په موټر ونه وهې او معیوبه یې نکړی.

چنارګل بابا- خبره مه بدلوه ووایه چنارګل بابا څوک دی؟
یوسف- زید جانه وایم چې له رضوان نه احوال لری؟؟؟
چنارګل بابا- یوسف سړی شه ووایه چنارګل بابا څوک دی؟

موټر یی ودروه او زما تازه پام شو چی کور ته رسیدلی یو.
چنارګل بابا- نه یی آوری وایم چنارګل بابا څوک دی؟

تیښته می پر پاتي کیدلو ښه وګڼله په هغه حال کې چې د موټر دروازه مې خلاصوله په خندا می وویل: خپله دی یې ګرانه ورور جانه خپله دی!
د دی خبری نه وروسته مې د مانې په لور منډه واخیسته! او چنارګل بابا هم راپسې شو په

ketabton.com - The Digital Library

هغه حال کی چی زما پسی منډی وهلی، په لوړ آواز سره د خندا یی وویل:

چنارګل بابا: مګر زما لاس به درته ونه رسیږی یوسفه وژنم دی!
په منډه مانې ته ورننوتم چی رضوان می ولیده خواته می ورمنډه کړه او شاته یی پټ شوم،په داسی یو غږ چی هیجان او پاریدنه پکې پټه نه وه ومی ویل: هله چی وژنی می!!

د چنارګل بابا آواز پورته شو: یوسفففففف!!!!!!!!!!
زما په لیدلو چې د رضوان شاته پټ وم شیطانه مسکا یی وکړه، رضوان بیچاره هک پک زموږ دواړو تر منځ لیدونکی وه. چنارګل بابا له فرصت نه ګټه پورته کړه او زما خواته یی رامنډه کړه، چې ما په لوړ او غټ غږ وویل: رضوان خاورې دې په سر شه ددی چنارګل بابا مخه ونیسه یوه نړی ارمانونه لرم!

زما په خبری رضوان په کړس وخندل او ویې ویل: آخر دی هم خپل کار وکه.؟!

لا د رضوان خبره خلاصه شوی نه وه،چی چنارګل بابا رضوان یو لورې ته ټیل واهه او زما په خوا یی حمله وکړه چی زما د چیغه پورته شوه، په لاس یی زه د شا لخوا له کالیو ونیولم او لکه ماشوم یی پورته کړم!

د ربنتیا هم د هغه چنارګل بابا پهمخکي زه یو ماشوم ښکاریدم نور هیس.
چنارګل بابا-ووایه وګورم څه دي ویل؟! چاته دي چنارګل بابا ویلی هوووم ؟؟؟

د ډار څخه په ډک غږ می ورته وویل: زید جانه ته چیرته چنارګل باباي یې په توکو دی هم سر نه خلاصیږی او نه پوهیږي هان؟؟؟

زما په خبری دواړو په جګ غږ وخندل اوما ادامه ورکړه: سمده زما په اندازه جذاب نه یی ، خو بیاهم ښه یی په خدای زه خپله درته ښځه پیدا کوم سمده وروره په زړه مه نیسه اوس می راښکته که..!

زما پدی خبرو اوس نو دواړو خنداوی د ګاوندي کورته رسیدلي وه، زه دي زید په لاسونوکی داسي وم لکه ماشومه اوس باید جزایي شم دي شرمم احساس می وکه او ومې

ketabton.com - The Digital Library

ویل !

یوسف- هی ځمکه ته می ښکته که، اوس سمده چنارګل یې هې خپل قد زما په مخکې مه راوړه یاالله ځمکه ته می ښکته که.

دواړو خپله خندا تموله کړه چنارګل بابا زه ځمکي ته ښکته کړم. او ما ناساپه مخ د رضوان خواته کړو او ورته مى وویل: اووو تور ماره ولی خاندي! هیڅ دي کولی نشوو ما دي آدم خوار له لاس څخه راخلاصه کي زما ټول حیثیت دي سوال لاندي لاړ! بیا مې پام شوو چې ګل ته می آوبه ورکړل...

خدایه بیا مې څه وویلې نن حتماً مړه کیږم دي دي ژبې ده لاسه، خاوري دي په سرشه یغما خاوررر دي په سر شه یغماااا.. دا ځلی دي رضوان نوبت شوو ما پسې منډې ووهي، وای خدایه بیا دی موړګ او پیشو لوبه پیل شوه، چنارګل بابا په زوره، زوره خندلي او رضوان سترګي سری وي ماپسې منډي وهلي او ویل یې:اووو لنډیه اوس زه درته ښایم څوک تور مار دی؟! آیا تا زما په شان داسي جذابه او ښایسته انسان لیدلی ده لنډیه!؟وډریږه!

باید یو بل تخنیک وکاروم،داخلي د چنارګل بابا شاته می پناه ویوړه،او په خوږه او شیرنه لهجه می ورته وویل:زید جانه صدقه دي شم الهي، خومره مهربانه یی خدای ته وګوره ماخه ورته وویلی هغه ته (اشاره می رضوان ته وکړه) چې د څه پشان راپسې منډي وهي..؟!

چنارګل بابا د حیرت څخه په خلاصو سترګو ماته کتل..رضوان کرار، کرار رانیږدي کیده چي ما په لوړ غږ ورته وویل: په قرآن که زما دسر یو ویښته وشکوې،زید دی ژوندي نه پریږدی. نور دي زړه وروره (او بیا مې مخ د چنارګل بابا خواته کړه او مې ویل: کنه زید جانه؟؟؟

وااای بیا دوی د ډیر خندا څخه خپل پښتورګي نیولي وه،
زید په جګ غږ وویل: هرڅوک که زما ښځي ته نیږدي شو پښي ورته ماتي کوم خیر

ketabton.com - The Digital Library

خلاصه..

د چنارګل بابا پې خبره داخل ما در حیرانتیا څخه ښکرونه پیدا کړل! او رضوان نور رانیږدې نشوو هملته څکمی په سر کیناسته او خندل یې، چې ما څو سوکه د چنارګل بابا په اوږه وکړل او ومې ویل: سپین سترګیه، لږ حیاهم ښه شي ده (د هغه په شان خو لږ د خولې او سترګو په کږه کولو مې په مسخره لهجه د هغه پیښې وکړل او ورته مې وویل: هرڅوک زما ښځې ته نیږدې شي وژنمی. تا چنارګل بابا ته نو څوک ښځه درکوي؟

دا خبره مې وکړل او مانې په لورمی پښو ته زور ورکړه ، او د دواړو څخه لرې شوم، او یواځېږمې د هغوی د خنداګانو غږونه د شا لخوا څخه آوریدل..

***

زما یوه میاشت ده راتک څخه تیره شوی وه، خوو تراوسه د دي کورني د پلار سره مې کتلې نه وه؟! موږ ټول یوځای په یو دسترخوان ډوډی خوړل.زید خور 23 کالو عمر لري،او ډیره ښه او با حجابه جلی ده.رضوان 28 او زید 26 کالو دي، ښه اخلاقي او ښه کورني لري،اوس زه هم د دي پنځه نفرې کورني یو غړي حساب کیدم' دي یو میاشت کې تقریباً 2 ځلي عصبي حملې راته پیدا شوې خو ډیره شدیده او دوامداره نه وه....

نن شپه د زید پلار د سفر څخه راغې، مهربانه سړی وه ربښتیا هم نېکبخته کورني وه.
او زه بیا د لیونیانو پشان د داسې یو ژوند حسرت او آرمان خورم...

نن شپه د ټولو شپو پر خلاف ژر خپلې کوټې ته راغلم، یوه د هغه دوه کوټو څخه چې د مانې څخه د باندې وې د اوسیدو لپاره مې انتخاب کړی وې، دلته می د آرامتیا احساس کوه. ترڅه اندازه ټول شیان په دې دوه کوټو او آشپزخانې کې موجود وه، تریخ چاې مې ځانته واچوه اوپه تخت کیناستم لاس کی کتاب ته می کتل
د کتاب نوم څو ځلې لځان سره تکراره وم... بینوایان... بینوایان.

بیا هم تیروخت کې ډوبه کیږم تیاره ماضې کې مې او خپل راتلونکي ته په اندیښنې کې

ketabton.com - The Digital Library

شوم، څومره په نور حقیقت پټ پاتی شی؟څو ځلي می دا پوښتنه لځانه څخه وکړل خو په ځواب باندی نپو هېږم.

دروازه غږ زما خیالونه په نیمه کې پاتی کوی...

د زید لوړ قد او چهارشانه قامت په دروازه کي ښکاره شو چې ویې ویل: ولی دومره وختي راغلې، ښه یی؟
یوسف- ښه یم لږ می یوازي توپ غوښته!

زید راځی او زما په تخت باندی ځان اچوي او په ستړی لهجه وایې: یوسف زړه می تنگ دی، فکر کوم زړه می د سینی څخه د باندي راوځې!

نپوهېږم ولی! خو احساس کوم چې د زید زړه نیولې دی او اړتیا لرې ترڅو یو نفر و ته غوږ ونیسي، نو ځکه ورته وایم: کوم څه شوي دي؟

زما د پوښتنې په جواب کې هیس نه وایې، چې زه خپل لځاي څخه پورته کیږم، مخ د زید خواته گرځه وم او وایم: چای که قهوه؟
هغه آرامه وایي:قهوه.

آشپزخاني ته ځم او د یوی پیالی قهوې سره راځم، د هغه څنگ ته په تخت باندی کینم، هغه بیا هم په فکرونو کي ډوب شوي او خاموش دی، وربانديي غږ کوم: زید!

خپل توري سترگي را پورته کوی او ماته راگوری،په کراره باندیچ خپل سر زما پر پښو کیږدی چې زه ورخطا کیږم او ټول بدن می لکه آور گرم کیږی..تر اوسه پوري هیڅکله کوم هلک سره دومره نیږدي نه وم،کولی می نشوو د هغه سر خپل د پښو څخه لري کړم، هغه یواځې د یو وړور په شان دا کار وکړ او زه هم په دي شرایطو کي هلک یم، نور باید نورماله اوسم .....

زید- ته څومره ظریفه، کمزوری یي هیڅ زموږ په شان نه یی !
یوسف- ښه اوس د دی خبرو لپاره خپل ځان دي لکه خرس زما په تخت اچولی؟

ketabton.com - The Digital Library

زما په خبری باندی په آرامه خاندي او بیا خاموشه کیږی.څومره ښکلی ویښتان لري، تک تور بی اختیاره وایم: ده کومي شامپو څخه ګټه اخلي؟ څومره ښه ویښتان لري

زید- ذاتی همدا رقم دی شامپو پوري اړه نلري.

د زید پدی خبر لځان سره وایم هو رښتیا وایی د فرشته خاله(د زید مور) ویښتان هم همداسی تک تور دی، هغه لږ خاموشه پاتي کیږی او بیا وایي: ستا ویښتان ولی بی نظمه دي؟ ما تراوسه لیدلی ندی فکر کوم ویښتان دي یو اندازه صاف ندی همداسی نده؟؟

نباید هم هغه زما ویښتیان لیدلی واي!؟ ځکه هروخت به په سر مې خولی او دستمال تړو، په کراره ورته وایم: هو بې نظمه دي تیټ والي او جګ والي لري،ځکه چې زه یې خپله اصلاح کوم او جوړه وم یې.

زما په خبری هغه خپل سر را پورته کړو، او ښه په ځیر،ځیر یې راته وکتل خو بیا هم خاموش شوو، نن شپه ډیر په فکر کی دی حتماً کوم څه شوي دي؟ کوښښ کوم ترڅو د کوټي درانه چوپتیا ماته کړم او وایم: چنارګل بابا، هله زر پورته شه ځآن دي زما غیږي کي اچولی نه شرمیږي د بل چا ځای دی اخیستی بل سبا ښځه کوم د خلکو حق مه خوره سپین سترګیه!

هغه په خندا وویل: بلکل په یو سم ځای کي شتون لرم یوسف خان!
د هغه په خبره تکه سره کیږم، او فکر کوم دغوږونو څخه می دود پورته کیږي خپل ځان کنترول کوم، ویښتان ورته کش کوم، چې هغه یو" اخ" واي

یوسف- دا زما د ښځي حق دی بی ادبه لاړشه حق دی بل ځای که پیدا کړه،
دا خبره کوم او په تلوار د هغه څخه لرې کیږم، زما پدی کار د زید خندا د کوټې فضا ډکه کوي.

زید- ته راشه ستا ویښتان وګورم.
یوسف- ولې د خاله کور خوو ندی محترم وروره.

ketabton.com - The Digital Library

زما په طرف راځي تر څو د سر ښخه مې خولې لرې کړي خو زه ورڅخه لرې کېږم.
زید- اه ندی خورمه یوسف دوه دقیقه آرامه اوسه.

په سل جار او جنجال باندی زما له سر ښخه خولې لرې کړه،حیرانتیایی په سترګو کی وینم په حیرانه غږ وایې: یوسف په خدای ویښتان دي هم د جینکیانو په شان دي ښنګه اوږده دي، ټیټ والي جګ والي سره هم ښایسته ښکاري لاسونی زما په ویښتانو کي ننباسي لکه په ګوتو باندي ویښتانو سره مې لوبي کوي

زید- ښنګه نرم دی کومي شامپو ښخه ګټه اخلي؟
یوسف- اه بس ده لري که لاسونه دي لکه چې غل دی نیولی وي ټول ویښتان دي راته وشکول لري شه لري ...

زما په خبرو خاندی او وایې: د همدی لپاره دي ویښتان چاته نښکاره کوي ښاغلي یوسف!
یوسف- په خدای وهم دي چنارګل بابا انسان په شان کینه قهوه دي زهرکه
او داسي هم ما غیږ کي مه نیسه لکه چې خپله ښځي غیږي نیولي وي،بی حیا هلکه.
(پدی خبری مي دواړه خاندو او زه بیا وایم: بده ده زما وروره ، بده ده

زما په خبرو زید خپل لاسونه د تسلیم په نښاني پورته کړل او ویې ویل: سمده تسلیم مولوي صاحب.

دواره په تخت باندی کیناستلو هغه خپله قهوه په لاس کي ونیوله، او ما خپل یخ چای بدل کړو د چای ښکلو حال کې وم چې زید وویل: یوسف سهار لاړشوو جامي یا کالي درته واخلم یوه میاشت کیږي د عمران کالي او جمپر اغوندې، زما کالی ستا په اندازه ندی ټول، ژمي دي همدا دوه جوړه کالو و جمپر کي تیره کړل.

زید ربښتیا ویل ما ټول ژمي همدط دوه جوړه کالو لو جمپر کي تیر کړو،خو نیمکرغي دلته وه چې کوټي کي دننه د کالو مینځلو ماشین درلوده یو به مې ماشین کي اچوه بل به مې

ketabton.com - The Digital Library

اغوندې.

په صاف غږ ورته ووایم: نه همدا دوه جوړط کالي زما بس دی څه ضرور..؟!
زید- د ماسپښین وروسته څلور بجې په تمه اوسه.

زید دا خبره و کړل او خالي پیاله د قهوه یې د میز په سر کینوده او د دروزاه په خوا روان شوو او ویې ویل:شپه پخیر.
یوسف- شپه پخیر.

ژوره ساه می واخیسته او لځان سره می وویل: چنارګل بابا هم لیونی راوخته!سهار وختي پاسیدلم دي منډو غږ می غوړونه ته راورسېده،د کړکي دباندي می وکتل ژمي هم هیڅ خلاصیږي نه! زید په ورزشي کالو کي د مانې په لوري منډي وهلي،لاړم کالی می بدل کړل او کالو لاندي می ډبل شي هم واغوستو ترڅو کوم شی مشخص نشي، کنه هروخت می اغوستلو،خولی می په سر کړه عمران جمپر می واغوسته او مانې په لوری لاړم.

تقریبآ ټول راټول وه په جګ غږ می سلام وکو، ټولو علیکم وویل او په خندایی راته کتل، آسما غږ وکړ(آسما دي زید او رضوان خور ده)

آسما- یوسف لالا راځه رضوان سره کینه.
په خندای می ځواب ورکو:سمده.

د رضوان څنګ کې کیناستم، هغه په تلوار،تلوار او تیزه ډوډی خولې ته کوله.
یوسف- زهر دی شه انسان په رقم یی وخوره ټوله دي خلاصه کړل.

زما په خبری رضوان د خندا څخه سور شوؤ او ویې ویل: یو ورځ هم انسان په کراره نه پریږدي مزاحم لنډیه!

زید غږ وکړ: آسما د یوسف ناشته څه شوه؟
آسما- دغه ده لالا جانه ظریفه ترور یی راوړي.

ketabton.com - The Digital Library

روسته د څو دقیقونه ترور یو پتنوس سره راغله د ناشته وروسته، چمن او باغ مې یوځل وکته، د ګلانونه څخه باید بیحده زیات محافظت وشي ځکه ډیر حساس دی.
ربنتیا هم دا کورني په ما باندی ډیر احسان کړي او هیڅکله ماته یی د یو نوکر په سترګه ندی کتلي هغوی لپاره دي کورني غړي وم،تر ماښامه په باغ کي مصروفه وم د موټر غږ راغی شاید زید وي!

زه لا په باغ کې وم چې هغه د څو ثانیو وروسته غږ وکړ: یوسف ته تراوسه پوری تیار شوې نه یې؟
یوسف- سلام دې څه کړو بی ادبه؟
زید- سلام می دي یوسف خان په ښکلا او جمال باندي.
خاندم او ورته وایم: زه تیاریم اوس درځم.

لاسونه می د پیپ په اوبو ومینځل او دواړه د زید د موټر په طرف چې اوس یو هیرډم لندکروزر دي روان شو،څومره موټر یې ګرم دی! مارکیټ ته تر رسیدو دواړه خاموش وو. یو نارینه مارکیټ مخې ته ودریده.

زید- ښکته شه.

د موټر څخه ښکته شو او د مارکیت په خوا روان شوو، یو دوکان ته ورغلو

زید- وګوره او خوښي کړه.
یوسف- زه پتلون او بلوز نه اغوندم.
زما په خبری زید په حیرانتیا وایی: هغه وخت ولی؟
یوسف- ځکه خوښیږي می نااا.

زما په خبری زید پوففف کوي او د یو بل کالویو دوکان په خوا روان شوو.
زید-اوسی واخله خوښ کړه!

یوجوره نقره یی کالی مې سترګی نیسي غاړه یی نازک وه، وایم: اوبخښی هغه نقره یی

ketabton.com - The Digital Library

کالي راښکته کړي.

دوکاندار کالي راښکته کړل تقریبآ نو زما په اندازه وه صرف لږ لوی وه،خو زما بلکل همدا لویوالي آزاد والي زما خوښ شول.

یوسف ـ دغه زید دغه همدا واخله.
زید په سترګو باندي کالي اندازه کړل او وویل: په تاباندې لوی دي.
یوسف- تاته یی څه ؟؟؟؟
زید زما په خبری په حیرانو سترګو راته وکتل او وویل: بی ادبه!

یوه خاکستری جمپر، جګريی کرتی،او یو جوړه نخودی کالي د زید په انتخاب باندی می واخستیل او د مارکیټ څخه راووتو.

زید- راځه یو رستورانت ته لاړشوو ډوډی به وخورو څه وایې؟
د زید په ځواب کی می وویل:نیکی او پرسش عجبه!

زما په خبری زید خاندي خوو څه نه وایي،چ موټر دريږي او پیاده کیږو رستورانت ته ننوځو،رستورانت ډیر لوکس وه دوم منزل ته یی ورغلو یو کونج او د نظر څخه لرې میز مو خوښ کوو او کیناستو، د څو شیبو وروسته ګارسون راغی ترڅو سفارش یا فرمایش واخلې، چې یوه ډله جینکانی راځي، او یو میز مخکي بلکل د زید مخامخ کیناستلې او د خندا غږونه یی پورته شو.

زید زما خواته ته مخ کوي وایي: ځای ښنګه دي؟
یوسف- زما په رقم جذابه او ښکلي.
زما په خبری زید خاندي او وایي: په ځان مینه.

موږ دواړو خبری کول چې یوه جلی وویل:جینکیانو خدای هم څه ښکلاګانې خلق کړي.

د هغه جنې پدی خبری باندی زما سترګی د حیرت څخه خلاصی کیږی او زید خوا ته ګورم، خو زید ډیر جدي ناست وو او مبایل که مصروف وه، د بلي جلی غږ راغی...

ketabton.com - The Digital Library

آسیه که بد ورته وګوری سترګی دی درباسم اوښي د دی!
بلی انجلی په غوسهوویل:دواړه چوپ شی په کوڅه کی خو نه یاست.

د هغوی په خبرو زما سترګي د حیرت څخه خلاصې پاتې وي،! انجلی هم دونه بي حیا اوسیدی شي! د زید غږ لوړ شو.

زید- څه شوی ولی لکه بیزو غوندی شوی یې یوسف؟
یوسف- بیزو به پخپله یی وادی وریدل هغه انجونو څه وویل؟

زید خپل اوږه پورته کړه او په شیطانه مسکا باندی وویل: نا کوڼ یم.
یوسف- ښه شو وادی وریده ما درته ویل وه چې زه سومره جذاب یم دا هم ثبوت یي.

اوس نو د چنارګل بابا نوبت و چی سترګی تر اخیر حد خلاصی شوی، زما په خبره او په لوړ غږ یې خندا شروع کړه او همغه حال کې وویل:یوسف جان کولې شې ماته ووایي دا دومره په ځان باور دی له کوم ځای څخه سرچشمه اخلې؟

مخکی له دی چی زه جواب ورکړم زموږ غوښتل شوی شیان راورسیدل، په خوړلو بوخت شو چی زید یو دم په ټوخی شروع وکړل، سترګی می پورته کړی او کوم څه مې چی سترګو ولید خوله می خلاصه پاتی شوه! یو انجلی میز ته نږدی ولاړه وه او یو کاغذ پر میز ایخې و؟! زید ته یې خپله شمیره ورکوله!؟ زه دومره په ډوډی بوخت وم چې بیخی مې پام نه و شوی.له یو ټوپ سره زید څنګ ته ځان رسه وم او په کلکه باندې پر شا یې وهم چی هغه نور هم سور شو اواوبه یی په یو نفس وڅکلی په کراره وایم: خاوری دی په سر شه زید یو عالم خلکو ته دی و شرمه ولو.

داسی می وویل چی یواځې زید وآورید مخ مې انجلی ته واړوه او مسکی شوم ومی ویل:اغلی که غواړی مونږ سره ډوډی خوړی شی.

انجلی نامحسوسه خندا وکړه او بغیر له کومې خبری د دی سره راغلې هغه نور انجونو ته

ketabton.com - The Digital Library

وویل: راځې انجونو ښاغلو سره ډوډی خورو.

چنارګل بابا په غوسه ماته را وکتل خو ما ځان تیر باسو، دری واړه انجونی راغلی ګارسون میز له سره ډک کړو ټولو په آرامه خپل خواړه خوړل هیچا خبری نکولې، چې انجلی په ډیر ناز زید ته وویل:وبخښئ کولې شم ستاسو نوم باندی پوهه شم؟!

زید په نه زړه وویل: زید!
انجلی- څه ښکلې نوم.
زید د دروغو موسکی کیږی او خپل خواړه خوړلو باندی مصروف کیږی.خواړه په خاموشی کی خوړل کیږی د قهوی سفارش مو ورکړو، دری واړه انجونی چی نومونه یې آسیه ,فرخنده او زیبا وه د زید سره په خبرو بوخت شول او دا جناب یوسف صیب کدو تشریف فرما وو؟!!

د هغه انجونو د تلو ورسته مې وویل: څومره بی حیایی زیاته شوی په خدای نمبر یې هم واخیسته..! خاوری مو پر سر شه انجلی باید لږ سنګینه وی کنه زید؟
زید په غوسه وویل:ودی خوړه !خپله شپه دی هم خرابه کړه او زما ده هم.

په شیطنت مې وخندل او ومې ویل: ما خو ستا له عذاب درکولو څخه خوند واخیست.

چنارګل بابا خپل سر وخورو او ویې ویل: ولا حول ولا قوت پاسیږه یوسف له مخې مې لرې شه کنه وهم دی.

د هغه په خبره مې وخندل او د ډوډی د پیسو ورکولو لپاره د حساب صندوق خوا ته لاړو حساب دار وویل: ستاسو حساب ورکول شی..!

د هغه پدی خبره په حیرانتیا موږ یو بل ته وکتل او بیا پوی شو چی هغه انجونو حساب کړی..؟ د هوټل څخه د وتلو په حال په خندا مې زید ته وویل: زید وایم بلاخره پیسه دار خاوند دی پیدا کو ده ډوډی پیسی هم درته حساب کړی. هههههههه

زید د غوسې څخه سور واوخت او زما خواته یې حمله وکړه

ketabton.com - The Digital Library

چې ما په خندا وویل: په خدای ټوکې مې کول ولی اوس وحشی کیږی خو ته یې خوښ شوی زه څه وکړم.

زید هیس نه وایې او زما لاس نیسې او موټر طرف ته مې وړی او د توپ په څیر مې د موټر مخکی سیټ کی مې اچوی. او موټر حرکت کوی، او شکر ژر ورسیدو، همدا چې ښکته شو رضوان زموږ خواته ته ورختا رامنډی کړل او په لوړ غږ یې وویل: چیرته وې لنډه غرانو..!

یوسف- هوی تور ماره څه شوی دی؟خرید ته تللې و څه ځان په زمکه او آسمان و هی!
د زید د خندا غږ آورم او رضوان چې په غوسه وایې: بد دی وکړل لنډیه ماته مو ولی ونه ویل ها؟!

کرار مې د زید د غوږ ښنګ کې وویل: په خدای که دا تور مار ما ووهې نو مور جانی ته دی هر څه وایم نور خپله پوهیږی!
:□#شهاب
زما په خبری د زید خندا د غږ یی چوپ کیږی او ماته ګوری، چې زه وایم: ریښتیا رضوان پوهیږی رستورانټ کی څه وشو..؟
زما په خبری رضوان وویل: څه شوی بیا مو کوم ګل ته اوبه ورکړی !؟
په خندا می وویل: له دی ورور نه مو پوښتنه وکړه.
زید چې وضعیت خراب ولید ډیر جدی وویل: رضوان بس که ماشوم خو نه یی لاړو یوسف ته مو کالې واخیستل یو میاشت شوی د عمران کالی او جمپر اغوندی،ته په کور کی نه وی نو ځکه تنها لاړو.

رضوان خپل سر وخوځه وه او مشکوکه غوندی چوپتیا اختیار کړل او کرار یې وویل: زیدا! عمه راغلی.

د هغه پدی خبری زید په لوړ غږ وویل: څه!? ولی !!
رضوان عاجزانه ورته وکتل او ویې وویل: آرام اوسه زیدا!!!

ketabton.com - The Digital Library

زید په غوسه باندی د ماڼی طرف ته لاړو، ما مخ د رضوان خواته کو او ومی ویل: ده باندی سه وشو؟

رضوان زید ته چې د ماڼې خواته تلو وکتل او ویې ویل: قصه یی اوږده ده.
خپل اوږه مې پورته کړل او خپل د کالیو پلاستیک مي واخیست او کوټې ته مي لاړم او حمام مي وکړو،نوې کالي او نوی چمپړ می واغوست هوا ریښتیا هم سړه وه،دی خلکو ریښه وباسی،ویښتیان مې وچ کړل خولي مې په سر کړه، داسی چې ځو تار دی ویښتیان مې د باندی را ووتل،ماڼی خوا ته لاړم او آشپزخانی لاره مي ونیوله

اسما په جیګ غږ وویل:سلام لالا.
په خندا مې وویل: علیک سلام زیدا او رضوان چیرته دی !
آسما په خفګان وویل: د زید کوټه کې‌دی.
سر می ښکته پورته کو د سمده په توګه او زینو خواته لاړم، د زید کوټې ته ورسیدم دروازه می ټک ټک کړه له لږ زنډ وروسته غږ وشو: راځه.

ننوتم او دروازه می بنده کړه، مخ می د هغوی دواړو خواته کړو او ومې ویل: دلته مو سنګه باندار اچولی خیریت خو دی؟؟؟

پرته له کومی خبری دواړو په حیرت کتل راته خپل وریځی می پورته کړی او په حیرت می وویل: هوي څه شوی؟؟ پیری مو لیدلی!؟

زما په خبری رضوان وخندل او ویې ویل: څنګه ښایسته او دلکش شوی یی؟!

مغرورانه می تعظیم وکړو او ومی ویل: وروره ګله زه همدا یم نو او دری واړو وخندل، چې ما بیا وویل: ولی ښکته نه راځې؟

رضوان په عاجزانه توګه زید ته وکتل او آرامه یې وویل: خان صیب ضد کړی او وایې ښکته نه ځم.
په حیرت مې ویل: وای..! ولی څه شوی؟؟؟
رضوان غټه ساه واخیسته او ویې ویل: قصه یې اوږده ده .

ketabton.com - The Digital Library

یوسف- خو ووایه چې پوه شم!
منتظر مې د رضوان خواته کتل چې زید پاسیدو او د کړکۍ خواته لاړو، او بیرون ته په کتو شو چې رضوان خپل ستونی صاف کړو او ویې ویل: دی عمه لور مریم د ماشومتوب ښځه په زید مینه ده...!

بې لدی چې زید ته پام وکړم رضوان ته وایم: ښه بیا؟!!
رضوان- خو زید نده قبوله ښاغلی وایی چې هغه مې د خور په شان ده، هر ځل یې رد کوی چې د هغې بیچاره حالت خرابیږی.حتی یو ځل یې د ځان وژنی کوښښ وکړو خو، وژغورل شوه..!

زه د حیرت ښځه خاموشه وم او غوږ نیولې منتظره وم خو رضوان څه ونه ویل چې بی طاقته مې پوښتنه وکړل: بیا ؟؟!!!
زما په خبری رضوان په کراره وویل: دری میاشتې مخکې جنجال وشو او ترور غوسه شوه او لاړه اوس د دری میاشتو وروسته راغلې خو زید خان حتی نغواړی هغوې وګوری پیچاره ګناه لری بیا د مریم حالت خراب نشې.

د رضوان د خبرو وروسته خاموشی په کوټه کې خپره شوه، چوپتیا مې ماته کړه، او رضوان ته مې وویل: دا مریم او ترور دی مانه مخ پټه وی؟؟؟

رضوان- نا فکر نکوم مور می ستا په اړه ورسره خبری کړی.
یوسف- سمده نو ته ورځه زه زید راوړم.

زما په خبری رضوان سر وښوره و او ویې ویل: ښه نو لږ زر چې ناوخته شوي.
په خندا می د تاکید په ډول سر وخوځه وو. چې رضوان په نرمه مسکا د کوټې ښځه ووتې، د هغه په تلو په کراره مې وییل: زید، زه چې ځو ښکته.

زما په خبری هغه په غوسه وویل: د بحث حوصله نلرم ته زه' زه نه ځم.
خواته یې ځم په سختۍ تر وږی رسیدم لاسونه می د هغه له متو تاو کړل او ځان خوا ته می کش کړ ترڅو لاندی ویسم خو هغه لږ شور لا ونخوړ په دروغجنې غوسه وایم: انسان

ketabton.com - The Digital Library

غوندی ښکته لاړ شه! ترور دی پتمه ده.

هغه زما خواته را وکتل او ویې ویل: نشم کوی،په خدای نشم کولې پریمیږدی یو دوه دقی ارامه ساه واخلم.
دهغه پدی خبره زه لځان سره وایم: یعنی زید هم ستونزه لری؟؟ خپل فکر بیرته بدله وم، او وایم: یو ځل زما لپاره کوښښ وکړه هغه ګناه نلری (او په لاس می د زید زړه خوا ته اشاره کوم او وایم: د زړه ګناه یی ده.

زید جواب رانکړو چې ما بیا وویل: هرو مرو درسره ډیره مینه لری، کنه هیس انجلی خپل غرور د یو هلک لپاره د پښو نه لاندی کوی!

زما په خبری زید په شیطانت وویل: ته له کومه پوهیږی لکه چی انجلی یی ؟؟
په سر یی وهم، او وایم: اپلاتې مه وایه زه چی ځو ناوخته شوه.

زید نرمه مسکا وکړه او زما سره یوځای د کوټې څخه را ووت د هلیز ته په رسیدو د هغه لاس خوشی کوم او جدی انداز باندی ورته وایم: آرامه اوسه هغه انجلی بی ګناه ده عادی رفتار وکړه سمده ؟!

زما په خبرو هغه خپل سر وښوره وو، چې د هغه پدی کارما وخندل او دهلیز ته داخل شو،چ ټولو ته مو سلام ورکړو او ورسیدو مریم او د هغه مور ته،
مریم ته به رسیدو هغې ته په کتو شوم، غنم رنګه څهره، غټی سترګی نری پوزه، ګرد مخ او، جیګ قد، په ربښتیا چې ښکلی وه، نپوهیګم د زید ولی نده خوښه؟! که واده یې ورسره کړی وایې سومره ښکلی جوړه به وه..!خپل فکرونه می هخوا کړل او مریم ته می وویل: ستړی مشی خوری.

مریم- ته هم ستړی مشی وروره.
یوسف- ستړی مشی ترور جانی پخیر راغلی
عمه- خیر ویسی زویه.

د مریم مور مهربان او نورانی څهره لرله چی په لیدو یی انسان ښه احساس پیدا کو، پر یو

ketabton.com - The Digital Library

کوچ کیناستم او د زید ستړه مشی می کته چی سرقم ستړه مشی کوی..!؟

زید- ستړی مشی ترورجانی!
عمه- خیر ویسی د ترور ګرانه سنګه یی؟؟

عمه دا خبره کوی او د زید مخ ښکل کوی.
زید- ښه یم مننه ترور جانی ستاسو ښه والی هم غواړم.

په مسکا له ترور نه تیریږی او مریم ته مخامخ دریږی، چې د مریم رنګ د ګچ په څیر کیږی او لاسونه یی لړزیږی، د وریم د حال په لیدو په زړه کې وایم: اه چی سومره زید ظالم دی !

مریم- س .... سلام زید ښ... ښه یی؟؟
زید- علیکم سلام مننه، شکر ته ښه یې؟ (مریم همغسی د زید په کتو کی ډوبه وه وویل: مننه د اوس ښخه نور شه نشم اوسیدی.

زید خپل سر وښورو او راغی زما څنګ ته کیناست،زړه می په مریم وسوزید بیچاره مریم ! سترګی می په مریم ولګیدی د زید په کتو کی ډوبه وه او ټول مجلس ته یې هیس پام نه وه، مجلس ګرم و هر چا خپل د همزولو سره خبری کولی خو مریم بیا هم د زید په کتلو کی ډوبه وه چې ما آرام د زید غوږ سره وویل: ډیر ظالم یی یو نظر خو ورته وګوره..!

زما په خبری زید د مریم خواته ګوری او موسکی کیږی(نظر نشی اول ځل جنار ګل بابا زما خبره ومنل. د زید په موسکا مریم په تلوار له ځایه پاسیده او لاړه پخلنځی ته! د هغې په تلو آسما هم پاسیده او لاړه! د هغوی پدی کار باندی زه لږ کنجکاوه کیږم او د لږ زنډ وروسته د اوبو څکلو په پلمه پاسیدم، چې زی وویل: چیرته ځی؟؟

یوسف- اوبه څکم؟ ته یې هم څکی؟!
زید- نه.

پورته شوم، د پخلنځي پهٔ لور لاړم.

ketabton.com - The Digital Library

کله چې،پخلنځي ته ورسېدم د یو چا د ژړا غږ زه ودرولم.

مریم- ودې لیده قسم پهٔ خدای اسما ویې خندل!
او بیا یې ژړا هغه سکون او آرامتیا یوړل هق هق یې پورته شول، او د اسما ځواب ته تم نه شوم، په چټکو ګامونو د هغه ځایه څخه لاړم، نور مې د پاتې کیدو توان نه لرلو، د خپلې خونې پهٔ لور روان شوم، نه پو هیږم، خو د مریم حال ما د خپلو بدبختیو په سوچ کې بیایي.دوې میاشتې کیږي، چې هره شپه زه په ډارونکو

خوبونو، ویښیږم، دوې میاشتې وشوې، هره ورځ تمثیل کوم، خاندم او خندوم یې خو شپه په بې رحمی سره دردونه زما پهٔ لور راکاږي.اخ ژونده! سترګې مې له خوبه درنې درنې کیږي، بیا ویده شم، سهار بیا د تیلیفون په غږ را ویښیږم. هغه زوږ تیلیفون چې رضوان راکړی و.! زید زنګ کوي خو ولې؟هغه پرونۍ شپې ته په سوچ کولو سره غوسه کیږم، او زنګ پرې کومه!او خپل ځان سمبالومه، د ودانۍ په لور روانیږم.او ننوتلو وروسته د خپلې خرمنې، توده هوا موږم

یوسف- سلام
تول مې د سلام ځواب راکوي.د میز لرې برخه ته ناکم،او خاله صباح ناری راوړي.
مشغول خوردن صبحانه میشم نګاهم سوی مریم کشیده د صبانارې په خوړلو بوخت شم.
او سترګې مې به مریم ولګیده چې بیا هم د زید په سوچ کې ډوبه ده!

له زید څخه یې ځانته بت جوړ کړی، خو زید یې ارزښت لري؟
ددې بت عبادت کول کومه ګټه لري؟

ولې خپل ځان ته درد اخلې همم؟؟ یو غږ مې د زړه له تله پورته کیږي او وایې کله چې ته د مریم په درد روږدې نه یې، نو پریکړه مه کوه!سر خوځوم چې ترڅو خپل خیال مې په نورو سوچونو بوخت شي. صبا ناری خلاصوم، پورته کیږم، دمریم د باغ(بڼ)په لور، ګلونه چک کوم، ونې چک کوم،زیړې پاڼې له روغو پاڼو را ټولوم.
تر شپې پورې ځان په کار بوختوم، هو تیاره کیږي،او د ودانۍ په لور ځم.

ډیر په آرامه په خپل ځای کې کښینم،چې رضوان راځي او زما تر خوا ځای خوښوي،او

ketabton.com - The Digital Library

په آرامه غږ سره وايي: څه شوي پهٔ سوچ کې يې؟
يوسف- نه يوازې لږ ستړې يم.
وروسته له نيم ساعت څخه زيد راځي،سلام کوي،راځي زما تر خوا کښيني،په چټکۍ سره پاسيږم،د خونې په لور روانيږم.وروسته له نيم ساعت رضوانه غږ کوي:يوسفه چرته ځې؟ ډوډۍ چمتو ده.

يوسف- وږى نه يم!
د خونې په لور بغير له خبرو روان شوم، د ننه کيږم، چاى ږدم چې له کيک سره مې خوښيږي، ګولۍ مې هم د خلاصيدو په لور وې، خدايه! په پخله رحم وکړه، له دغې لعنتي ناروغۍ څخه مې وژغوره.مرکز ګرمي روښانه کوم، او کښينم، چاى په لاسونو کې نيسم،په تلوسې سره يې مزه مزه کوم.له خدايه شکر کوم، له بد څخه بد تر هم شتون لري،خداى (ج) مې دې له بدو څخه وساتي.

خندا مې په، شونډو ښکارنديي کوي، د لاسونو لړزه مې حس کوله،نه، خدايه،نه!
ساګانې مې تګنې ويستلې،خو ګټه هم نه لري؟ د وره غږ سره ما توپ کړو

زيد ډير په غوسه سره د ننه کيږي او په لوړ او عصبي غږ وايي: وګورم چې څه په تا شوي؟زما نه مخ پټوي کم عقلې.زړه دې ورته وسوزيدو نو زه بدبخته څه ها؟
زړه دې ماته نه سوزيږي؟(چيغې وهي وايي ځواب راکه!)

په بې حوصلګۍ وايم: ووځه بهر تا ته حوصله نه لرم ويده کيږم.

زيد په لوړو قدمونو زما په لور راځي،ډاريږم ورڅخه نه پوهيږم ولې داسې وحشي شوى؟
زما اوږه په کلکه نيسي او په غوسه وايې: نو حوصله نه لرې؟ زما حوصله نه لرې کنه!
زما زنګ ته ځواب نه راکوې؟؟؟

زيد دا خبرى په غوسه کوى او نور هم زما لاس کلک نيسى چې په درد ورته وايم:وحشي توب مه کوه ستړې يم لاس مې خوشى که.
زيد- زما سره سمې خبرې وکړه ،پوهيږې؟زه په نړۍ کې د هيچا په کيسه کې نه يم، هيچا!

ketabton.com - The Digital Library

د هغه پدی غوسه باندی زما لاسونو په لړزیدو پیل وکړ،نه خدایه اوس یې وخت نه دی، په دغه حالت کې باید ما ونه ګوري. په پسخند خپل زړه کې وایم"کوم وخت دې زما غږ اوریدلی، چې دا ځل یې دویم ځل وی خدایه؟؟" زه عصبی ناروغتیا لرم او اوس هم د ډیر استرس او ویری څخه راباندی بیا هم عصبي حمله راغله. او په لړزیدو مې شروع وکړه..

ساه مې تنګه شوه، سوچ کوم تر همدې ځایه وو. زما د ژوند کیسه مې نیم ګړ یې پاتې شوه! د خبرو کولو کوښښ کوم،او د زید غاړی ته منګولې اچوم، او په بند بند غږ وایم:ګ...ګو..لې مې...

زما د حال په لیدو زید په ورختا او غمژن انداز وایي: چیرته دی ګولی دی چیرته دی؟

لاس مې د میز په سر د ګولې پاکټ ته نیسم، چې زید په چټکۍ سره د میز په سر د ګولیو پاکټ خواته ځي، زما حال نور هم بدتره کیږي، لاسونه او پښې مې، د نور مال حالت څخه وځي.ساه مې وځي خو له خولې مې زګ وځي.

زید مې په خوله کې ګولې را اچوي، او او اوبه وه چې د ستونې څخه مې پ زحمت تیری کړی،د زید په غیږه کې وم، د هغه د ورختا زړه درزا مې چې تیزه تیزه وه آوریده،خو خوځیدلی نه شوم زما دواړه لاسونه خپل په یوه لاس کې کلک نیسي او د سر څخه مې خولې لرې کوی، ویښتان مې چې د پخوانه څخه غټ شوي وو، او ما د کم کولو وخت یې پیدا کړی نه وو خپل په ګوتو موږي یې، او زما په بدن کې حرکت نشته!

سر مې د زید په سینه ایښی و، عطر یې زما دماغو ته را رسیدو،،خو زه له مخکې هم بد تره وم، هیڅ حس مې د انجلۍ په حیث نه و، چې ووایم سوچ وکړم،سوچ مې ګډ وډ شو نه هیڅ نه شو.کوښښ کوم، وخوځیږم ، له دغې لعنتي تندې، او خراب موقعیت څخه ووځم ،خو نه کیدل.

زید- یوسفه ښه یې؟ اورې یوسفه؟
ما اوریدل،خو خوځیدلی نه شوی، ډیر په ستونزه وتوانیدلم چې ځواب ورکړم: ښه ی....یم..مم...او...اوبه..اوبه.

ketabton.com - The Digital Library

زما په خبرې زید په چټکۍ سره د میز څخه اوبه را واخیستې، او ماته یې ونیولې، غړپ، غړپ له اوبو څه مې وڅښلې،او لږ په حال شوم، زړه مې لکه لیونی په سینه سینه مې وهې، ای لعنت دې په دغې حمله وي، چې هر ځل ما ددغې مصیب سره مخ کوي.
کوښښ کوم چې د زید له غیږې را ووځم، خو هغې زه کلک نیولی یم په غیږه کې.په سخت وایم:

یوسف: هېوکي مې مات شول خوشي مې که، زید په لړزیدونکی غږ وویل: ولې داسې شوی؟ مریض یې؟

د زید په خبره مې تندی تروش کیږی ما د مریض د نوم څخه بد راتلل په تنده لهجه وایم: هو عصبی حملې او دوری راباندی راځي کله ناکله.

زما په خبری هغه لږ خاموش پاته کیږی او بیا وایې: سهار چمتو اوسه ډاکټر ته ځو!
یوسف- اړینه نه ده ښه یم!

زما په خبری زید په کلکه وویل:کله مې چې وویل چې چمتو شه، نو بیا چمتو شه پوه شوې؟
په بې حوصله ګۍ وایم.ډاکټر ته لاړم، دغه یې هم دوا ده، ځینې وخت ورسره مخ کیږم،خو ښه کیږم!

زما په خبری زید وایې: ډاډمن یې چې سم تکړه ډاکټر ته تللی یې؟
یوسف- هو سم ډاکټر و اوس ورځه غواړم ویده شم، مړ شوم له بیخوبی څخه.

زید زما د خبری په جواب کې یواځې خپل سر پورته او ښکته کوی او وایې:ښه شپه بې حاله په تخت لویږم، او نه پوهیږم، څه وخت ویده شوم.سهار ګڼه ګونه شوه ویښیږم په چټکۍ سره، مې خپل کالي بدل کړل، او د ودانۍ په لوري منډې وهم،غږونه اوریدل کیږي! د ځانه سره وایم یعنې څه شوي؟؟ ګامونه مې تیز کوم د ودانۍ په لور ، د رضوان غږ راځي.

ketabton.com - The Digital Library

رضوان-انسان اوسه، زیده څه په ځان نازیږې، نه وینې چې حال یې څنګه دی؟ لعنتي!

د زید په خبره لځان سره وایم: یعني د مریم حال بد شوی؟
دا ځل د زید د چیغو په ډول آواز مې تر غوږ شو چې ویې ویل: ما وویل حالیت یې بد شي هاا؟ما بد بخت څه کړي، مه مجبوروی مې چې دا کورته تاسو ته پریږدم!

زما په ور رسیدلو دواړو ساه تیزه تیزه باسله، چې پوه شوم د ډیر خبرو څخه دواړه ستړی شوی.د زید مور په کوچ کې ناسته وه او سر یې په لاسو کې نیولی و
عمه او مریم نه وه نو چیرته تللی؟

د رضوان پام ماته کیږي.او کرار وایې: یوسفه ته یو څه دغه ناپوه ته ووایه چې په خدای کم پاتې هه بیچاره جني ځان مړه کړی، او د دغه ناپوه(زید ته اشاره کوی) هیس فکر او خیال نشته.

زید زما خواته راګوی خو زه هیس نه وایم او ځم د فرښتې خاله خواته او وایم: ښه یې خاله جانې؟

زما په غږ هغې خپل ستړې سترګې را پورته کړی او په ستړي انداز یې وویل: هو بچې مې ښه یم، صبناری دې خوړلی؟

د خاله پدی خبره زه ځانته شرمنده کیږم، زه څومره ددې کورنۍ پوروړی یم، په جنګ کې د خاله فکر زما خوراک ته دی! دهغی جواب خپل د سر په خوځه ولو ورکوم او د رضوان خواته ځم او وایم: بیا څه شوي؟
رضوان- د ښاغلي زید څخه وپوښته (او په غوسه د زید خواته ګوري.زید پرته له خبرو د باغ خواته ځي؛ چې رضوان به همغه لهجه ویې: مور مې د مریم په اړه د هغه سره خبرې کولې چې بیا وحشي شو. (او مات شوي ګلاس ته یې اشاره وکړه،) دا هم ښه کار د ښاغلي!

د رضوان په خبرو زه ځان سره وایم بی له شکه کله چې زید په غوسه کیږی نو د کنترول

ketabton.com - The Digital Library

څخه وځې او وحشی کیږی. په کراره رضوان ته وایم: مریم خو د زی انکار اوګ خبری وا نه وریدل؟

زما په خبری رضوان په غمژن لهجه وایي: وایي وریدل فشار یې ښکته شو، کمزوری شوی اوس هم د آسما کوټه کیده.

رضوان دا خبره وکړل او چوپ شو د مور خواته یې ځي او زه زړه نا زړه د باغ په لوري ګورم چې زید شته که تللی. نه نشته تللې .....

نو بیرته د ودانی په لور ځم! ټول غمژن او فکرمند حالت کې دي،د رضوان خواته چې بیحده په سوچونو کې غرق دی ځم او وایم: رضوان راځه آسما او مریم بهرته وباسو کیدای شي سوچ یې بدل شي!؟

زما په خبری رضوان سر پورته کړو او په مسکا یې وویل: ښه خبره ده.

رضوان دا خبره کوی او د زینو خواته ځي،د څو شیبو ورسته دری واړه، ښکته راځي، د مریم رنګ زیړ و بې کراره انداز له زینونه راښکته شوه.موږ د رضوان په موټر کې روان شو، څلور واړه.لکه د زید موټر داسې نه و خو ښکلی و، زه په مخکې سیټ کې کښیناستم، مریم،او آسما د شا په سیټونو کې کښیناستې. چې رضوان وویل:

رضوان- ښا نو اغلو میرمنو کومې خواته ځو؟
مریم چوپه وه، خو اسماکرار وویل: نه پوهیږم لالا، هر ځای چې تاسو وایی.

د اسما د خبری وروسته رضوان موټر روښانه کړو او حرکت یې وکړو، او زه نه پوهیدم چې چرته ځو؟خو بلاخره د یوه پلورنځي مخې ته ودریدلو.

رضوان- دادی ورسیدو !

ټول ښکته شوو،او د پلورنځي خواته مو حرکت وکړ، او د دوکانو په کتلو بوخت شولو. د مریم غږ و چې د خاموشی لړۍ یې ماته کړه.

ketabton.com - The Digital Library

مریم- اسما.. اسما ته راشه چې دا څنګه ښکلې ګوتمې لري!

اسما ودریدله او بیا دمریم خواته چې د هغه شیانو په کتلو بوخه وه ولاړه او په خندای ورته وویل: ریښتیا وایې، یو ځل یې وګورو..

د نقرې د پلور ځای ته راغلي یو.مریم او اسما دواړه د ګانو په کتلو بوختې شوې.
مریم- اسما وګوره څنګه ده؟
اسما وروسته له لږ ځنډ،ځواب ورکړ: اې دا خو نارینه ده لیونۍ(اسما لږ چیټیا غوره کړه، او بیایې کرار وویل: د زید لپاره یې اخلې؟

د اسما په خبره مې په زړه کې وویل: اوووووووف زید زید څومره مې له دغه نامه څخه بد راځي، هغه نر چې خود خوا دی! هغه چې مغروه دی.

اسما کرار وویل: ښکلې ده !
رضوان زما خواته ودریدو او ویې ویل: یوسفه ته کوم څه نه اخلې؟
خپل معاش مې اخیستی و په ډاډه زړه مې وویل: راځه وګورو چې څه مې خوښیږي که نه؟
رضوان مسکی شو او ویې ویل: راځه دواړه د ګوتمو او ښکلو زنځیرونو په کتلو بوخت شو.

رضوان- یوسفه دغه ګوتمه څنګه ده؟
یوسف- کوم یو؟
رضوان- دغه تور غمی والا.

یوه نارینه ګوتمه چې د غمی یې څلور کونجه او چار چاپیره یې وړو وړو غمیو چې رنګونه یې تور وو، ریښتیا هم چې ډیره ښایسته وه.

یوسف- ولا دا ښایسته ده، ته ورته ووایه چې را و باسه ګوتمهچ.

ګوتمه یې را وویستله، رضوان چټکی وکړه او ګوتمه یې واخیسته!

ketabton.com - The Digital Library

د رضوان پدی کار په دروغجنه غوسه وایم: هوی دغه ما خوښه کړې وه نو را یې کړه!
رضوان خاندی او وايي: ښا داده واخله، مه غوسه کیږه.

ګوتمه اخلم او په ګوته کوم یې، چې زما د ګوتو له اندازې څخه غټه وه ،مایوسه غوندې ګوتمې ته ګورم او رضوان ته وایم: رضوانه ته یې واخله،دا زما د ګوتو له اندازې غټه ده.

رضوان- ته یې را وښیه؟

رضوان زما د لاس د ګوتو په لیدو په شیطنت باندی وايي: پخدای چې لاسونه دې لکه د نجونو ښایسته دی حتا د مریم او د آسما څخه ډیر ښایسته دی (دا خبره کوی او په خندا کیږی او بیا په همغه خندا وايي: یوسفه! ریښتا راته ووایه! انجلۍ خو نه یې؟

د رضوان په خبره په غوسه ورته وایم: ورځه ورک شه نر توبې خو په لاسونو او قد او قواری نده(رضوان زما په خبرو خاندی او دوکاندار ته غږ کوی او ورته وايي: وبخښې دا ګوتمې کوچنې کوی؟ (او زما لاس ته اشاره کوی، چې دوکاندار وايي:

دوکاندار- هو، شل دقیقې وخت نیسي.

زه ګوتمې د ګوتې څخه باسم او خپل د ګوتې اندازه اخلم، مریم او اسماء په خپل مینځ کې لیګا ویې او خبری کول چې رضوان غږ پورته شو او ویې ویل: اوس نو یوسف ماته هم یو ګوتمې خپل په ذوق خوښه کړه.

د رضوان خواته ګورم او په خندا ورته وایم: ولې خپله سترګې نلری؟
زما په خبری رضوان خاندی او وايي: زه ستا ذوق او انتخاب ګورم.

د رضوان په خبره ما خپل سر وښوراوه او وایم: سمه ده راځه.

یوه حلقه چې د تور ګردي جواهر سره د جواهراتو لخوا محاصره شوې.او سپینه وه او زما سترګې یې ونیولې زه حلقې ته په اشاره وایم: وګوره دا څنګه ده؟

ketabton.com - The Digital Library

زما په خبری رضوان په ځیر ،ځیر هغه ګوتمې ته ګوری او وایې: بده نده.
د رضوان په داسی بی خونده لهجه زه ورته وایم: سمه ده زه یې یو بل چاته اخلم.
رضوان- بد کوی زه یې خپله اخلم.

د رضوان پدی غوسه ناکه لهجه ورته وایم- و دی خوړی بیا ته ووایه بده ده.
رضوان څه نه وای او اسما و مریم خواته ګوري پداسې حال کې چې خپل غږ کرار کوی ترڅو یواځې زه یې واورم کرار وایې: یوسف پخدا دغه دوه دانې زما جیب خالي کوی.

زما سترګې په یو مردانه زنځیر پریوت چې یو کوچنی قفل سره د زنځیر په پای کی وو او د ښیښې په منځ کې کیخودل شوی و، زه په لاس زنځیر ته اشاره کوم او وایم: کیدی شې هغه راښکته کړی؟(څومره د پام وړ او ښایسته زنځیر دی..)

د شل دقیقو وروسته، همغه زما انتخاب کړی ګوتمې راته په لاس برابره کړی راوړه، زه د رضوان، مریم او اسماء خواته چې دواړه لګیا دی خبری کوې ځم او وایم: خلاص نشو ستاسو خرید؟

رضوان راته وایې: یوسف ټول دوکانونه دوی دواړو تش کړل.

د رضوان په خبره د هغوی خواته ګورم چې د مریم په لاس کې څلور پلاستیک ګورم! آسما ته اشاره کوم او وایم چې مریم څه اخیستی؟

آسما د مریم خواته ګوری او ورته وایې: مریم خپل خرید دوی دواړو ته وښایه چې څه دی اخیستې؟

مریم پلاستیکونه خلاصه وی، په یو کې یو دانه څلور کونجه زمردی ګوتمې وه، چې موږ ټول پوی شو هغه یې د زید لپاره اخیستې، او یو همغه ډیزاین خو ښځینه ګوتمې چې جوړه یې د هغه مردانه ګوتمې سره خپل ځانته اخیستې وه. او په بل پلاستیک کې هم دوه دانې دسبندونه وه چې بیا هم جوړه یې وه یو یې مردانه او بل زنانه...!

اسماء هم د غاړکې،ګوتمو او دسبندو یوه ښیږ سیټ اوجوړه اخیستې وه، لاړو ترڅو پیسې

ketabton.com - The Digital Library

حساب کړو رضوان اول د آسما او مریم خرید پیسی ورکړل کله چې زموږ د خرید پیسو ته ورسیدو نو ما پوښتنه وکړه څو شول؟

دوکاندار: 4600

ما تلوار وکړو او د رضوان د پیسو ورکولو څخه مخکې ما پیسی دوکاندار ته ورکړل، چې زما په کار رضوان په غوسه وویل: واخله بیرته خپل پیسی شابه.
بغیر له خبری رضوان د کورتې څخه نیسم او د دوکان څخه د وتلو په حال ورته وایم: بل ځل بیا ته یې حساب کړه.

رضوان څه ونه ویل خو تندی تروش وو، د دواکن څخه چې ووتلو یو څه نور هم وګرځیدو خو د اغلو میرمنو نور شي خوښ نشو، البته ما د هغوی څخ په پټه یو عطر ځانته واخیستو ترڅو د چانه وهلو لپاره فرصت ولرم هسی دا خان خلک دی د دوی په مخ کې د خرید په سر چانه وهل بده ده.

کله چې خرید مو خلاص شو د ډوډی خوړلو لپاره یو ښایسته هوټل ته لاړو، ډوډی خوړو وقت کې ما او رضوان ښه ټوکې او مجلس وکړو، او بیا د کور په خوا روان شو نګهبانانو دروازه خلاصه کړه او کورته ننوځو هغوی د ماڼې په خوا ځې او زه خپل کوټې خواته حرکت کوم، د ماښام د لمانځه وروسته کالې مې چې یو څه نمناکه وه بدله وم چې نظر مې د زنځیر په قطعې ولګیدو، په ډیر زحمت هغه زنځیر خپل په غاړه کوم او خپل خولې په سر جوړه وم او خپل د اخیستل شوی عطر څخه یو څه لږ به ځان وهم.

جمپر مې را اخلم او د ماڼې پخوا روانیږم، کله چې ننوتلم ټول مې به دهلیز ناست ولیده زید خپل د مور څنګ کې وو، د رضوان خواته ځم او د هغه څنګ ته کینم. چې زما به کینستلو رضوان راته وایې: چیرته ورک شوی ناساپه؟

په شیطنت وایم: ړوند خو نه یې تور ماره کالې مې بدل کړل.
زما په حبری رضوان خاندی او وایې: ولی نو به قهر کیږی کدووو(لندیه)

د رضوان نظر زما په غاړه کې اچول شوی زنځیر ته کیږی او وایې: دا څه دی؟

ketabton.com - The Digital Library

یوسف- زنځیر.
رضوان- تر څو دقو مخکې خو ستا په غاړه کی هیس نه وه؟
په شیطانه خندا وایم: ځکه چې نن ماښام مې په طلا فروشی کی واخیستو.
زما به خبری رضوان په دروغجنی غوسې او قهر وایې: ای ناځوانه زما ښځه په پټه دی واخیستو، اوس سم وښایه ښنګه دی؟

پداسې حال کې چې زنځیر مې خپل کالیو دننه اچو په خندا مې وویل: خوند یې په همدی خاص والو کیږدی ورور ..

موږ دواړه خاندو چې زید زموږ خواته راګوری او هغه هم لږ مسکې کیږی، ټول د میز خواته ځو ظریف خاله ډوډی راوړی، د ډوډی وروسته ښځې په دهلیز کې پاتی کیږی خو موږ د میلمه خانې خواته ځو، میلمه خانه کې د زید پلار رحیم کاکا هم وو رضوان او زید خپل په موبایلو موښتې وه او ما و رحیم کاکا بیکاره پاتې و چې رحیم کاکا ماته وویل: بچیه سنګه یې د باغبانې سره؟ به تکلیف خو نه یې ورسره؟

د رحیم کاکا جواب په خلاص تندی ورکوم او ورته وایم: نه کاکا جانه باغبانې ماته ساتیر او وخت تیره ولو پشان ده.
رحیم کاکا- ډیر ښه که کوم څیز دی بکار وو ماته ووایه.
یوسف- په سترګو کاکا جانه.
:□#شهاب
لږ مجلس وروسته رحیم کاکا ولاړو او یواځې موږ دری پاتې شو، خپل د چای پیاله مې راوخیسته او چای مې څکو چې رضوان وویل: سهار ځم د ځمکو کتو ته راځې راسره؟(
د چای پیاله د یو لاس ښخه بل ته راخلم او د رضوان د خبری به جواب کط وایم: نه سبا نوی نیالګې راوړی او چمن هم باید اصلاح کړم.

رضوان- سبا ته زما سره راځه بل سبا بیا دواړه یوځای چمن اصلاح کو، زه هسی هم بل سبا بیکار یم.
یوسف- نه نکیږی ته یواځې لاړشه.
رضوان- دومره ناز کوی بیخی مه راځه.(رضوان ته هغه بالبنت دی راکړه. چی زه ورته وایم: ربښتیا رضوان هغه سفر دی سنګه شو؟ کله لخیره د کور ښخه ځی او ورک

ketabton.com - The Digital Library

کيږ.ی؟
زما په خبری رضوان په خندا وويل: اخ ستا آرمان دی پوره نشی، زه نه ځم زما لځايه زيد ځي هغه سفر ته.

غوښتل مي د رضوان جواب ورکړم ی يو درونډ ځيز مي به پښو کيخودل شو! به حيرت می وکتل چي زيد خپل سر زما په غيږ. کی ايخودلي وو! د زيد پدی کار رضوان ورته وايي: اووو نر غواي ځای کم وو چي تا خپل د ده بيچاره په پښو کيخودو؟

رضوان په خندا وايي: تاته ولي زور درکوی؟ زما بالښت به دی نه وايي اخيستی.
رضوان- ما بد کړی راشه بالښت دی واخله.

زه چي تراوسه د زيد پدی کار باندی هک حيرانه وم، خپل غږ. می پورته کړو او ومي ويل: هوی خيرتي ده زر ځله مي درته ويلي چي د نورو حق مه خوری، او دا غيږ.ه هم ستاسو د وريندار ده نو هله پاسيږه.(زما په خبری رضوان به قهقهه خاندی خو زيد کرار مسکا کوی او وايي: يو نن مراعات وکړه، سبا سهار ځم هلته ستاسو پسي مي زړه تنګ کيږ.ی.

د زيد پدی خبره نه پوهيږم ولي خو بيحده خوشحاله شوم او په همغه خوشحاله لهجه مي وويل: رښتيا څومره وقت پاتي کيږ.ی هلته؟؟!

نه پوهيږم ولي زما به خوشحاله لهجه زيد خفه شو او په خفه لهجه يي وويل: زما تګ دومره تا خوشحاله کوی؟

همدا چي خوله مي جواب ورکولو ته جوړه کړه، زيد پاسيدو او لاړو!؟ په حيرات مي رضوان ته وويل: په ده څه وشو؟ ما بده خبره وکړل رضوان؟!

رضوان پداسي حال کي چي خندل او زما خواته راروان وو ويي ويل: زه ښه شو چي لاړو بالښت يي زه نيسم.(همدا چي رضوان غوښتل خپل سر زما په غيږ. کي کيږدی زه پاسيدم او ومي ويل: فکر يي هم مه کوه ګرانه ورور جاننه ورځه خپل ځای ته.

ketabton.com - The Digital Library

زما په خبرې رضوان وخندل او ویې ویل: هلک خو نه یې چې داسې وویریدی.
بد بد مې د رضوان خواته وکتل او ومې ویل: بیځایه خبرې مه کوه ځم ویدیږم سبا کار لرم.

بغیر د نور خبرو د ماني څخه ووتلم او خپل کوټې ته ورغلم، اول مې خپل ګولي وخوړل او بیا بې حال خبل بر ځای پریوتم... چې خوب مې لیدو.....

منډې مې وهل او چغې مې وهل، خو هیچا زما غږ نه آوریدو عمه او نجیب راپسې و د هغوی څهرې د خوګ او بدنونه جسم یې د انسانانو پشان و، د خولو څخه یې زګ بهیدل او زما پسې منډې وهل، دومره چیغې مې وه چې خوب کې مې احساس کو چې ستونې مې د ډیر چغو له لاسه زخمې شوی، سترې شوم خو د منډې وهلو څخه ونه دریدم، لځان څخه مې یو څه لرې یو نفر ولیدو چې مخ یې سم نه معلومیدو راته خو مخ یې د لمر پشان ځلیدو..

د هغه کس په لیدو بی اختیاره د هغه خواته ځم او هغه کس ته پنهاه ورم، عمه او نجسب رارسیړی خو د هغه کس په لیدو شاته ځي او تختي سر مې پورته کوم او خپل نجات ورکونکي ته ګورم زید....! هغه کس چې ماته پناه راکړل هغه زید وو؟ غواړم د هغه د غیږ څخه لرې شم خو د هغه سترګې د غوسې څخه تکې سرې کیږی او وینه ورنه په بهیدو شي...

د خوب څخه را وبینه کیږی زړه مې د ویرې څخه به تلوار درزا کوی، او نفس مې نه پورته کیږی د تږی احساس کوم د میز له سره ګیلاس اوبه راخلم او یو نفس به سر یې پورته کوم، لځان سره وایم: څومره ویرونکې خوب وو؟ د سهار آذان مې تر غوږ کیږی او زړه ته مې آرمتیا حاصله کیږی، اودس کوم او په لمانځه دریږم، او خپل ځان د خدای سره په خبرو او مناجاتو کې اخته کوم د کوټې په روښانه کیدو پوهیږم چې هوا روښانه شوی..

خپل ځان سم کوم او به هینداره کې ځانته ګورم، ځم د ماني خواته ټول د میز سره راټول شوی وه، ښه احساس نلرم د دوی سره په یو میز ډوډی خوړلو ته خو هغوی اجازه نه راکوی او هر ځل وایي زموږ سره یوځای ډوډی وخوره. عمه او مریم نن لکه چې

ketabton.com - The Digital Library

غواړی لاړشی سلام کوم او ټول بغیر له زید څخه جواب راکوی.

خاله فرشته- علیک سلام بچیه راشه دلته زما څنګ کې کینه.
مسکا کوم او د خاله فرشتې څنګ ته کینم، سبا ناری خوړل کیږی او هر یو خپل په کارو اخته کیږی چې اسما زما خواته راځي او کرار وایي: یوسف لالا د دوکان څخه ماته چپس او کاکو راوړی؟
په خندا ورته وایم: ولی نه کیږی ځم.

باغ پریږدم او د دوکان خواته ځم چې د کور څخه ډیر لری دی، دا کور یا هم بهتره ده ووایم دا ماڼي په یو ارامه او ساکته کوڅه کې شتون لری.

داسی چې یو دوکان یې لا شاوخوا نشته، دلس دقو تلو وروسته یو دوکان ته رسیږم هغه شیان چې آسما ویلې وه هغه اخلم، ځانته هم یو کاکو اخلم او خپل جیب کې یې ږدم د کور خواته ځم ماڼي ته به ننوتلو خپل غږ پورته کوم او وایم: اسما چیرته یې؟

د دی څخه مخکې چې بیا ورته غږ کړم زید وینم چې د زینو څخه راښکته کیږی، داسې ځان جوړ کړی سوک که خبر نه ویې فکر کوی زوم دی؟! زما خواته راځي او وایي: رضوان چیرته دی؟
یوسف- زه څه خبر یم ورشه بیدا یې کړه.

زما پدی خبره بد بد راګوری چې زه هم به جواب کې خپل اوږه ورته پورته کوم، آسما راځي خبل غوشتل شوی څیزونه اخلي او د مننې پر ویلو باندی ځې....

نن زید لاړو چین ته تر څو خپل شرکت ته نوی اجناس او مواد راوړی. یو میاشت تیره شوه او ما د زړه څخه د آرمتیا او خوشحالي احساس درلود ځکه زید نه وو چې کله ناکله مې په عذاب کړی، د زید د تلو وروسته عمه او مریم هم خپل کورته لاړه او سنګه چې د مریم حال ماته معلومیدو هیس ښه نه وه... بیچاره مریم .....

په باغ کې د لاله د ګلانو په کینولو بوخت وم، د سپرلي موسم هم رارسیدلي وو، څلور

ketabton.com - The Digital Library

میاشتې زما د راتلو څخه تیرېږی خو ما تراوسه عادت ندی کړی پدی ژوند، د رضوان غږ راځې چې ناری وهې راته:

رضوان- یوسف راشه چې زید راغلو.
د هغه پشان په لوړ غږ وایم: پخیر دی راشي زه څه خدمت ورته وکړم، نه چې ډیر مې خوښیږی..
زما په خبرو رضوان خاندی او وایې: تاسو دواړو تراوسه آشتې نده کړی؟ تراوسه د مریم په موضوع د زید سره جنجال لری؟
یوسف- زړه مې د مریم لپاره سوزیږی خو اصل موضوع د زید کبر او غرور دی چې د بیچاره انجلی زړه ماته وی.

رضوان چې په ونې باندی تکیه وهلې وه ویې ویل: کاش ټول ستا پشان وای، که جنۍ وایې ستا سره مې واده کو(رضوان دا خبره کوی او خندا ته شروع ورکوی)
یوسف- چا ویل چې هغه وخت ما ته تور مار کولې؟ اوښ دی په خوب کې وګوری پنبه دانه.

زما په خبرو رضوان خاندی او وایې: ته یو ځل جنۍ شه بیا وګوره په زوره درسره واده کوم.

د رضوان پدی خبرو په غوسه ورپسي کیږم چې هغه مانې ته ننوځې، د هغه پسي زه هم داخلیږم چې په دهلیز کې په دری منه میلمنو سترګې لګیږی او ژر بیرته را وځم او لځان سره وایم: ای خاوری دی په سر شه تور ماره د ده له لاسه ماته حیثیت پاتې نشو.د خلکو لورګانې راباندی ولیدل..! خپل پدی خبره خاندم نه چې اوس زه هلک یم داسی وایم د خلکو لورګانې راباندی ولیدل زه خپل په فکرونو کې وم چې یو چا وویل:

زید- ستړی مشې نکوی یوسف خان؟

ناساپه ځای کې مې دریږم ای دا د زید غږ نه وو؟ یو همدی کم وو دی وخت کې کرار ورته وایم: سلام پخیر راغلې.
زید- همدغه وچ کلک سلام هوم؟

ketabton.com - The Digital Library

خپل د دی خبری په کولو رامخکي کيږی او ناساپه ما په غيږ کې نيسی، ټول پيښي د نور په تيز والي سره کيږی، داسي چي ماته د هيس کار اجازه نه راکوی زيد کرار وايي:
ناځوانه د نيمي لاری ملګريه راپسي ديغ نشوی؟ تراوسه راڅخه غوسه يې؟

زه تراوسه د هغه پدی کړی کار باندی حيرانه وم خو ځان مي کنټرول کړو او لاس مي د هغه په ملا ووهي او ومي ويل: نه د اول څخه هم په غوسه نه وم، سفر پخير تير شو؟

زيد خپل لاسونه خلاصه وی او زه يط د غيږ څخه وځم چي هغه په ځير،ځير راګوری او وايي: د يو مياشت وروسته دی هم ګيره را نغله؟ هيس بدلون دی ندی کړی.

يوف کوم او وايم: ښه نو څه؟ يو کال خو نه وو يواځي يو مياشت وه.
زيد- سمه ده خو زما لپاره په ډيره سخته تيره شوه.
يوسف- خو سرچپه زمږ لپاره په ډير خوشحالي او زبردست تيره شوه.

شيطانه مسکا کوم او خپل د کوټي خواته روانيږم، د زيد د راتلو دوه ورځي تيريږی کوم خاص خبره نده شوی، ټول کورني، فرشته خاله رحيم کاکا ټول را ټول شوی زه ډير د ماني خواته نه ځم، خپل کوټه کي يم کله ناکله رضوان راځي مجلس کوی ټوکي کوی او ځي، نن د رضوان سره د باندي لاړو د شهر انجوني څومره سپين سترګي شوی..!

نږدی و بيچاره وخوری ښايست پدی کورنی کي ضرور يو ارثي موضوع ده، ټول کورني په ښايست کي کمي نه لري، اسماءمريم، رضوان او انجوني او هلکان د عمه او د خاله زامن د رضوان ټول شايسته او لوړ قدونه يي درلود، زيد خو بيخي په ښايست کي وړی وه.

يو محلي ته ننوتو چي ما ته لږ لږ اشنا غوندی وه، د موټر څخه ښکته شو او د يو کاری ډيری خواته ځو رضوان د يو سړی سره خبری کول، زيد او رضوان دواړه انجينران دی خو زيات يي په تجارت کي نوم باسلي وو، د رضوان خبری د هغه سړی سره خلاصی شوی زما خواته راغلو او ويي ويل:

ketabton.com - The Digital Library

رضوان- یوسف نظر دی د دی ځای په اړه څه دی؟
یوسف- د څه لپاره دا ځمکه مو اخیستې؟
رضوان- د سمنټو فابریکې لپاره.

د هغه په خبره په پوره غور شاوخوا ګورم، ښه ځای دی ځکه د شهر څخه ډیر لری دی کرار وایم: ښه دی. مناسب ځای د سمنټ جوړه ولو د فابریکې لپاره دی ځکه د شهر څخه لرې دی، او ضرر یې بیچاره خلکو ته نه رسیږی.

***

دواړه د کور خواته روانیږو، د څلوېښت دقیقو وروسته کورته رسیږو بیحده زیات ستړی شوی یم. رضوان ته مخ اړوم او وایم: رضوان زه ځمه ستړې شوې یم غواړم ویده شم.
رضوانچ- ډوډی نخورې؟
یوسف- نا همالته به کوم څه وخورم

ناوخته راغلی وو او ډوډی هم رانه خوړل شوی وه، اوس د دی تور مار سره څوک یوځای ډوډی خوری ، د خپلی کوټې لور ته لارم د ډوډی خوړلو حوصله نه وه چای می تیار کړه خوشبختانه بیسکټ او ککو می هم وه، په چای څکلو مصروفه وم چې زید یو دفعه یی او ورخطا را باندی راننوت یا (داخل) شو په لاس کې سګرټ هم وه غږیی غیر نورماله او په غوسه وه..

زید- چیرته ورک وې؟ دا دری ورځی کیږې راغلی یم ماته هیڅ ګورې هم نا !ابیا څه شوې یوسف خانه! (یوسف خانه به جګ غږ وایې، د هغه پدی لهجې ډاره شوې وم.ډاره شوې وم خوو ځان می شاته نکړو او ومې ویل: اوله خبره، ستا پورې اړه نلرې چې چیرته ورک وم ،دومه خبره ځکه دی لیدلو لیاقت هم نلرې د باندې لارشه.

سګرټ یی خپل په موټی کې خاموش کړو سترګې یې د کاسو د وینو په شان شوې وه او لاس یې کلک موټ کړی وو، د زید پداسې لیدو نور لړ پاتی وه همله‌ته سکته وکړم زه چیرته او دا ځناور زما دوه برابره دی چیرېی ؟

ketabton.com - The Digital Library

ناساپه زید په لوړ غږ وویل: څه دي وويل ؟ زه ستا د ليدلو لياقت هم نلرم ؟ هغه رضوان يې لري؟ هان؟

د هغه په شان مې په جګ غږوويل: رضوان په تا شرف لري خودخواه مغروره زما په خبرو زيد له غوسى څخه قهقهه وکړه او ويې ويل: ښه نو زړه دی په مريم وسوځيده؟ يو طرفه قاضي ته ځی يوسف خانه..؟!

هيس ورته نه وايم چې زيد خپل لاسونه د ډيرو ،تورو ويښتانو کي ننباسي په دواړو لاسونو خپل ويښتان کلک کش کوي،په زنګنو باندی په ځمکه کيني په جګ غږ ناری وهی او وايې: لعنتيانو ولی نه پوهيږيږی هغه آسما په شان ده ماته(لکه خور) تاسو هيڅوک ما نه درک کوي مور مي زما سره سمي خبري نکوی ، پلار می ...ملامت کوي، رضوان راته نصيحت کوي، ترور می رانه زړه بد دی ته ولی يوسف؟ دی مينځ کي زما ګناه څه ده؟

دواړه چپتيا کوه په لړزانده غږ زيد بيا خبري پيل کوي او وايې: پخدای ، په پير او په پيغمبران زه نغوارم د هغي بت اوسيږم زه نغواړم زما عبادت يا پرستش وکړي پو هيږيږی اوکنه ؟؟ د هغي د مينی تاوان زه بايد ولی ورکړم؟ ما مجبوره کړي وه ماسره مينه وکړه؟ ولی بی ګناه می محکوم کوي فکر کوي زما زړه د تيږی زړه دی؟ نه سوځيږي ورباندي هان ؟

زيد خپل د خبري سره يوځای خپل موټ شوي لاسونه په ځمکی ووهل، چې ما حيرانه ورته کتل لځان سره مې وويل: دا هغه زيد دي چې د چا سره به يي سمي خبري لا نکولی؟ هغه زيد دي چې د چا څخه به يې لا غوښتنه هم نکوله...!!؟

ما زيد تل د زور ويلو په حال ليدلی وو؟ يعني دا مات خوړلي سړی همغه زيد دي يا زه..يو جدی غلط فهمی کی يم..؟زيد چې په زنګنو په ځکمی باندی ناست و د هغه په داسي ليدو ماته درد راغلو، زړه می په وسوځيده ، ربښتيا وايی زيد ګناه څه ده ؟
دا هغه انسان دی هغه کس دی غوښتلي يا نيغوښتلی زه يی د عمه د کور څخه وژغورلم...

ketabton.com - The Digital Library

خپل کورکي را پناه راکړه زما حق کی سړی توپ وکه هغه انسان دی مریم زړه په بایللی میئنه شوي وربانديږ،ربښتیا هم زه یې نو ولی محکوم کوم؟ آیا مینه هم په زور کیږي..؟

کولی می نشو داسي حالت کي وګورم خو بیا هم د بت په شان ورته ولاړه وم ، هغه هم ځمکې ته بوکسان نیولی وه، خواته یی ورځم نیږدي کیږم ورته نارینه لاسونه یي په خپلو دواړو لاسونو کي کلک نیسم، تکی سری سترګي را پورته کوي او په کراره وایې: زړه دی رابانډی وسوځیده؟

لاسونه ته یی زور ورکوم او په کلکه ورته وایم: مکوه لاسونه دي شنه شول غټ سړی یی شل کلن ځوان خوو نه یی..!

زما په خبری هغه په ځیر باندی خپل شنه لاسونو ته ګوري چې د ډیر وهلو له لاسه زخمې شوې خو څه نه وایې..
یوسف- خپل ټول وینتان دي وشکول اوس به څوک خپله لور هم نه درکوي.
(په لاسونو باندی می وینتان ورته جوړ کوم هغه همداسی راته ګوري.زما ګوتو هغه وینتان خوښ شوی وه او وینتانو سری لوبي کولي په ډیر سخته می زړه تری صبر کړواو شونډو لاندي لاحول ولاقوه وایم،ولی شیطان ځانه لري کړم ؟ کله چي هوس په نامه مینځ کي څه نه وي شیطان کار څه شی دی؟ زید غږ دی ستونزه او دي فکر کولو نه وژغورلم ویې ویل:

زید- زما نه دي بد راځي ؟

د خپل فکرونو څخه راوځم او د زید سرو سترګو ته چې په سور والو کې ییچ ښکلایی څو برابره شوي،ګورم زید ماته د یو بې مور شوی کوچنې ماشوم پشان ګوری، داسی چې کوم ګناه یی کړی وي او اوس خپل د جزا په تمه وي..اوس هم په سترګو کی غوسه ښکاري' لاسونه یي پریږدم او وایم: نه چا ویلی ؟

زید- چا ندی ویلي زه خپله پوهیږم

ketabton.com - The Digital Library

یوسف- نو اشتباه پوی شوی یې، ولی به می ستا نه بد راځي..؟

زید جواب رانکړو لکه چې د خبرو حوصله یې نه درلود، ځان سره وایم !
ولی خپل ځان کنترول کولی نشی؟ولی خپله غوسه ځان باندی خالي کوي او ځانته تاوان رسه ویږي هان؟ آرامه ورته وایم: پورته شه "کټ ته اشاره کوم) هلته کینه.

روسته له لږ ځنډ څخه پورته کیږی او زما څنګ ته په کټ کینې. چې زه دهغه لاسونو ته اشاره کوم او ورته وایم: درد کوی او که سوځیږي؟
زید- هیڅ یو.
یوسف- ولی په خپل غوسه باندی مسلط نه یی کولی دی شوو همدا خبري په آرامه راته وواېي..(او د زید د جواب ورکولو څخه مخکې مې وویل: چای یا قهوه ؟
زید- قهوه

دوه دانی ترخي قهوه تیاری کوم او کوټې خواته روانه شوم، په کراره مننه کوي خاموشې! بیا هم چوپتیا د کوټې فضا باندی حاکمه وه.. چې زید وویل: کولی شم دلته سر کیدم؟(په سترګو باندي بالښت ته اشاره کوي)

په سرمی ورته اشاره وکړه چې هوو. په یوه ساه یې تولـه قهوه وڅکل او خالي پیاله یې د میز په سر کیښوده،خپل سر په بالښت باندی کیدی او اوږد څملي زه یې څنګ ته وم زما لاس نیسي چې زه ورته حیرانه ګورم زید په کراره وایې: ګوتمی دی ښایسته ده
یوسف- مننه یوځای رضوان سره می واخیسته.

پداسې حال کې چې لاس مې د هغه په ګوتو کي بند وه ویې ویل: ولی دی ماته اخستی نده ؟
یوسف- مریم درته اخستی وه هغه دی څه کړه؟ ګوتمی او دستبند وه .
زید- وا می نخستیل!
یوسف -ولی ځنګه ښایسته وه.
زید- نور دي څه واخستیل؟

د زید په خبره د ماشومانو پشان چې خبل د خوښي خرید یو چاته ښکاره کوی خپل زنځیر

ketabton.com - The Digital Library

مې د کالو لاندې ښځه ورته راباسم او ورته ښکاره کوم او وایم: دغه دی و ګوره دغه مې د رضوانه په پټه اخیستی(او په خندا ورته وایم: که لیدلی وای ضرور هغه تور مار هم اخیستو.

زما په خبرو زید مسکا کوي او زنځیر په لاس کي نیسي او وایې: ښه دی وکړل هغه تور مار ته ښکاره نکړی.

په خوشحالي وایم: ښکلی دی کنه؟
زید- ډیر ښکلې دی دا به ماته رانکړی؟

د زید په خبره په تلوار زنځیر خپل د کالو لاندي کوم او وایم: څه د خاله کور خو ندی چې درکړم تاته.

زما په خبری دواړه خاندو او زید وایې: ولی دی د سر ښځه خولی نه لري کوي؟ ژمي خو هم خلاص شوو.؟!

زید په لاس باندی زما د سر خولی لري کوي، چې زه په تیز انداز ورته وایم: نه مې خوښیږي زما ویښتان څوک وګوري.

بدی خبری غواړم د زید څخه خپل خولی واخلم او به سر کړم خو هغه اجازه نه راکوی او وایې: مکوه یوسفه ګوره څومره ښکلی ویښتان لري لکه ابریشم پشان نرم دی !

زید دا خبره کوی او زما په ویښتیانو کې ګوتې وهې چې په تروش تندی ورته وایم: عه زیده پورته شه بیخی دی زړه راته تنګ کړ ټول ویښتانچ دی راته وشکول لاس ندی توره ده ولا.

زما په خبرو زید په لوړ غږ خاندی او وایې: ولی غوسه شوي لنډیی صحیح ده نوري نکوم.

او بیا خپل لاسونه یې د سینه سره قفل کوي،زړه نا زړه وایم: نکیړی لږ ورسره مهربانه

ketabton.com - The Digital Library

شي ګناه لري پخدای(مریم ورته یادوم)

زید زما خواته راګوری خوو څه نه وایي د څو ثانیو سکوت وروسته کرار وايې: د مهربانه او ښه والي نه می غلطه ګټه اخلي لیونی فکرونه کوي.
یوسف- ګوره یو څه درته وایم ځناور کيږي به نه!؟

زید څه نه وايي چې زه نامطمینه په خبرو باندي پيل کوم او وایم: ولی دی نه خوښيږي هیڅ کمی نلري ښکلی ده ، تحصیل هم کړي او تر ټولو مهمه تاسره مینه لري

زما په خبرو زید یو ژوره ساه اخلی او وايې: درته می وویل د خور په نظر ورته ګورم نشم کولي..!
یوسف- خو یو ځل کوښښ وکړه ګوره چانس دی د لاس څخه ځی درته ویلي می اوسي.

زید- یوسفه انسان شه څه زور خوو ندی چا باندی (خپل په زړه وهي او وايې:دا لعنتی نه مني. زر واری می کوښښ کړی خو نکيږی هر ځلی په لیدو سره يې عذاب وجدان اخلم خو نکيږی!

هیس نور نه وایم د زید ټول خبري منطقي دی نو د خبرو او بحث بدلو لپاره وایم: ربنتیا هغه ښکلی فرخنده او هغه نوري ملګري څه شوي؟

د هغه شپه په یادولو باندی خاندم چې زید هم په خندا وايې:مرګ لیونی کړي وم هغه می بلاک کړي دي...

په مشکوکه انداز ورته وایم: څه يې ویل؟

زما په خبری زید خپل تیلفون راته نیسي. او وايې: واخله پخپله وګوره.

تلیفون مي ترې واخست، درې نامعلومي شمیږې وې، لومړی پیغامونه مې خلاص کړل(سلام څنګه يی ښایسته) د پیغام په لوستلو سره د خندا څخه شنه کیږم او زید ته وایم: ته ماته را وګوره، ستا کوم ځای ښایسته دی هوم؟

ketabton.com - The Digital Library

زما په خبری زید وايې: زما د ښایست د لیدو لپاره د بصیرت سترګې غواړي،چې ته یې اوس نه لري..
په سر یې ووهم او ومې ویل: بې ادبه چنارګل بابا.

په تیز غږ باندې پیغامونو لوستل شروع کوم او وایم:(ولې جواب نه راکوې) (غرور له خدای سره ښه ښکاري) (زااا ورکه شه خاوری دی په سر شه ستا او ستا دی.........)

د اخیری مسج په ویلو چې ماته یې کنځل کړی وه په حیرت وایم: عه عه دا څه وایی ؟؟ اوس ما څه کړي.؟!

دا ځل زید دومره وخندل،چې زه له خپل ځاي څخه پاسیږم او وایم: مرګ خوله دی بنده کړه، ستا د لاسه بیاب بیابه شوم.ته و خدای اوس زه قاق روده یم؟
زید خپله خندا کنټرول کوی او وایې: نا هر چا چی ؤیلی هسی بد یی کړی خوله ورته ماتوم خپل ملګري لپاره!

ما وخندل او په عجیبه توګه ما په دې کور کې خپل غمونه هیر کړل. د زید په خبرو ورته وایم: نا اوس هم ستا لاسونه مات شوی دی.(او بل بلاک شوی نمبر ته ځم. چط لیکلی وه (سلام، ښنګه یې، لوړ قدیه)، (ستا سترګو زما زړه وړی دی)، (حتا ستا غرور هم ښکلی دی،) واه، دا هم بلاک شوی دی.راځم دریم شمېړی ته.(ای تاته وایم که زما د ملګرو جواب د ورکړ تا او هغه جلي شکله ملګری ته د اور اچومه)

د دی مسج په ویلو بیا د چنار ګل بابا په خندا پیل کړو چې ما وویل: پاک خلک لیونی شوی جواب یې ځوک ورکوې،او دوی بیابه کوی سوک؟

زید زما پوزه په دوو ګوتو راکش کوې. او وایې: غم مه کوو، ته لوی سړی نه یې، زه به پخپله یوه جلی درته پیدا کوم.

د هغه پدی خبره په خندا وایم: اول دی خپل غم وخوره، چی نور بوډا شوی،زه نوی شل کلن شوی یم.

ketabton.com - The Digital Library

زما پدی خبره زید په حیرانتیا باندی سر د بالښت څخه پورته کوی او وایې: رینتا ته د شل کالو یې؟

په ټوکو باندی خپل لاس د هغه په سر باندې کیدم.او وایم: ستا په سر قسم.
هغه زما لاس خپل د سر څخه لری کوی او وایې: ته ولې په ما قسم خورې، زه زر ارمانونه لرم،

په خندا ورته وایم:چنار ګل بابا، زه خو دروغ نه وایم چې ته به مړ شې، ربښتیا، ربښتیا زه د شل کالو یم.
زید- نو ته ولې ږیره نه لرې؟
یوسف- موږ کورنۍ همداسې یو، یعنی چې موږ ږیره نه لرو.

زما په خبره زید په فکرمند لهجه وایې: نو دا میراثي ده!
یوسف- دقیقاً

شپه نیمه ته رسیدلی وه، چې ما زید ته وویل: لاړ شه، ډیر ناوخته دی، زه ویده کیږم.
زید- زه به هم همدلته ویده شم، څه ستونزه ده!
یوسف- هله پورته شه، دا چې تراوسه مې اوس وزغملی یو شاهکار وو، لاړ شه ته خپله کوټه نه لرې؟
زید په خندا وایې: ښه زه ځم، ته ولې خپله قواره کږه کوی؟

زید پورته شو او د دروازې په طرف روان شو، د کوټې څخه د وتلو مخکې ویې ویل: زه یوه کوټه لرم، خو کوم ارمتیا او سکون چې زه دلته لرم، بل هیڅ ځای کې نه لرم،

زید دا خبره کوی او د کوټې څخه بهر ځي، او زه په ګډوډ فکرونو کې ډوبه کیږم یعنی زید دلته آرام دی؟عجیبه ده!

په همدې ډول یوه بله هفته تیره شوه،

ketabton.com - The Digital Library

رضوان- یوسف راځه، چې ډېر ناوخته ده.

د رضوان په غږ د موټر په لور منډه کوم، زید او رضوان دواړه په موټر کې ناست وو زه په تلوار شاته سټ کې کېنم.او وایم: دومره بېړه لرې، فقط شوله سړېږی.
رضوان- هغه نفر ځی،اوس هم نیم ساعت ناوخته شوی.
یوسف- ښه ښه ډیرې خبرې مه کوه، حرکت وکړه!

نیم ساعت وروسته یو لوړی ودانی ته ورسیدو،له موټر څخه راووتو او رستورانت ته لاړو، زید په جدي ډول وویل: رضوان، دیخوا راځه هلته ناست دی.

زه او رضوان د زید په طرف لاړو. هغوی تجارتی خبری کولې څومره صادر شول او څومره وارد؟زما په مزاج ښه نه لرېدو دا بحث نو کرار مې وویل:زید زه ځم یو چکر ووهم،ترڅو چې ستاسو خبرې ختمیږی،زه بېرته راځم.
زید- سمه ده، خو زر بېرته راشه!!

سمه ده مط وویل او د هغوی څخه لاړم د دوکانونو په کتلو بوخته شوم، ښه ځای دی چې په کتلو کې دومره ډوبه شوی وم،چې د یو نفر سره ولږیدم او په ځمکه وغورځیدم. چط هغه نفر وویل: اوبخښه! وروره ژوبل شوی خو نه یاست؟

د هغه کس غږ څومره آشنا دی، خو څوک دی؟ په تلوار خپل سر پورته کوم، چې د مخام سړی په لیدلو مې بدن یخ پخ شو کرار لځان سره وایم: سل.........یم! د هغه په سترګو کې هم حیرانتیا ښکاره کیږی، زما لاس نیسي او د ځمکې څخه مې پورته کوی او په حیرانتیا سره، هغه وایي:"یغم ....یغ ..ما.... ته خپله یې؟

زه هڅه کوم چې خپل غږ غټ او مردانه پښان کړم او وایم: نه تاسو تیروتنه کوی.

غواړم چې د هغه څخه وتختم او لری شم خو هغه زما لاس په ټینګه نیسی او به نا باوره غږ وایي: یغما چېرته ورکه وی؟ دا څه حال دی،ولې دی د ځان څخه هلک جوړ کړی!!

ketabton.com - The Digital Library

د سلیم پدی خبرو پوه شوم چې هغه زه وپیژندلم؟؟ خدایه اوس څه وکړم سلیم غوښتل، چې ما غېږه کې ونیسې خو ما په کلکه لځان څخه لرې کړو. او یو ځل بیا ناکامه هڅه کوم او وایم:تاسو تیروتنه کوی ورور، زه یوسف یم توبه خدایه عجیبه خلک دی..؟

خپل لاس مې د هغه د لاس څخه جلا کړو چې سلیم بیا ټینګ ونیو او په لوړ غږ یې وویل: یعنی څه چې تیروتنه کوم؟؟ یوسف څوک دی؟(سلیم زما لاس ته اشاره وکړه، چې غټ تور خدای خال وه، وربان‌دی او ویې ویل: له دی خال نه هم منکره کیږې یغما؟ له ویښتانو سره دی څه کړې لیونې جلۍ؟

د سلیم پدی خبره پښې مې بې واقه کیږی هغه زه وپیژندم نور انکار کول فایده نلری په لړزېدلي غږ مې وویل: س... لي...م سلیم پریده چې زه لاړه شم.

سلیم- مرګ سلیم، ته چېرته ځې؟ ته پوهېږې، چې له څومره وخته ستا په لټه کې وم؟ پوهیږی! د ډیر تشویش او اندیښنې څخه سل ځله مړ شوم او ژوندی شوم.
یوسف- پخدای هر څه چې پیښ شوي!زه یې درته وایم.
سلیم- راځه کور ته ځو، کور کی بیا وایه،خدای دې وکړي،چې کوم غلط کار دی نه وي کړې، کنه هم تا وژنم هم ځان....

په لړزنده غږ ورته وایم: زه نه ځم! ستا سره هغه کور ته.!
:□#شهاب
هغه زما لاس په ټینګه نیسې، او ما د هوټل د دروازی خواته کش کوی. او چیرته زما زور او چېرته د سلیم زور؟ په زوره مې د ځان پسې کش کوی.......

- خیریت خو دی چیرته یی بیایی!؟
د زید غږ وه چې په غوصه یی زموږ په لور کتل په زړه کې وایم:خدایه د بدبختي له پاسه بدبختي کاش د زید په ځای رضوان وای اوس به ددی غم چیرته وړم..!

سلیم- ته څه کاره یی؟ په کورني موضوعاتو کي کار مه لره.

ketabton.com - The Digital Library

سلیم دا خبره زید ته کوی او زما مټ کلک نیسي او ځان پسي مي کشوي مخکی له دی چی یوه شم چی څه وشول سلیم په ځمکه پروت وه! ټول خلک راټول شوي ول او موږ ته یی ردی ردی کتلي چی د زید په غږ ټول تیت اوپرک شول...

زید- خیریت دی فلم خپریږي ځی خپل کارونو پسي..

سلیم لا په ځمکه پروت وه، او له شونډو یی ویني رواني وي له ځمکی پورته کیږي او ماته مخ را اړوی او وایي: د همدی هلک لپاره د کور څخه تختیدلي وی؟(بیا چغی وهی: د همدی پخاطر وتښتیدی لعنتي!؟ هیڅ فکر د ونکړ چی پر موږ به څه تیریږي؟ ځواب راکړه یغما!

زید چی تر دی دمه غلی ولاړ وه په غوسه یی وویل:(ولی فکر کوم زید هیڅ حیران شوي نه وو؟ ولی یی غږ کي هیڅ حیرانتیا نه معلومیږی؟) څه رشته ورسره لري؟؟

زما د څه ویلو مخکي سلیم په بی ادبانه لهجه وویل: کله چي درسره تښتیده پوښتنه به دی کړی وه(زه لا د سلیم پدی خبره دردیدم چي هغه بیا وویل: مور مي رشتیا ویل چی دا ناروغه انجلی دی په درد نخوری، تا پدی کار دی زما د مور خبره په ثبوت ورسوله په ربښتیا چی ذات دی خراب وه یغما!

ایا دا نو کیده چی چپه پاتی شم هان؟ هغه زما ذات ته سپکاوی کړي و،خو په کوم جرم ؟؟نه اوس یي وخت دی چی دردونه مي په ژبه راوړم ټوله کرکی ته مي په خبرو او سترګو کی ښکارندویه ورکړه نور راته اړین نه وه چي زید مي په راز خبریږي او که نه! هیڅ هم اړین نه ووپه لوړ اواز مي سلیم ته وویل:له کوم ذات په اړه خبري کوی سلیم؟ ستا ذات ښه دی؟ کله چي عمه لکه د سپي داسي وهلم هغه وخت چیرته وی ووایه؟ کله به یی چی یوه شپه هم ډوډی نه راکوله چیرته وی؟

زه می د پلار او مور په مرګ ګرمه وم هان؟ ایا ما خپله وغوښتل چي تاسو ته پاتی شم او ستاسو غلامي وکړم ولی د خوله بنده ده؟هغه وخت چی موټر ووهلم چیرته وی ؟ګونګی شوي ځواب راااااکړه...

ketabton.com - The Digital Library

سلیم هک حیران راکتل غوښتل یي چي زما په لور راشی خو لاس می د مه راځه په نښان پورته کړو او ور زیاته مي کړه: د عمه خبره ناروغي انجلۍ! تا پوښتنه وکړه چی زه چا په دغه ناروغی روږدي کړم؟ هان؟؟؟؟

اوښکي مي پرلپسي له سترګو څڅېدې! بیا مي وویل: اصلا کله چي نجیب د مزاحمت کولو کوښښ وکړو ته چیرته وې؟ کله یي چې غوښتل ما په هغه نجیب چی کار یی د همدوی په شان مردار دی د یوی نوکری په څیر وپلوري چیرته وی؟
اوس دي غیرت را وپارېدو هوم؟ پوهیږې؟د څه لپاره د مور پر وړاندې درېدلې؟ځکه چې د مینې دعوه دې کوله پهٔ مادې د مینتوب دعوه کوله.خو ماته تل ورور وې او یې.

زما د انکار کولو وروسته دې ماته پام کول کم شول دا دې ذات دی وو ایه؟ زه اړ شوم چې ستاسو هلکانو له امله دهلکانو په شان جامې واغوندم ترڅو د نجیب په شان د هلکانو ناپاکو نظرونو څخه خوندي اوسم، (د ژړا څخه مي سلګې پورته شوی او همغه حال کې مې وویل:چیرته وې؟ د عمه زو چې کله مې له بیخه قیچي کړل خپل ویښتیان د جبر او مجبوری څخه؟؟ ګونګی شوي هان ځواب راکه ووایه.!!!

په سختي مې ورته وویل: ماته د ښه ذات په اړه مه وایه تاسو ټول لکه د لاس ورغوی داسي پیژنم، (او خپل لاس ته اشاره کوم)

د سلیم غږ پورته شو او ویې ویل: ګراني یغما!؟ په خدای قسم چې له هیڅ یو هم خبر نه وم زه .....زه کاپیسا ته تللی وم کله چې راغلم ستانه مې احوال نه لرلو....
ویل یې د یوه هلک سره وتښتیده.....

د سلیم په خبره لکه لیونیان پشان عصبي خندیږم اوښکو او ژړا آرمتیا او سکون نه راکولو باید زړه مې تش کړی وایې په غوسه مې وویل: وتښتیدم؟ زه چې یو وخت مې لمونځ هم نه قضا کولو؟ زه چې حتا ویښتان مې تا په عمر کې کتلې نه وه، زه چې پدې موسم کی خولی په سرکوم ددی پخاطر چې ویښته مي ښکاره نشی زه وم چې څلور نیمې میاشتې مې د هلک په څیر ژوند وکړو(ساه مې واخیسته او بیا مې وویل:خو تا څه! د خود غرضی لپاره د حماقت لپاره زما راز (اشاره مې زید ته وکړه) ټولو ته وویل..

ketabton.com - The Digital Library

سلیم- جبران کوم یې په خدای چې جبران کوم یې دواړه یو لري ځای ته ځو قسم کوم

سلیم دا خبره وکړه او غوښتل یې چې ما له ځان سره بوځي، خو بیا هم زید غبرګون ښایی او وایې: لاس مه وه یوس... (زید خپل خبره پری کوی او وایې:حق نه لرې چې په زور سره یې بوځې، یالا خپله لار نیسه او زه...

سلیم- ته څوک یې؟ مننه کوم د یغما د ساتلو لپاره زه اوس راغلي یم تاته ضرورت نشته. بحث ته ور د ننه شوم او سلیم ته وایم: بیخي ډیــــــر وروسته راغلې ډیـــــــر!

لاس مې په تیزی سره د سلیم د لاسه واخیستو چې هغه په غمژن لهجه وویل:یغما مه کوه دا سې کار زما سره زه درسره مینه لرم ولې نه پوهیږې؟ولې نه پوهیږې هـــــا؟؟؟

په غوسه ورته وایم:څو ځله ووایم زه یې نه لرم. او نور هم څوک د یغما په نوم شتون نه لري، زه یوسف یم! یوسف!
سلیم- یوسف! څه؟ کم عقلې؟له فکر دې ووځه!

(ملګرو نور به یوسف ته یغما وایو ځکه زید پوی شو هغه جنې ده نو ستاسو د آسانتیا لپاره په مکالمه کې به د یوسف لځایه یغما لیکو.)

یغما- ما نوره پریږده.. پریږده چې آرامه ساه واخلم.

او پرته له نور خبرو د دروازې لوري ته لاړم سلیم منډه را وکړه چې زید په یو سوک سره سلیم په ځمکه ووهې او دا ځل هغه زما پسې په منډه شو او ناری کړی: ودریږه یوس....

بیایې خبرې بندې کړې او ویې ویل: تاته وایم ودریږه...

په زړه کې وایم اه لعنت دې وي سلیمه، په تا لعنت دې وي.اوښکې مې پاکوم خدایه اوس چرته لاړ شم! ؟ سترګو می رضوان لټوه د زید موټر خواته ولاړ و خواته یې ځم او ورته ناری کوم چې هغه وایې:

ketabton.com - The Digital Library

رضوان- چرته وې ليونی ؟
يغما- هيچرته چکر مې وهو..!

زيد ستړي تر موږ راورسيدی چې رضوان ورته وويل: په تا څه شوي ولې دې منډې کړې!

زيد ماته را وکتل پرته له ځوابه لاړو په موټر کې کښيناستو موږ هم کښيناستو او موټر حرکت وکړو چې رضوان وويل: يوسفه ولې دې سترګې سرې دي؟ ته ښه يې؟

يغما- همممم ښه يم لږ سر مې درد کوي.
رضوان- ډاکترته لاړ شو؟
يغما- نه!

تر کوره هيچا نور خبرې ونه کړې، موټر ودريدو له دواړو نه زه ژر را ښکته شوم بايد ودانۍ ته ننلې وای، له زيد څخه ډاريدمه..

فرشته خاله- سلام ښه راغلاست بچی.
يغما- سلام خاله جانې مننه تاسو هم ښه اوسئ
فرشته خاله- ښه شو چې را غلې تاسو ته په طمعه و ډوډۍ چمتو ده

پۀ خندا مې سر پورته او ښکته کړو ټول د ميز چار چاپير را ټول شول،رحيم کاکا چوپتيا ماته کړه او ويې ويل: زيد زويه، کارونه ښنګه دي؟ وادې خيسته هغه ځمکه؟

زيد- هو پلار جانه کارونه يې پای ته رسيدلي دي!
رحيم کاکا- ډير ښه.
فرشته خاله- د رضوان پلاره زما په نازولی فشار مه راوړه.
ِد فرشته خاله په خبری رحيم کاکا خاندی او وايې: سمه ده د رضوان موری.

رضوان د نيوکی په ډول وايې: موری خی زه دلته مولي يم خير ده که زيد ښايسته دی.

ketabton.com - The Digital Library

د رضوان په خبری تولو وخندل خو زيد مسکا هم ونکړه، خواړه وخوړل شول د چای په طمعه نه شوم او خپل د کوټې په خوا مې ګامونه ټکني کړل....

کوټې ته د ننوتلو سره سم دروازه می بنده کړه، د ماخوستن لمونځ می وکړ جای نماز باندی د سجدی حالت می ونیوه او دومره می وژړل چی نور سترګو کې مې اوښکی پاتی نشوی! د ژړا په حال مې د خدای سره خبری شروع کړی.خدایه مګر زه ستا بنده نه یم زړه دی پر ما نه سوځيږی؟ بیا هم بی وار می وژړل!په خدای نور نسم کوی اته کلنی کی دی مور او پلار راته واخیستل بس نه و؟!

د عمه په منګلو کی دی واچولم بس نه و؟! شپی می په بد خوب پیل کولی بس نه وه؟! د نجیب مردار نظرونه بس نه و؟!نفس می بند شو او ژړا می زور واخیست!
خدایه مکوه !له ماسره داسی قسم تاب یی نلرم، دا ځل مړه کیګم مکوه داسی راسره نور زغملی نشم.تر سهار می وژړل، چیغی می ووهل، ځان می ووهه، خپل ویښتیان می وشکول، مور ته می غږ وکو او ومې ویل:موری راشه خپله لور دی وګوره سومره بیچاره ده!!

چیرته یی؟؟ موریــــــ پلاره راشه چی لور دی مړه کیږی پلاره ولی نه یی!؟ولی باید زه د کور سړی اوسم؟ پلاره زما اوړی ځومره توان لرم؟! قسم نسم کولې پلاره راشه او ما په غیږ کی ونیسه اړتیا لرم درته موری !!ستا محبت ته محتاجه یم!! نو ولی نه یاست؟؟؟!!
خدایه!!! ولی غږ می نه آوری؟؟! ولی نګوری!؟ بیا می هم ژړا غږ پورته شو!

هیس سوک نه و چی مرسته وکړی راسره هیس سوک نه و چی ماته محبت او دلداری راکړی هیس سوک نه و چی پورته می کړی.بیا هم شپه وه تنهای وه او زه وم او بیا د ظالمې نړی زما یواځې توب راته په ګوته کړو،بیا هم پوهه شوم سوک نسته چی تکیه پری وکړم.او سومره کرکه لرم له دی پوهیدلو نه!!! خپل اوښکی می پاکی کړی او د کټ خوا ته می لاړم لاسونه می لړزیدل..

تریخ می وخندل لکه خپل تریخ ژوند پشان مې،خدایه!!! مننه حمله دی راولیږله شکر ګذاره دی یم مهربانی دی ده. لاسونه می کاږه شول خوله می زګ وکړل سترګی می

ketabton.com - The Digital Library

عادی حالت نه ووتل!په سختی می دوا وخوړه.نیم ساعت د مړ جسد غوندی پرته وم. له کاره پخو اولاسو سره،بی اختیاره اوښکی می د څڅیدو په حال زما تر غوږ ورسیدل او اخیره کې زما په نالې و ولیدل..!

شپه په ټوله بدبختی خلاصه شوه، په هینداره کی می ځانته وکتل رنګ می الوتی، و پړسیدلی سترګی پریشانه ویښتیان ،او په اخر کی وچی شونډی چی د وینو رنګ و.
سومره د مړو په شان شوی وم! لیونیانو غوندی می وخندل!! حمام می وکړو تور کالی می چی لومړی ځل اغوستی وا غوستل خولی می په ویښتیانو کی کیخوده کوم زنځیر چې د رضوان نه په پټه مې اخیستی په غاړه کړل، د خوشحالی تمثیل

می کو چی خاله فرشته او نور کورنی غړی راباندی پوه نشی، مانبی خوا ته لاړم ټول ناست وه او سبا ناری خوړل په لوړ غږ مې وویل:سلام.....

ټولو په خوښی سره سلام جواب راکړو بغیر له زید څخه چی په ډوډی خوړلو بوخت و او بیخی راوه نه کتل، رضوان په خندا وویل:یوسف!!راځه دلته کینه !
موسکی کیږم او د رضوان څوکې خوا ته ځم او څنګ ته یې کینم.رضوان ماته ګوری او کرار وایی: یوسف! ولی سترګی دی سری دی ؟؟ولی پړسیدلی !؟

کرار جواب ورکوم: نه پوهیګم ! مابنام سم نه یم ویده شوی شاید همغه خاطر وی؟
زما په خبرو رضوان خپل سر بورته شکته کړو او په سبا ناری بوخت کیږی..ظریفه ترور زما سبا ناری راوړی لاس می اوږد کوم پتنوس تری اخلم او مننه کوم تری.
همدا چی غواړم ډوډی وخورم سترګی می په زید ولګیږد چی په مسخره نظر راګوری.......

یعنی زما او د رضوان خبری یې آوریدلې؟ خاوری دی په سر شه رضوان چې عزت دی ماته پاتې کړو دغه اوس پوښتنه وه چې ده وکړل؟ د سبا ناری وروسته ټول خپل په کارونو بوخت کیږی، زید او رضوان هم د همیشه پشان شرکت ته ځې رحیم کاکا مې نن ونه لیدو ضرور هغه وختی تللی وو؟ د باغ لاره مخ ته نیسم او د درختو به بلک کولو لګیا کیږم چمن اوبه کوم او د غرمه تر اذانه هملته ځان بوخت کوم.

ketabton.com - The Digital Library

د موبايل غږ پورته شو خپل دست کشي د لاسونو څخه باسم موبايل مې د جيب څخه راخلم د رضوان د نوم په ليدو خولې ته مې مسکا راځي، جواب ورکوم او وايم؛ سلام
رضوان- عليک سلام چيرته يې؟
يغما- باغ کې يم ولې کوم کار دی وو؟
رضوان- هو ورځه حمام وکړه خپل يو جوړه ښايسته جوړه کالي واغونده او زما کوټې ته راشه رښتيا د شاه د لارې زما کوټې ته راشه سوک دی ونګوری.

په حيرانتيا وايم: ولې څه شوی؟
رضوان- افف ځومره خبری کوی څه چې وايم همغه وکړه، او ژر خپل ځان را ورسه وه.

موبايل بنده وم او د ځان سره وايم، عجيبه ليونی خلک دی! خپل د کوټې خواته ځم حمام کوم او خپل نقره يي جامې اغوندم لږ عطر هم وهم، ويښتان مې وچوم او جامې مې تن ته کوم مانۍ ته ځم او د شا دروازی څخه ننوځم او مستقيم د رضوان کوټی ته ځان رسوم، دروازه وهم د رضوان غږ پورته کيږی: راځه.

کوټی ته ننوځم او د رضوان په ليدلو حيرانيږم د رضوان د خندا غږ پورته کيږی او وايي:
هی څه دی ښکلی دی نده ليدلی؟
په ملنډې انداز وايم: ورک شه تور ماره فقط چې واده دی دومره دی په ځان ګوتی وهلې.
رضوان- ښه ډيری خبری پريږده وګوره څه می راوړی؟
پلاستيک خلاصوی او د کاغذ په څير کوم څه بهر کوی، چې زه وايم:دا څه دی
رضوان- د چرګ کباب.
وريځې پورته اچوم او وايم: په کومه خوشحالی؟!
رضوان- همداسی زړه می ورته شوی وه که نه يی خوری چی زه يی يواځی وخورم يوسف خانه!!

په همغه حال کی چی د رضوان د کټ په لور ځم په دروغي غوسی وايم: بد کوی چی يواځې يی خوری تور ماره..(دواړه خاندو او د ډوډی په خوړولو لګيا کيږو، ځومره وړی وم چمن او بڼ کې دومره بوخته وم چی هير شوی می وه د غرمی ډوډی وخورم.

ketabton.com - The Digital Library

یغما- هی تور ماره ټول دی خپله زهر کړل خاوری دی په رنګ شه بس که نور.

رضوان په خندا وایی: ولی په غوسه کیږی لنډې واخله ټول ستا

موږ د خبرو په حال وو چې د کوټې دروازه خلاصه شوه او، او زید په حیرانتیا موږ دواړو ته په کتو شو چې رضوان په ټوکو وویل: ستا برخه هم دی لنډې وخوړله

زید په جدی انداز وایی:موږ وایی ښکته راشی ټول تاسو عالیجنابانو ته په تمه دی.

او ددی خبری په ویلو سره سم دروازه په کلکه بنده کوی، چې زه رضوان ته وایم: ده وویل ټول؟ مطلب څوک؟ بیا ټوله کورنی راټوله شوی،رضوان څوک راغلی؟

رضوان په شیطانی مسکا وایی: راځه ښکته لاړ شو خپله به یی وګوری.
څه چې پاتې ول په ډېر تلوار مې وخوړل چې رضوان وویل: موږ شوی
یغما- هو پخدای ډېر خوندور وه.

زما به خبری رضوان خاندی او موږ دواړه له زینو ښکته کیږو د هر قدم په ښکته اینبودلو د خندا غږ له صالون نه لا ډیر راځې،د ننوتلو سره سم می سترګی په یوه ډله خلکو او یو غټ کیک لګیږی،څلور کنجه کیک په تور او سپین رنګ،صالون یی څومره ښکلی سینګار کړی وه مګر خبره څه ده؟!دومره خلک ولی ټول شوی؟!

رضوان : چیرته یی؟
د رضوان غږ مې فکر لاهو کړو او کرار مې وویل: د کوم چا کلیزه ده؟

په هغه غږ کې چې خندا پکی څپې وهل رضوان راته یی وویل: همداسی خو ښکاری! بد بد ورته ګورم او وایم:سړی غوندی خبری وکه شف شف نه شفتالو ووایه د کوم چا کلیزه ده؟
رضوان په خندا وایې : خپله دی پیدا کړه!

ketabton.com - The Digital Library

رضوان دا خبره کوی او د برق په چټکتیا راښخه لری کیږی،ترور او مریم ته مې پام کیږي په ورو ګامونو د هغوی په لور ځم او وایم: سلام ترور جانی!
ترور- علیکم زوی چیرته یی هیڅ زموږ احوال نه اخلې؟
په مسکا یی ځواب ورکوم: همدلته یم ترور جانی خو تاسو د 14 سپوږمی شوی یې ترور خاندی او وایی: امان دی وی له تاسو ځوانانو هیڅ بند نه راځی.

یواځې په سر خوځولو او مسکا یی ځواب ورکوم او د مریم په لور ځم،د مریم په لیدلو حیرانیږم ښومره ښکلی شوی وه له تور رنګ سره حتما د ټولو زړه وړی کرار یې لور ته ګام اخلم او کرار ورته وایم: سلام خوری!!

نظر له نورو اړوی او ماته راګوری او وایې: علیکم السلام وروره ښه یی؟
په مسکا یی ځواب ورکوم: ستاسو په دعا...

لا می خبری خلاصی نه وی چی د چک چکو او اشپلاق غږونه په صالون کې خپاره شول مریم ته می وکتل لکه بت پر خپل ځای ولاړه وه آن پلک یی نه واهه او یواځې یی مخې ته کتل، د هغی نظر لوری نیسم او رسیږم زید ته په لیدو یې خوله مې خلاصه پاتی کیږی ظالم ښومره ښکلی شوی لکه د مجلس سپوږمی مکمل یی تور اغوستی ول توره دریشي تور بوټان توره ګړی تور ویښته او توری سترګې تور رنګ یی له سپین پوستکی سره عجب یورنګی کوله لکه چې دوی ټولو لاس یو کړی وه چې د مریم زړه ودروی مریم همداسی د زید په لیدلو غرقه وه زید چی په سترګو یی د چا پسی ګرځیده...! ټول د زید شاوخوا ته ټول شوی ول او ورته مبارکې یی ورکوله مریم په لوړ ګامونو زید خوا ته لاړه..

***

کیک پری کیږی او زه یواځې د یو کنج نه ټولو ته ګورم د چا په ولاړ کیدو می ښنګ ته له لیدو لاس اخلم چې رضوان په خندا وایې: اوس پوهه شوی د چا کلیزه ده؟
په غوسی وایم: مړ شی رضوانه ولی دی له لومړی ونه ویل اوس ډالی له کومه کړم؟
رضوان- ښه نو یوسف جانه څه چې بدله لری ګله نلری حساب مو برابر شو او زما

ketabton.com - The Digital Library

غاړی زنځیر ته اشاره کوی او وایی: اوس نو د چنار ګل بابا ځواب دی په خپله ورکړه رضوان دا خبره کوی او په لوړ غږ خاندی او د زید خواته ورځی د هغه د تلو سره په زړه کې وایم: خاوری دی په سر شه تور ماره، ټول په خپل وار باندی زید ته مبارکی وایې مریم د زید خواته ولاړه وه او دواړو یو رنګ اغوستې ول ځومره هم له یو بل سره ښکلی ښکاریدل.!مریم خپل لاس اوږود کوی او په.لړزانده غږ وایی: کلیزه دې مبارک آن.....ن شاء الله سل... ل کلن شی

زید آن لاس نه ورکوی او په سوړ انداز وایی:مننه کوم مهربانی مو ده
مریم کرار خپل لاس موټې کړو او له یوې انجلی سره په خبرو شوه خو ټول پام یې زید ته وه

آسما- یوسف لالا ته زید لالا ته مبارکی نه ورکوی؟

راګرځم او تازه مې اسما ته پام کیږی ولې مې دا ټوله شپه نه وه لیدلی؟ یو جوړه ژیړ رنګ کالې اغوستې وه ښایسته ښکاریده، یعنې ټول راغلی کسان په محفل کې ښایسته وه خو د هغوی په مینځ کې،رضوان، اسما،مریم یو خاص ښایست یې درلود او زید خو د مقایسې وړ نه وو په ښایست کې.

په مسکا باندی جواب ورکوم: راځم اسما جانې.
اسما- راځه دواړه یو ځای ورته مبارکې ورکړو.

سر مې د سمه ده په توګه ښوره وم او د اسما سره یوځای د زید خواته روانیږم، اسما د مریم خواته ځې او د هغې سره په خبرو او قیصو بوخته کیږی، زید ماته بام کیږی او په خوله یې یو لویه مسکا راځې چې زه خپل ستونې صاف کوم او وایم: کلیزه دی مبارک شه انشاءالله د سل کالو شې.

زید کرار ککرار څو قدم زما خواته رانږدی کیږی او په کراره لهجه داسی چې یواځې زه یې واورم وایې: عه عه یوسف خان ملګری داسې مبارکې ورکوی؟!

ketabton.com - The Digital Library

په تروش تندی وایم: نو ښنګه ورکوی؟(بیا مریم ته په اشاره په طعنه وایم: د ځینی کسانو لاس نه نیسي شاید مور. د هغه شانتي مبارکي لایق نه یو؟ (زید د مریم وړاندی کړی لاس خوشی پریخودلی وو هغه می ورته یاد کړو)

لا زما خبره خلاصه شوی نه وه چي به ناساپه حرکت کي زید زه غیږ کي ونیولم او په خندا یي وویل: خپل ځان د هغي سره مه مقایسه کوه، زما زړه، جسم، روح، غیږه، لاسونه او هر څیز چي د روح او جسم سره مي تړاو لری د یو نفر دی او هغه یو نفر مریم نده ..؟!

دا چنارګل بابا څه وایي؟ بلا دی دده د خبرو پسي شي، پر ما یي څه چي د چا مربوط دی، ولي یي زه په غیږ کي نیولی یم؟ اوس خو هغه پوهیږی چي زه جنی یم؟! زید خپل د خبرو د خلاصیدو وروسته زه خپل د غیږ څخه جلا کړم او ویي ویل: ملګری داسي مبارکي ورکوی.!

غوښتل مي یو داسي جواب ورکړم ترڅو دا خندا یي به خوله کي وچه شي خو تور مزاحم مار را ورسیدی او په لوړ غږ یي وویل: قدو جان هسی غوړ روغن داره مبارکي خو دی ورکړه.!
په مسخره توګه وایم: رضوان جان ځیني کارونه په خوښه یا نا خوښه توګه مجبور باید ویي کړی، کنه د بعضی کسانو حق دا دی چي خپل د ژوند څخه یي وباسي ډلیټ داسی نده زید خان؟!!

زما په خبرو د زید رنګ د غوسی څخه بدل شو او خپل غاښونه یي په کلکه یو پر بل وچیچل خو زما زړه یخ شو غشي مي په هدف لږیدلی وو، په زړه کي مي د ځان سره وویل: و دی خوړی ته بیا ما غیږ کي ونیسه چنارګل بابا د رضوان غږ پورته کیږی او وایي:

رضوان- څه وایي زه خو بیخی پوی نشوم؟
په مسکا باندی وایم: هیس.
رضوان- زه دا خبری پریږده دا ووایه زید ته دی څه ډالي اخیستي؟

ketabton.com - The Digital Library

رضوان دا خبره کوی او مضره خاندی، ای فسادی خپل کار یې اخیره وکړو. په کراره ورته وایم: تا ورته څه اخیستی؟
رضوان د میز خواته چې د قیمتی ډالیو څخه ډک دی اشاره کوی او وایې: هغه وګوره یو برنډ او ښایسته ساعت.

ما د هغه ساعت پسې کتل چې زید وویل: اوس ستا د ډالي نوبت دی یوسف جان!
خپل ستوني صاف کوم او په کلکه وایم: اممم خبره داسې ده چې ستا ډالې زما کوټه کی ده بیا وروسته یې درته راوړم.

زما په خبر رضوان به لوړ غږ خاندی او وایې: ډاډمن یې چې ډالې کوټه کیده؟
یغما- بیخـــــی بیخـــــی زیات ډاډمن یم.

رضوان ریشخندی کول او زید خپل لاسونه د پتلون په جیب کی کیخودلی وه، او موږ دواړو ته یې بغیر د کوم خبری راکتل، نظر مې په مریم لګیری زموږ څخه په لږ فاصله کې ولاړه وه او د زید په تماشا وه، د هغې پدی شانتې لسدو په زړه کې وایم: خاوری دی په سر شه مریم چې تا بیا ځان د زید به لیدو باندی ډوبه کړی، نه پوهیږم څومره د مریم د لیدو په حال کی وم چې زید په شیطنت باندی زما خواته سترګه ووهل او مریم ته یې وویل: مریم جانې ماته یو پیاله اوبه راوړی؟

د زید پدی خره د مریم رنګ یو دم و پریدی او په ماته ګوډه ژبه د ورختای یې وویل: ماته وایې؟
زید- هو دلته همدا یو مریم شتون لری،(بیا ماته یې مخ راوګرځه وو او په همغه شیطانه لهجه یې وویل: کنه یوسف جانه؟

مریم د ډیر خوشحالې له لاسه وربادنی لاره ورکه شوه، او به خلاصه خوله د خندا او خوشحالي وویل: په سترګو اوس یې درته راوړم.

او په منډه د آشپزخانې خواته لاړه ما او رضوان دواړو په حیرت زید خواته کتل چې د زید په خوله یو مضره خندا وه، رضوان په حیرت وویل: زید ته خپله یې؟ یا بدل شوې

ketabton.com - The Digital Library

يې؟ تا مريم ته"جان" وويل؟ او ورته و دی خندل؟ قيامت رانشي اوس؟!

مريم د باد په سرعت د يو پياله اوبو سره راغله، او ګيلاس يې زيد ته ورکو چې زيد ورته وويل: مننه.....

او زه د دروازی خواته ولاړم او نور مې دهغوی خبری وا نه وريدل، زيد څه پلان او هدف لری؟ د باغ خواته په يو څوکې کيناستم، آسمان نن شپه ولې دومره نيولې لکه زما د زړه پشان؟ جواب مې نه درلود خاموش شوم آسمان ته مې کتل چې د يو چا د پښو آواز مې تر غوږ شو د آواز پسی مې وکتل،.. زيد وو دوه پيالې چای او يو قاب کی لږ کيک په لاس زما خواته راروان وو د هغه په ليدو می تندی تروش څو چې هغه په مسکا باندی وويل:

زيد- عه يوسف جان بغير د کيک خوړو را ووتلی مشکل نشته اوس دواړه يې يوځای خورو.

کيک او چای د څوکی څنګ ته به يز کيخودل او زما څنګ ته کينستې چې زه په تلوار پاسيدم او روان شوم چې د هغه په خبری ځای پر ځای و دره ولم، پداسې حال کې چې مخامخ درختې ته يې سترګې نيولی وه او د چای پياله يې لاس کی کلکه نيولی وه ويې ويل: مريم ښايسته شوی وه کنه يغما؟!

يغمــــا؟! د ډير وقت وروسته مې خپل نوم واوريدو ناشنا غوند وو راته، بيګانه ګې کوم د دی نوم سره، خاموشې ماته وم او وايم: مطلب دی ددی خبرو څخه څه دی؟ اصلا دا راته ووايه څه پلان لری؟
زيد د چای پياله په ميز کيږدی او په مسکا وايې: يغما هوښياره ده د يوسف په پرتله کنه؟ صحيح وايم؟(خپل څنګ څوکې ته اشاره کوی) کينه

په سل زړه نازړه او شک کينم چې هغه بيا وايې: د اول څخه مې ستا په انجلی توب شک درلود خو ډاډمن نه وم، د انجونو غږ، نازک لاسونه، جسم بدن دی حتا د خبرو انداز دی تول د انجونو پشان وه خو فکر مې نکوی په دومره لږ عمر به دی و غواړی داسی کوم کار وکړی!؟(خاموش شو اسمان خواته يې سترګی ونيول او بيا يې وويل:

ketabton.com - The Digital Library

زید- خو خیر دا خبری اوس مهمه ندی، ماته کوم توپیر نکوی چې ته انجلۍ یې که هلک! یواځې د انسان پشان به زما سره خبری کوی پوه شوی.!
یغما- مطلب؟
زید- مطلب ښکاره دی زه دی ناز او نخری نه اخلم هر خبره چې کوم بغیر د څه؟ چشې؟ ویلو څخه به یې منې. البته غلطه پوه نشې دا خبری ما درته غوښتل ډیر وقت مخکې وکړم خو وقت او فرصت په لاس رانغلو نو فکر مه کوه چې ستا د راز پوهیدو لپاره داسې وایم.

په بیحده تروش تندی او کلکه لهجه وایم: هوی ورور چا ویلی چې زه ناز کوم؟ هغه هم پر تا باندی؟
زما په خبرو دهغه لاسونه موټ کیږی او په غوسه ناکه لهجه وایې: اول خو زه دی ورور نه یم دوهم دا چې ستا ناز د رضوان په سر چلیږی خو پر ما نه.

د هغه پدی خبره کنټرول مې له لاسه ورکړو او په لوړ غږ مې وویل: خپل ژبې ته پام کوه! خپله پوهیږی څه وایې؟ رضوان زما د ورور پشان دی راته هغه ستا پشان خود خواه او مغرور ندی، هغه خبر ندی چې زه هلک نه یم او د یو ورور پشان راته احترام لری.

زید- که خبر شو ته هلک نه یې بیا څه؟ بیا هم آیا د یو ورور پشان ستا سره مینه کوی؟
یغما- د ربښتیا په پوهیدو تاته کوم څه توپیر وکړو؟ کنه ویې نکړل! نو هغه ته هم کوم توپیر نه کوی، او هو که ته دی خپله خوله بنده ونیسې هغه د کوم خوا خبریږی؟
:□#شهاب
زید خپل لاسونه د تسلیم پشان پورته نیسې او وایې: بغیر له شکه زه کلک راز ساتونکې یم.
یغما- خدای دی وکړی.
زید- دننه دی د نورو پشان زما خوله کې کیک رانکړو په تمه یم (او کیک ته اشاره کوی چې زه په غوسه ورته وایم: زور خو ندی نه یې درکوم، زړه مې نغوښتو و مې نکړو اوس هم مجبوره نه یم.

زما په خبری هغه په لوړ غږ خاند او وایې: تخو نغواړی د مریم حالت خراب شی کنه؟

ketabton.com - The Digital Library

د هغه پدې خبره کړی ټول فکرونه مې صحيح ثابيتيږی او په مسخره لهجه ورته وايم: تر کومې اندازی ته رزيل کيدی شی؟ نه ګوری هغه بيچاره جنۍ د ډير مينې څخه ستا عبادت کوی، ړوند يې؟ ته حق نلری د هغې د احساساتو سره لوبې وکړی پوی شوی څه مې درته وويل؟

زيد- که زه ووايم زه د ډير مينې څخه د يو بل چا عبادت کوم څه؟

د هغه په خبره به حيرت و ته ګورم! يعنی داسی سوک شته چي د زيد زړه يې ځانته اخيستی ويې؟ نا امکان نلری؟ بی اختياره وايم: انشاءالله چې هغه کس دی ددری منه خاورو لاندی شی ترڅو تـ....

ناساپه احساس کوم چي غابنونه مې مات شول، خبره مې نيمه کې پری شول او د زيد خواته ګورم چي د غوسې څخه په سرو سترګو زما خواته راګوی او د ليونيانو پشان په چغو وايې: څه دی وويل؟ بيعقلۍ؟ ته يوځل بيا ووايه زه يې واورم؟!

بيحده ويريدلی وم کاش دا خبره مې نه وايې کړی کاش خوله مې ماته شوی وايې البته ماته هم شوه داسی ټک مې وخوړی، يعنی دومره ورسره مينه لری چې د هغی په اړه په يوه خبری زه يې وو هلم؟! په ويری باندی ورته وايم: ه.....ی...س...
زيد- يو ځل يواځې يو ځل بيا داسی خبره وکړی خپل د ځان څخه ګيله وکړه نه زما څخه(او به چغو وايې: پوه شوی؟

د ډير ويری څخه يواځې ورته سر ښوره وم، درنه خاموشی زموږ مينځ کې ښوره شوه هغه خبری نه کول او ما د تلو جرئت نه درلود د بت پشان ناسته وم چې هغه وويل: خپله دی وغوښتل که د انسان پشان کيک دی راکړی وايې نه دی وهل خوړل او نه هم د مريم شپه خراب کيدل.

هغه دا خبره وکړل او د مانې خواته روان شو پوهيدم چی زيد ټوکې نکوی او د ربښتيا د هغې بيچاره کې شپه ورخراب کوی؟ نه نشم کولی پريږدم داسی کار وکړی په تلوار د هغه خواته ځم چې تراوسه د حرکت په حال کيدی، د لاس څخه يط نيسم چې دريږی او

ketabton.com - The Digital Library

راګوی په ورختا یې وایم: سمده هر څه چې ته وایې.

هغه خپل لاس زما د لاس څخه کش کوی او وایې: درته ویلی مې نه وه چې بر به ناز نکوی؟!
یغما- پخدای ناز نه وو یوائې...یوائې...یوائې...
زید- یوائې څه؟
یغما- هیس.
زید- اخیری ځل دی و اوسیږی بل ځل همغه کار کوم چې وایم یې.
(ژر ژر خپل سر ورته خوځه وم، د میز خواته ځو دواړه په څوکې بیرته کینو د کیک قاب په لاس کې راخلم قاشق کومه ده؟ لکه چې زما په خبره د ویلو څخه بغیر پوی شوی ویې چې ویې ویل: په لاس یې راکړه..

د کیک یو کوچنې برخه خپل په لاس جلا کوم او پداسې حال کې چې لاس مې په ښکاره باندی لړزیدو، شرمیدم په سل نه زړه د هغه او په زحمت کیک مې د هغه خولې کی کیخودو چې هغه سرګې پټې کړل او ویې ویل: امممم

چې ما په زړه کې وویل: مرررررګ امممم زهر دی شه، په ستوني کیدی بند شه، ما لا ورته ښیرا ویې کول چې هغه سترګې خلاصی کړی او ویې ویل: څه دی وویل؟
یغما- ما؟ نه څه باید ووایم؟ نوش جان دی شه.

زید کومه خبره نکوی او زما پشان د کیک یو ټوټه راخلی او زما د خولې خواته یې نیسی په حیر ورته ګورم چې هغه وایې: څه رډی رډی راګوری ویخوره.
یغما- خپله یې خورم.
زید- خلاصه کړه خوله دی.
په غوسه ورته وایم: ومې ویل خپله یې خورم.

زید هیس نه وایې او راګوری ناساپه په هغه بل لاس یې زما خوله د څلور کلن ماشومانو پشان ونیول او کیک یې په زوره زما خوله کې تخته کړو او په خندا یې وویل: خوند یې وکړو..؟
یغما- مرګ یې خوند یې وکړو تول مخ دی راته په کیک ولړو.

ketabton.com - The Digital Library

زید- راشه پاک یې کړم درته.

او بیا یې خپل په لاس زما خوله پاکه کړه او ویې ویل: دا دی پاک شو اوس کومه دی زما ډالۍ؟
په حیرت وایم: ډالي دی؟
زید- هو.

څنګه وکړم چې بیا لیونی نشی؟ چوپتیا می اختیار کړه او ډیر په عاجزانه ډول می وکتل ورته شاید د تیږي په شان زړه یی راته وسوځیږی.

زما پداسې کتلو هغه وایې: ندی ده اخیستې؟
یغما- پخدای خبره نه ومه چې نن ستا کلیزه ده.کنه ضرور مې درته یو څه اخیستل هغه تور مار زما سره چل وکړو کنه ما درته اخیستل.
خاندی او وایې: توپیر نکوی په بدله کې یو بل څه راکړه.

په حیرانتیا می وویل:لکه څه؟
زید- د غاړی زنځیر دی.
یغما- چې‌شـــــــــــــــې؟(په غصه مې دوام ورکړو: فکر یی هم ونکړی.
زید- چیشې دی چی واوریدل.
یغما- سهار درته یو ښایسته ډالی اخلمه سمه ده ؟
زید- نه همدا غواړمه راکوی کنه؟

د هغه پدی ضد باندی په زړه کې وایم: د موټر د تیر لاندی شې زیده اور واخلی زیده، جنازه دی راشه زیده، انشاءالله د نن شپې څخه تیر نشې زیده،ویده شې بیا روییښ نشې لخیره " ههههه دا یو دوه ښیرا وی ما ورپسې کړل هسی عصاب یې راخراب کړو بخښه کوی"

په کراره ورته وایم: نه کیږي له دی زنځیر څخه تیر شې؟
په جدی لهجه یی وویل: نه همدا غواړم.
یغما- او ففففففف راشه وایخله ګدایګره وړی سترګی..

ketabton.com - The Digital Library

هغه خاندی او وایي:څه وکړم خوښ شوی می دی.

په غوسه باندی ورته ګورم او په زحمت باندی زنځیر ختا کوم او به تروش تندی د هغه خواته نیسم او وایم: هوممم واخله.

زید خپل وربځې پورته کوی او وایي: همداسې یی واخلمه.ډالي همداسې څوک ورکوی؟
یغما- هو څه رنګه یی ورکوئ نو؟
زید- ته یې راته په غاړه کړه.

دهغه پدی خبره بیا مې خوله د حیرت څخه خلاصه پاتی شوه، نن شپه به ده څه شوی؟ په هوښ خو دی؟ بی اختیاره می لاس پورته کړو او په تندی می ورته کیښوده په حیرانتیا یی کتل راتهراو زه ورته وایم: تبه هم نلری چې اپلاتط ووایې؟!نو په څه دلیل فکر کوی چی زنځیر به زه درته په غاړه کوم؟!

په همغه حیرت باندی زید وایې:لاس مي نه رسیږی ژبه مه وه ژر یې راته په غاړه کړه.
یغما- که ونکړم؟
زید- بیا پوهیږې نو.!

د هغه پدی خبره د غوسی څخه تکه سره کیږم او په زړه کي ښه کنځل ورته کوم،په زړه مې زنځیر د هغه د لاسه څخه واخیستو چې هغه په خندا راوکتل چي جواب کی ما ورته بد بد وکتل او زنځیر مې ورته بند کړو.

یغما- هومم وشو.
زید- افرین.

زنځیر یې لاس کی ونیو او په ځیر یی ورته وکتل چې ما وویل: که پوهیدمه چی دومره دی خوښ شوی دی وختی مې درکوی.!

هغه جواب رانکړو خو ثاني په ځیر،ځیر زنځیر ته وکتل او بیا پرته له کومی خبری له ځایه پاڅیدو او ویی ویل: هیر نکړي ته ماته هماغه یوسف یی.یواځې لږ ادب کولو ته

ketabton.com - The Digital Library

ضرورت لری.

آیا دا څما د پوښتنو ځوابونه ول؟ ولې بې غیره کې ونیوله؟ځکه څه ورته یوسف ومه.ولې دا کارونه کوی ؟خپل په نظر ما ادب کوی؟ یو راحته نفس مې وویستو څه ښه ده جلی توب می په مخ نه راوړی.حتا په پټ راز می نه تهدید کوی.هر څومره چې مغرور او خود خواه دی بیا هم زه وربادی باور کولی شم،همدا چی جلی نه یمه ورته یوه دنیا خبره ده.په ذهن می هر رنګه پوښتنې راتلل.

خدای دی لاس مات کړه چنارګل بابا بی وهلو دی څما خوله راماته کړه.لاس خو ندی توره ده توره.کوټې خواته می ولاړمه له ځان سره می وویل: هوا ښه شوې خپل د وښتانو غمه می وخورمه.نور نشمه کولی خولې په سر کړمه.پرته له زید نه نور چا څما وینتان نه وو لیدلی.وروسته له لمانځه نه د خوب نړې ته تللی ومه.چی د وحشت له دنیا نه کمه نه وه. سهار 7 بجی ول لمونځ قضا شوې وو مجبوره شومه قضایی می را وګرځه وو.

د تل په څېر سبا ناری لپاره ودانی ته ولاړمه.سبا ناری د رضوان په ټوکو مو وخوړل. نن جمعه وه او ټول په کور ول.رضوان ته می باید ویلې وایې؟! د رضوان د کوټې خواته ولاړمه او دروازه مې وټکول چې هغه وویل:راشه.

داخل شوم او ومې ویل:د وښتانو ماشین لری رضوانه؟
زما په خبری هغه سر د موبایل څخه پورته کړو او په حیرانتیا یی وویل: د وینتیانو د اتو کولو یا وچ کولو؟
په حیرانتیا مې وویل: خاوری دی په سر شه انجلی خو نه یی چی دا شیان لری.

زما په خبرو رضوان وخندل او خپل غږ یې د ښځو پشان کړو او ویې ویل: یوسف خانه جهیزیه(د ناوی کور) می مکمله ده.زما سره واده نکوی؟ دومره ښایسته انجلی یم زما د ښایست مثال به په دنیا کې پیدا نکړی.

د رضوان په خبرو خاندم او ورته وایم: ندی کوم ته د سکاره غوندی تور یې..
د دی خبری وروسته دواړه خاندو او زه ورته وایم: غواړم وینتان می لنډ کمه.

ketabton.com - The Digital Library

په لوړ غږ یی وویل:ولی؟ته ښکاره کړه وپښتان دی ځه وګورم ما بیخي ندی لیدلی.
یغما- اړتیا نشته ته هر څه وګوری ووایه لری ماشین کنه؟
رضوان- نه لومړی وښاپه راته ژر کوه.

لاس یې راوچول او خولی یی راته وویستلو او په حیرانتیا یی وویل: بی عقله ولی دی تر اوسه دا ویښتان پټ کول ؟اوس یې هم کم کوی؟!
په غصه مې ورته وویل:رضوانه ډیر خبری مکوه لرې ماشین او کنه کار لرمه؟
رضوان- زما د ویښیتانو ماشین خراب شوې زید یی لری(بیا کرار وایې:نکېږې لنډ یی نکړی؟

یغما- نه ولاړ شه له زید څخه یې راته راوړه.
رضوان- نه راوړم.
یغما- نه راوړی؟
رضوان- نه
یغما- خپل خوښه دی ځمه ترور ته وایمه هیر شوې خو د ندی ؟

دا خبره کوم او کرار کرار د زینو خواته ځمه چې رضوان په غوسه وایې: یوسف خدای د ونه وهه چی ما ګوابنه ویې، ما یو ځل سګرټ ووهل او کنه تا بدبخته ولېدلم اوس مې نه ایله کوی...

یغما- وخت نلرمه ژر راوړه!
رضوان بد بد راوکتلو او د څو دقیقو وروسته ماشین په لاس زما خواته راغلو او لکه ماشوم پشان یې وویل: نکېږې لنډ یی نکړی.؟
یغما- ومی ویلی نه اوس دا واخله د استعمال طریقه یی راته وښاپه.

رضوان زړه نا زړه د ماشین چل راته وښودو،ماشین مې واخېستو او خپلې کوټې خواته لاړمه.ماشین په لاس هینداری ته ولاړه یمه.د هینداری مقابل کس ته په لیدو می غم تازه شو.زړه می په خپل حال وسوځیدو او ومی ویل: ضرور قسمت همدا وو.
ماشین می روښانه کړو او اوښکی می بی واره روانی وو.ولی دا اوښکی خلاصون نه لری..؟! هر شپه د سیل په شان روانې یې .ولی نه وچیږی؟!

ketabton.com - The Digital Library

وېښتان می لاس کې نیولې او لکه غنم له بیخ نه یې وهم، شاوخوا می ماشین شوی وېښتان نیولې او زه په سرو سترګو هینداری ته ګورم، د بی وېښتانو کس کې غرق کېږمه بهتره ده وو ایمه شوتیا شوې کس په هینداره کې...

په لاس باندی هینداره لمس کوم او خاندم، د ژړا ښځه په نیولې غږ په هینداره کې د ننه کس ته وایم: یغما تا په کومه نحس ورځ پښه ودی نړی ته کیخودل؟؟؟ خپل د ځان ښځه بل کوم بدبخته دی لیدلی؟؟؟ لګیا وم ځان سره، خپل د تقدیر او خپل د خدای سره مې ګیلې او شکایتونه کول د 12 کالو د شکنجې او زجر پوښتنه مې ورځخه کول چې ناساپه دروازه په کلکه خلاصېږی، زید ساه ساه وهلو باندی کوټې ته را داخل کیږی..

د هغه د حال ښځه معلومیدو چې د مانې ښځه تر دی ځای منډی وهلې، لاس یې د دروازی په بند پاتې بغیر له کومې خبر راګوری کرار وایې: څه کار دی وکړی خپل د ځان سره؟

نه پوهیږم ولی خو احساس کوم زما په لیدو د زید قدمونه ولړزیده، ولی باید داسی شی؟ ضرور زه غلطه پوه شوم؟! کرار کرار زما خواته راځې ولې لاسونه لړزیږی؟ په سل نه زړه زما د سر په پوستکې لاس کشه وی او وایې: ولې؟ یغما؟

نه پوهیږم څه ورته ووایم ورته ووایم د دی لپاره چې نه مې غوښتل ویښیان مې څوک وګوری؟ د دی لپاره چې نور خولې نشم په سر کولی ځکه؟! پداسې غږ چې کوښښ کوم عادی اوسیږی وایم: ډیر وېښتیان مې نه خوښیږی

زید کرار وایې: ندی خوښیږی؟

نه پوهیږم ولی نن زید دومره کرار او مهربانه دی؟ او زما سره مهربانی کوی؟ طوفان هم مګه آرامیږی؟ په خندا ورته وایم: هو خو.(خپل سر ته اشاره کوم او وایم: بنایسته ښکارم؟ ګنجې؟

هیس نه وایې تراوسه یې لاس زما په سر دی، د ختا کارو ماشومانو پشان ورته وایم: بنه

ketabton.com - The Digital Library

نښکاری زید؟ نور هم بدرنګ شوم؟

بی حرکته ولاړ دی کرار د هینداری مخکې په څوکې کیني او خاموش کیږی، فکر کوم هغه هم زما پشان په فکرونو کې ډوب دی آرامه غږ یې آورم چې وایې: ویې وهه.
یغما- څه؟
زید- زما ویښتیان.

حیرت مې کړی دومره حد چې مغز می د هیس کار دستور او فرمان نه راکوی، یعنې زید زما لپاره خپل ویښتیان غواړی ووهې؟ مغز می راته وایې: خیال پلو مه وه ضرور یې زړه دربادی سوځیدلې! پدی فکر په تروش تندی ورته وایم: ضرورت نشته ماته زړه سواندی وکړی.
زید- ویې وهه.
یغما- نشم کولې.

خاندی داسی خندا چې د هر څه پشان ده خو د خندا پشان نه وایې: خپل د دی څنګه ووهل؟(دا ځل په کلکه وایې: ویې وهه.
یغما- د ښکلا څخه دی کم کیږی مریم زړه مات کیږی.

غمژن او زړه نیولې زما خواته راګوری او ویې: هغه ښکلا چې د یو نفر په نظر رانشې په څه درد خوری؟ نخوری؟!

څه وایې؟ یعنی امکان لری سوک زید وګوری او د ښکلا تعریف یې ونکړی؟ آیا داسی سوک هم شته چې د زید ښایست یې و زړه ته ننوځې نه؟؟ د ځان سره وایم: ضرور هغې د زید زړه مات کړی(مطلب مې هغه وه چې زید دهغې په سر زه وهلې وم) خپل ګوتې د هغه په ویښتیانو کې وهم سومره نرم د کوم شامپو څخه استفاده کوی؟ څه فرق لری زه خو ګنجې یم شامپو څه وکړم؟ څو دقې ویښیان اړوم را اړوم او بیا ماشین روښانه کوم او د هغه د تور او ښایسته ویښتیانو په وهلو شروع کوم..

د څو دقو وروسته زید هم زما پشان ګنجې کیږی خاندم او لځان سره وایم د دی وروسته ورته د چرګ سر ناری وهم خو د حق څخه تیر نشو دا بشر د ویښتیانو څخه بغیر په

ketabton.com - The Digital Library

همدی ګنجې سر هم ښایسته او زړه راښکونکې وو البته د وروړ له نظره، بدی فکر مې خاندم چې هغه خپل مخ زما خواته را تاو کوی او وایې:

زید- زما ګنجې سر خندا لری؟ چې ته خاندی؟
په خندا ورته وایم- سم د دی مافیا کسانو پشان شوی یې د چرګ سر
هغه هم خاندی او وایې: چاته دی د چرګ سر وویل؟
ځانته او هغه ته اشاره کوم، هغه بغیر د کوم خبری را ګوری او وایې: که خبر وایې ستا د خندا سبب کیږی ډیر وخت مخکې مې ویښتیان وهل.

په ده باندی نن څه شوی؟ ضرور احساساتې شوې دا چنارګل بابا نه د هغه وهلو او خبرو څخه یې او نه هم د دی مهربانې او نرم خوی څخه ما بیخې دا چنار ګل بابا سم ندی پیژندلی تراوسه.

زید- ویښتیان دی ددی لپاره کم کړل ترڅو خلک یې ونګوری؟
یغما- نه...
زما خبره یې پریکړل او ویې ویل: دروغ مه وایه
غټ نفس اخلم او وایم: خپله بهتره پوهیږی نو ولې پوښتنه کوی.

هغه څه ونه ویل او مخامخ هینداری ته په کتو شو، نن موږ دواړه زړه نیولی وو زه د تقدیر څخه خو نه پوهیږم زید د څه څخه خفه دی؟ خاموشې ماته وم او وایم: له کوم ځایه خبر شوی؟(مطلب مې دا چې زه خپل ویښتیان وهم؟)
زید- دا مهمه ده ؟

ما ځواب ورنکړ، موږ دواړه غلی وو، او یواځې د ساعت ټک ټک اوریدل کیده، زړه مې عجیبه د ژړا آرمان کړی وو، هغه شی چې ما ډیر نفرت کاوه هغه زما په سر راغله،همیشه مې بدې راتله چې په ما څوک زړه وسوځوې.

خو اوس ټول ماته د په زړه سواندی نظر راګوری،حتا زید...کاش زما یو وروړ وای، یو څوک چې ما پرې تکیه کولای شو، نه کیږې چې رضوان یا زید زما وروړ وی؟؟کیږی؟
زه په ټیټ غږ زید ته مخاطب شوم او ومې ویل: زید کولی شې چې وروړ په څیږ مې

ketabton.com - The Digital Library

غیږه کې ونیسي،لکه اسماء په څیر یا رضوان په څیر....؟

له سترګو څخه مې د اوښکو څاڅکي وڅاڅیدل، زید چې په ژور فکر کې و، ورو یې سر پورته کړ، څوکۍ یې شاته کېښود او ودرېده.او په ارامه غږ یې وویل: د ورور بشان نه خو د یو مهربان دوست پشان، ته خپله هم خپل ځان لپاره یو سړی یې، ډېر سړی د دی وخت د نرانو څخه.

څومره دا جمله زما لپاره چې لځان څخه ورکه وم آرامه کونکې وه. ځان سره وایم چې کاش هېڅکله مجبوره شوی نه وایې چې ځان څخه نر جوړ کړم کاش ماهم یو مرسته کونکې او ملاتی لرلی، جینکو په شان مې نازونه غوښته، غوښتل مې له دی دنیا نه بې خبر اوسم..زید خپله غیږه خلاصه کړه،او ماته یې اشاره وکړه! او ویې ویل: راځه چرګ سره

ما د اوښکو په منځ کې په لوړ غږ وخندل، زید زما په یو قدمې کې ولاړو وو،ګناه په غاړه اخلم او د هغه غیږ ته پناه وړم، کرار زما په شاګ لاس وهې زموږ د قد تفاوت زیاد وو شاید 30/25 سانتي زه د هغه تر اوږی رسیدم،زه آرام وم، لکه څنګه چې د له اوږو څخه مې یو دروند وزن پورته شوی وی،ما خپل سر پورته کړ، یو ګام شاته ځم، او هغه خندا سره ما ته وکتل.

زید- راځه بهر ځو،
یغما- ونې ته اوبه ورکوم!
-زه عمران ته وایم هغه به اوبه ورکړی ته ژر تیار شه.

موږ بحث کاوه، چې رضوان راغلو،زموږ په لېدو وچ ودرېده،سترګې یې توپ په څېر شوی، زما او د زید په لېدو په لوړ غږ یې وخندل او ویې ویل:مرګ په تاسو دواړو څه شوي؟
زید په خندا وویل: ولی! ښایسته شوی یو!
رضوان- ها زیات ښایسته شوي یاست د ښایست مجسمو
یغما- خانو تاته ولی بیا زور درکوی؟
رضوان ماته داسی بد بد ګوري چې زیده وایې: په هر حال، زه او یوسف بهر ځو، ته له

ketabton.com - The Digital Library

موږ سره ځي؟
رضوان- چېرته ځی؟
زید- د کباب خوړلو لپاره.
رضوان- هو ولی نه ځم، صبر چې زه مې تیلیفون او بټوه راواخلم.

رضوان لاړو د هغه په تګ زید وویل: پټو لري؟
یغما- هو لرم ولې؟
زید- راوړه.
الماری څخه تور پټو راخلم،او زید طرف ته لاړم او وایم: دا دی واخله.
زید- راشه دلته.

د هغه په خبره مخامخ ورته ودریږم، زید پټو زما د سر څخه را تاو کوی لکه د عربانو په څېر او وایي: اوس ښه شوو،بهر خو همداسی نشی تللی.

زه د ښیښې مخې ته ودریدم، وقعاً ښه معلومیږی د ځان په لیدو په خندا وایم: لکه د فلم هلک شوم ولا کنه زید!
زید په خندا وویل: هو صیب.
د الماری په طرف ځم،د کالیو منځ څخه فولادی پټو راخلم، څه چې مې زیات لرلو همدغه خولۍ او پټوګان وو.

یغما- دا واخله ته هم وتړه!
زید خاندی او پټو اخلی پټو تاو کوی او ماته وایې: ښنګه شوم!
په خندا ورته وایم: بد نه یې.
زید- هو نو تاته خو رسیدلې نشم لنډۍ..
په جعلی غوسه کې ورته وایم: هووی چنار ګله، زه لنډۍنه یم، 168 سانتي چېرته لنډۍ وې هوم ؟

سترګې کږی کوم، چې زید په لوړ غږ خاندی او وایې: ولی خپل ځان داسی کوږ اوږ کوی؟راځه اوږده چې ناوخته کیږی.

ketabton.com - The Digital Library

له کور نه بهر کیږو،د کباب پخولو په طرف حرکت کوو، رستورانت چې خلاصه فضا درلود، ځینې خلک یوازې راتلل او ځینې کورنۍ یا ډلې راتلل، ټولو په حیرانتیا باندی ما او زید طرف ته کتل ،البته چی زیات یې زید طرف ته کتل، د ځوانانو یوه ډله رستورانت ته راننوتل کله چې دوی غوښتل تیر شي.دوی زموږ میز ترڅنګ ودریده،

چی یو له دوی رضوان څخه په حیرت پوښتنه وکړل: اوبخښئ دا عربان دی یا اورپایان؟؟؟
مخکی له دی چې رضوان جواب ورکړي،څنګ کې ملګري ولاړ وو وویل:
احسان: ستا عقل چیرته دی؟؟ د عربانو رنګ تور یا غنم رنګه وي،نو دا حتماً اروپایان دي!

ما او رضوان ډیر په سختي خپل ځانونه کنټرول کړی وو چی د بم په شان د خندا څخه منفجره نشو زید هم حیران حیران دوی طرف ته کتل،رضوان په داسي غږ سره چې خندا پکې څپی وهل وویل: ملګرو دا زما ورور زید دی،یعنی د افغانستان څخه دی.

هغوی حیران حیران کتل،ما او رضوان په خندا شو، زید چی خپل غږ صاف کړ او په خندا یې وویل: ستاسو د ټولو په لیدو خوشحاله شوم!
هغه هلک چې احسان نومیده وویل: بیشکه موږ هم خوشحاله شو زید جانه.

زید یوازې خپل سر وخوځاوه، هغوی لاړه زه او رضوان هم له خندانه تک سره شوي وو! زید پ جدي توګه وویل:ولې څه شوی چی د بیزو په څیر تک سره شوی یې؟او موږ دواړو کنټرول له لاسه ورکړو او په لوړ غږ مو خندل، رضوان خواته ګورم وایم: په خدای د زید په وړاندی موږ د تور سکرو(زغال) په شان معلومیږو،هیڅوک زموږ طرف ته نه ګوری.

رضوان په خندا وایې:ربښتیا وایی مجبوره نور موږ د دغه(اشاره زید ته) یوسف د زمانې سره چیرته لاړ نشو کنه زموږ بازار خراب کوي !
د رضوان په خبره زید هم په آرامه خاندي او شونډو لاندي څه وایي خوو اوریدلي کیږي نه ګارسون ته غږ کوي، سفارشونه ورکوي او په تمه کینوو زید مخکي د څخه ډوډی جوس راغوښتي وه، د رضوان غږ پورته شوو او ویې ویل: یوسف افسوس پر وینتیانو

ketabton.com - The Digital Library

دی.. د وېښتانو سره داسي ښه ښکاره کېدی لکه شوخه جلی پخدای که ته جلی واي ما به ضرور ځانته کولی(رضوان دا خبره کوی او په خندا کېږی

چې زه په زړه کې ورته وایم ای خاوري دي په سرشه دا ژبه دي هيڅ دريږي نه دی وېښتانو خبره د کوم ځای شوه؟ د رضوان په خبره جوس د زید په ستوني کې بند شوو او په ټوخي شروع وکړه،زید د ټوخي په حال کې په کلکه لهجه وویل: بد به وکړي چې ته یې ځانته کوی.. د خبرو کولو په چل هم نه پوهېږ. غټ سړی یی دا نو څنګه خبره ده..

رضوان د زید مشر ورور دی،خو هر وخت رضوان د زید د کشر ورور پشان خب ه منې او یو بل مینځ کې راحته دي.

رضوان- ته ولی وحشې شوي چنارګل بابا ته وایي همدا اوس هغه ربښتیا جلی وی او زه یی ځانته کوم.؟؟
یغما- غلی شه تور ماره ته څه ربښتیا زه دي کوم خیال پلو مه ووهه.
د رضوان د خندا غږ پورته کېږي او وایې: ته جلی شه بیا وګوره ...!
د خبري د بدل کولو لپاره وایم: ای دا ډوډی څه وخت رسيږي
ګارسون ته غږ کوم: ورور ه نيم ساعت کېږي ناست یوو ډوډی رسيږي اوکنه؟

بیا هم د تور مار غږ پورته شو: یوسفه یو خوو ته هيڅ نه مړيږي
لور ته یی کاږه کاږه ګورم او ورته وایم: تا ته ولی زور درکوی ستا له جیب یې نخورم زيدی روپی ورکوي کنه زید جانه؟؟
زید چې تراوسه پوري آرامه وه او خبري نکولی په خندا باندی سر پورته او ښکته کوی او وایې: هغه خبرو ته غوږ مه نیسه دو هډوکي پاتی یی هرڅومره څه غواړي وخوره.

د څو شیبو روسته کباب یی راوړ په آرامه فضا کی خوړل کېږي،زید بیاهم چوپ دي نیو هېږم ولی ؟ډوډی خوړل کېږي ، دري واړه پورته کېږو مخکي دي تللوونه یوه کوچنی جلی په تیزي زموږ لور ته راغله په جګ غږی یې وویل: کاکا کاکا !

دري واړو ورته ګورو کوچني جلی طلایي وېښتان او سمندر په شانی غټي سترګي درلود

ketabton.com - The Digital Library

منډو وهلو څخه ښکاره کیده ساه یی بنده بنده کیده یعنی ستړي وه، زید ته یې وویل: کاکاجانه کولی شي داواخلی؟ ؟

لاس مخته کوي او یو ګل او کاغذ ورته نیسی،بیچاره زید زموږ خواته ګوري جلی- خیر دی کاکاجانه دا واخله کنه خور می غوسه کیږي.

زید په خندای د هغه کوچني جنۍ مخکې په زنګانه کینې او ورته وایې: کاکا دی درنه قـــربان شې خور دي چیرته ده ؟ ؟

جلی یو لرې میز ته اشاره کوي او وایې: هغه ده کاکا جانه هغه جلی چې شنې سترګې او سره کالی لرې.

زید کوم میز ته چې جلی اشاره کړی وه ور وګوري او کوچني جلی د لاسه څخه نسئ او وایې: راځه ورشو
ما او رضوان یواځې ورته کتل.
جلی د زید لاس نیسې او په خندا ورسره د میز خواته ځې، د هغړی تلو ته ګورم زید چې هغه میز ته ورسیدو هغه د سروکالیو جلی پورته شوه، زید د کوچني جلی لاس پریږدي، ګل او نامه د میز په سر کیدی نپوهیږم هغوی مینځ کي کومي خبری وشوي چې د جلی رنګ ثانیه په ثانیه بدل کیده

رضوان ته مخ کوم او ورته وایم: څه نیکبخت د دی زید چې د ټولو پام ځان ته ګرځوي او دومره غوښتونکی لري.
رضوان په خندا وایي: لیونیه دا نو ستا په نظر نیکمرغي او خوشحالي لري؟ هغه نه پوښتنه وکړه بیچاره زړه یی د وینو ډک دي، زید د ځان ښودلو ښایسته هلک یم دا کارونه نه خوښیږي.

یغما- عجبه ده! هغه درک کول هم مشکل کار دی؟
پام می نه وه زید خبري کله خلاصی شوي؟ زید زموږ لور ته راوان وه
رضوان په ریشخند ورته وویل: زید جانه د خاستګارانو او مرکو حساب دي درته معلوم دی؟!

ketabton.com - The Digital Library

زید په کلکه لهجه ورته وویل: اېلاتې مه وایه رضوانه.
غړ. مې صاف کوم آرامه ورته وایم: څه یې درته ویل؟
زید- هیڅ شی.
یغما- اووو هی څومره ناز کوي ته وو ایه په اندېښنی شوم !

زید هیس ونه ویل او د تلو لاره یې غوره کړل، دري واړه په آرامه زید موټر ته راوان شوو،رضوان ریشخندی کوي کله دستمال رانه کش کوی کله په اوږه باندی زما اوږه و هله، زید په غوسه ناکه لهجه ورته وایي: بس دی ماشومان خوو نه یاست انسان په یو دبل څخه لار شي.

خپل ځان زموږ مینځ کي ځای کوي یو ځای موږ سره روانیږي،رضوان په سترګو راته اشاره کوی زید باندی څه شوي؟ او زه مې اوږی پورته اچوم او د زید سره یوځای روانه کیږیم او وایم: هووی چنارګل بابا چیشته غوسه یی ؟
زید- نه یم غوسه.

په ټوکور ورته وایم: د وریندارې سره دی جنګ کړی؟
دي خبري سره مې زید حرکت څخه دریږی او مخامخ راته مخ کوی او په کلکه لهجه وایې: وریندار ه دي څوک ده ؟
یغما- د خدای یوه بنده!
زید په غوسه وایي: یوسفه اعصاب راته مه خراپ کوه
یغما- ولی اوس ماڅه وویلې ؟
زید ژوره ساه اخلي بیا وایي: آخر ځل دی وی زما مخکي وریندار ه وایي
:□#شهاب
حیرانه حیرانه ورته ورګورم دا انسان ولی په یو سور ندی !
یغما- ولی ؟ ستا ښځه خو زما وریندار ه کیږي(مخ رضوان ته کوم او وایم: کنه رضوانه؟
رضوان خپل سر راته خوځوي او وایي: رښتیا وایی ولی غوسه کیږي بیا دي زړه په چاباندی ډک دي؟ک

زید زما لور ته بد بد ګوري او په جګ ګامونو باندی موټر خواته ځي،خدایه بیا د ده پیریانان راغلل؟ ترکوره ،پوري هیچا خبری ونکړل، د هلیز ته ننوتلو فرشته ترور او

ketabton.com - The Digital Library

آسما هلته وي رحیم کاکا نه وه هغه تاشکند ته تللی وه

فرشته ترور په خندای زموږ ښه راغلاست وکړو او ویې ویل: ښه راغلی راځي دلته کیني
آسما هم روسته فرشته ترور نه وایې: پخیر راغلې.
آسما د زید سر ته پام شو په حیرانتیا او لوړ غږ وایی: ولی دی ویښتان وهلي په خدای څومره افسوس دی.

فرشته ترور هم فکر کیږی او وایې: د مور ګرانه دی فصل کیدی ولی ویښتان خراب کړي؟

خوشبختانه د هیچا ماته پام نشو څکه زما ویښتان مخکي هم چالیدلی نه وه؟
زید په آرامه غږ وویل: موری اوږد شوي وه په تکلیف وم وسره.
فرشته- ښه دی وکړل زویه هسې نظر کیدی.

آسما د زید خواته ورغله دستمال یې د سر څخه لري کړو او ویې ویل: کاش پرینبودی وي څنګه ورسره ښکلی ښکاره کیدی ..
زید په خندا ورته وایي: خیر ده خورجاني همداسی کل نیاتی کیږم بیرته راځي ویښتیان مې...

بحث خلاصیږي خادم چای راوړي په چای څښلو بوختیږو...
رضوان غږ کوي: یوسف هغه غاړکۍ دي راښکاره کړه انځور یې اخلم!
یغما- ولې؟
رضوان- د ځان لپاره هم همداسي جوړوم!
زید لاس مخکی کړ او دکالیو له لاندې یې غاړکۍ را وییسته او رضوان ته یې وویل: دا اخلې رضوانه؟
رضوان د غاړکۍ د لیدلو سره سم په بالبنت باندې پرما یې ګزار وکړو..
یغما- هې؟ ولې ګزارکوې؟ووزې؟ ؟
رضوان- له مانه پټ د زید سره ملګرتیا کوې انسان پلورنکیه!ولې دې غاړکۍ دغه

ketabton.com - The Digital Library

چنارګل ته ورکړه؟ زمانه خو دې ښه په پټه اخيستې.

زيد په جګ جګ آواز وخندل د غوسې په شان رضوان ته وايم: ټول ستا د لاسه دي که تا
هغه شپه ډالې ډالې نه وای کړی زه به نه اړ کيدم چې غاړکی مې ورکړې وای
زيد په خندا کې وايي: رضوان جانه کينه مه کوه هرومر زه ورته ډېر ګران يم.

ناساپه مخامخ وايم: دروغ وايي هيڅ يو مو راته ګران نه ياست.
رضوان وخندل او ويې ويل: ته ځومره مخامخ ويونکی يې! يوسفه!
زيد- زړه زړه ته لاره لری.(زيد دا خبره وکړه او صالون يې پريښودو)

ماهم د شپه په خير ويلو سره خپل کوټې ته لاړم تيليفون ته مې زنګ راغی نا پيژنده شماره
وه په نه زړه مې جواب ورکړو:بلې!
وروسته له لږ چوپتيانه د يو چا غږ پورته شو: يغما.!!!!

ددې نوم په آوريدو مې بدن کې مې يخنۍ ونيولو لاسونو مې په لړزيدو پيل وکړو په
لړزانده غږ مې وويل:ت...تاسو؟
-يغما موبايل مه بندوه سليم يم هيله کوم غوږ شه.

بايد ځان له لاسه ور نه کړم هغه هيڅ هم نه شي کولی کلک او جدي وايم: زما شماره دې
له کومه کړه؟
سليم- د رضوان د ملګري څخه مې واخيسته
يغما- څه وايې زر ووايه کار لرم.
سليم- نه غواړې چې بيرته راشې؟ قسم کوم هر څه جوړه وم. يو چانس را کړه

په لوړ غږ وايم: ولې نه پوهيږې؟ زه نوره يغما نه يم په خدای چې نه يم هر څه بدلون
کړی حتا احساس مې د ژوند څخه مې خوښه يم پريږده چې ژوند مې وکړم
سليم- ولې د مور تيروتنې مې زه وګالم؟دومره بې انصافه يې؟

يغما- وګوره سليمه تاته انجونی کمې نه دي زما شا پريږده.
موبايل بند کوم او څو دقيقې سترګې پټې نيسم نه پوهيږم په خيالی نړۍ کې څه وخت ډوبه

ketabton.com - The Digital Library

شوي او خوب وړې وم...! د سهار د لمانځه په اذان ویښیږم لمونځ کوم او د بڼ په لور ځم، تر اوه بجو د ګلانو د بوټو په سمبالولو بوختیږم هوا روښانه کیږي د ځان سره وایم: شکر خلاصه شوه ..

د ودانۍ په لور ځم خو هیڅوک ویښ نه وو یوازې فرښته خاله هلته ناسته وه.
یغما- سلام خاله جانې!
فرښته خاله چې د قرانکریم په تلاوت لګیا وه سر را پورته کوي په مسکانده ډول وایي:
علیکم سلام ویښه شوې بچی؟
یغما- هو خاله جانې رضوان او زید چرته دي؟
فرښته خاله- ویده دي ورشه را ویښ یې کړه.
یغما- په سترګو

د زینو خواته په پورته کیدو ځان سره وایم: اوس کوم یو را ویښ کړم؟ د زید د کوټه د زینو تر خوا وه او د رضوان څخه خو ګامه لرې.نو اول به چنارګل بابا را ویښ کړم ښه ده، په زینو پورته ځم چې د اسما غږ اورم په خپل ځای ودریږم.

اسما- وګوره مریم ځان مه بایله په ځان وژنه هیڅ هم نه سمیږي(لږ چپ پاتې شول او بیا پیل کوی: زید خو زموږ نه ته ښه پیژني د زور خبرې نه مني.

د مریم غږ مې نه اوریدو څکه لود سپیکرې نه وې! اسما له لږ چوپتیا وروسته بیا وویل:
مریم جانې ولې نه پوهیږې؟ مینه په زور نه ده لالا مې څه ګناه لري؟؟ ته دې په دغه کارونو هغې ته ډېر آزار ورکوې ایا همدا مینه ده؟؟؟

بیا هم لږ چوپتیا غوره کوي او په ستړي ډول وایي: افففف مریم ته یواځې خپلې خبرې کوې تاته ولې د نورو خبرې اړینې نه دي؟یواځې یوه خبره دې کلکه نیولې ده، چې زه مینه ورسره لرم..! لکچې دا بسنه کوي ...؟؟په دغه مینځ کې د زید نظر څه کیږي. هاان؟؟؟

بیا چوپتیا غوره کوي، اسما ژوره ساه باسي او په نرم انداز وایي: مریم صدقه دې شم خورمې ژاړه مه هیڅ کمښت نه لرې! لوړې زده کړې دې کړې دي ښایسته یې د هر څه

ketabton.com - The Digital Library

نه اړینه داده چې ښه کورنۍ لري، ځانته او نورو ته آزار مه ورکوه کیدای شي قسمت مو همدا وي هیله کوم!

د اسما غږ نور نه آورم په سوچ کې غرقیږم هر څوک ستونزه لري خو ډول ډول.
د مریم ستونزه اودرد یې هیڅ دی که همداسې نه ده؟ًاو یا هم کیدای شي مینه مې نه وي تجربه کړې او یا هم دهغه درد زما د درد او غم څخه لوړ وي؟ په هرحال د خلکو کورنۍ موضوع ګانی ما پوری اړه نلري.

زید هم حق لري زور نه دی مجبور نه دی چې په څور دغه پیوستون ته غاړی کیږدی.
ورو ورو د زید د خونې خواته ځم ور خلاصوم،لومړی خپل سر دننه کوم او هرخوا ګورم ،نه ښه ده امن شته دی څوک نشته! زید ویده دی او په لاس کې یې یو څه د انځور په ډول دي؟! ولې یې خونه د لوګي څخه ډکه ده سترګې مې سګریټو په نیمه سوو ټوټو ولګیدې ای په رنګ دې خاورې واوړه کم عقله ولې سګریټ وهې؟ افسوس دې په ځوانۍ..

پوزه مې نیسم او د خونې کړکۍ خوشې کوم د زید د تخت خواته ورځم لکه د د درې کلن یا څلورکلنو ماشومانو په څیر ویده و، ورو ورو وایم: زید پاسیږه لماسپنین شوی دی.

غږ یې ونه کړو شیطان راته وسوسه وکړه په سوچ کې شوم.مړی مې تازه کوم او په زوره غږ کوم: زیییییییده پااااسیییږه.
زما په چغو بیچاره یو ټوپ کوي او ماته ګوري.
د هغه پدی شانتی پاسیدو زه په خندا وایم: ودې خوړه لکه انسان داسې خو نه را ویښیږې...

انځور ته مې پام کیږي او په تیزي د انځور په لوري ځم په خندا وایم: وریندار ده چنارګله؟
مخکی له دې چې انځور وګورم د زخمي زمري په څیر راباندې حمله کوي او له متې نه مې نیسی په عصبی غږ وایې: چا درته وویل چې زما کوټې ته راشه؟ ما درته نه وه ویلې چې وریندار وریندار مه وایه بیعقله؟

د لاس زور یی زیاتوی مخ مې له درد نه غونج کیږي او په کرا غږ وایم: لاس دې

ketabton.com - The Digital Library

راوشکوه وحشي خوشي مي کړه
زيد- په کوم حق زما شخصي شيانو کي ګوتي وهي؟(په سترګو يې هغه انځور ته اشاره کوی او په غوسه یی رانه اخلی)
په لوړ غږ وايم: وخوړل شو؟ وړي ګدايګره بنه کوم بيا يې هم وايم وريندار........وريندار صحی شو..؟!

لاس مي په هغه حد کلک نیسی چی فکر کوم هډوکي يي مات شول
غابنونه يو پر بل چیچي او په غوسه يي وويل: يو ځل بيا ووايه؟

وډاريدم او په کرا غږ کلمه په کلمه مي وويل: و ر ی ن د ا ر... " هههه وويريدل بيا هم وايې دا د ضددد يغما"

په سرو سترګو راګوری خپل ازاد لاس د څپيري په نيت پورته کوي چي زه مي سترګي پټوم، څپيري ته په تمه کيږم چي په نه باور لاس مي خوشي کوي
او پر ځای يی ما لکه سپک څيز له کوټې نه بهر اچوي، تر څو چی په خود راتللم له کوټې نه مي بيرون تشريف درلوده او ور يی په کلکه بنده کړه،د ور د ويشتلو سره سم د کوم څيز د ماتيدلو غږ راځي چي د زيد له غږ سره يوځای وه ورخطا مي ور خلاصه کړله سترګي مي په زيد لګيږی چي په ځمکي ناست دی او د لاس نه يی وينی بهيږي...!

په لوړ غږ وايی: بهر ووځه
په ډار ډار يي خواته ورځم او کرار وايم: د لاس نه دي وينې بهيږي؟!
د ملنډو په ډول خاندي او وايي: زړه دي وسوځيده ها يغما؟ (په لاس کی کينګل کوي او وينه يي له لاسونو بهيږي تقريبا یی خواته منډه کوم او هغه شيشه په لاس کی کينګل کوي او راته خاندي لاسونه ته يي لاس اچوم او وايم: رواني خوښي يي که لاس نه دی ويني بهيږي.

زيد فقط کتل په سختی می ورته لاس خلاص کړو،لعنتی څومره يی ژور پري کړي وارخطا وم نه پوهيدم څه وکړم هر وخت مي چي وينه ليدله بی حاله کيدلم

د رضوان په چغه د ور په لوري مي وکتل: زيددددد

ketabton.com - The Digital Library

زید بی له کومی خبری خپل سر د تخت په اړخ کیښود، خداي دي وکړي چي فرشته ترور نه وي خبره شوي.رضوان زموږ په لوري منده کړه او په وارخطایي یي وویل: څه شوي؟ یوسفه هله منده کړه د اولیه مرستي صندوق راوړه

ښکته مي منده کړه بی له دی چی فرشته ترور ته خبر ورکړم صندوق مي پیدا که او کرار پورته لاړم، که فرشته ترور خبره شوي واي هرومرو یي فشار پورته کیدو
ځان مي د زید کوټي ته ورسوه او پانسمانونه مې رضوان خواته ونیول او ومی ویل:دا دي واخله.

رضوان صندوق واخیسته او د ویني په پاکولو بوخت شو،د زید خواته کینم اوس یی هم تخت ته تکیه کړي او سترګي یي پټي دي رضوان په اندیښنی وویل: لیونیه! څومره دي ژور پري کړي بیا ولی وحشي شوي یي؟

زید خپلی سترګی خلاصوي او ماته ګوري رنګ یي لکه ګچ سپین شوي وه جوړ لاس یي نیسم او په ژړغوني غږ وایم: ښه یي؟
لاس مي کلک نیسي او کرار خپل سر زما پر اوږو کیږدي

رضوان- زید پورته شه چی ډاکټر ته لاړ شو ډیر ژور پري شوي وینه یي نه ودریږي کیدای شي کوک وخوري..؟!
د رضوان خبره تایید کوم او زید ته په کتلو وایم: ربښتیا وایي پورته شه چی لاړ شو وګوره څومره وینه تري بهیدلي..؟!

هیڅ څه یي ونه ویل چې زه رضوان خواته مخ اړوم او وایم: ورشه ظریفي ترور ته ووایه چي راشي کوټه پاکه کړي زه زید ښکته بیایم.

رضوان سر د سمده په نیت ښوروی او د ور په لور ځی، چې زه ورته غږ کوم او وایم: ګوره فرشته ترور خبره نشي د شا ور څخه یی درولم.

رضوان بیا سر وښوره ویې او ولاړی، زید ته په کتلو وایم: هله پورته شه.

ketabton.com - The Digital Library

غلی پاتې کیږي ځان سره وایم ضعف یې نه وي کړي؟ اوږه یې ښوروم او ناری ورته وهم: زید ښه یې؟ خبرې وکړه.
سر یې زما پر اوږې سم کړ او لاس یې راته کلک ونیوه،پوه شوم چې ضعف یې ندي کړي خو که همداسې کینو حتما ضعف کوي کرار وایم: بیا یی نه وایم سمده اوس نو پورته شه چې لاړ شو.

خپل سر پورته کوی او په ځیر ځیر راته ګوری چې زه په تلوار وایم: په قران که نور ورته ووایم اوس پاسیږه(مطلب د نه ویل همغه ورسندار لفظ..)

زید خپل سپین وچې شونډی وخوځه ول او کرار یې وویل: وعده کوی چې نور نه وایې؟ په تاور سر خوځه وم او وایم: وعده ده.

پاسیږم او زید د لاس څخه نیسم په سل زور او زحمت باندی پاسیږی، لاس یې په دسمال کلک تړم، او کرار د زینو خواته زم د شا له دروازی وځو ترځو فرشته خاله زید په داسې حال ونګوری، د رضوان د موټر خواته روانیږو شکر فرشته خاله خبره نشوه.

رضوان موټر کې ناست وو د شا دروازه خلاصه وم او زید بیا خپله کینم چې رضوان مخ راګرځه وېې او وایې: زید وروږمې قربان دی شم ښه یې؟ د کمزورتیا احیاسا خو نه کوی؟
زید- ښه یم رضوان حرکت وکړه.

رضوان موبایل راخلې او یو چاته زنګ وهې او وایې: ستانکزی ته ووایه رضوان د زید سره راځې لاس یې ډیر پری شوی ..... هو څو دقو کې در رسیږو.

خپل پام د رضوان څخه اخلم او زید ته ګورم، لاس مې ورنه کلک نیولې خو تراوسه وینه بند کیږی نه، هغه خپل سر د موټګر په سیټ تکیه کړی او سترګې پټې دی. کرار ورته وایم: زید دلته کیږده سر دی (او خپل اوږی ته اشاره کوم څو دقې بی خبری راګوری بیا سر ښکته کوی او زما پر اوږه یې کیږدی، تر شفخانې یو هم خبری نه کو، فکرونو کې ډوبه کیږم، ولې تر دی حده په غوسه شو؟ بیچاره زید د ګچ پشان سپین شوی شونډی یې وچ کلکې شویچ لړ وینه خو یې له لاسه ورنکړه، شفخانې ته رسیږو

ketabton.com - The Digital Library

د یو کوټې خواته ځو زموږ د داخلیدو سره سم ډاکټر پاسیدو او د رضوان خواته راغلو زه زید د کټ خواته ورم، زید مې په کټ وځمله وو چې ډاکټر وویل: سلام خیرت خو دی؟

رضوان غټ نفس اخلې او وایې: خپله خو یې ګوری د لاس څخه یې ډیره وینه تللی ده.

زه په خلاصه خوله دوی دواړو ته مې غوږ نیولی؟؟؟ (هغه ځکه چې دا ناول فارسی دی او ملګرو ډاکټر او رضوان پښتو خبری کوی خو موږ ټول پښتو ژباړلی کنه فکر وکړی فارسی ژبه کی ناساپه پښتو..!؟) ډاکتر د رضوان په خبرو سر وخوځه وو او د زید د لاس په لیدو شو، او بیا په افسوس یې وویل: هلکه ډیر دی ژور وهلې!

ډاکټر یو سیروم د زید په لاس کې وهې او شروع کوی د هغه د لاس په پانسمان کولو باندی، باید داسې ووایم د هغه د لاس په ګنډلو باندی، ټل د داسی ضحنو په لیدو مې حال خراب کیدو مخ ګرځه وم او د رضوان خواته ځم وایم: ځومره ښایسته دی پښتو خبری کول له کوم ځای دی پښتو زده کړی؟

رضوان د زید څخه نظر اخلې او ماته په خندا وایې: د پلار لخوا پښتانه یو...!؟ زما پلار دوه قوم څخه دی مطلب زما د پلار مور تاجیکه او پلار یې پښتون وو.

په حیرت باندی ورګورم نو ولې زه تراوسه نه وم پوه شوی؟ زما د حیرت به لید رضوان خاندی او وایې: زما د نیکه د وفات وروسته زموږ کورنې کې په پښتو باندی خبری کول کرار کرار ورک شو، زما پلار زما انا یعنی خپل مور ډیره ورباندی ګرانه وه نوو ځکه خپل د مور لهجه کوی البته پښتو زموږ ټول کورنی زده ده، خو کور کی ټول فارسی خبری کو.

زید خواته اشاره کوم او وایم: هغه هم پښتو زده؟
رضوان کرار خاندی او وایې: زموږ ټولو مینځ کې زید ښایسته پښتو لهجه کوی سم د اصل پښتانو رقم.

د رضوان د خبرو وروسته ځان سره وایم: ښه نو ښه دا د ښایست سر چینه چې د دوی په

ketabton.com - The Digital Library

کورني کیده دا اصل کې د دوی د نیکه ځخه ورته پاتې! خپله رحیم کاکا پدی عمر باندی تراوسه د ښایست نښې نښانې په څهره کې معلومیږی، نو مطلب ویلی شو دا د پښتون د قوم ذاتی ښایست دی اوس چې بل قوم هم یوځای شوی دوه متفاوت نسلونه خرابات یې کړی" ههههه بخشه کوی خو د ربښتیا هم خرابات دی"

د رضوان غږ زه د فکرونو څخه وویستم: ته پښتو خبری کولی شی؟
یغما- ای داسی کم او زیات خبری کولې شم.
د ډاکتر په غږ زموږ خبری خلاصیږی: زید خانه اوس سنګه یې؟

زید په خندا او سر ښوره ولو، ځواب ورکوی، د زید لاس څلور کوکه خوړلی دی، یو ساعت شفخانه کې وو ترڅو د زید د لاس سیروم خلاص شې رضوان لاړو او جوس یې ورته راوړو خو هغه ونخوړو، بیخی خبری نکول لکه چې ګونګې شوې وو؟ رضوان د زید اوږه ونیول او تر موټره یې ویوړو بیا موږ شاته څوکې مې کیناستو

او رضوان موټر وانې کول په کراره غږ رضوان ته وایم: رضوان فرشتې خاله ته څه وواېو؟
رضوان- نه پوهیږم ولای مجبور ستا کوټې ته یط یو څو کنه ادی داسی وګوری فشار یې آسمان ته پورته کیږی، داسی د جنازی په شان.
یغما- اممم شه خبره کوی.

جوس د زید خولې ته نږدی کوم او وایم: واخله لږ وڅکه.
بیا هم هیس یې ونه ویل چنارګل لیونی ژبه خو دی نده پری کړی چې خبری نکوی؟ بیا جوس خولې ته یې نږدی کوم او وایم: ستونې دی وچ شوی لږ وڅکه.

د لږ کتو وروسته سر ښکته کوی او ټول جوس نوش جان کوی، رضوان د موټر د هینداری څخه زید ته کتل او ویې ویل: زید ولې خبری نکوی؟ څه شوی؟ یا چا درته څه ویلې؟ ورورمې؟
زید په وچ غږ وویل: نه ستړی یم.

زید دباندی په کتو و چې پر اوږه یې وهم او وایم: زید؟

ketabton.com - The Digital Library

سر يې زما خوا راوګرځه وو او ويې ويل: ها؟
يغما- يو شئ په پښتو ژبه ووايه.
په بې حوصله انداز وايي: حوصله نلرم.
يغما- رضوان ته ورته ووايه.

رضوان خاندی او په شيطنت باندی وايي: زيد جانه يو ترنم خو وکړه.
زيد لږ چپ پاتې کيږي.چې زه په عاجزی سره وايم: هيله کوم..

زيدڅو دقيقې زما سترګوته کتل او په چټکی سره يې سر وا ړولو او بهر ته ګوري..!
لږ چپ کيږي او خپل مری تازه کوي او وايي:

ربه داسې ليونې شوم
په يو خيال باندې ميېن شوم
زه ډوبېږم سمندر کې
په يو لعل باندې ميېن شوم!!

خوله مې خلاصه پاتې وه احمق څه يو ښايسته غږ لري! د ځان سره وايم خدايه! ډير بې انصافه يې يوه بنده ته دې هر څه ورکوې او نور له هر څه محروم کوې!

د رضوان غږ مې واورید چې ويې ويل: ښنګه وه يوسفه زمزمه؟ ؟
يغما- ډېر ښايسته وه ..!
زيد ته مې پام ور اوړي چې ګورم په خيالونو کې ډوب دی اوستړی هم دی.
تر وادنی پورې زموږ يو بل سره خبرې نه کيږي.د زيد غږ مې همداسې په غوږونو کې مې پاتې و او ګډيدو.! نه پوهيږم څه وخت کورته ورسيدو رضوان موټر يو څه لرې ودرولو او ويې ويل:

رضوان- يوسفه ته زيد درسره بوځه زه مور خواته ځم او بيا د خوراکي موادو سره درځم تاسو هم د باغ له لوري لاړ شی!
زيد ته مې مخ کړ ومې ويل: تللی شی؟

ketabton.com - The Digital Library

سر خوروي او حرکت کوی زه زید پسي وم نه پوهیږم سنګه وغورځېږده هیڅ پوهه نشوم ورمنډه مي کړه او ومې ویل: خاوری د په رنګ شه زید خو انسان غوندي ووایه چي نشم تلی ولی د څوارلس کلنو انجونو غوندي ناز کوی غټ سړی یی نور بوډا کیږي او نازونه د نه خلاصیږی! لاس یی ګورم ښه وه ژوبل شوي نه وه.
ژوبل شوي خو به نه یی؟

دا چنارګل راته ولی داسی ګوری؟ کرار وایې: نه.

په زحمت یی پورته کوم ښه و کوټه باغ ته نژدی وه دروازه خلاصوم او خوني ته دننه کیږم ښه وه خونه مي منظمه وه تخت د زید لپاره خالي کوم او د تخت په سر پری وځی او د ښي لاس سنګل په سترګو ایږدی چې زه وایم: سر خو دی ګرځي نه؟
سر ښکته او پورته کوي چې بیا وایم: ویده نشی درته سوپ پخوم هغه وخوره او بیا ویده شه.

د پخلنځي په لور روانیږم ښه وو یخچال کي بعضی شیان ول. وروسته له شل دقیقو سوپ تیاریږي پتنوس اخلم او خوني ته دننه کیږم او وایم: ویده یی؟
زید- نه
یغما- ښه ده.
د تخت په سر کینم او پتنوس د زید مخ ته کیدم او وایم: وخوره
په ځای کی کیني او پتنوس په لور ګوری چې بیا وایم: خوږلی یی شی؟

زما په خبره زید خپل سر د نه په معنا ښوره وی، تازه مي فکر کیږي چي ښي لاس یی ژوبل کړی پتنوس د میز په سر کیدم او لوښي لاس کي اخلم د زید په لوري ځم او تر څنګ یی کینم او وایم: حال دی سنګه ده؟؟
په ارامي سره وایي: ښه یم.

د سوپ قاشقه یی خولی ته وړاندی کوم: هه واخله.
د ماشومانو په څیر یی خوله خلاصوله او سوپ یی خوړه
خندا مي راغله او وایم: زید بیخي د ماشومانو په څیر یی هسی دی قد اوږد شوی ولاا..
زید ورځي پورته کوي او وایې: سنګه؟

ketabton.com - The Digital Library

يغما- هسې ډوډۍ د وخوره.
زيد د سوپ د خوړولو وروسته ويده کيږی.

***

د باغ په لور ځم ځو ورځي شوي وي چي صحي او پوره اصلاح مي نه وه کړی کار مي تقريباً دری ساعته ونيول،زړه کي مي تيريږي چې زيد به ويخ شوي نه وی؟ کار پريږدم او د کوټې په لور ځم کرار دننه کيږم چي ويخ نشی،د خونی دروازه کراره خلاصوم ګورم چي لا ويده دی،لستوني يی بډ وهلی وو،کيڼ لاس يی د سر لاندي او ښي لاس يی په خپو ايښي وو،د کيڼ لاس ځنګل ته يی متوجه کيږم شکاری شوي وو لکه دپيشو د پنجو شکاری.

ور د زيد خواته ځم او کرار خپل لاس د هغه په ځنګل کشه وم چې د زيد تندی تروش کيږی، زما فکر هغه ته ندی او د هغه خوږ لاس ته ګورم، ضرور کله چي غورځيدلی داسي شوی رواني تل ځان ته زيان رسوی د زيد کټ ته نږدی په څوکې کينم. او د ملت عشق کتاب په ويلو بوختيږم د وخت د تيريدو په فکر کی نه وم
د دروازی غږ د دی سبب شو چې نظر د کتاب څخه واخلم، رضوان کرار وويل:

رضوان- يوسفه يی؟؟
د دهليز په لور ځم او وايم: هو يمه راشه
رضوان دننه راځی او ورسره خوراکي مواد او ځيګر يی راوړي ول کرار يې وويل: زيد سنګه ده؟
يغما- بد ندی ويده شوي.
په فکر کی ډوب شو او کرار يې وويل: ډير وخت شوي وو چي داسي نه ليونتوب يې نه کو.

په حيرنتيا سره وايم: يعني مخکی هم داسي شوی وه؟
رضوان- زيد په نورماله توګه ښه ندی کله چي غوسه کيږي نو داسی کيږی کنترول له لاسه ورکوی خو ډير وخت شوي وه چي داسي غوسه شوي نه وه، اخر ځل يی پنځه کاله مخکی وو هغه هم د مريم د جرګی له امله....

ketabton.com - The Digital Library

تقريباً يو ساعت مو د زيد اړوند خبري وکړي رضوان زيد ته اندیښمن وه...
رضوان- يوسفه زه بايد لاړ شم پلار مې زنګ وهلی وو بايد شرکت ته ځان ورسوم!
ته خو زيد ته متوجه يې نو؟!
سر مي ښکته پورته کوم او په اطمينان سره وايم زړه: زړه دی بيغمه وروړ جانه!
رضوان مننه کوي او ځی..

د کوټې په لور ځم چيرته چي اوس زيد ځان ته ځای خوښ کړی، ګورم چي ويخ شوي او که نه! دروازه ورو خلاصوم اه سومره دروند خوب ته تللی کم او زيات دری نيم ساعته شول! نه چي څه پری شوي وی! ورو يی څنګ ته ورځم او ورته غږ کوم:
زيد...!

ويخ نشو او بيا ځلي غږ کوم: زيد پاځيږه بايد يو څه وخوری!

ددی خوب سنګه دروند ده بيا غږ کوم:زيد (په لاس يی خوروم سترګی يی خلاصوي او زه وايم: ويخ شوی؟
سترګی ځبيخی او پورته کيږی
يغما- لاس خو به دي درد نکوی؟
زيد- نه ښه دی.
يغما- ډوډی خوری؟
زيد- وږي نه يم.

د پخلنځي په لور ځم ځيګر مي ورته پوخ کړ يو ګيلاس د منی اوبه چي مخکي مي ورته خکلی وی په پتنوس کي مي کيښودل او د خوني په لور مي روانيږم، زيد اوس هم د تخت په سر ناست وو او بهر يی کتل زما شتون ته يی فکر شو او ويې ويل: وادي نه وريدل ومي ويل وږي شوي نه يم.

ما پتنوس د هغه څنګ ته په ميز کېښوده، او ومې ويل: رضوان ويل، چي باېد وخورئ، چې رنګ دی بېرته خپل ځاي ته راشي.هغه بېچاره،درته په اندېښمن دی!
په رشخند وايې:فقط رضوان زما په اړه اندیښمن دی؟

ketabton.com - The Digital Library

یغما- که خاله هم تاسو په دی حالت کې ووینې،هغه به هم اندیښمنه شي!
زید- او ته څنګه؟ یواځی رضوان او خپلې خاله په خاطر زما خدمت کوئ هوم؟

زه د هغه څنګ ته کیناستم، دسترخوان خپلو پښو باندې هوار کړم، ډوډۍ او کړايي ورته مخکی کیدم او وایم: زید ته ښه یې؟ ته ولې د ماشومانو په څیر خبرې کوئ، معلومداره ده چې په اندیښنه کې یم!

ګوله راخلم او د هغه د خولې خواته یې وړم او وایم:واخله وخوره شیی ته باید کور ته لاړ شې چې خاله به حتماً اندیښمنه وي! ستا پدی جنازی شکل رنګ بیچاره خاله باندی د زړه حمله راځې که و دی ګوری.

د څو ثانیو وروسته زما نیولې ګوله خوله کې کوی، او زه پرلپسی څو ګولې ورکوم او زید زما په لیدلو کې غرق دی! نه پوهیږم ولې دا لیونی داسی راګوری؟! بیخی سترګی پټه وی لا نه.داسی نه چې زما دی وژلو پلان جوړوی..!؟

ځان سره وایم: وای وژل هغه هم د زید د لاسه څومره به دردونکي وي! خدایه، ما سره مرسته وکړئ، خدایه، زه یو نیمګړی خوبونه لرم! په دی سوچ مې خندل، لیونی دومره ظالم نه دی، وګوره بې وزله، خپله د جسد په څیر شوی! خواړه یې پای ته رسیږي،د منو جوس ورته ورکړم،چې هغه یې په یو ساه وڅکل!

د ژبی لاندی یو شئ وایې خو زه یې نه آورم! دسترخوان په پتنوس کې کیدم،او د پخلنځي په لور ځم، ځان سره وایم: پخدای دا هلک پاک لیونی شوئ،افسوس په دی ځوانیخپل ځانته چای کیدم، چټل (مردار)(ناولی)لوښي منځم،او پخلنځي راپاک کوم، اوبه جوش شوي او د هیل داره چای چمتو کوم،له پیالې سره زید پسی لاړه شم په صوفه کې ورته مخامخ کیږنم، تر څو چای دم شي.

زید- ولې هلته ناسته یې دلته راشه زه هم چای څکم.
یغما- چای ستا لپاره ښه نه دی،چې ټوله انرژي به درته وسوځوي!
زه خپله پیاله ډک کړم او یو څه وڅښم،
زید- فقط زما قصه کې یې راوړه!

ketabton.com - The Digital Library

ماته يې څه پريده چې مړ شي رواني چنار ګل، په دی حال کې، زه په شیطانت وايم،

يغما- زيد خان شرط لرم!
زيد په حيرانتيا ماته ګوري او وايي: وو ايه!
خپل ستونی صاف کوم او په مظلومانه ورته وايم: ته ما ته زمزمه کوئ؟
هغه هم په حيرانی راګوري او وايي:نه په بدل کې راته بيا څه رسيږي!
چای ته اشاره کوم او وايم: هيل داره چای چې په خپلو جادويی لاسونو،همممم
څومره خوندور دی، چې مه کوه پوښتنه!
:#شهاب
زيد ورو وخندل او ويې ويل: سمه ده، لومړی ته راشه دلته کينه!
خپل څنګ ته اشاره کوئ زه د بريا په موسکا سره پاڅيږم،
ترموز او پياله ويسم او ميز په سر يی کيدم او وايم:صبر چې پياله درته راوړم.
لا قدم مې هم نه وو ايښی، چې زما لاس کش کړ ،او په څنګ کې وغورځيدم...

يغما- اې د چرګ سره، بيا څه وشو؟ځم چې پياله درته راوړم، ترموز په سر خو نه څکل کيږي او يا که ته يې څکی؟؟

زيد زما پياله اخلی او يو غړپ کوی او وايي: ضرور نه دی همدا يو دانه هم بسنه کوي،بې له هغه هم په لاس کې نشم نيولي.

پياله زما طرف ته نيسی.چې په حرانتيا ورته ګورم او وايم: سومره ته بی سترګو بی حيا يی زه د چا په خوله وهل شوی پيالې څخه چای نه څکم.

زما پدی خبره زيد بيا د غوسی څخه سور کيږی، او زه وويردم چي هسی نه داځل د پيالي لځايه زما مغزی رامات نکړی، زيد کرار وويل: يعنی زما په خوله وهلو ستا پياله مرداره شوه؟

تلوار کوم ددی څخه مخکې چي ليونی شي پياله يی د لاس څخه اخلم او څکم يې او وايم: نه ولې مردار شي توکې مي کول.

ketabton.com - The Digital Library

زما په کار او خبرو زيد يواځې وخندل خو څه يې ونه ويل چې ما ورته وويل: ښه اوس زمزمه وکړه البته پښتو سندره!
زيد منتظر راګورى چې زه وايم: داسې مه راګوره تا خپله وويل زمزمه کوى.
زيد خپل سر خوځه ويې او يو ژوره ساه اخلې او وايې:

ستا د سترګو بلا واخلمه جانانه زما وه
د زړه قراره راشه مهربانه زما

ستا د سترګو بلا واخلمه جانانه زما
وه د زړه قراره راشه مهربانه زما

جانانه راشه په خندا شه
جانانه راشه په خندا شه

توله وفاشه چې پوره مى شي سوالونه وه جانانه زما
وه زړه قرار راشه مهربانه زما

جانانه ستا په جدايى کې
لکه مجنون سربه زنګون ژړا کومه وه جانانه زما
وه د زړه قراره راشه مهربانه زما

داسې په غږ کې ډوبه شوې وم هيڅ پوه نشوم څه وخت سندره خلاصه شوه، ولى دومره غږ کى درد وه؟ داسې سندره ويلى چې انسان فکر ورته وکړې غږ يى د حنجره څخه نه بلکې د زړه څخه راوځې، زيد په زير زير ماته کتل خپل ځانته راغلم او چک چکې مى ورته ووهل او ومې ويل: واه واه خداى ته وګوره دا غږ دى پټولو دې هوم !

خپل سرلاندى اچوي هيڅ نه وايي، نيوهېږم دي ورځو کي په کوم دليل باندى دومره پريشانه خاموش دي!؟؟

ketabton.com - The Digital Library

کرار ورته وایم: زید کوم مشکل لري ماتي ووايه لکه يو دوست، اصلا ته ولې هغه خبری سره دومره ماته غوسه شوي؟وګوره په غوسه کيدو هيڅ شی نه جوړ کيږي
کولی شوردواړه لکه دوه عاقله او پوه نفرانو پشان يو بل سره خبري وکړو يا رضوان ته ووايه دا رقم حرکات دي بی دليله نه دي!

مخکي لدی چې زيد جواب راکړي زما د تلفن غږ پورته شوو...؟

ای خاوري دي په سر شه، بی وخته مزاحم ، لږ پاتی وه د زيد نه خبري اوباسم !
شميره مې وليدله وډاره شوم خو اول ځل په شان نه..! شميري ته مې کتل دوه لارو کي پاتي شوم جواب ورکم يا نه ؟

زيد جدی وويل: څوک دی ؟
زړه نا زړه مې ورته وويل: سليم
زما په خبره په لوړ غږ يې وويل: بلندګو وهه(لاوډسپيکر)

څو دقې حيران پريشان ودريدمه او بيا مې لوډسپيکر ووهه جواب مې ورکړو.
سليم- يغما جانی اوري ګراني؟ بنه يی؟ هغه بل واری زما خبري خلاصی شوي نه وي، ولی دی بند که مبايل؟
تيزه می ورته وويل: څه وايي؟ څه غواړی؟

سليم- دومره رانه بيزاره يی؟
يغما- وخت نلرم بند کوم.
تيز وايي: راځه منطقي فکر وکړو خيرده زما خبروته سم غوږ ونيسه.
يغما- اورم.
سليم- تر آخر عمره پوری همداسی غواړي ژوند وکړي؟ ديته فکر دی کری که يو ورځ درباندي هغوی پوی شي څه به وايي درته؟ فکر کوي تابه قبوله کړي؟ يا به لکه يو بې ارزښته شي پشان د باندي به دی واچوی؟ ؟

د سليم خبري لکه تيږو پشان زما په زړه او روح لړيدی،خو هغه نه خاموشه کيدو او ويل يې: آيا فکر دی کړی هغه فلم هلک(مطلب زيد) نيو هيړی ته جلی يی ؟؟باور وکړه

ketabton.com - The Digital Library

هغوی ځانونه ناکاره اچولی ته څه کوم فکر ورته کوي ډیر تیز، هوښیار دي......
لړ چوپتیا نه روسته ادامه ورکوي:مانه غفلت وشو سمده قبوله می ده ! خو بیا هم پوهیږي آخره عمري پوري درته انتظار کوم! مینه می یوه ورځ دوه ورځې نده ! لس کاله کیږي په تمه دي یم یغما لس کاله پوهیږي ته نیوهیدی زما مینه دی درک کولی نشوه کوچني وی بی پروا وي سمده زما او ستا د عمر ډیر توپیر دی خو باور وکه بغیر له تا زه نشم کولی ژوند....

هره شپه به یوازي ستا دی لیدلو په آرامان کورته درتلم یوازي په دي آرامان ستا غږ واورم د لري نه پام مي درته وه ترڅو مور می درد درنکړی خو بیا هم غافله شوم بیا می هم خپله سزا تر یو حده ولیده،غرور می مات شوو کله می هغه شان ولیدی (یعنی هلک)فکر کوي ماته اسانه وه؟

سلیم خاموشه کیږی او څومره پدی ورځو کي ما د خاموشي د کلمي څخه بد راغلی!؟ د لږ چوپتیا وروسته سلیم بیا وایي: که ته یی ومني او زما سره راشي لري ځای ته ځوو ،یواځي ته او زه ، ته کولی شي تحصیلاتو ته دي ادامه هم ورکړي...

زید موبایل رانه واخیستو او په غوسه یی ورته وویل: سلیم یی؟ هر څوک چي یی! تا بد کړي چي غافل شوي وي. اوس هم ناوخته ده یغما دلته خوشحاله ده نور ونه وګورم ورته مزاحمت وکړی پوی شوی؟!(پوی شوی خبره په غوسه ناکه او لوړ غږ وایېک چي د سلیم غږ هم پورته کیږی: تا پوری هیس اړه نلري ځان څخه د شلمبو مچ مه جوړه وه، یغما ځانته کورني لري، کوم خیالونه په سر لري وباسه دا فکر مه کوه چي پیسه دار یې او د خلکو په قول باندي جذابه او ښکلی یی کولی شی یغما دي خپله کړي؟(سلیم خاندی او وایې:

سلیم- ګوره؟ یغما لکه نورو انجونو پیسی پرسته، او بت پرسته نده حتا درته ګوري هم نه زړه دی بیغمه کړه د فلم هلکه..(سلیم خاندی او بیا وایې: ماتیږي لکه ښیښه ماتیږي هغه وخت بیا نه جوړیږي؟ اوس هم وخت شته زړه یغما ته مه ورکوه لکه نوم پشان یغما کې ډوب کیږي...

د سلیم په خبرو خوله مي د حیرت څخه خلاصه پاتی شوه،دا لیونی احمق څه وایي؟ ؟ دا

ketabton.com - The Digital Library

خبري زيد پوري څه آره لري؟ په آرامه کيناستلم مي بنه ونه بلل او موبايل مې د زيد د لاس څخه واخيست او ومي ويل: روسته خبري کوو.

په زړه کې وايم خاوري دي په رنګ شه سليم خير خو دی راونرسيدو يواځي شر او جنجالونه دی رارسيږی، داسی وايي لکه چې زيد هم دده منحوس پشان دی،داسي خبري ورته کوي احمق! موبايل بند کوم زيد خواته ګورم رنګ يې سور شوی، خپل زخمي لاس ته زور ورکوی، داسي کلک زور ورکوي چې سپين لاسونه يې په سور رنګ بدليږي، او همداسی ادامه ورکوله حتما د زخم کوکونه يې شکيدل..؟!

خپل په يو لاس د زيد لاس نيسم او کوښښ کوم کرار يې کړم او ورته وايم: زيد هغه سليم...(د زيد په نارو او چغو خوله مي بنده شوله په غوسه وايې: نوم يې مه اخله !!

د هغه په داسې چغو حيرانه پاتی شوم،رضوان هم نشته اوس څنګه وکړم!؟ کوښښ کوم کرار يې کړم او ورته وايم: سمده نه يې اخلم آرامه اوسه.
په دواړو لاسونو د هغه لاس نيسم کوښښ کوم ګوتي ورته خلاصی کړم چيرته خلاصيږي هغه ګوتي داسي کلکي نيولی دی، کرار ورته وايم: ګوره هغه بد کړي ته يې جدی مه نيسه هغه فکر کوي هر څوک ليونی هغه په شان دي سمده آرامه اوسه !

بيا هم خپل لاس ته زور ورکوي لکه کوڼ چې وي او زما خبري نه آوری، دا ځلی که وينه ورڅخه لاړشي ژوندي نه پاتی کيږي زما زورونه بی ګټي وه اخير ورته په غوسه وايم: پخدای زيده دا ځل لاس دی وينه وکړی، کور پرېږدم او ځم! ماشوم خوو نه يی غټ سړی يی ولی ضد کوي!

نيو هيږم ولی داخبره می ژبه ته راغله فکر می وکړو شايد لږ ورته ارزښت ولرم !
زما په خبرو د هغه د لاس زور کم شوو آرامه يی لاس خلاص کړ، بانسمان کي وينه ليدل کيده بايد ورته بدله کړم، به غوسه ورته وايم: کله چې مريض يی ، رواني يی ولی داکتر ته نه ځی..؟

په الماری کي می پانسمان درلود، الماری څخه پانسمان راخلم او رواني خواته راوانيږم،په غوسه باندی لاس ځان خواته راکش کوم او وايم: لاس دی راکړه.

ketabton.com - The Digital Library

زيد حيران راته ګوري، نه پوهېږم ولې زه دومره غوسه شوې وم؟ زخم مې ورنه د سر نه پانسمان کړو خپل د لاس ښنګله يې هم زخمي کړی وه، په غوسه ورته وايم: ګوره دا هم زخمې شوی تا سره تل بايد يو څوک وي تر څو ستا څخه ساتنه وکړي.؟

هيڅ نه وايي يوائې لکه ګونګيانو راګوري،مرحم (بت نوت د ملحم نامه وه) د بيک څخه راخلم د زيد چپ لاس په احتياط باندی نيسم او هغه ځايونه چې زخمې شوي ورته غوړه وم

زيد- له ماغوسه يی ؟
جواب نه ورکوم چې هغه بيا وايي: يغما ؟
خپل د په اوريدو تندی مې تروش کيږی او وايم: يوسف يم.
زيد- هغه ته(مطلب سليم ته) يغما يی ماته يوسف يی هان ؟

د زيد پدی خبره ځان سره وايم: توبه خدايه دی د ربښتيا ليونی شوی سليم ربښتيا وايی بايد د دي ځايه لاړه شم؟! کرار ورته وايم: لاړشه نور خپل کوټې ته هوا تياره شوې.

زما په خبره زيد په ريشخند خاندی او وايي:ځم.... ځم ....
دا خبره کوی او زما د موبايل خواته ځي زما موبايل خپل جيب کی اچوی؟ په حيرت ورته ګورم زما تلفن سره څه کار لري؟ ورپسی غږ کوم او وايم: اووی زما مبايل چيرته وړي؟

په همغه مسخره لهجه وايي: ښنګه بيا دی زړه دی هغه بدقواره بدرنګ سره خبري وکړي؟

د زيد پدی خبره په حيرت ورګوم! دا اوس څه وايی؟ بد قواره بدرنګ؟ سليم ته توهين کوي؟ اصلا سليم مهم نده ولی يو انسان ته بايد توهين وکړي! خپله ښايسته دی داسي خو نه کيږی چې ټول دی ښايسته وي؟ دی شايسته دی ځانته دی حق نلری نورو ته سپکاوی وکړی، په څه شي مغروره دی ؟ خپل په قواری يا پيسو باندی؟
سليم خبري مې مغزو کی پورته ښکته کيږی، زيد حق نلري يو چاته سپکاوی وکړي په لوړ غږ ورته وايم:

ketabton.com - The Digital Library

يغما- بد قواره؟ په کوم ځای دی نازیري زیده ؟ لوړ قد باندي؟یا تورو سترګو؟
یا قلمي پوزه ؟یا سپین والي باندي؟یا ثروت باندي؟ په کومو يو يې داسې مغرور یی؟ که دا ښایست ستا قیمت ویې نو په یوه روپی لا نه ارزي..

زید په تروش تندي او تړلی وریځو راته ګوري، څوک یی په قیصه کیدی زه هیڅ ورته نه د ده څخه ځان ورک شوي او زما په سر بورته شو بووو...

زید- بده درباندي ولږیده؟ یا شاید...
د زید خبره و رپری کوم او وایم: زما موبایل راکړه ستا ندی رضوان راکړي.
زید خاندی او وایي: زه په یوه روپی نه ارزم ؟هغه ارزي؟ نو خبره شه ډیر خلک شته چې زما عبادت کوی د ډیر مینې څخه...

د زید پدی خبره په پسخند ورته وایم: پوهیږی ولی؟ ځکه کره (معیار) د عبادت یی ستا ځیره(ښایست) ده یا هم ستا شتمنی چی دواړه یی د وخت په تیریدو له منځه ځیر خو اصل مینه او عبادت باید ددی ځای څخه ویې(خپل زړه ته اشاره کوم.)

زما د خبرو خلاصیدو وروسته زید موبایل زما خوا ته راچوی اوخپله ځی،بیا کوم لیونتوب ونکړي؟ خپل جواب خپله ورکوم ماته یې څه؟ که د عصابو تکلیف لري علی اباد ته دی لاړشی وی....

کوټه منظمه کوم او ویده کیږم،یوه هفته کیږي زید می لیدلی ندی رضوان سره هم سمي خبري نکوم،سلیم خبرو ته می فکر کوه رښتیا وایی آخره پوري نکیږیګ دا راز پټ وساتم. ژوره ساه می واخیسته داسي فکرونه له ذهن نه باسم،رضوان سره باید خبري وکړم نکیږی یو دم لارشم !

کالی می بدل کوم ويښتانو باندي لاس وهم ويښتيان مې اوس لږ رسیدلی د ستمال سر څخه راتاو کوم او د مانی خواته ځم، نن شپه ترور مریم هم راغلی ده ځکه رحیم کاکا د تاشکند څخه بیرته راغلی وه،خدای وکړي زید د بیچاره مریم سره سمي خبري وکړي! زړه نا زړه دهلیز ته ځم او وایم: سلام

ketabton.com - The Digital Library

تول په خندا جواب راکوي ځم د رحیم کاکا ته لاس ورکوم جوړ پخیر ورسره کوم او وایم:
پخیر راغلی کاکا جانه ...
رحیم کاکا- ژوندي اوسي یوسف جانه ښنګه یی ؟
یغما- مننه کوم کاکا جانه ستاسو د برکت ښه یم تاسو ښنګه یاست ؟

رحیم کاکا- ژوندی اوسي زویه.

د مریم مور دي فرشته ترور ښنګ کې ناسته وه هغې ته هم وایم: سلام ترور جانی
زما په غږ هغې په مسکا راوکتل او ویې ویل: علیکم سلام ښه یم زویه ته ښنګه یی
یغما- مننه ښه یم!

خبري می وسره بندي کړي مریم خواته ورغلم د آسما سره په کیسه کولو لګیا وه زما په
لیدو اسما وویل:سلام یوسف لالا
یغما- علیکم السلام
مریم- سلام وروره ښه یی؟
یغما- علیکم خورې مننه ښه یم ته ښنګه یی؟
مریم- مننه

هغوی یواځې پرېږدم او د یو کوچ په سر کېنم، دا مریم څومره ښکلی شوی ورځ په
ورځ ښکلی کیږی په ریښتیا چې ښکلی او با حیا نجلی ده افسوس یی!!(ګران وجدان مې
بحث ته داخل کیږی!یغما چاته بی انصاف وایی؟؛ لکه چې خپله ډیره با انصافه یی!!انو
سلیم څه؟! هغه هم 10 کاله ستا انتظار وکړ نو د هغی فرق له مریم سره په څه شو!؟ خپل
وجدان ته وایم:ډیر فرق لری مریم مېنه ده او زید هم پوهیږي او بل ځکه چې زما له
جنس نه ده زړه می ورته سوځیږی...

مګر زه د سلیم په مینه باور نلرم او د مریم په څېر په پیسو هم نه یم مېنه !اووو ځان ته
دې په دی خبرو دوکه مه ورکوه دواړه په یوه کښتی کې یی نشی کولی هر وقت چې
وغواړی زید قضاوت کړی که داسی وی اول دې ځان محاکمه کړه وروسته هغه !!ولی
می دی خبری ته فکر نه وه شوې چې مینه په زوره نه کېږي زه لا خپل د وجدان او فکر

ketabton.com - The Digital Library

سره په جنجال وم چې د رضوان غږ پر خود کړم:!)

رضوان- سلام یوسف خانه.
یغما- علیکم السلام
رضوان: چیرته ورک وی؟
یغما- همدی خوا کې یو.

رضوان راځی او زما څنګ ته کیني چې ورته وایم: زید څنګه ده؟
رضوان- ښه ندی بهانې کوی خدای دې وکړی چی نن شپه بیا ګلان ونه کړي.
ډوډی تیاریږی خو زید تر اوسه کور ته ندی راغلی،په ارامی ډوډی خوړل کیږی میز
ټول کیږی او د چای تیاری نیول کیږی،رحیم کاکا شیرنې او ځینې ډالی له تاشکند نه
راوړی وی د چای د ښلو وخت کی وو چې زید راغی او ټولو ته یی سلام ورکړه
رحیم کاکا ته غیږه ورکړه او یو سه یې وویل چې خبریما وا نه وریدل..

ترور د زید په لیدلو خوشحاله کیږی او ښکل کوی یی،د زید او رضوان بختوري ده ټول
خلک ترور لری او زه هم ترور لرم دا ترور چیری او زما ترور چیری...! بیا هم د
ترور د نوم په راوړلو می د زړه داغ تازه شو زید د مریم خوا ته ولاړ او سلام یی وکړ

چې زه رضوان ته وایم: رضوان د مریم پلار څه کار کوي؟
رضوان- معماری شرکت لری.
چنارګل زموږ خواته راغی او زما او د رضوان تر منځ کیناست .رضوان په اعتراضی
ډول وویل: اووو سریه نور ځای قحط وه چی راغلی دلته کښیناستې؟
زید- خوند یی په همدی دی کنه یوسف خانه؟

هیڅ می ونه ویل او واتن مې زیات کړو، ټول بوخت ول او زه هم د مریم په لیدلو بوخته
وم ولی دا نجلی دومره مینه ده؟ولی د زید په لیدلو هرڅه له یاده وباسی؟
خپل موقیعت له یاده وباسی خلک هیروی؟! یعنی مینه داسی یو څه ده؟ په ریښتیا مریم
زید لکه بت عبادت کوی ؟

د زید په غږ د هغه خواته ګورم:د بت عبادت لیدل لري؟

ketabton.com - The Digital Library

د زید پدی خبره ورته وایم: کاش چی ستا پر ځای یی خدای عبادت کوه هرومرو کرامت ته رسیدله..
زما په خبری زید خاندی او وایې: ولی دی دومره زړه ډک دی؟
یغما- تاته اړه نلری.
زید- د سړی پشان غړیږه حوصله نلرم.
بغیر له ځواب ورکولو پورته کیږم او رضوان ته وایم: یو څو دقیقی راشه کار لرم درسره.

رضوان پورته کیږی او زید راته بد بد ګوری د چمن په لور ځم او په چوکی کیېنم
او وایم: رضوان زه باید لاړه شم؟
په حیرانتیا وایی: چیرته؟
یغما- دنده مې پیدا کړیی
رضوان- تنخا (معاش) دی کم دی ډیروم یی درته! نور وو ایه؟!

یغما- نه ستونزه دا نده هلته مې یو خپلوان دې.
رضوان- یوسف تږکی کوی؟
یوسف- نه جدی یم یواځې می غوښتل ته خبر اوسی.
رضوان- چا درته څه ویلې؟
یغما- نه ولی راته ځوک څه ووایی!
رضوان- تللی نشی.

رضوان دا خبره وکړل او مخکی له دی چی زه ځواب ورکړم د دهلیز ته لاړو، زه ورپسی ورځم د زید ترځنګ کینی زید یی غوږ کی کوم څه وایی او رضوان یی لنډ ځواب ورکوی، د رضوان ترڅنګ کینم او کرا وایم: ماشوم کیږه مه ولی په غوسه یی؟

رضوان ځواب نه راکوی وروسته له لږ کیناستلو پورته کیږم او خپل د کوټې په لور ځم،دوا می خورم حالت می دی ورځو کی ښه ندی! شپه ښه تیریږی د سهار لمونځ کوم او د بڼ (باغ) په لور ځم، په مسکا ورته ګورم! ښه ساتنه می تری کړی وه هغه ګلان مې چې کرلی ول شنه شوی ول او ځینو یی یواځی سر (نوی راختلی) کړې وه وروسته د بڼ د لیدلو د مانې په لور ځم صبا نارې خوړل شوی وه رضوان د دفتر په لوری روان وه او زید له زینو راښکته شو!

ketabton.com - The Digital Library

سرمه ای رنګ کالې یې اغوستې وه، دا بلا وهلی حتما غواړی د لمر په څېر ځان ښودنه وکړی!

د مولانا شعر می ذهن ته راغی:

تا که سرو از شرم قدت قد خود پنهان کند!
تا زبان اندر کشد سوسن که تو سوسن تری!

خپل په دی شعر مې خندا راغله خدای دې ما ونه وهې بیخی می د مینانو په څیر ورته صفت وکړه، سترګی می د زید نه رانغاړم او د رضوان په لوری ځم کرا ورته وایم:
رضوان په کار می بیم.
رضوان- پرون شپه می وویل همغه یوه خبره ده.
یغما- ما درک کړه.

رضوان هیس ونه ویل او بیا یی هم د غوا په څېر سر ښکته واچوه او لاړه په تمه وم چې شپې بیرته راشی، یوه اونۍ تیره شوه خو رضوان آن اجازه نه راکوی چی ورسره خبری وکړم نن اتمه ورځ ده باید ورسره خبری وکړم ما پوری اړه نلری چی منی یی یا نه! د دهلیز په لور لاړم خو رضوان نه معلومېده د حویلی په لور لاړم رضوان په موټر کې ناست وه ورمنډه می کړه او د موټر ښیښه می په ګوته ووهله ماته یی پام کیږي او ښیښه ښکته کوی...

یغما- رضوان چیری ځی؟
رضوان- یو ځای کې کار لرم
یغما- ما هم بوځه موټر کې خبری کوو.
رضوان- پورته شه.
مخکی سیټ کې کینم او موټر حرکت کوی او رضوان وایې: ووایه اورم.
یغم- ولی غوسه یی تورکیه!
رضوان- ومی ویل خبره دی وکړه.
یغما- صبا ځم
رضوان : په سلامتیا تنخا(معاش) دی له ظریفی ترور نه واخله.

ketabton.com - The Digital Library

خوله مې خلاصه پاتې شوه په دا رضوان څه شوی؟ خبره مې خوله کې پاتې شوه
موټر ودریده او رضوان ښکته شو او رضوان ماته وویل: کینه بیرته راځم.
وروسته له څو دقیقو نه رضوان په ورخطا یې راځی او په سرعت حرکت کوی
چې زه په ورختای وایم: څه شوی رضوانه ولی وارخطا یی؟
رضوان- زید...!
په تشویش وایم- زید څه کړی؟

رضوان په غوسی وایی: شل ځلې مې دی لیونی ته وویل چې له دې میرمنې سره په
نرمی چلیږه خو زما خبره هیڅکله نه منې.
مخکی ښیښه ته ګورم چې رضوان وایې: موږ خاري لعنتی....

رضوان دا خبره کوی او سرعت زیاتوی یو موټر زموږ مخې ته ودریږي نږدی وه چې
ټکر مو کړی وای چې رضوان بریک ونیوه پنځه قوی سړیان ښکته کیږی او زموږ
خواته راځی،رضوان ښکته کیږی او مخ ماته را اړوی او وایې: ښکته نشي یوسفه د موټر
ور وتړه (بند یی کړه) هر څه وشول ښکته نشي پوه شوی؟؟؟

د موټر کیلي یی زما خواته راواچوله د بید د ونې پشان د ډیر ویری څخه لړزیدم...
رضوان د پنځو سړیانو په وړاندې؟اصلا انصاف ندی رضوان د هغوی سره خبری کولی
چی یو یې ټیلفون راواخیست او رضوان ته یې ورکړ تقریبا 20 دقیقی تیری شوي وې
چې یو موټر راغې ودریده یوه ښځه تري ښکته شوله چې سر تر پښو پوري یې تور کالې
اغوستی ول، مخ یې له دې ځایه نه ښکاریده......

د هغه پنځه سړیانو څخه یو یی رضوان ونیوه او موټر ته یی ننویست، په سرعت ښکته
شوم او منډه مې ورواخیستله او په چغو مې وویل: رضوانه!!!!!!!
واړو شیږ نفرو ماته راوکتل ښځې زما په لیدو په نری غږ وویل: رضوان جانه فکر مې
نکوه چې څوک مل ولری!
رضوان په هغه حال کې چې خپل غږ یې د غوسې څخه کنټرول کوه ویې ویل: مرسل له
هغی سره کار مه لره پریږده چې لاړ شی میلمه ده.

ketabton.com - The Digital Library

د ښځې خیره چې نوم یې مرسل وه په توجه ګورم،یوه ښځه تقریبا څو دیرش کلنه په ښکلې څېره خو دا چیری او مریم چیرې! مرسل په خندا وایي: اول دا چې مرسل نه میرمن رستمی؟! او دویم دا چې ستاسو مېلمه زما مېلمه ده ښه میلمه پالنه ترې کوم.

خپل یو کس ته وایی: مسعود ددې ښاغلی موټر یو سم ځای ته یوسه(د موټر کیلی زما د لاس څخه اخلی او موټر روښانه کوی، ما او رضوان خپل موټر ته پورته کوی او یو نامعلوم ځای په لور مو بیایی...

رضوان په غوسی وایی: ومی نه ویل مه ښکته کیږه بیعقله..!
یغما- خو ته یی بوتللی..
رضوان- وړلم چې وړلم تا باید زما خبری ته غوږ نیولی وی .

نور یی هیڅ ونه ویل وروسته له نیم ساعت نه موټر ودریدو او موږ دواړه ښکته کوی او یو کور ته مو بوځی مرسل په نری غږ وایی: ښه راغلاست زما د غریبی کور ته.

هیڅ څوک خبری نکوی چې مرسل بیا وایي: کینی نابلدي مه کوی.
زه او رضوان په یوه توشکه کینو رضوان مرسل ته په کتلو وایی: ګوری زه پوهیږم چې زید څه ویلی خپله ښه پوهیږي حق لری چې قرارداد له منځه یوسي، خو ته داسې نشی کولای موږ سره داسی وکړی.

د رضوان په خبرو د مرسل د خندا غږ پورته کیږی او وایي: دومره اسانه ده؟ (دا ځل په غوسی کلمه په کلمه وایی: زما ستونزه قرارداد ندی...! زه . زید . غواړم پوهیږی که نه؟ هیڅوک نشی کولای زما غوښتنی ته نه وایی هیڅوک!
رضوان - لکه چې زور ده؟ خپل شخصی مثلې کورنی کوی مه عجب خلک یی!
مرسل - درې ورځې کیږی ورته زنګ وهم خو ځواب نه راکوی ته ووایه څه وکړم؟ آن نغواړی راسره خبرې وکړې زه د نورو نجونو په څیر یی پینو ته نشم لویدلې!
رضوان په بی حوصلګی وایي:

ketabton.com - The Digital Library

رضوان- آیا پوهیږی ستاسو تر منځ څو کاله عمر کې واټن دی؟ 5 کاله له زید نه مشره یې ولی منطقي فکر نکوی؟
د رضوان په خبره مرسل خپل زړه ته اشاره کوی او وایی: دا په منطق نه پوهیږي څه کمې لرم؟
رضوان- خپله دې زید ښه پیژنی له اول نه پوهیدم د څه لپاره دې دا قرارداد ومنه مګر غلطی دې وکړه. خپله دې هم ښه پوهیږدی زید ښه انتخاب ندې، پوهیږدی هیڅ انجلی ته نه ګورې ولی توقع لرې ته استثنا ووسی؟

مرسل غلې وه وروسته له لږ خاموشی نه یی وویل: که پلار مې پوه شی زید مړ کوی وی!
د هغې په دی خبره ناساپه زه وایم: ته خو نغواړی چې ستا پلار زید مړ کړی کنه؟
مرسل ماته راګوری او په خندا وایی: یو یې انجلی ته نه ګورې(زید یاده وی) او بل(مطلب رضوان) یی انجلې هلک کړې او لځان سره یی ګرځوي عجب!!!

د مرسل په خبره مې لړزه وجود ته راغله یعنی مرسل پوهه شوی چې زه انجلی یم؟ نه دا امکان نلری ....!!

رضوان په لوړ غږ وایی: تا پوری اړه نلری چې سوک څه کوی هر څوک پوه شه قبر یی تول کړې دا عشق مشق موور...؟!
مرسل خاندی او وایې: یعنی ته په دې انجلی مین یی رضوان خان..؟!
رضوان- هو ستونزه لری؟ ډیره له تا ښه ده!
دا ځل مرسل په غوسی وایی: د خولې په خبره دی پوه شه که اوس د زید وررور نه وای یو جوړ غاښ به دی په خوله کې نه درلوده!!!!!!

مرسل خپل د خبرو په دوام زما په لور په کتلو وویل: نوم دی څه دی؟
پوهیږدلم ددی لپاره چې رضوان ددی ښځی مخکی کم رانشي او صفایي ورنکړی داسی وایی کنه هغه له کوم ځایه پوه شي؟ هر ډول چې وی نباید رضوان دروغجن ثابت کړم رښتیا وایم هر څه چې کیږی نور بادا باد!!
یغما- یغما!

ketabton.com - The Digital Library

زما په خبره مرسل په ملنډې مسکا وایی: یغما جانی ستا کورنی پوهیږی چی ته له دې سره ګرځې؟
د همغی په څیر په ملنډو خاندم او وایم: ستا خپله کورنی پوهیږی چی موږ دی ددې 5 نفرو په مرسته دلته راوستلی یو او یو هلک خواستګارې کوی هوم؟

زما په جواب د رضوان په خوله نرمه مسکا راغله چې مرسل په غوسې وویل: ډیره دې ژبه اوږده ده مګر فرق نکوی زه یی درته پریکوم!!!
او مخ رضوان ته په اړولو وایی: رضوان جانه دا نجلی نن شپه زموږ میلمنه ده هغه دوو نفرو ته چې زما خواته ولاړ ول اشاره کوی چې رضوان په غوسی وایی: په دویم ځل وایم خپلې شخصي شخړو کې دی موږ مه رامنځ ته کوه!

رضوان دا خبره کوی او لځایه پورته کیږي ما له لستونې نیسی او ځان خواته یی کش کاږي، د ور په لور ځو چې دوه نفره زموږ مخی ته ودریږي او مرسل وایې: چیری لخیږه؟
رضوان سخت ځواب ورکوی: خپل د ژوند په لور!
مرسل په ملنډو خاندی او ماته اشاره کوی او وایې:ژوند دې زما مېلمه ده ته تللی شي (
مرسل راځی او ما له لاس څخه نیسی چې زه به ورخطای رضوان ته وایم: رضوان یو څه ووایه..!

رضوانه له ډیری غوسی لاسونه موټي کړی ول،له لستونې می نیسی او خپل شاته می پټوي دا ځل دوه نفره د نفرانو یی زموږ په خوا راځی او نږدی کیږی....

احساس مې وکړ چې نړی پای ته ورسیده.
په وېره سره وایم:رضوان ورته ووایه چې رانشي ماته نږدی..

رضوان غلی پاتې شو، ورو مې وویل داسې چې یوازې رضوان یې واوریځ:
رض...ضو...ان م.... زه زه د ربښتیا...انجلی یم!

ketabton.com - The Digital Library

ځومره ستونزمنه وه زما لپاره دا اعتراف! احساس مې وکړ چې ټوله نړۍ زما په زړه او روح باندې کېښودل شو! هغه ټول فکرونه مې خراب شو! اصلاً،زما په اړه څه فکر کوي!؟رضوان بې حرکته پاتې شو په حيرت سره چې غږ يې پټ نه و، هغه هم زما په ځير وويل: ځ....ه څه؟ټوکې کوې يوسف!

ما خپل سر دوه طرفه وخوځاوه، معنا دا چې نه! هغه دوه کسان په دوه قدمه کې موږ ته راورسېدل، چې رضوان په وارخطا وويل: سمه ده زه به زيد ته زنګ ووهم.
مرسل بالښت ته تکيه وکړه او ويې ويل: افرين زنګ ووهه.
رضوان خپل ټېلېفون راواخست او زيد ته يې زنګ وواهه:هلو چيرته يې زيد؟ ....(د دغه ځای ادرس ورکوی او وايې: ژر راځه، ناوخته نه کړی.
:□#شهاب
ټول کېناسته يو نفر چای راوړی مرسل په خندا سره وايي: يغما جانی،په زړه يې مه نيسه چې سمه ميلمه پالنه مې ونشو کولای،که رضوان ضد نه وايې کړی او اول يې زنګ وهلی وی نو داسی به نه کېده، بيا بل ځل ان شاءالله،په سمه توګه ميلمه پالنه کوم.

د مرسل په خبرو په زړه کې ورته وايم:مړه شې د ميلمستيا سره دی،بې حيا ښځې!
او بد بد ورته ګورم،ځواب ورته نه ورکوم! چوپتيا حاکمه شوه! يوازې د چای څښنلو غږ اورېدل کېده،رضوان په ژور فکر کې تللی وو او څه يې نه ويل!
د دروازې غږ راغی،فکر کوم چې زيد راغلو..!؟څو شېبې وروسته زيد په دروازه کې رابښکاره شو،زموږ په ليدو حيران شو.

مرسل پورته شو او د زيد خوا ته لاړ او به خوشحالي وويل:پخير راغلی، زيد خان، موږ ميلمانه لرو (او زموږ خوا ته اشاره وکړه! له لږ چوپتيا وروسته د زيد غږ پورته شو او په حيرت يې وويل:دلته څه خبره ده؟
رضوان په قهر وايي:اغلې مرسل ځخه پوښتنه وکړه!

د رضوان په خبره زيد دغوسی ځخه غابښونه چيچې او د مرسل په لور ګوري! او پوښتنه کوی: رضوان څه وايي مرسل؟

مرسل په خندا د يو توشک خواته اشاره کوی او وايې: کېنه چې خبرى وکړو.

ketabton.com - The Digital Library

زید زړه نا زړه د رضوان څنګ ته کيني. او وايي: اورم.

مرسل ماته اشاره کوی او وايي: نه پوهېدم چي رضوان خان کوژدن لري!
زید سترګي تر اخر حده خلاصی شوي. چي رضوان په قهر باندی وايي: تا پوری اړه نه لري،او ضرور هم نده چي ته پوهه شې، اصلی موضوع ووايه.
مرسل- زید ته پوهيږې چي مينه........

مرسل خپله خبره پای ته نه وه رسولي، چي زید په غوسه وويل: نه، زه نه پوهيږم، په دې بې ارزښتي موضوع په خاطر دی موږ تر دی ځای را کش کړو؟ نه غواړم چي بیا دا موضوع را مخکی کړئ(او بیا د رضوان خواته مخ را اړوی او وايي: پاسيږه.

مرسل د زید په غوسه ویریدلي ده او هیس نه وايي یواځې د زید خواته ګوری، نه پوهيږم ولي فکر کوم د مرسل سترګو کي اوښکي دی؟ کله چي وايي: خو زه ستا سره مینه لرم ته نشي کولي ما رد کړی.

زید په مسخره توګه د مرسل خبره تکرار کوی او وايي: ته نشي کولي ما رد کړی؟. ولي نششم کولي؟ ایا ما تاته کوم امید درکړی وو؟ نه نو مې درکړی. ایا ته کوم خاص پورته والي لری بغیر خپل د پلار د پیسو څخه؟ نه نې لری. نو بل ځل ونګورم د داسي یو بی ارښت موضوع لپاره زما کورني ته مزاحمت وکړی پوه شوی؟

مرسل په لوړ غږ وايي: زید خان دا خبره په دومره آساني نه خلاصيږی.
زید- ته دا راته ووايه چي کله شروع شوی وه؟(مرسل خاموش پاتي کيږی او یواځي زید ته دوه سترګي نیسي چي زید وايي: پاسيږی چي په کافي اندازه مو وخت بیځایه لاړو.

د زید په خبره دری سره د دروازی په خوا روان شو او مرسل مو هملته هک حیرانه پریخوده، زید زموږ څخه په تلوار خپل د موټر خواته ځي، چي د دومره وقت وروسته رضوان خپل چوپتیا ماته ویې او کرار وايي: ربنتیا وه؟
کرار وایم: هو.
رضوان- زید خبر دی؟
یغما- امممم هو.

ketabton.com - The Digital Library

زما د هو په جواب رضوان په ۱۸۰ درجې سرعت باندی زما خواته مخ راګرځه ویې
ا په غوسه وایې: بې شکه ستاسو مېنځ کې یو زه بیعقل تشریف مې درلود.
په تلوار وایم: توضیح درکوم پخدای زید هم تازه خبر شوی د اول څخه خبر نه وو(
رضوان هیس ونه ویل او د موټر خواته لاړو زه یوائې د موټر شاته سیټ کې کیناستلم
زید د رضوان خواته ګوری او وایې:

زید- مرسل څه ویل؟
رضوان په بې حوصله توګه زید ته موضوع وویل تر کوره هیس خبره زموږ مینځ کې
ونشول کور ته د رسیدلو څخه مخکې ما رضوان خواته مخ کړو او ومې ویل: بخښنه
غواړم مجبوره وم کنه ستاسو د زوره ولو قصد مې نه درلود.

رضوان په داسې حال کې چې دباندی کتل په نیولې غږ یې وویل: ولې مو زه خبر نکړم؟
کرار وایم: نه مې غوښتو چې سوک خبر شې زید هم توکلې خبر شو، ځکه مې تاته د تلو
خبره وکړه.

زما خبره بوره شوی نه وه چې زید داسې ناساپه بریک کړو، چې زه د مخ د چوکې سره
لړیږم چې زید په حیرت باندی خپل مخ زما خواته راګرځه ویې او وایې: چیرته ځې؟
یغما- د سلیم سره ځم.

زما په خبری زید بیا لیونې شو او ویې ویل: د چا سره؟؟؟
د هغه په داسې لهجه پوه شوم چې باید خاموشې اختیار کړم کنه بیا لیونې کیدو، رضوان په
خفه لهجه وویل: اوس دا سلیم یې لا سوک دی؟

د رضوان پدی خبری مې وربانديی زړه وسوځیدی، بیچاره حق لری چې خفه اوسیږی د
هیس شئ څخه خبر نه وو، ژوره ساه اخلم او وایم: غټه کیسه لری دلته ویل کیږی نه هر
کله چې کورته ورسیدو درته وایم.

زید په بیحده تیز سرعت باندی روان کیږی، دباندی ګورم او نه پوهیږم کله ورسیدو
کورته، دری سره د موټر څخه ښکته شو او زه د چمن خواته روانیږم او هغوی ته وایم: دا

ketabton.com - The Digital Library

ځاي د ماښې ښخه بهتره دی نغواړم بل سوک راباندی خبر شئ.

دری سره په چمن کي کینو اول څو دقي ټول خاموشه و تر دی چې رضوان وویل:
آورم.(غټ ساه اخلم او د الف ښخه تر یا ټوله کیسه ورته کوم رضوان په حیرت باندی
راګوری او وایي: نوم دی یغما ده؟
یغما- هو.
رضوان- غواړی لاړه شې؟
یغما- هو خپل د عمه د زوې سره ځم.(دروغ مي وویل سلیم بیخی خبر ندی، خو مجبوره
وم دروغ ووایم زید چې تراوسه کرار ناست وو په لوړ غږ یې وویل: بد کوی چې ځې
مګه ستا زړه دی لیونې جنی.

اه دا زنځیری لیونی نور نو بیخی خپل د حد ښخه اوړی د هغه پشان په لوړ غږ مي وویل:
په تا باندی هیس اړه نلری ورځه خپل ژوند ته ورسیږه، نور خلک هم ژوند کولو ته
پریږده البته که بیا کوم ګل ته اوبه ورنکړی.

د دی خبرو وروسته تازه پوه شوم چا ته مې کړی؟ وی بیا ما د زمری د لکی سره لوبې
وکړل خاوری دی په سر شه یغما.. زید زما خواته حمله کوی خو شکر رضوان زما
څنګ ته ناست وو هغه زید کلک نیسي او ورته وایي: زید څه کار کوی آرام اوسه!

زید په داسي غږ چې کوښښ کوی کنټرول یې کړی وایي:ګوره رضوانه څه وایي ماته
وایي تا پوري اړه نلري؟ښه غوږ ونیسه یوسف (په غوسه خاندی او وایې:نه اوبخښی
یغما ترڅو ما اجازه در کړي نه وي پښي دي باندی کینودای نشئ ! پخدای قسم که
وغواړي ماسره لوبې وکړي ژوندي دی درته دوزخ کوم.

زید دا خبره کوی او په پښی باندی چوکی وهي او ،لري اچوي ، ماښی لور ته ځی، ما او
رضوان دواړو حیرانه حیرانه زید لور ته لیدل

یغما- رضوان دا بیا ولی وحشې شو؟ زما تلل څه اړه په چنار ګل بابا لری!
رضوان - نپوهیږم پخدای څو میاشتې کیږي ډیر تو پیري یې کړي.
یغما- اوس ښه شوو همدا یو رواني مو کم درلودو.

ketabton.com - The Digital Library

رضوان خاندي په ځوکي باندی کيني او وايې: ته اوس رښتيا ځی؟

يغما- هو فعلا کومه ستونزه نشته سليم وايي تا خپلې ترور کړه کندز کی هلته دی ورېم
رضوان- دلته آرامه او خوشحاله نه يی ؟
يغما- نه ډيره خوشحاله او آرامه يم، خو بيا هم ټول خبري شي هغه وخت بيا ښه نکيږی
رضوان- زه می پلار او مور سره خبري کوم هغوی نه زړه ټول ونيسه.
يغما- همدومره مهرباني مو بس ده تورکيه ..

زما په خبری رضوان خاندی او وايې: دا کنځلی دی او خبري کول دي د انجونو په شان
وه چټی پوی نشوم لنډی..
زه هم خاندم او وايم: بيخی هلکانو په شان شوي يم انجوني نه يو شانتې شرميږم
هيڅ مه وايه!

زما په خبری رضوان په لوړ غږ خاندی او وايې: د همدي لپاره دي ويل وروړمی يا
خورمی حيا دي وکړه (کوټي ته اشاره کوی کله چې غوښتل لکه هلکان ملګرو په شان ما
سره شوخي او توکي وکړي ښکلکول غيږي نيول.په سر باندي مې خبره ومنله چې
رضوان بيا وويل: په هر ډول چې وي هره خبره چې ده د دی ځايه تللی نشي فعلا قيد کي
يي!

يغما- رضوان انسان شه زيد کم دی تا هم شروع وکړه.
بد بد می ورته وکتل چې رضوان وويل: بی انصافه کيږه مه ، عادت می کړی
تاسره کولی نشی موږ همداسی خدای ته پريږدی او لاړشی.
يغما- څلور طرفه دي ډک دی(مطلب کورني خپلوان لري)
زما مطلب اخلي جدی کيږي او وايې: هر څوک خپل ځای لري(بيا په شيطنت باندی
وايې: او هو هغه انجوني زما شاه نيسي.

د رضوان د خبری په مطلب پوه شوم په کراره مې ورته وويل: سمده پوه شوم ښايسته يې
ورور.

دا خبره کوم او د کوټي خوا ته ځم چې رضوان غږ کوي: په هر حال يغما زه د زيد

ketabton.com - The Digital Library

مخالف يا حريف کيدای نشم بنه به وي تللو فکر دی د هغه مرغه پشان سر څخه اوباسي .
د همغه ځای څخه ورته غږ کوم او وايم: بيابه ګورو....
رضوان- په ياد ولره زيد رواني تکليف هم لري حتا يو مياشت بستري هم وه.

نور مې د رضوان خبرو ته توجه ونکړه دروازه مې خلاصه کړه او ځان مې په کټ ختا کړو ځومره ستړي ورځ وه، سهار يا بل سهار ضرور ځــــــــــــم ..سهار تر ناوخته ويده وم نيکبخته جمعي ورځ وه، حمام مې وکړو سپين کالي په ځان کړل د ستمال مې په سر وتړه مانۍ لور ته راوان شوم، بنه ده ټول وينس دي حتما چای به هم خوړل شوي وي،ځکه هر څوک په خپلو کارونو بوخت دی

ټولو ته سلام کوم هرچا واوريدی جواب يې راکړو مريم او موری هم تللی ندی !
رضوان خپل لپتاپ کی کار کوه،مريم آسما خپل مينځو کي بوختي وي عمه خاله هم باندی بوختي وي رحيم کاکا هم نه وو، چيرته به تللی وی.؟! سترګو مې زيد باندی ولګيدی نوي ورزش څخه راغلي وه ورزشي پطلون او شين بلوز په ځان کړي وه وينتان هم لږ لږ رسيدلی وه ولی پرون شپه پام مې وينتانی ته يې نشوو عجبه ده ولا !

سيده پخلنځي په لور ځم ترور نه يو ګيلاس چای راغواړم چای په تمه کينم ترڅو آماده شي بايد د تللو لار وسنجوم نن ټول کورکي دي نکيری همدی سوچ کی وم، چې د مريم د چيغو غږ پورته شوو، ورخطا دهليز لور ته ځم ګورم رضوان او آسما خاندی او زه پوهيږم هرڅه بنه دی.

آسما په خندا وايې: خاوري دي په سر شه مريم، پلاستيکي موږک وه زموږ پوزه دي پريکړه.

ژوره ساه اخلم پخلنځي ته ځم چای همدلته ځکم نيمه کارونو خوا ته مې راوانيرم جمعه هم تيريږي شنبه ورځی سوچ کوم لار به شم مانۍ نه؟ نيوهيږم څه وخت خوب وړی وم سهار چای لپاره مانۍ لور ته ځم ټولو سره په خندا چلن کوم چای په ټوکو او شوخي باندی څکوو زيد اوس هم راسره خبري نکوی نن مې آخره ورځده دلته نو نغواړم څوک رانه خفه اوسيږی! ده آشتی کولو په مقصد پورته شوم او د زيد خواته لور ورغلم، پام مې دهغه غاړي زنځير ته کيږي زما زنځير ساتلی؟!

ketabton.com - The Digital Library

یغما- چنار ګل بابا؟.
سترګي را پورته کوي زیر زیر راته ګوري چې ورته وایم: خفه یی زما څخه؟
هیڅی ونه ویلی سری ښکته که دوسیو باندی مصروف شوو، چې بیا مې وویل: اووو هی تاته وایم انسان په شان راسره خبري وکړه نووووو..

زید- څه ووایم ؟
څنګی ورسره کینم په خندا ورته وایم: ښه ښه خبری وکړه لکه ووایه آشتی یوو؟!
زید- نه نه نه...
د دروغو په غوسه ورته وایم: ولی چرګ سره؟
زید- ځکه چې ډیر می ځوروي.

حیرانه پاتی شوم دا څه وایي زه یی ځوروم؟ په خندا ورته وایم: تا وحشې زه بیچاره ځوره ولې شم؟؟
زما په خبره زید خپل زړه ته اشاره کوي او وایې: وحشیان هم زړه لري یا نلري ؟
زما روح آرامه نه پریږدي یغما؟

دا بیا ولی غمجن شوو ؟ په کراره ورته وایم: فلسفه مه وایه آشتی کوي یانه
زید- نه
یغما- خاوري مګه ستا په زړه ده؟ په زوره آشتي کوم دی.
زما په خبره زی لږ شانتي خندا کوي چې زه خپله کوچنی ګوته ورته نیستم او وایم: آشتی؟

څو دقیقی زما ګوته ته په خندا ګوری او وایي: آشتی خو بل ځل دي نبخښم.
په خندا ورته وایم: هو سمده.
پورته کیږم د باندی خواته ځم چې د زید غږ د تللو مخه مې نسئ او وایې: یغما

هیچکس کاش نباشد نگهش بر راهی.
چشم بر در بود و دلبر او در کند !

ketabton.com - The Digital Library

حیرانه شوم دا دوبیتی زما پوري آره لري؟ زید په همغه جذابه خندا ماته یی لیدل! چې ما ورته په خندا وویل: هلووووو نفر دي غلط کړی زه یغما یم !
زید- یواځیني کوم شئ چې ټول حواس می ورته سم دی او پوهیږم همدا ده، چې ته یغما یې.

زید دا خبره کوی او خپل دوسیه اخلی او ځي! په حیرت باندی د دباندی خواته حرکت کوم ولی فکر کوم زید بدلون کړی یوازي ماته؟! څلورو خواته می ګورم رضوان می سترګو ته نه راځي اه هغه دی بیګ په لا د زینونه څخه راکښته کیږي
غږ ورته کوم: او تور زغاله.

زما به هغه هغه راګوری او په خندا وایي:ږنده یی دومره زیادچ ښایست نشي لیدلی.
په خندا ورته وایم: هر چا چي تاته ښایسته ویلي ضرور زړه یې درباندي سوځیدلي.
رضوان- فلسفه مه وایه ناوخته کیږي ووایه څه دي ویلی !
یغما- هیڅ غوښتل می خداپامانی وکړم.

رضوان- خدای پامانی؟
یغما- هوکنه شرکت ته ځی.!؟

زما په خبری رضوان ژوره ساه اخلي او وایي: فکر می وکړو..(خبره نیمه پاتی کوی او وایی: خدای پامان.

زید او رضوان لاړل اوس د آسما نوبت شوو جیب نه می ککو راباسم او دهغې خواته ورځم او ورته وایم: آسما راشه ککو واخله.
بیچاره حیرانه راته ګوري او وایې: لالا دا دی ماته راوړي(ککو ښایی)
په مسکا ورته وایم: هو زما خور جانی راشه واخله.

آسما د ماشومانو په شان خوشحاله کیږي او ککو رانه اخلي، کوم لیک می چې پرون شپه لیکي وه ځان سره تکرار وم"اوبخښی بی خبره درنه ځم خو مجبوره وم هیله منده یم چې ما درک ګړی ډیر ښه وختونه مو یو د بل سره درلودل په هر ډول چې وو د هرڅه لپاره

ketabton.com - The Digital Library

نړی مننه کوم ښه والي مو نه هیروم."

لیک د رضوان د کټ په سر باندي کیدم خپلي کوټي په لور ځم، شپی می بیګ جور کړي وه لاس کي راخلم د بڼ په لور د باندی دروازی ته رسیږم، ښه ده نګهبانانو او د دروازی چوکیدارن چاسره کار نلري!کوڅه په غټو غټو ګامونه باندی پریږدم تکسی نیسم موټړ هدی خواته حرکت کوی....!؟

مسافر بری موټر خواته حرکت کوم کندز ناری وهي، وروسته د ډیرو پوښتنونو او معلومات څخه یو موټر ته بورته کیږم او په څوکي کینم، دا به کله ډک شي؟ ضرور شپه ته رسیږم، داسي نشئ دلته راشي رابشی؟ خپله خپل جواب ورکوم"نه کاکا بیکاره خلک خو ندی چي زما پسي شي خپله کار لري"40 دقیقی په تمه پاتیږم موټر ډک کیږي یواځي څو دانی خالي چوکی پاتی دی..

مبایل ته می زنګ راغی جیب نه راباسم د نوم په لیدولو حیرانه کیږم
زید زید زید... یعنی خبرشوی ؟ نه هغوی خوو 6 بجي کورته راځي اوس خو 2 بجي دي!
دا خبري ځان سره تکرار کوم ځان ته تسلي ورکوم ! او زړه نا زړه مبایل ته جواب ورکوم: بلي

د زیا د غوسی غږ پورته کیږي: کوم دوزخ که یې؟
څه ورته ووایم اوس؟ په هر ډول ربښتیا وایم ورته، هغه پوري اړه هم نلري:موټر کې.
زما په جواب د زید غوسه ناکه غږ بیا پورته کیږي: یغما دعا کوه لاس می درته ونه رسیږی..لعنتی بی خبره ځی یوازي لیک موږ ته پریږدي هان؟موږ ستا د خندای یو؟ اوس چیرته یی ؟

یغم- درته می وویل موټر کي یم کندز لار کي..
د زید د غوسي څخه ډک د ساه اخستلو غږ راځي او بیا وایي: هر چیرته چي یی په خپله خوښه موټر نه ښکته شه څه می درته وویلی پوی شوی ؟
یغما- نه پوه نشوم..

زما په خبرو زید په غوسه خاړدی او وایي: پوی نشوی؟ سمده خپله دي وغوښتل؟

ketabton.com - The Digital Library

زید دا خبره کوی او مبایل بند کوی، خدای وکړي دا څو دانی څوکي هم ېک شي موټر ښیبنې ټک ټک زما پام ځان ته اړوی..

-کاکا جانه ژاولي اخلي(ساجق)
لس افغانی ورکوم او ژاولي اخلم،ځکه استرس او ویری کم والي لپاره ژاولي خوله ته کوم! روسته له لږ ځنډ څخه موټر حرکت کوي، اه خدایه شکر دی نیوهېږم څه وخت ویده شوی وم موټر ودریده د موټر په دریدو ما سترګي خلاصی کړی، څه شوي څه خبره ده؟ ولی موټر ودریده؟

یو پولیس موتر ته پورته کیږي موټر تلاشي کوی او په ځیر،ځیر ټولو ته ګوری بیا په جګ غږ وایي: په دی موټر کې یوسف څوک دی؟
یو سړی پاسیږی او وایي: مهرباني وکړئ زه یوسف یم.
پولیس مبایل ته ګوري او ورته وایي: نه تاسو هغه نه یاست، بل کوم یوسف دلته حضور لري!

دا ځل زه پورته کیږم او کراره ورته وایم: زه یوسف یم.
زما په خبره پولیس یو نظر خپل مبایل ته ګوري بیا ماته ګوري او وایي: ښکته شه..!
کراره ورته وایم: ولې څه می کړی په کوم جرم باندی ما ښکته کوي؟ زه باید کندز ته لاړشم !

پولیس- یو ساعت لپاره زموږ میلمه یې.
نامطمینه د موټر څخه راښکته شوم، یوځای پولیس سره ودریدم چې پولیس په مسخره لهجه باندی وویل: د هغوی د کور څخه دی غلا کړي؟
دا څه وایي؟ په حیرت باندی وایم: د چا د کور څخه؟

پولیس- ښاغلی غضنفری.. رحیم غضنفری..؟!
یغما- نه تېروتنه مو کړي کولی شي تلاشي وکړي!
پولیس- صبر وکړه اوس خپله رارسیږي.
یغما-څوک رارسیږي !!
پولیس- وبه ګوري!

ketabton.com - The Digital Library

کوم نوم چې ذهن ته می راغلی دی ټول بدن راته د ویری څخه لړزوی (زید) نیم ساعت ډیر استرس سره تیرشو روسته د 30 دقیقونه څخه یو موټر چې ډیر د زید موټر سره ورته والی درلوده راورسیدی،احساس می وکړو نور په څکمه باندی ننوځم
داځلی می حتما مړه کوي..
ولی؟
څه هدف لري؟
ولی ما په زور باندی ځان سره ساتی؟

زید لوړ قد ښکاره شوو چې د موټر څخه راښکته شو، اووو هووو ، دا ولی دومره غوسه دي! بلا می ورپسی وي وایم څنګه ښکلی شوی ده رواني لکه..ګنګتسرانو پشان که مریم یی وګوري نو ضرور خپل د بت لیوني کیږی..!

خپل دا بیځایه فکرونو ته وایم: مړه شي پدي شرایطو د مرګ او ژوند کې ته د هغه چنار ګل بابا صفت او تحسین کوي! زید نیږدي راغی لږ پاتی وه زړه می د سینی څخه دباندي راوځي..

پولیس-سلام غضنفر صایب !
خاور دي په سر شه چاپلوسه (پولیس ښایی)
زید- علیکم سلام څنګه یی الیاس؟ پلار دي ښه ده !
اوسي خوند وکړو دوی د مخکې څخه یو بل پیژني دي ته وایي طالع! پولیس په با ادبانه لهجه وایې: شکرر ښه دی ستاسو په مهرباني.

د جوړ پخیر او ستړی مشي وروسته هغه الیاس نومې پولیس لاړو، او زید زما خواته راتاو شوو پداسې حال کې چې کوښښ یې کو خپل غږ د غوسې څخه کنترول کړي ویې ویل: راځه.

په کلکه ورته وایم: زه تاسره هیڅ ځایته نه ځم.
زید- ګورم ګورم ګورم(دا خبره کوی او زما لاس په کلکه باندی نیسې او د موټر خواته

ketabton.com - The Digital Library

مې په کش کولو د ځان سره وړی چې به غوسه ورته وایم: خوشې مې کړه رواني زه ستاسره نه ځم، زور خوو ندی ؟

زید- هو زور دی ...

همدا یوه خبره زما سوال جواب وه ؟ بیا یې په تیزي د موټر مخکي سیټ ته واچولم خپله هم کیناسته او په ډیر سرعت باندی هغه ځای څخه یې حرکت وکړو چې ما وویل:ودریږه وایم دا لعنتی موټر دی و دره وه...

او بیا په سوکانو باندی د زید اوږه وهم او په لوړ غږ ورته وایم: درته وایم موټر و دره وه، زه نغوارم تاسره لاړه شم ولی نیو هیږی!

زید زما دواړه لاسونه یی په خپل یو لاس کی ونیول او زما په څیر یې په لوړ غږ وویل: غلی اوسه ما مه اړ (مجبور) کوه چې لاس او پښې دی وتړم لیونی انجلی!
د موټر سرعت یی زیات که وداره شوم چی ټکر ونکړو په دی اندازه یی سرعت زیات وو چې فکر مې کاوه په هوا کې روان یو..

یغما ـ زید لیونی شوی یی سرعت دې کم کړه زه داریږم!
د مخکی نه په لوړ اواز چغی کړی: هو لیونی شوی یم تا بی عقلی زه روانی کړم!
او د موټر د شترنګ په وهلو یی شروع وکړه پخدای دا روانی دی د خولی لاړی می په ډار تیرې کړی او کرار می وویل: ما څه کړي ته له اول نه همداسی روانی وی غواړم خپل د ترور کور ته لاړه شم نیو هیرم تاته څه اړه لری؟؟؟؟؟

زید غټه ساه واخیسته او ویې ویل: اړه لری ډیر هم اړه لری (او مخ په اسمان یی په لوړ غږ وویل: یا الله وینی دی 20کلنی نجلی څوک په لوبو کړی...زید چی ټول یی په ساز نڅیدل اوس باید ددی ماشومي په ساز وناڅی؟! ډیر عجیب حالت دی راته لیکلی منننه لاس دې درد ونه وینی منندوی یم درنه.

زید آن له ما نه هم ډیر د خپه کسانو په څیر یی خبری کولی ګواکی یوه نړی غم یی پر شا دروند والی کاوه، د هر کلمې په راوتلو یی له خولی درد مې ورته احساس کوه!

ketabton.com - The Digital Library

خو زید څه درد لری! څو میاشتې شوی حس کوم یی خو د زید ددی خپګان لامل مې پیدا ونشو کړی،دومره د خپل ژوند په ستونزو کی غرقه یم چې د زید موضوع باندې مې سر نه خلاصیږي! خو ضرور زما درد او د زید درد له ځمکې تر اسمان یو د بل سره فرق لری..

سرعت یی ډیر زیات وه له لومړي هم دومره ښه ارتفاع یی له کرار تللو سره نه درلوده په لړزه او زاری کونکې غږ می وویل: زید هیله کوم سرعت دې کم کړه زه ډاریږم!

یو نظر یی راوکتل ګواکی زما د لاسونو لړزه ته یی پام شو سرعت یی کم کړو! غټه ساه اخلم، په یو ځای لکه ځنګل غوندې کې یې موټر ودراوه یواځی یو یو کور هغه هم ډیر لری په سترګو کیدل په کراره وایم: دا کوم ځای دی؟

زید ښکته شو او زما په لور راغی ور یی خلاص که او لعنتی زما مټه(بازو) یې راته په کلکه ونیوله او له موټر نه یی ښکته کړم په لوړ قدمونو هغه کوچنی کور په لور روان شو غږ ورباندی کوم: زید خوشی می کړه لاس دی را خوږ کړو.

خو چیړې اوریدونکی غوږونه! د کور ور یی خلاصه کړه او زه یی د کور دننه لکه د فوټبال توپ واچولم چې اخ مې پورته شو: اخ لاس مې!!!!

ور یی وتړو او په ګلدانی چې د میز په سر وه حمله یی وکړه په دیوال یې وویشتله او چغی یی کړی: نه وو می ویلی له ما سره لوبی مکوه؟. نه وو می ویلی ژوند دې درته اور ګرځوم هاان نه وو می ویلی؟ چیرې دی هغه هرمونی؟؟؟؟؟
څوک یې ښوده؟ ډاره شوی وم او همغه لړزانده غږ وایم: څوک یادوی؟؟

زید په غوسه خاندی او وایې: څوک یادوم ؟ د ترور زوی دی!
آن نوم یې ورته نه اخیسته؟! په تروش تندی ورته وایم: تاته یی څه؟ تاته څه اړه لری؟ زه ځان ته ژوند لرم ولې نه درک کوی؟
هیڅ څه یې نه ویل یواځې په غوسه یی قدم واهه او په همغه غوسه یې وویل: لاړه شه د سترګو له وړاندې مې ورکه شه لاړه شه!!!!

ketabton.com - The Digital Library

ځان سره وایم نه نن شپه نه ډارېږم باید دا مسئله حل شی،له ځمکې نه پورته شوم او مخې ته بې ودریدم او وایم: ښه غوږ شه زید خانه زه مریم یا مرسل نه یم چی ستا پسی مړه ووسم زه...ی غ م ا یم یغما! نشی کولای په ما امر وکړی له هر چا سره هر چیری چې وغواړم تللی شم پوه شوی؟

پوه نشوم څه وخت د زید یی لاس پورته شو او زما په مخ راښکته شو، د زید سینه ښکته او پورته کیدله او زه لا تراوسه د څپیړی په حیرت کی پاتی وم..؟! خولې مې د وینې خوند کاوه! د زید غږ پورته کیږی: آن که وشی د الماسو په بیه دې اخلم پوه شوی څه وایم؟

انسان نو څومره زغم لری؟ اصلا د څو حیرت او تعجب زغم په ورځ کې لری!! هغه هم د ترور په وینا ناروغه(مریضی) نجلی لکه ما هوم؟؟ بیا هم عصبی حمله! لاسونه می په لړزیدلو شول له دیوال مې ونیوه. او کرار په ځمکه کیناستم کرار کرار می لاسونه او پښې د عادی حالت نه ووتل! په ګیلو مې ځان سره تکراروله یا الله دا څنګه تقدیر دې چې زما لپاره دې لیکلی هر ځای ته ځم له بدبختی او غم پرته څه نه وینم!

مګم زه دی بنده نه یم په کومه ګناه زه ددې سزا لایقه یم!! نو ولی زما لپاره خدایی نه کوی؟؟؟د چا ګناه دی زما په حساب لیکلې؟څومره باید ددی نه کړی ګناه سزا ورکړم؟12 کاله بس ندی؟کیدای شی د تورپیکی تر سپین کېدو می!!
خپل په همیشني کار کی غرقه وم ګیله کول له خدایه له تقدیر نه چې دومره ډېر درد یې راته لیکلی! زید په وارخطایي زما په لور منډه واخیسته!

زید- یغما .....یغما ښه یی؟
کرکه لرم له دې عصبی حملی نه چې دومره می بی ځواکه کوې! د لاسونو په بند کې یی وم او زه بدبخته آن د مخالفت توان می نه درلوده په سختې می کلمه په کلمه وویل:
در.......ن....ه ......کر........ک....ه....ل..ر.......م
هڅه مې وکړه د غیږې له بند نه یې ځان وباسم خو شوني وه ؟؟
زید چیرې او زه چیرې! زما جیبونه یی خالي کړل له نیکه مرغه چې دوا می هماغلته ایښی وه ګولی(دوا) یی راته راکړه او وروسته له لنډ مهال نه لږ په حال راغلم او په غوسی مې وویل: خوشی می کړه اخر ځل دې وی داسی راسره کوې نشی کولای هر

ketabton.com - The Digital Library

وخت وغواړی داسی وکړې!

کرار یې خپل د لاسونو بند خلاص کړو د ستونی مرې یې ښکته پورته کیدله کرار یی وویل: ته یې نه ټاکی چې باید څووم ځل مې ووسی!!
دواړه غلی وو چې زید بیا وویل: وګوره انجلی زه دې مین نه یم چې په تللو دې خپه شم ددی کار لامل می ته خپله یې ځکه عادت نلرم چې څوک هغه هم بیا ستا په څیر و ه نجلی مې په خبری باندې خبره وکړی یا یې هم ناګاره(نادیده) ونیسی
او اوس چې دومره غواړی لاړه شی نو زه په مخه دې ښه صبا سهار لاړه شه!

په هغه حال کې چې بوې کوټې ته ننوته په ملنډو یې وویل: هان هیر می شو چې درته ووایم نن دې ترور راغلې وه او ګواښ یی ورکاوه. صبر څه یې ویلی؛؛ په همغه ملنډو ډکه لهجه یی وویل (د دولت له مامورینو سره راځم او شکایت کوم چې زما ځوانه لور دې تښتولی) نور که خپله هم وغواړی کورته راتلی نشی.
:□#شهاب
د زید په خبرو لاسونه می یخ شول او نړی مې په سر وګرځېده! ترور مې زید کره راغلی وه؟ نه شونې نده نو هغې آدرس یی له کوم ځای نه کړې!
په لړزیدونکی غږ می وویل: ټوکی کوی کنه؟ هغی ادرس له کومه کړ؟
زید- نه ډیر هم جدی یم او دا یې دویم ځل دی چې زموږ د کور شاته راځی

د څه ویل؟دویم ځل؟ په حیرانتیا وایم: لومړی ځل کله راغلې وه ؟ولی دې راته ونه ویل!!
په بی حوصلګی یی وویل: دوه اونی مخکی ام ستا د ترور(کندوز) کور ته هم تللی وه!

زید د کور ادرس دقیق وویل نو دروغ نه وایی؟! په کراره وایم: له کوم ځایه پوهه شوی زه دلته یم؟
زید- ښکاره ده چې د ترور زوی دی احساساتی شوی او زموږ نوم یی ورکړی ترور دې هم زموږ کور پیدا کړې وه.

په فکرونو کې ډوبه شوم یعنی کندز ته هم نشم تللی؟ اوس باید څه خاوری په سر واړوم؟
په لړزیدونکی غږ می وویل: او..س ...څه...وک...ړم؟
زید خپل لاس په ویښتو کی تیر کړ او وی ویل: نیوهیرم سهار یی په اړه خبرې کوو

ketabton.com - The Digital Library

دا یې وویلی او د کوټې په لور لاړه! په فکرونو کې ډوبه شوم یعنی که کندز ته تللی وای څه به شوی وای؟ پېږدا کولم بې؟ د نجیب د نوم په راوړلو می لاسونه یخ شول!
نه ! نشی کیدلی چې بیرته هغی دوزخ ته لاړه شم.

تو له شپه وینه کیناستلم خوب مې سترګو ته رانغی په واړه دهلیز کې د زید راوېښ کیدلو ته په تمه ناسته وم وخت ډیر ورو تیریده یا هم زما لپارهو لاړ وو؟ په هره سختی چې وه سهار شو او روښنايي په دهلیز کې خپره شوه، لږ ځنډ وروسته زید له خوب نه ډک راووته زما په لیدو یې په حیرانتیا وویل: تو له شپه دی دلته تیره کړه؟

په سر خوځولو می ځواب ورکړه هیڅ یی ونه ویل او حمام ته لاړه،وروسته د مخ او لاس د مینځلو نه پې موټړ خوا لاړه او یو پلاستیک یی له ځان سره راوړه پلاستیک یی زما خواته کیښود او یو بسکویټ یی ځان ته واخیست په هغه حال کي چي د بسکویټ سر يي خلاصوه راته يي وويل: که غواړي چي د ترور کور ته دي لاړه نشي نو زه یوه لاره لرم.

په بی سا غږ مي وويل: څه لاره؟
د ور په لور لاړه او په امر کوونکي غږ يي وويل: يو څه وخوره په لاره کي خبري کوو!!!!

زید لاړه او زه د یو نړي سوالونو سره یواځي پاتي شوم،یو جوس او بسکویټ مي په تلوار او په سرعت وخوړه او د زید د موټر په لوري لاړم سیده مخکي کیناستم په وارخطایي مي وویل: اورم ووایه

زید موټر روښانه کړو او پداسې حال کې چې مخکې کتل ویې ویل: په کلی کی می د ملګري کور..(خبره یي پاتی شوه او وروسته له لږ ځنډ نه یي دوام ورکړو: خپل ملګری مې مړ شوي خو مور او خور يي هلته دي که وغواړي هلته تللی شي يواځي يوه ستونزه ده!
یغما- څه ستونزه؟
زید- کلی خپلی ستونزې لري او داسي دي هلته نشم بوتللی هرومرو پوښتنه کوي څوک ده؟ زه څه ووایم؟خور خو یي هم راته لیدلی نو یواځي یوه لاره پاتې..!؟

ketabton.com - The Digital Library

يغما- کومه لاړه؟
زيد په نه زړه وويل: کوژدنه مې ده..؟!!
د زيد د خبرو په اورېده ښاخ مې ويستل، زه ؟ يغما؟ د زيد کوژدنه؟ هههههه څه بې معنا فکر نه پوهيدم چې په رښتيا څه ووايم؟ زيد په رښتيا زما لپاره غيرت او نر توب کړی البته که عصبی کېږدل،زما د متې (بازو) نه شکول ، او د پرون شپې ځپېږه په نظر کې ونه نيسم!

حتما هغې ته هم سخته ده ولی بايد لکه ما غوندې نجلی خپله کوژدنه معرفی کړی!
کرار ورته وايم: نه شونې نده خپله مې يوه لاره لټوم اصلا نه کيږی چی په دی کاليو کلی ته لاړه شم هان؟

خپل لاسونه يی په شترنګ کلک وو هل او ځواب يی راکړو: يعنی دومره درته سخته ده چی زما په نوم ووسی!؟(دا ليونی څه ويل اصلا خبره دا نه وه. هماغسې جدی يی دوام ورکړو او ويې ويل: ورستی لاره يی همدا ده خپله خوښه دی هر چيری چی غواړی رسوم دی!

چيرته بايد لاړه شم؟ اصلا کوم ځای هم لرم تللو ته؟ بيا هم تقدير زه په لوبو کړم کور يی ودان! غلی وم ځکه څه مې د ويلو لپاره نه درلودل.
زيد- څه فکر کوی؟
غټه ساه اخلم او وايم: هر څنګه چې خپله غواړې هماغسې وکړه هېڅ ځای د تللو لپاره نلرم!
زيد- سمده نو ځکه بايد درته د نجونو کالی واخلم!

مخالفت مې ونکړ اصلا په کوم مخ مې مخالفت کړی وای؟د يو کالو پلورنځي څنګ ته يی موټر ودراوه او دواړه ښکته شولو.وروسته د پلورنځي د لټولو نه زيد په خپله خوښه راته کالی، ټکری او ځينی نور توکی واخيستل ځينی ډالی يی هم واخيستې حتما د ملګری د کورنی لپاره يې وی.وروسته له څو دقيقو نه موټر ته راغلو بی غور يی وويل:کالی دې موټر کې بدل کړه

خپله ښکته شو او لاړه ښه وه د موټر ښيښې توری وی او له بهر نه نه ښکاره کيده!

ketabton.com - The Digital Library

په زیار مې خپل کالی بدل کړل عجیبه حس مې درلوده وروسته له دومره موديې له بهر نه نجلې شوی وم د شرم احساس مې درلوده! ټکری می په خپل وینتو چی اوس رسیدلی ول واچوه....

په مخکې هینداره کې ځانته ګورم، ښه ښکاریدم، خو څهره مې راته عجیبه ښکاریده همداسې خپل په کټو بوخته وم چې د موټر دروازه خلاصه شوه، زید راته په کتو شو وشرمیدم ځکه نور یوسف نه وم د شرم څخه مې سر ښکته واچوې او خپل په ګوتو باندی په لوبو کولو لګیا شوم. د زید لاس کې یو خلطه وه هغه یې زما خواته ونیول، چې مجبوره ما ورته وکتل او ومې ویل:

یغما- دا څه دی؟
زید- خپله یې وګوره.

خلطه مې د لاس څخه واخیستل او خلاصه مې کړه د ننه یې یو قوطې وو! قوطې چې مې خلاص کړو د یو چلې(د کوژدی ګوتمې) په لیدو مې په حیرت باندی ورته و ویل: دا د څه لپاره دی؟
زید- چله ده په ګوته یې کړه د کلې خلک پدی خبرو او شیانو کې ډیر حساسه دی.

د ګوتمې په کتلو کې ډوبه شوم څومره ښایسته ده په سپینه طلا ډیز اين شوی وه او ډیر ښایسته معلومیده زه همداسی د ګوتمې په کتو وم چې زید په خفه لهجه وویل: پو هیږم درته سخته ده د دی ګوتمې په ګوته کول خو بله لاره نشته.
یغما- مننه په زحمت شوی دا ډیره ښایسته ګوتمې ده.

زید هیس ونه ویل او موټر یې روښانه کړو زیات او کم یو ساعت وروسته کلې ته ورسیدو، څومره ښین او سمسور ځای دی! ښایسته ختڼ کورونه پکې بیحده ښایسته ښکاریده، د هغه کورو په لیدو وم چې موټر و دریدو، ښکته شو زید موټر قفل کړو او یو ماشوم ته یې د موټر د حفاظت دنده ورکړه، زما په خیال نور د موټر لاره نه وه پنځه دقې پیاده مزل مو وکړو تر دی چې یو کوچنې او ښکلې کورته ورسیدو...

کور مخکې یو کوچنې خو ډیر ښایسته باغچه شتون درلود زید دروازه ټک ټک کړه د لر.

ketabton.com - The Digital Library

څنډ وروسته د عمر پخې ښځې آواز مو تر غوږ شو چې ويل يې: سوک دی؟
زيد- زيد يم مور جانې.

دروازه ډير ژر خلاصه شوه او ښځې د زيد په ليدو سترګې د خوشحالي څخه وپرقيدی په يو ښايسته مسکا يې زيد په غيږ کې ونيو او ښکل يې کړو او ويې ويل: پخير راغلې زويه.

زيد په خوش اخلاقي جواب ورکړو، هغه ښځې زه هم غيږ کې ونيولم او مخ يې راته ښکل کړو او ويې ويل: پخير راغلې لورجانې.
يغما- مننه خاله جانې خوش حال اوسيږی.
خاله جانې په لوړ غږ ناری کړل: حسنات لورې راشه زيد لالا دې راغلې.

زه حيرانه پاتې وم چې دا کورنې ولې دومره د زيد سره صميمی او راحته دی؟ تر دی حده چې پوښتنه يې لا ونکړل چې زه سوک يم؟ يعنې دومره په زيد باور لری؟ يو ښايسته څهری ولا جنې په تلوار د کوټې څخه را ووتل او زموږ خواته راغلل زيد ته يې لاس ورکړو او ويې ويل: پخير راغلی لالا جانه کور کې خيرت وو؟

زيد- خير يوسې خور جانې شکر خيرو خيرت وو ټول ښه وه.
جنې چې نوم يې حسنات وه زما سره يې سترې مشې وکړل او زما مخ يې ښکل کړو، خاله ما او زيد د کوټو خواته دعوت کړو د کينستلو څخه وروسته خاله وويل: زيد زويه نه يې را پيژنې؟ (مطلب يغما)

زيد خپل ستونې صاف کړو او کرار يې وويل: کوژدن مې ده مور جانې.
د زيد په خبره خاله جانې په خوشحالې وويل: نکاح مو تړلې ده؟
زيد- هو.
خاله- دواړو ته دی مبارک وې کله کوژدن شوی زويه؟
زيد- هغه بله هفته ټول کارونه ډير په تلوار وشول، يواځې نکاح مو وتړل وخت ونشو تاسو خبر کړم مورجانې، انشاءالله واده مې جبران کوم

د زيد په خبره خاله په خندا وويل: دا نو څه خبره ده زويه تاسو خوشحال اوسيږی همدغه موږ ته بس دی، يو مور نو خپل د اولادو د خوشحالې څخه بغير نور څه غواړی؟

ketabton.com - The Digital Library

زید په مسکا باندې مننه وکړل، څومره د دی کورني سره نرم او مهربانه دی! زید د لږ خاموشي وروسته وویل: مور جاني یو څو وقته مو په زحمت کو، کورني تللی سفر ته د یغما کورني د پخوا څخه په خارج کې وه یو دبل سره کورني اړیکې لرو، یغما د چکر لپاره دلته راغلي وه ټول کارونه ناساپه وشول، پلار مي د سفر تیارۍ نیولې وه چې متاسفانه ما او یغما ونشو کړی لاړشو، نو ځکه دیخوا راغلو ځکه ددی ځای څخه

بل کوم داسې ښایسته ځای مو نه ولیدلی پدی هیله چې ستاسو د زحمت سبب جوړ نشو. خاله- استغفرالله زویه خپل کور مو دی، تاسو رحمت یاست موږ ته ما او دغه انجلی(مطلب حسنات) دلته یواځې یو د یغما جاني په اوسیدو خوشحالیږو زما د لور بشان ده راته.

زید یواځې خپل سر ښکته او پورته کوی او مننه کوی، د څو دقو وروسته د باندې وځې او یو چاته زنګ وهي کله چې خبرې خلاصې شو بیرته کوټې ته راننوتې او زما څنګ کې کیناستې، حسنات د لاس مینځلو اوبه او دسترخوان سره کوټې ته راننوتل ما غوښتل ورسره مرسته وکړم خو اجازه یې رانکړل.

ډیره ورې شوې وم سهار چې یو جوس او بیسکیټ مې خوړلې وو تراوسه مې نور هیس نه وخوړلې، حسنات ډوډۍ راوړل او موږ ټول په یو دسترخوان ډوډی خوړلو ته کیناستو، د ریښتیا هم خوندوره ډوډی وه زما په ډیر تینګار حسنات اجازه راکړل ترڅو دسترخوان ورسره ټول کړم، دسترخوان مو ټول کړو او د چاې ترتیب مو برابر کړو د همغه اول څخه د حسنات مینه مې زړه کې وولیده، ساده او انجلې وه..

چاې مو راوړو او د چاې په څکلو لګیا شو د څو دقو وروسته د حسنات غږ د کوټې خاموشي ماته کړه او ویې ویل: ورینداریې که چاې دی څکلې وې نو راځه تاته باغونه او چیني در ښکاره کړم.

د ورینداری د نوم په آوریدو مې عجیبه احساس پیدا کړو نه پو هیږم درک کولې مې نشو چې بد دی که ښه؟ په مسکا مې حسنات ته وویل: حسنات جاني کولې شې یغما راته غږ کړې داسې هوسا یم او پاتې شوه د تګ خبره نو باید ستا د لالا څخه اجازه واخلم..!

ketabton.com - The Digital Library

او زید ته به تمه شوم چې اجازه راکوی کنه؟ په هر صورت اوس د هغه د کوژدن په نوم مې پیژنې نو نغواړم کوم ستونزه ورته جوړه کړم، د زید خواته ګورم او کرار وایم: د باندی تللې شم؟
زید خپل د پیالې چای څخه یو غړپ کوی او وایې: هو تللې شې خو ناوخته نکړی.
خپل چای مې ژر وڅکې او حسنات ته مې وویل: راځه چې ځو چای مې خلاص شو.

حسنات په خندا وویل: څومره ته تلواری یې وریندارې.
په دروغجن خفه او قهر وایم: بیا دی وویل وریندار؟!
زما په خبری حسنات په تلوار وویل: وبخښه نور نه وایم.

کرار د حسنات په اوږی وار کوم او په خندا ورته وایم: اه جنۍ ته سومره عاجزکه یې!
توکې مې درسره کول خو که یغما راتهووایه د ملګرتیا احساس کوم درسره(د دی خبری وروسته یو ست ګه د حسنات خواته وهم چې حسنات په خندا وایې:

حسنات- ډیره شوخه یې بیچاره لالا به مې ستا له لاسه څه کوی!؟
د حسنات په خبره زید خپل سترګې ښکته نیولې وه او زما په نظر د خندا څخه سور اوختې وو، خپل په نوکانو یې چونګارې کوم چې یو متره لځای څخه توپ وهې داسی چې یواځې هغه یې واورې ورته وایم: و دی خوړی بیا خاندی!!؟

بغیر لدی چې د زید د جواب په تمه شم د دروازی خواته ځم او وایم: حسنات راځه نو.
حسنات د دوه غټ ټکریانو سره زما خواته راغله یو دانه یې تور او بل خاکستری رنګ ټکری مو په سر کړل او د بهر خواته مو حرکت وکړو، حسنات هم زما پشان شوخه او خون ګرمه انجلې وه ډیر کم وخت کې یو د بل صمیمی ملګرې شو، د ډیر ګرځیدو راګرځیدو وروسته حسنات وویل:

حسنات- یغما څنګه دی کلې خوښ دی شو؟
یغما- هو پخدای ډیر مې خوښ شو ښایسته ځای دی خاصتاً ستاسو کور.
د خبرو په حال کې و چې زما ټکری د سر څخه مې ختا شو، ډیر وقت کیدو چې نه وو مې په سر کړی نو ځکه نابلدی می ورسره کول تیکری مې بیرته خپل په سر سم کړو د سر پورته کولو به حال کې مې سترګې په یو ځوان هلک ولګیدی، زموږ خواته یې دوه

ketabton.com - The Digital Library

سترګې نیولې وه حسنات ته کرار وایم:

یغما- حسنات وګوره هغه هلک سوک دی؟
حسنات کوم خوا ته چې ما اشاره کول ګوری، د حسنات په کټلو هغه هلک به تلوار خپل مخ اړوی، چې حسنات وایې: ها دا خو د کلې د خان زوی دی، د چکر لپاره دلته راغلې ولې دی پوښتنه وکړل؟
یغما- هیس همداسې راځه لاړشو ناوخته شوی مور. تراوسه چینه نده لیدلی.

دواړه د کور خواته ځو تقریبا د ماذدیګر مونځونه قضا کیدل چې کورته ننوتلو او د ماښام د ډوډی تیاری مو ونیول، زید هم کور کې و د کله څخه چې راغلې و سم خبری نکول په نظر مې قهر دی؟ کله ناکله نظر یې پر ځان ګورم خو نه بوهیږم د دی کټلو او سترګو تر شا څه خبره ده؟

خاله جانې وویل چې قابلې پلو پوخ کړو، نو یو د بل په مرسته مو قابلې پلو پوخ کړو د دیګ سر مې پورته کړو خوندور بوی مې تر پوزی شو: امممم څه روغن داره او سم راغلې کنه حسنات؟
حسنات- هو ډیر سم پخه شوی، اخیر چا پوخ کړی؟(ماته اشاره کوی)
چې زه وایم: ځان نو کم مه راوړه دواړو یو ځای دا شهکار کړی دی.

دا خبره کوم او دواړه په خندا کیږو، دسترخان اچو او ډوډی راوړو په آرامتیا کې ډوډی خوړل کیږی خاله جانې زیات زموږ د دیګ صفت او تعریف وکړو خو زید یواځې "مننه" وویل د سترخان مو ټول کړو او د همیشه پشان چای مو راوړل، د چای څکلو وروسته خاله شه شپه موږ ته وویل او خپلې کوټې ته لاړه.

د زید د خوب ځای مو د میلمانو په کوټه کې تیار کړو او ما او حسنات هم د خاله کوټې ته لاړو، شپه خپل په ټول آرامتیا سره تیره شوه سهار چې کله پاسیدم نو د کلې یو رواج سهار وخته پاسیدل او د چاې څکل په بیلا بیل وختونو کې ځانګړی ډول دشپې لخوا! حسنات چای کیخودلې وو او په تمه و چې دم شي د خاله غږ مې واوریدو چې ویل یې:

خاله- یغما لوری.. زید زوی راویښ کړه.

ketabton.com - The Digital Library

یغما- سمه ده خاله جانې.
د زيد د کوټې په خوا راونه شوم ويده وو کرار مې ورباندی غږ کړل: زيد راويښ شه.
راويښ نشو غوږ خواته يې نږدی شوم او په چيغه مې وويل: هوی چنارګل پاسيږه
سهاری دی.

توپ وهې او د خوب څخه پاسيږی چې زه په خندا ورته وايم: خو د انسان پشان نه راويښ
کيږی مجبور خپل په طريقه دی راويښ کړم.
زيد بد بد ماته راګوری او ددی څخه مخکې چې کوم څه ووايي زه په تلوار د خاله او
حسنات خواته تختم، د سترخان مو واچو او د سبار ناری مو وکړو، شيدی د پنير سره
عجيبه خوند وکړو د ربنتيا هم وطني لبنيات ځانته خوند لری او هيس شئ ځای ته نشي
رسيدلې.

د ټولو څخه اول زه د دسترخان څخه پاسيدم او د کور مخکې د باغ چه ګکې به خوا ولاړم
څه د پاسه شل دقي هلته بوخته وم چې د يو چا د پښو غږ مې واوريدو..
زيد- زه بايد لاړشم.
د زيد غږ و مخ مې د هغه خواته اړو او وايم: ولې؟
زيد- نن په شرکت کې جلسه لرو او مور مې هم په تشويش شوی راته.
يغما- سمه ده پخير لاړشی.

بله خبره مې د ويلو لپاره نه درلود، څه مې ويلې وايي چې مه ځه؟ ولاکه بيخې ورته دا
ووايم، زيد يو څو دقې په فکر کې راته ولاړ وو، خو څه يې ونه ويل او ولاړی زه هم
ورپسې شوم د خاله او حسنات سره يې خدای پاماني وکړل او د دروازی خواته راون شو
زه هم تر د وازی ورپسې ولاړم چې کرار يې وويل:

زيد- بل هفته راځم څه ته خو اړتيا نلری؟
يغما- نه مننه خاله جانې او رضوان باندی زما سلامونه وايه.!

خپل سر يی وخوځول او لاس يی جيب ته کړو دری زره افغانی يی راته وويستلو او ماته
يی ونيولو ما پيسو خواته ليدل..
يغما- څه وکړمه پری؟

ketabton.com - The Digital Library

زید وویل: چیشی ته چي ضرورت شو واخله درته پری.
یغما- خپله پیسی لرمه ضرورت نشته.

پیسی یی ځما لاس کی کینودلو پرته له د چی کوم څه ووایي له دروازی څخه ووتلې په لوړ غږ می وویل: الله پامان.
ځواب می وانوریدو ځکه چی هغه تللی وو.خونی ته ولاړمه حسنات ګندنه پاکوله .لستوڼی می پورته کړل او څنګ ته یی کیناستلم او ومې ویل:چیشی پخوو آغلی حسنات..
حسنات- آشک

په خندا ورته وایم: وروړ خو دی ولاړو چاته یی پاخه کوي ماته؟
حسنات ما پشان په خندا شوه او په څنګل یی ووهلمګراو ویې ویل: لیونی اوس خو ته ځما د وروړ د سر تاج یی لکه هغه پشان راته ګرانه یی.

د حسنات په خبره په حرت ځان سره واسم:د زید د سر تاج؟ههههه خومره جالبه حسنات خبر نلري چې هغه ځما د وینو تږی دی! ځواب می ورنکړ چی حسنات دوام ورکړي. او ویې ویل: خدای پامانی مو وکړه؟
یغما- هو.
حسنات- یغما یو پوښتنه در څخه وکړم غصه کيږې خو نه راته؟
په مسکا می ورته وویل: نه ګلی ولی غصه شمه سل پوښتنی وکړه.
حسنات په نه زړه وویل: ولی ویښتان دی د هلکانو په څیر دی.مطلب ولی واړه دی؟؟
لکه چې پخوا دی ګنجي کړی وی.!؟!

پوهېدمه پوه ورځ به دا پوښتنه رانه کوی.ځکه زمونږ په فرهنګ او رسم کی اوږده وېښتان د جلی ښایست او زینت دی معلومه ده چي لنډ ویښتان پوښتنی لاندی راوړی ولی ځه مجبوره ومه همدومره کافی نده؟ په دروغو مسکا می وویل: هو ګنجي کړی مي وه ځکه سوځیدلی وو.
حسنات په حیرت وویل: ولی سوځېدلی وو؟
ژبی لاندې می ځان سره وویل هغه ورځ می چی ویښتان شوټا کړل لوی غم می په زړه وو.

ketabton.com - The Digital Library

يغما- کيدای شي د هغی ورځې غمځپلی واقعه ونه وايم؟
حسنات ځما لاسونه واخيستلو په مسکا يې وويل: هو ګراني که نه يې وايې هيس ستونزه نشته هر څنګه چې ستا خوښه ده.
په مسکا می بسنه وکړه او خاموشی مو اختياره کړه.د ګندنې پاکول خلاص شو او وړه مو هوارولو. وروسته له نيم ساعته نه اشک تيار شول.يوائی پاخه کول يی پاتی شو.

يغما- حسنات لوبيا دی پاخه کړی؟
حسنات- هو هغه ځما مور پاخه کړی.
يغما- سمه ده اوس خو وخته ده! شيدې او کوچ لاتراوسه ندی هضم شوې، راځه اول به جارې وکړو وروسته به اشک به پاخه کړو څه وايی؟
حسنات- هو ولا رښتيا وايی لا تراوسه وخته ده ځه دا پخلنځي کې ايږدم او راځمه.

حسنات وروسته له څو دقيقو راغله او پا کاری مو پيل کړه تر غرمی پوری د پاکاری او باغچی ته په اوبو ورکولو بوختې وو.وخت ډير په تيزې تيرېدو حسنات سره می ښه حس درلوده .لکه يو خور پشان!

د حسنات غږ پورته شو: پخدای له لوږې مړه شومه.بس ده نو.
په خندا ورته وايم:ښه سمه ده خيټوری.
يو ديګ اوبه مو په ګاز کينودل او تيار شوی اشک مو پکی خوشې کړو.وروسته له پنځلس دقيقو څخه تيار شو حسنات ته وايم: هله قابونه راوړه!
حسنات قابونه راوړی په چکه باندی شاوخوا جوړ کړی وه.

په احتياط مو اشک په قابونو کې واچول او حسنات ته می ورکړ.لوبيا دنيا(ګشنيز).نعنا باندی مو تزيين کو.په هيجان می وويل: واه واه څومره مزه داره ښکاری.
حسنات- هو نو اخر چا پاخه کړی دی.
يغما- چوپه شه همدا خبری د زده کړې دی هاا!؟؟
دواړو وخندل او دسترخوان مو هوار کړه.
يغما- حسنات ترور راغله؟

حسنات- هو لږ مخکی راغله لاسونه مينځې راځی.

ketabton.com - The Digital Library

ترور په تیکری باندی لاسونه وچ کولو حال کې خونی ته راننوتل په مسکا می وویل:
ستړې مشې ترورې ښه راغلاست.!

ترور- علیکم السلام لورې خوشحاله اوسی.
دسترخوان په لیدو ترور په مسکا وویل:واه واه د دواړو لاسونه درد ونکړی.
ما او حسنات یو بل ته سترګه ووهلو او خوړلو ته مو پیل وکه، رښتیا هم ډیره خوندوره وه حسنات په پخلی کې استاده وه.!دسترخوان مو ټول که ترور ویده شوه او مونږ لوښی ومینځلو. څلور ورځې کیږی چې د زید څخه خبر نشته او څه ترور کره یمه ورځ راته په خوشحالی تېرېږې.ترور رښتیا هم ډیره ښایسته او مهربانه وه.

هره ورځ مو حسنات سره په کلي کی قدم وهلو.ولې جالبه ده هماغه هلک چې اول ورځ کې می لیدلی وو هره ورځ د سترګو لاندې راځی.او هره ورځ یی وینمه.
آیا دا کوم اتفاق ده که قصدا داسی کوی ؟نپوهیږمه.

یغما- حسنات نن به ګودر ته ځو.
حسنات- سمه ده ځو یو څو دقیقې صبر وکه.د مور پینی می چاپی کمه.
د حسنات خبره په سر ښوره ولو تایید کوم او همملته کینم،چې د څو دقو وروسته حسنات و ویل: مور می ویده شوه راځه چې ځو اوس.

پورته شومه او تیکری می په سر کوه چې حسنات وویل: هله نو جلی ته څومره سسته(کراره) یی
حسنات ته می کاږه کاږه وکتلو او د هغې د خولې چل مې وکړو او به ټوکو مې وویل:
څومرررره سسته یی جلې!
حسنات په خندا وویل: لېونی څه بد خبره خو می نده ویلی.
یغما- سمه ده ډیره خبرې مکوه .

دواړو ګودر خواته حرکت وکو بیا هم هماغه هلک ته می پام شو.حسنات بغیر لدی چې هغه هلک ته پام وی د نړی بیخبره دیخوا اخوا ګوری.له موقع نه می ګټه واخیسته او حسنات ته می وویل: پینې می په درد شو ته څه زه کراره کراه درځم.

ketabton.com - The Digital Library

حسنات- سمه ده دواړه به کرار کرار لاړشو.
یغما- او جلی ژر ځه څومره خبری کوی ځه راځمه.

حسنات سر وخوځو او خپل د ګامو سرعت یې زیات کړو او لاړه شاته می وکتل هلک لاهم ولاړ وو. شاوخوا می وکتل چې څوک نه وی.کله چې د خلکو نشتون نه مطمنه شومه.په غصه هلک خواته لاړمه هلک رنګ د ویری څخه سپین شو خو ځان یی له لاسه ورنکړ.په غصه می ورته وویل: وروره خیرت دی؟ولی ما څاري ها؟
هلک چی ژیړ ویښتان یی وو او آسمانی رنګ سترګی چې اوس د نزدی څخه سم راته ښکاره شول هیس داسی نامې جذابیت او ښایست یی نه درلوده آرام یی وویل:

هلک- وبخښې چی ستاسی د خفګان لامل شومه خو د یو خیر کار لپاره غواړمه له کورنی سره ستاسې مزاحم شو.

د هغه هلک پدی خبره په حیرت مې په زړه کې وویل:هیییییی ژیړ میږی څه وایی خیر کار؟یعنی ریباری ها؟؟چا لپاره ضرور حسنات لپاره ها؟

یغما- وګوری محترمه وروره زما ملګرې خپله کورنی لری هر وخت غواړي کولی شې راشې ضرور کور مو هم لیدلی..؟
هلک په بنده بنده ژبه وویل: نه تاسی یوه نشوې ستاسې لپاره په جرګه درځم که مناسب ګڼې.!

له ډیری حیرت څخه نږدې و په زوره خندلی وایې دا ژیړ میږې څه وایې؟یا الله وبښې زما مطلب رشخند وهل ستا پر بنده ندی.یواځی ټوکې کومه جدي یی مه نیسه.جدی می ځواب ورکړو: نه مناسب نه بولمه په سلامت...

په غټو قدمو مې ګودر خواته حرکت وکړو کاشکی ګوتمی می ورته ښودلې وایې خاوري په سر می هیر مې شو. ګودر ته ورسیږدمه د حسنات په لیدلو می زړه ارامه شو.
یغما- حسنات.
حسنات- دلته یمه راشه ..

ketabton.com - The Digital Library

دحسنات خواته ورغلم د هغی څنګ ته کښینستم اوپښی می اوبوته وردننه کړی
حسنات- یغما ته ښه یې؟ ولی دی رنګ داسی اوښتی دی؟
په کرار او د کلمی په ډول می ورته وویل:هو ښه یم فکر کوم فشار می کښته شوی.
حسنات په وارخطایی وویل: راځه چی کورته لاړشو راولاړه سه.
یغما- نه ګلی ښه یم دیخوا اوبو سره نوره هم بهتره کیږم.

څو دقیقی نوری هم هغسی کښینستو خو دهوا په تیاره کیدو سره د کور په خوا روانې سوو! شپه تیره سول اوسهار هم د همیشه په رقم لبنیات وطنی و غوړو سره تیر سو،خاله او حسنات راسره ډیری اموختې شوی دی او وایی: چی مخکی له تا کور خوشحالی نه درلوده همیشه ارامی وه! خو ستا په راتګ کور کې خوشحالې او شیطنت راغلې.

دوی ورځی نوری هم تیری سوی کومه خاصه پیښه نه سول رامینځته صرف د شین سترګی هلک مور په مرکه راله زما لپاره چی هغه د خاله له طرفه جواب سول په دا دلیل چی زه کوژده سوی یم..! دکوژدی کلمه ډیره راته ناشنا او عجیبه ده ههها کمه کوژده هممم؟؟

حسنات- یغما راسه چی پزه دی سوری کړم میخک په پزه که ضرور درسره شه معلومیژی..؟
زړه نا زړه وایم:نه پوهیږم ولا ستا په نظر راسره به شه معلوم سی؟؟ ستا سره خو ډیرشه معلومیژی.
حسنات- هوو لیونی مخ دی ګیردې دی پوزه دی هم وړه او تیزه سر لری ښایسته معلومیږې.

خپل دځان سره می جنګ دې چی ویې کړم کنه؟؟ اخیر وایم هرڅه چی وسو وایم: سمده مقصد ډیر درد ونکړی کنی وژنم دی حسنات!!!
حسنات وخندل او په خندا کې یی وویل: سمده راسه کښیږنه.

زړه نازړه کښینستم سترګی می پټی وی اولاسونه می موټ کړل، د ستنی په داخل کیدو می چیغی کړی او ومی ویل:اخ مړه سوم،خاوری وخوری حسنات مړه دی کړم مړه سي
حسنات- وګوره یغما تار ونه کارې ښه؟؟ یوه هفته وروسته یی بیا لرې کړه.

ketabton.com - The Digital Library

یغما۔ ښه سمده پوه سوم!!!

هینداري ته مخامخ ودریدم اوخپل ځان ته مي په هینداره کی وکتل،تور تارمی دپزی سره ښه معلومیدی زما د سپین پوست سره خوند کو.
حسنات۔ دلته د همسایګانو کورته یوه انجلی راغلی داسی ښایستی نکریزې کوی چی څه درته ووایم،راځه چي ولاړی سو چی مورږ دواړو ته نکریزې وکړی سمده؟؟

داول څخه می نکریزې خوښی وی خو عمه اجازه نه راکول،د هغه وخت په یادولو باندی می ژوره ساه واخیستل او حسنات ته می وویل: سمده راځه ولاړی سو!!
:□#شهاب
مورږدواړی خپل نکریزوته حیرانی سوی وه،د کوچنیانو په رقم می په شوق وویل: وګوره حسنات څنګه ښایستی سوی دی کنه؟؟
حسنات هم زما په رقم وویل: هو پخدای دیر دی د لاسو سره شایسته معلومیژیی.
په خندا ورته وایم: ستا د هم شایستی معلومیژی زړه وا نه چویی..؟!

دواړی د کور په طرف روانیږو او د نکریزو لپاره صبر کو چې وچې شې دخاله غږ راځې چې وایې: انجونو څه وخت مو نکریزی وچیږی چې زید رارسیږي چاې اماده کړی !!

دزید د نوم په اوریدلو خوشحالیږم ځکه وروسته له یوې هفتی راتلی،په دا یوه هفته کی زیاتره وخت خاله ته زنګ وهی خبری یی کولی خو زما پوښتنه یی هم نه کول لیوني چنارګل بابا. د ځان سره وایم:صحی دی چی تلیفون می مات سوی وه خو که هغه غوښتلی وایې بیایی د خاله په تلیفون راسره خبری کولی سوی؟ ددی په یادولو چی ضرور د خاله،رضوان او اسما احوال ماته راوړی بی دلیله می پرشونډانو خندا راځی چی هر څنګه سی دکورنی په رقم وه!

زمورږ ده دواړونکریزی وچی سوی او مورږ خپل لاسونه پریوله؟اوبه ایږدو ترڅو د زید دراتګ تروخته جوش سی،چای اماده کیږی اویو قاب ګوشت فیل(یو شانتي کورني شیرني ده) چی تیره شپه ما او حسنات پخ کړی وه اماده کو یی..وروسته له یوه ساعته ده دروازی غږ راځي حسنات په لوړ غږ وایی:

ketabton.com - The Digital Library

حسنات- يغما ورسه دروازه خلاصه کړه ضرور ورور مې راغلی دی!!

په غټو قدمو ده دروازی طرف ته ځم ټکری می پر ويښتانو نيم پر سر کړی او په لوړ غږ می وويل: څوک دی؟؟
دزيد سټړی غږ راځی: زيديم خلاصه که.

دروازه خلاصوم د زيد لوړ قد په دروازه کې ښکاره کيږی،د زيدپه ليدو می زړه ته د خوشحالی احساس په حرکت کيږی لکه وروسته له څو کلونو چی می په يو بيګانه ځای کی يو اشنا شخص ليدلی يی،د يوی هفتی کې مې درد او غوسه بيخی هيره سول په خوشحالی می وويل: سلام ښه راغلی.

زيد ارام وويل: خوشحاله اوسی .
د زيد لاس کې څو داني خلطي وه چې ما يې دلاسونو څخه واخيستل او اشپزخانی ته ځم او وايم: حسنات ورور دی راغې چای ور وړم.
حسنات- سمده

هغه پتنوس چی مو مخکی تيار کړی وه هغه اطاق ته وړم! زيد او خاله ناست وه فکر کوم په سټړی مشې او احوال اخيستلو مصروفه وه..

چای وړم او د پيالو په ډکولو مصروفه سوم چی په دی وخت کی حسنات راغله او د زيد په ليدو يې وويل: سلام ورور جانه ښه راغلی.
زيد په خندا جواب ورکوی: خوشحاله اوسی.

د چای ډکې پيالې د زيد او خاله مخکې ايږدم او ځان او حسنات ته هم چای اچوم. زيد ډيرسټړی په نظر راتلې چای په ارامی وڅکل شوی ځينی وخت می دزيد کټل احساس کوو اويا هم شايد زما وهم وو؟ چې فکر مې کوی هغه راګوری؟ د ماښام د اذان غږ زموږ د ټولو غوږونه ونازول خاله پاسيده چی اودس تازه کړی، حسنات ګيلاسونه ټول کړل او ولاړه !!

ketabton.com - The Digital Library

د زيد خواته ګورم چی پر بالښت يې تکيه وهلې او وايم:کور کی خيرت وه خاله،رضوان او اسما ښه وه؟
زيد لږ ځان سم کړو او په کرار غږ چی په تکليف اوريدل کيدو ويی ويل: شکر ټوله ښه وه رضوان هم سلام وايو.

په خندا وايم: عليکم سلام
زيد چی زما په لاسونو کی يی سترګی پاته ويی، په خندا يی وويل: نکريزې ديې کړی دی؟؟؟
په خندا می وويل: هو!! بيخي می له هيره ووته درته ښکاره کړم !ته وګوره سنګه ښکاري ؟؟

دی خبري سره سم زيد خوا ته لاړم او لاسونه می د هغه سترګو مخکې ونيول چې هغه په موسکا باندی زما لاسو ته کتل،لاس يي زما پر لاسو کی کيخود او نکريزي کتلی سر يی ښکته کړو او ويې ويل: ډير ښايسته شوی!

د زيد خبري لا ختمه شوی نه وه چی حسنات راغله،د حسنات په ليدو لکه ماشومانو غوندي په خوشحالي می وويل: حسنات راشه نکريزي دی لالا ته ښکاره کړه !
حسنات بيچاره تکه سره شوه خو، بيا هم راغله کيناسته ځنګ ته می! لاسونه می ورته په هيجان سره زيد خوا ته ونيول، او ومی ويل: وګوره ښکلی دي؟!
زيد په خندا وويل: ده دواړو د ښايسته دي!

ساعت ته می پام شو، او په ورخطا می وويل: حسنات لمونځ قضا شو !!!!!

او زر جيګه شوم !! د لمانځه وروسته د شپې ډوډی تياري مو ونيوله، زيد خپل تيلفون کی بوخت و حسنات دستر خوان راښور کړو! ټول په ډوډی خوړلو کی بوخت و چي د حسنات غږ پورته شو: يغما لالا می خبر دي!!!
ومی پوښتل: د څه نه ؟؟

زيد ډوډی خوړل بس کړل او په تمه شو چې حسنات څه وايي؟! حسنات په شکمن

ketabton.com - The Digital Library

انداز وویل: همغه نه!!!!
بعد له څو شیبو مې ذهن کار وکړو او د سترګو په اشاره مې پوهه کړه چې (ونه وایي)
ځان سره مې وویل که څه هم زید پورې اړه نلرې چې مرکه رازي یا نه رازي راته
....خو بیاا هم بد خلق دي همدلته وحشي ګرې ونکړی!! هر څنګه وی د کوژدنې په حیث
یې دلته یم په غوسه وایم:

یغما- حسنات جانې!!! د ډوډی پر وخت خبري کول ښه کار نه دي.....
حسنات خپل اوږې پورته کړی او په شیطانت یې وویل: سمده ما پوري اړه نلرې چې
درته مرکه راغلې.

زید چې مړي په خوله کی ایخې وه په ټوخې پیل وکړو، د اوبو ګیلاس مې لاس کې
ورکړ، او حسنات ته می بد بد وکتل، خاورې دی په سر شه،، په دی بې زنجیره خوله
وس ضرور و چې ته دا خبر وکړی هااااا!!

زید په ډیر زیار او جدیت وویل: حسنات سوک په مرکه راغلي ؟؟
حسنات چې پوهه شوه چې څه ګلان یې کرلې! نو په ډار یی وویل: هیس سوک ټوکي می
وکړی لالا جانه ...
زید: سم ځواب راکړه !
حسنات په ډار وویل :د خان صیب میرمن د وریندار پسی په مرکه راغلي وه خو مور می
رخصت کړه!!

مخکې له دي چې د زید غږ لوړ شی ترور جانې وویل: حسنات درته می نه و ویلي چې
ورور ته دی مه وایه؟! هیس په خبره نه یې ته انجلي.. د خدای په قهر نسي ته ډوډی دی
خپل په ورور پر زهر کړه ،،،
زید په ارامه وویل: مور جانې هیس خبره نده زه ځم د باندی لږ تازه هوا واخلم ...

زید پاسیږې او د کور نه وځي حسنات ته ګورم او وایم : ودي خوړه لیونې!!!
حسنات پاسیږې او څه نه وایي ښکاریده چې خفه شوه څه می ونه ویلي نور، تقریبا شپه
نیمایي ته ورسیده خو زید رانغي ترور او حسنات ته مي وویل تاسي ویده شی زه پتمه
کیږم زید ته چې راغي درازه خلاصه کوم ورته..خبره 12بجو ته ورسیده لږ لږ اندیښمنه

ketabton.com - The Digital Library

شوم !!غوختل مي ترور ویینه کړم چي، دروازه خلاصه شوه ......

په ورخطایي دروازی ته لاړم مخکی له دی چی پوښتنه وکړم سوک دی! دروازه می خلاصه کړه د زید په لیدو می ارامی احساس وکړ! خو په غوسه می وویل: ساعت ته دی کتلي؟! نه وایي چي خلک به راته اندیښنه کووي؟!

تازه می مخ ته ورته پام شو چي سومره ستړي دی؟! ستړګي د وینو غوندې سری شوی وي کوم څه خو به نه وي شوی !؟ له دراوزی لري شوم ترڅو زید کور ته دننه شي زید یو پلاستیک سره کور ته دننه شو او د ناستي کوټی ته لاړو بي له کوم خبري زه هم ورپسی ورغلم په ارامه می وویل: زید خیرت خو دی؟ ولي ستړي ښکاري؟
زما په شان په ارامه وویل: سردرد یم!!

پاسیدم او پخلنځي خوا ته ولاړم خواړه مي ګرم کړل او دستر خوان سره لاړم کوټی ته زید بالښت ته تکیه کړي وه ،،او لاسونه یي په سترګو ایخي و نپوهیګم ولي خو د زید مقابل کي احساس د مسوولیت کوم ؟! شاید!!! ددي لپاره چي دومره ډیره لاره یي زما لپاره راغي؟! په دي حالت کي چي هیس خپلوي ورسره نلرم!!!
دا دومره مرسته دي یو پردي کس لپاره ډیر نده ؟!تر څو چي توان لرم باید جبران یي کړم !!

یغما- جیګ شه ډوډي مي راوړي.
لاسونه یي سترګو نه لري کړه پتنوس خوا ته وکتل او ویې ویل: ني خورم وږی نه یم!
خوا ته یي کیناستم او دستر خوان مي هوار کړو او کرار مې وویل: ماښام دی هم څه ندي خوړلی هله وخوره وس !!
خو هغه بیا هم پروت و او ارامه وویل: یغما ستړي یم پریده وروسته یي خورم !!!
زړه نا زړه وایم: زه درته خوله کي درکړم؟ زما له لاس نه خوري؟

زید اول حیرت کوی خو څو شیبي وروسته د حیراني پر ځاي موسکا وکړه او سر یي د هو په معني وښورو،پاسیږم او لاسونه مي وینځم ،،او راځم ترڅنګ یی کینم بسم الله وایم،،، او مړي د زید خولې ته نیسم!! ماشومانو غوندي خوله خلاصه کړه او مړي وخوړه همداسي یو قاب خواړه وخوړل بیچاره سومره وږي وو؟!

ketabton.com - The Digital Library

په موسکا مي وويل: دا يعني وړي نه وي ؟!
ورو يي وخندل او هيس يي ونه ويل ....

دا چنار ګل بابا ولي داسي آرامه شوي؟ دسترخوان توله وم زيد خپلو لاسونه باندی خپل په سر زور ورکوه چې زه ورته وايم: اوس دی هم سر درد کوی؟
زيد- همم هوو.
يغما- ګولی دی خوړلي؟
زيد- هو.
يغما- بيا ولی ښه نشوی؟
زيد- نيو هېږم.
يغما- زه چاپي کړم سر دي هووم؟

زيد- خوب نه درځي؟
يغما- اوس فعلا نه.
زيد- که په زحمت کيږي نا سمده !!

بالښت ښخه تکيه اخلي چې زه تلوار کوم پورته کيږم د خوب ځای ورته سمه وم او ورته وايم: راشه دلته ښمله که ويده هم شي خپل ځای که ويده شي.
زيد- يغما اول راشه دلته کينه.
په مشکوکه انداز ځم او ښنګ ته يي کينم چې زيد کوم خلطه چې راوړی وه خلاص کړو او د شړنګ شړنګ غږ می واوريده...؟
يغما- دا ښه دي؟

زيد: تاته او حسنات ته مې بنګړی راوړی..!
اوو هی دا اوس زيد دي؟؟ خدای خير کړي موږ ته يی بنګړی راوری! په خندا ورته وايم: رښتيا؟
زيد په خندا باندی سر لاندي پورته کوي.پلاستيک په تلوار د لاس ښخه يي اخلم او وايم: وګورم کوم رنګونه دی راوړي ؟
زيد- کوم رنګونه دي خوښ کړی ؟

ketabton.com - The Digital Library

بنګړی پلاستیک څخه را باسم یوه لیچه تور رنګه وه ، دومه لیچه شینی
رنګه وه، دریمه لیچه سور رنګه وه ، څلورمه لیچه آسماني رنګه وه، څلوره لیچې
راوړي په هیجان ورته وایم: اووو څومره ښکلی رنګونه دي راوړي بیشکه دي وی کوم
یو زما دي؟ ؟
کراره وایی: زما په خوښي لاس کوي؟ ؟
حیرانه کیږم د د دومره مظلومانه لهجې څخه؟ کرار ورته وایم:وګورم ستا ذوق څنګه
دي؟که خوښ مې شول بیایی په لاس کوم.

زید خاندی او وایې: سره بنګری او شنه بنګری می تاته راوړي نور اختیار لري هر کوم
چې ستا خوښ شول.

بنګړوته په ځیر،ځیر ګورم او وایم: خوښ می شول دا نور بنګری تور او آسماني رنګونه
دي حسنات.
بنګری راخلم غواړم لاسونه ته می واچوم لاس می نسئ او وایې: راکړه زه لاسونه ته
دي اچوم ځان زخمي نکړي!

دا نن شپه څه وربانديي شوی بیخی سر چپه شوي ده! عجبی کارونه کوي؟! کرار ورته
وایم: ضرورت نشته زه خپله کولی شم !
لاس می تر جلا کوم چې زید په کلکه لهجه وایې: یغما دوه دقیقې آرامه اوسه.

زید په ډیر فکر یو یو بنګری می لاس ته کوی، او زه خپل لاسونو ته ګورم چې په
نکریزو او بنګړیو باندی سینګار شوی،اه څومره ډیر وخت خپلې جلی توب نړی څخه
لري شوی وم 12کاله عمه می هیڅکله اجازه نه راکوله ځواني جلی پشان ژوند وکړم
تیر ژوند په یادول ژوره ساه اخلم ! سترګې پورته کوم پام مې‌ي زید ته کیږم زما په شان
په ځیر،ځیر زما لاسونو ته ګوری، د کوټې د فضا د بدلون لپاره وایم:

یغما۔ هله نو پورته شه اوس ناوخته شوی ده حسنات بنګړی سهار ته ورکوم.
زید خپل سر لاندي پورته خوځوي او خپل ځای کی اوږد څملي بالښت څنګ کې ورسره
کینم او د سر په چاپي یا مساژ کولو یې پیل کوم،زید مبایل ته زنګ راځي چاپي کولو
څخه لاس اخلم په تمه کیږم جواب ورکړي! موبایل د جیب څخه راباسي د موبایل صفحه

ketabton.com - The Digital Library

نوم ته ګوري او خاندي !

زید- سلام رضوانه.

د رضوان د نوم په اوریدلو زید پشان زه هم خاندم خوو کرار او په پټه خاندم او کرار زید ته وایم: سپیکر ووهه!

زید خپل سر پورته ښکته کوي او لاوډ سپیکر وهي! په کوټه کې د رضوان لوړ غږ اورېدل کېده!

رضوان- علیکم السلام پخیر ورسیدی!!
زید- هو څو ساعته کیږي چې رارسیدلی یم!!
رضوان- یغما څنګه ده؟
زید- ښه ده سلام وایې!!

له دې پرته د رضوان د ځواب په تمه شم،زید لاس نه تلیفون په حمله راخلم او وایم: هلوو تورکی څنګه یې! کور کې خیرت دی!
زما د غږ په آوریدو رضوان په خندا وایې: ای ناځوانه اوس زموږ خبر هم نه اخلی !
په خندا ورته وایم: په دی خاطر چې مهم نه یې!

زید ورو وخندل او رضوان په دروغجن غوسه وویل: سمه ده ما خو درته ډیر په زړه پوري خبرونه لرل کاغذ پیچه! خو خپله دی ونه غوښته،ماته یې څه!!

ما خپل غږ آرام کړ او ومې ویل: الا ما ټوکې کولې، ښایسته ورور مې، خدای دې ستاسو په کور کې برکت واچوي،خدای دی درته ښایسته ښځه نصیب کړی،خدایه...

خبره مې په خوله کې پاتې شوه چې رضوان د خندا شخه په لوړ غږ وویل: مکاری ګیډړی لومړی دی څه وویل تورکی هااان؟؟؟

زید په کراره وخندل چې ما بیا رضوان ته وویل: ته په ټوکو نه پوهېږې! ووایه،راته چې

ketabton.com - The Digital Library

بیخی په اندیښنه کې شوم!!

د رضوان غږ لوړ شو: زید ووایم!!
زید خندا ودریده!! او په کلکه لهجه یې وویل: رضوان مغز مي مه خرابه وه!شپه ناوخته ده لاړ شه ویده شه!

هاا يعني خبره چنار ګل پوري اړه لري؟ رضوان بیا په خندا وویل: نه باید یغما هم خبرې شي!

لږ پاتي وو چي اندیښنه له امله مړه شم؟ د زید له خولې مې خبره واخسته او په جدي ډول مې وویل: وایې که نه!!! یا ضفات دی درته وړاندې کړم، ګرانه ورور هوم؟؟

رضوان په خندا وایې: وایم وایم، بې له هغه هم زید رانه لرى دی لاس یې راته نه رسیږي (پتمه شوم د رضوان خبرو دوام ته رضوان خپل غږ صاف کړ او د جنګو غږ په څیړ په نرئ غږ یې وویل: الا خوری چې یو کس ته مرکه (خاستګار) راغلي زموږ کورته او زما پلارته یې ویل..
په حیرانتیا وایم: چا پسی؟؟؟
رضوان په همغه نرئ غږ وایی: ښاغلي زید پسی!!!

سترګې مې د حیرت څخه د توپ په څیر شوی،او خوله مې تونل په څیر خلاصه پاتې شوه! د څو ثانیو وروسته حیرت مې خلاص شو او په قهقهه سره خاندم په داسې حال کې چې ما خپله خندا کنټرولوله چې خاله او حسنات له خوبه راویښ نه شي! پام مې شو چې زید بغیر د حرکت څخه په عجیبه انداز ماته راګوری،ما زید لور ته وکتل، بغیر د سترګو رپولو ماته زیر شوي وه! په خندا ورته وایم: ریښتیا وایې؟؟! څوک راغلی!!

رضوان- په خدای، ربښتیا وایم، مرسل پلار راغلی و!
یغما- رحیم کاکا بیا څه وویل!؟
رضوان په خندا وویل: کاش چې ته وی،پلار مې سم تک سور شوی وو! زما مور ته یې ویل فرشته زمانه سرچپه شوي،خلک جلی پسی مرکه (خاستګاری) کوي،او دوی زما زوئ پسی راغلل!

ketabton.com - The Digital Library

له خندا ښخه تکه سره شوم! زید تلیفون زما له لاس ښخه کش او په جدي ډول یې وویل:
رضوان بالاخره راځم خو، اوس لاړ شه مړ شه (ویده شه) پرته له دی چې ځواب ته به
تمه شي تلیفون په پرې کوی!

زه په همغه خندا سره وایم: زید میره درته کو،چې له تا ښخه خلاص شو!

هغه څه ونه ویل او د ګونګیانو په څیر یې کتل! خو ولې یې څه ونه ویل؟ که بل وخت
وای، زما ژبه به یې را پرې کړې وایې ما خپل ستونی صاف کړو او د هغه د سر په
چاپې کولو مې پیل کړو، خونه له خاموشی ډکه شوه!

په کرار وایم: مریم ښنګه ده؟
هغه زما په لور سر پورته کوي او په مسخره موسکا سره وایي: آغلې یغما،په هر چا پسی
دی زړه سوځې، پرته له مانه.
یغما- بنه څه شوی په تا باندی،چې زړه مې په تا وسوځوم هوم؟؟روغ جوړ یې شکر!

زید- ته څه خبره یې چې څه دلته تیریږی(اشاره خپل زړه ته کوی)
په خندا ورته وایم- مئینې شوې خو نه یې چنارګل بابا؟
زید په غمژن مسکا وایې: بت پرسته شوی یم یغما ...!(ژوره ساه اخلې او وایې: حال مې
خراب دی، هره شیبه د هغه د عکس په کتلو ویدیږم، کار مې ګرځیدلې د هغې عبادت کول
خدای ته په دومره نژدی والای ویریږم چې غافل او بی خبره نششم خپل د رب ښخه.

یواځې ورته ګورم نه پوهیږم ولې مې زړه غواړی چې زید خپل خبرو ته دوام ورکړی؟
یعنې دومره راته دا خبری د زید د خولې ښخه راته حیرانونکې او په عین حال شیرنه
دی؟!

زید زړه ښخه یو اه باسې او بیا وایې: یغما ډوبیږم کیږم داسې هم پدی دریاب کې ډوبیږم
چې هیس سوک مې د ویتلو توان نلری، بغیر د هغې ښخه ..! یعنې هغه پریږدی چې زه
ډوب شم؟ آیا هغه زما د ژغورلې هڅه نکوی؟

ketabton.com - The Digital Library

د زيد خبرو ته هک حيرانه يم راته عجيبه ده دا خبرى آوريدل د زيد څخه،! هغه زيد چې د هغه په يو اشاره باندى ټول خلک نخيږى، وس دومره ناتوان شوى چې زما مخکې د اعتراف ژبه يې خلاصه کړى..!؟

په خندا وايم: ستا بت څوک ده؟ آيا هغه تاسره مينه لري؟
زيد په غمجنه لهجه وايي: نه هغه هر چا سره مينه لري بغير زما نه !
کراره غږ ورته وايم: نو څه ګټه لري د داسي بت عبادت؟؟
کراره غږ وايي: ګرانى مئين کسان د ګټې پسې نه ګرځي..

يغما- او که هغې هم د مئينې لپاره لځان بت درلود بيا څه؟
زيد- پوهيږم چې نلري ډاډمن يم،که بيا هم بت ولرى نو زه يې ورته ماته وم !

د زيد په دي خبرو اورليدو مى ځان وريپدى لرزه راباندي راغله زيد حال ليدلو ته ګورم کولى شي هرڅه وکړي!يعنى دومره مينه ورسره لري؟ نيکمرغه جلى ده

يغما- ميني لاره داسي نده؟که د ربنتيا زړه څخه ورسره ولري بيا د هغى خوښي لپاره ځان څخه تيريږى!
زيد- ويل يې اسانه دي شايد هرڅه نه به تير شم،حتا ژوند څخه مې خو د هغې څخه نه تيريږم، يعني کولى نشم ، ناممکنه د، يواځني شئ چې دلاسته راوړلو لپاره يې حريص او بيتابه يمم هغه ده او بس.

په خندا ورته وايم: فلسفه مه وايه بت پرسته....!
زيد- څومره ښه بت لرم زه سومره طالع منده يم

ولى داسى عجبه احساس راته پيدا شوو د زيد د خبرو په اوريدلو؟ هغه ناپيژنده جلې سره مې بخيلى او حسادت پيدا شو ناساپه، چې داسي نشئ زيد زمانه غافله شي! اول خداى بيا زيد زما کلکه پناهګاه ده، که دى نه يې څنګه مشکلات به راباندي راشي..؟! چوپتيا کوم ځکه کومه خبره دي ويلو لپاره نلرم، چې زيد ادامه ورکوي او وايي: د چا مرکه راغلې وه څوک وه ؟

ketabton.com - The Digital Library

په بنده بنده ژبه وایم: هیڅ څوک
زید- یغمااااا!!
یغما- افففف اوریدلي به دي وی د کلي د ملک ښځه راغله وه.
زید- ته چیرته لیدلی وي؟
بی اختیاره ورته وایم: زوی لیدلی وم هغې لیدلې نه وم..

زما په خبري زید په تلوار خپل په ځای کې کیناست او ویې وویل: څه دي وویل ؟ چا لیدلی یی؟؟

تازه پوخ شوم چې ګل ته می آوبه ورکړي خوو پدی حال کي مې د زید ځورول مې مغزو ته راغلل او په شیطاني خندا مي ورته وویل: زوییی!
زما په خبره د زید تندی تروش څو خو ما به همغه شیطنت وویل: داسي شنی سترګي لري هیڅ پوښتنه مه کوه داسي ښکلی سترګي وي ای ای نو، کله چې ویل یې مرکه درلېږم تندي باندی د خولو سیلاب وه.

زید ته مي تولـه کیسه وکړل د الف نه تر یا ما خندل او هغه سترګو رپ لا نه وهي، او همداسي رکتل! نه پوهیږم کله مي لاس د هغه په قوی لاس کې بندی شو؟ او هغه په غوسه ناکه لهجه وویل: لکه چې خوښ شوی د ده ؟ته ما ده څه لپاره راوستی یی؟ د ساعت تیرولو لپاره هوم؟

ای وای دا بیا وحشي شوو زید وضعیت نورماله نه وه زه ولی بیعقله شوم ورسره می شوخي وکړه، د دی لپاره چې خبره نوره خراب نشي زر ورته تسلیمه شوم او به کراره ورته می وویل: پخدای قسم هغه زما ورور په شان دي ټوکې می کول(زما پدی خبری د زید لاس زور یو څه زما د اوږی څخه کم شو او په همغه تروش تندی وویل:

زید- یغما پخدای قسم که و دی وینم یو غلط قدم واخلې ژوندی دی په ځکه کي ښخ کوم!
ژوره ساه اخلم کوښښ کوم ځان کنټرول کړم اوس څه ورته ووایم غټ جنجال جوړیږي نو ځکه کرار وایم: خپله ښه پوهیږي چې زه داسي جلی نه یم چې په غلطه لار باندی لاړه شم.

ketabton.com - The Digital Library

زید- پوهیږم، پوهیږم بیا هم پدی خلکو باندی باور نلرم ستا مسولیت ما سره دی، بیا هم هوښیار اوسه غلطه لاره خوښه نکړي کنه بیا نووو...(زید ترڅو خبره خلاصوله زه پورته شوم دروازه می بنده کړه ترڅو حسنات او ترور خوب نه راویښ نشي!

نور می صبر خلاص شوي وه داسي کیږي نوو دا زید خبري تولي تیر پشان وي آرامه اوسم ورته هوممم؟؟ ورتاوه شوم د هغه پشان په غوسه ورته وایم: کنه څه ؟؟؟ اووو څه وشول؟ ښه خوو یي ؟؟ په کوم حق باندی دا خبري ماته کوي؟؟ سمده مرسته دي راسره وکړل پناه دي راکړه، خوو په دي معنا نده چې زه ستا په قید یا بند کي اوسم..

زما په خبرو د زید غوسه نور هم زیات کیږی او لفظ په لفظ به کنټرول شوی غږ د غوسي څخه وایي: ځکه، چي ته زما کوژدنه یی،اوس پوه شوی په کوم حق باندی دا خبري تاته کوم ؟؟
په غوسه ورته خاندم او وایم: زید خان فکر نکوی خپل په دروغو او نقشې کې زیات مخته ځي؟ زه ستا کوژدنه نه یم دا یواځي یو نقشه ده پوهیږي یوازي نقشه ده.

زید د زیات غوسي څخه په کټ،کټ خاندی او وایي: نقشه؟ چا ویلی چي نقشه ده؟ زما په نوم دی چله په لاس ده (بیا خپل لاس هم پورته کوي او وایي: وګوره دا هم چله ستا په نوم زما په لاس کیده ؟ نقشه بیا کومه ده؟

ولی تراوسه زما پام د زید په لاس چلي نه و شوی؟ په کراره ورته وایم: ویده شه ؟ بی خوبه شوي یی هر رقم چتیات وایي (غوښتل می پورته شم زما لاسي یې کلک ونیوی او ویې ویل: سهار ته ځان تیار کړه مولوي راولم چې زموږ نکاح وتړی رضوان هم پوهیږي...!

د نکاح د نوم په اوریدلو زړه می حرکت څخه پاتی شو !نکاح دا کلمه زما مغزو کی زنګ وهل پیل کړو نکاح...... نکاح......نکاح...... په کراره ورته وایم: ټوکه دی خنده داره نه وه !!
زید په کلکه وایي:تراوسه ما ستا سره ټوکي کړي چې دا یې دویم ځل وي؟
په رپیدلی غږ وایم: زیده ټوکې کوي؟ د څه نکاح؟ پخدای ما بد کړی نور ستا سره ټوکي نکوم.

ketabton.com - The Digital Library

دا خبره کوم او کوښښ کوم ترڅو لاس مې د هغه د لاس څخه جلا کړم خو هغه داسې کلک نیولی وه چې د ختا کسدو نوم یې نه اخیستو.

زید- یغما.. زه ټوکې نکوم همدا می آخره خبره ده ! نکاح...

نه پخدای زید په کلکه و لکه مخکې پشان غوسه و او دی چې کومه خبره وکړی په رښتیا هم هغه کوی په نیولی غږ ورته وایم: خپل د مور او پلار په سر قسم خورم نور څه نه وایم پخدای بد می کړی سمده !
زید- یغما اعصاب راته مه خراب کوه آخري خبره می همدغه ده.

غوښتل می زید قانع کړم نو په کراره مې ورته وویل: کورني به دي څه وایي سوچ دي ورته کړی؟ سمده زه ستا د لاس نانځکه یم،ځکه کورني مور او پلار،نلرم پوښتنه می وکړی ته خوو یی لری؟ کورني ته دی څه جواب ورکوي؟ مریم به څنګه شي ؟ یواځي د یو ضد لپاره زما او خپل ژوند مه تباه کوه، تا خو همدا اوس وویل چې بت پرست یې، نو هغه جنې به څنګه شي؟ جواب راکړه.

د هر خبري سره، مې اوښکې لکه سپیني مرغلري پشان د سترګو څخه راوانی وي چې زید په لوړ غږ وویل: وه لعنتی ژاړه مه ! مه ژاړه یغما قسم درکوم د هغه چا په سر باندي چې تاته ډیر ګران دی پخدای نور ستا د اوښکو طاقت د نلرم په پیر په پیغمبر نور طاقت نلرم.

زید خاموشه کیږی خو زما بدبختي اوښکي چیرته وچیدی؟ زید ستوني صاف کوي په نیولي غږ په سختې او زر تکلیف باندی وایي:زما بت ته یی .، ستا عبادت کوم ولی دومره بیعقله یی ؟ ولی نپوهیږی؟ ؟ په کومه ژبه درته وایم هـــا؟ ؟ولی زما د سترګو څخه نه پوهیږي لعنتی؟ ولی زما درد نه ګوري؟ باید هرڅه په خولی باندی درته ووایم؟

کله ناکله سترګې د ژبې څخه زیات خبری کوی او مقابل نفر پوه وی، خو ته بیعقله زما د سترګو په خبرو پوه نشوی....

ketabton.com - The Digital Library

د دي خبرو په اوريدل چې ظاهره کې الفاظ وه خو ماته د ټوپک د مرمې پشان وه يو دم هک حيران وم ورته چې زيد بيا وويل: فکر کوي زه اول څخه نه پوهيدم ته جلى يى ؟؟ نپوهيدم ځان څخه دى هلک جوړ کړي؟ نپوهيدم د کور څخه تښتيدلى يى ! ستا په نظر زما په تندى باندى بيعقل ليکل شوي؟ ؟خبري وکړه، دا لعنتى اوښکي پاکي کړه.

زه د زيد خبرو ته بى حرکته لکه بت پشان پاتې وم چې هغه بيا وويل: زما يى په مريم څه؟ مريم خپله هوښيار جلى ده هغه د اول څخه پوهېدله چې زما په نظر کې هغه ما ته د خور پشان ده لکه آسما! کورني مى ما درک کوي د ټولو مخکي زه دريږم ته يوازي ما ومنه ما قبول کړه.

اوس هم زما لاس د زيد په لاس که بند وه، هغه خپل هغه بل لاس خپل لړ شانتي رسيدلى وينتانو کې کش کوى او په ډير عاجزه او مظلومه لهجه باندى وايې: د الله په پاک ذات باندى قسم کوم نور زغملى نشم پخداى نور نشم پټ کولي دا مېنه او ليونتوب د غرور په پلار دى لعنت وي! زه هم انسان يم پخداى انسان يم تر کله وزغمم هاا؟؟

آيا زه دومره د دى بدبختيو لايق يم؟؟ تا زه څو، څو ځلي خپل په بې خبرى باندى مړ کړم يم؟؟ آيا ته پوهيږي کله چې ته ماته نګورى زه زره، زره له مينځه ځم.(اشاره خپل مختته کوي او وايې: آيا لږ دى هم زما سترګو ته فکر نشو او دا دومره مينه دى و نه ليدل؟؟؟

زيد د ليونيانو پشان شوي وه، وار په وار يې پوښتنى کول زه په ځمکه باندى بى حاله ناسته وم، اوښکى مى په مخ باندى راوانى وي ځان سره په جنګ کې وم يعنى زيد اول نه پوهيدى چې زه جنې يم؟ ولى هغه ورځ سليم وويل ته جلى يى زيد حيرانه نشوو؟ ولې زه هلته پوه نشوم چې زيد پوهيږى؟ ولى هغه وخت چې سليم راته وويل: ته څه فکر کوي چې زيد بيعقل او نه پوهيږى؟ ولى هلته د سليم د خبرى په معنا و نه پوهيدم؟ولې د زيد د کارونو څخه پوه نشوم؟ اى لعنت دى پر ما وي..

ولې هغه وخت پوه نشوم چې ده زما په خاطر خپل وينتان پريکړل اخير ولى زه پوه نشوم کله چې يې هغه شعرونه ويل، ولې نه پوهيدم؟ اصلان ولى له جنون او ليونتوب چې زما

ketabton.com - The Digital Library

په وړاندي درلوده نه پوهيدم؟خــــا نو ددی پخاطر يی د وريندارۍ له نوم سره حساسيت ښوده!؟

زيد دا دومره وخت له ماسره مينه درلوده او زه نه پوهيدم؟ يعني دومره په خپل تير ژوند او ستونزو کي غرقه وم چي د زيد مينه مي نشو ليدی! ټول خاطرات مي لکه د فلم له ستړګو تير شول! د دلايلو، سيلاو مي په زړه او مغز کي ځپې وهي! ذهن مي له کاره ووته او د هيڅ کار تاوانايی نه درلوده، ددی خبرو زغم راته ډير سخت وه لاس په تيزي سره له لاسه يی کشوم او د دروازې په لور ځم،د زيد غږ پورته شو!

زيد- يغما! دا د ښه په غوږونو کي ونيسه، که زما نشوی نو د بل هيڅ چاا به هم نشي خبره اوسه!

په لوړو قدمونو له خوني څخه اوځم او د خاله او حسنات د خوني په لور ځم خوني ته له ننوتلو سره په آرامه ساه اخلم! په ځای کی می غځيږم او د زيد خبري مي ځان سره تکرار کړی (پوهيږي چي په دی ناخبره دنيا کی د زه څو ځلي وژلي يم)
(پوهيږي چی ستا د هری اوښکي په تويه ولو وژل کيدم) (ايا په کافي اندازه ستا سترګو کی نه يم) ژوره ساه اخلم او ځان سره په فکر کی کيږم ولی مي د ويری احساس ونکړو؟ ولی خپه نشوم ؟ اصلاً ولی مي زيد څخه بد رانغلل؟؟

کله چي سليم راته وويل مينه درسره لرم و ويريدم، خفه شوم، بد مي تری راغی تر دی چي په ليدو يی لاسونه مي متي کيدل! شپه له ټولو فکرونو او عجيبه حسونو سره تيره شوه سهار د ازان په غږ پاځيدم حسنات او خاله مي هم پاڅول خاله په خندا سره وويل: لوری ورشه زيد هم پاڅوه چی لمونځ قضا کيږی.

زړه می درب درب کوو، زه زيد پاڅوم خو په کومو سترګو؟؟ د تيری شپی په ياد ته راتلو سره می غومبري سره شول چي بيا هم د خاله را غږ کړل: يغما لور وا دي نه وريدل؟ يغما- دا ده لاړم.

زړه نازړه د ناستي خوني ته ځم دروازه ورو خلاصوم لومړی مي سر دننه کوم ګورم چي ويخ دي که نه؟ هو د مصر شهزاده ويده ده!! ورو ورو يی خواته ورځم او په ارامي

ketabton.com - The Digital Library

سره ورته غږ کوم: هیبی پاڅیږه لمونځ قضا کیږی!

زید حتی شور هم نه خوري نوم مي نشو اخیستی ځکه شرمیدم بیا هم لکه د مخکی غوندي وایم: هیبی نه اوری؟
افففف د دی خوب څومره دروند دی! په ګوتو مي د ولو مینځ کی ووهه او په ارامي مي وویل: زید!؟
د زید غږ پورته شوو او په خندای یی وویل: زید د صدقه شه.
یو متر مي له ځای څخه والوتم، او په غوصه مي وویل: ولی د اوله ځواب نه راکوه؟؟

زید- ځکه چي زه هیبی نه یم زید یم او بله دا چی داسی غږ د راته نه وه کړی!
بیا هم رنګ مي له حیاا سور اوړي او په لوړو قدمونو د دروازی په لوري ځم!
زید ورو خاندی او وایي: ستا له حیاا قربان شم ګلی!

داسي حس می کولو لکه ذره ذره اوبه کیږم او په ځمکه ننوځم...
زید- یغما که کوم وخت مړ شوم او ته راته داسي غږ وکړي نو شاید بیرته ژوندي شم!

په تیزي سره له خوني وځم،او شرمناکه خندا مي په مخ خوره وه...ولی خاندم؟؟؟ هسی نه چي....نه نه امکان نلري هغه راته یوازي یو ملګري دي له دی ډیر څه نه ...
موږ له دوه مختلفو قطبونو یو امکان نلری فکر کول یی هم په اړه خطرناکه ده زه حتی نه پوهیږم چی مینه څه ده؟او نه پوهیږم چی دی خندا ته څه نوم ورکړم!؟ د مینې له نوم څخه ډیره لري وم!

مینه یوه ناپیژندل شوي کلمه وه زما لپاره! زما لپاره چی هیڅکله مي هم تجربه کړي نه وه! زه چي په تیارو او کرکه کی لویه شوي یم! زه چي وجود مي د له درد او کرکه ډک دی، کیداشی د میني کلمه له دومره دردونو سره وپیژنم هوم؟ زړه می لکه تیره وه! کلک او یخ،!نورمال کیدل یی وخت او طبیب ته اړتیا لری! له دی هر څه سره فکر نکوم چی زړه خپل حریم ته د میني د ننوتلو اجازه ورکړی!

له دی فکرونو سره می ځان ته ظاهراً ډاډګیرنه ورکړه! له فکرونو ځان باسم او حسنات سره د چای په تیارولو بوختیږم

ketabton.com - The Digital Library

حسنات- اوووو دا بنګړي دی له کومه کړي و جینی؟؟
په خندا سره می وویل: بخیلي مکوه لالا دی راوړي البته ستا حق یی هم نده هیر کړی!

حسنات په خندا شوه او ویې ویل: رشتیاا؟؟ وو ایه زما حق چیرته ده
یغما- اه وجینی سومره شله یی دا دی راوړم یی درته.

پاڅیږم او د الماری په لوري ځم بنګړي راخلم او حسنات خواته راځم او وایم: هه واخله اوس له دیری بي قراري له وجه مړه نشی!

حسنات بد بد اوکتل او کڅوړه یی واخیسته په حیرانی یی کڅوړه خلاصوي او بنګړي دانه دانه لاس کي اچوي او وایي:یغما ښه ښکاری کنه؟
په خندا مي وویل: ډیر زیات
حسنات- خو له تا ډیر نه !
کرار یې چونګاری کوم او وایم: لیونی..
حسنات په لوړ اواز غږ وکړو او ویې ویل: لالا راشه چای تیار ده

لږ وروسته زید له تورو جامو او په غاړه یی هغه نقره یی دسمال وه چی ما ورته اخیستی وه،خوني ته دننه شو، د زړه ضربان مي داسي تیز شول چی فکر مي کوه زړه می له سینی وځی لومړی ځل وه چي زید په وطني جامو کي ګورم ښکلا یی سل چنده شوي وه ځان ته مي فکر شو خدایه د څه بلا راباندی لګیدلی ده؟؟
مخکی خو داسي نه وم؟؟؟

ایا د شپې خبرو زما ذهن خراب کړو؟ یا د پخوا څخه زما ذهن کې دا خبری وه او ما ځانته د ویلو جرئت نه درلود؟ سترګې مې ښکته اچوم او د سبا ناری په خوړلو پیل کوم چې زید کرار وایې: یغما هغه قیماق راکوی؟

پداسي حال کې چې سترګي مې ښکته دی قاب زید ته ورکوم چې هغه یې په مسکا رانه اخلې او مننه کوی، چې حسنات وایې: لالا کوم ځای ځې؟؟
زید- نه ولې؟

ketabton.com - The Digital Library

حسنات- ما او وریندار ه ځو چینې ته تاسو هم راځې؟
زید خپل چای غړپ کوی او په مسکا باندی د حسنات جواب ورکوی: ښه خبره ده راځم
لږ به شاوخوا هم وګورم.

حسنات جونګاری کوم او کرار ورته وایم: ای خاوری دې په سر شه بیا دی ګلان وکرل.؟
حسنات- اخ څه مې کړی؟
یغما- ومې نه ویل وریندار راته مه وایه ها؟ دویم دا چې که د خان زوی په لاره کې زید
وګوری بیا څه کوی؟
حسنات خپل به خولې لاس ایږدی او کرار وایې: وی خاوری مې په سر شه بیخې مې
لیاده وتلې وه.

مور لا خبری کول چې زید دبیرون څخه غږ وکړو: زه د باندی تاسو ته ولاړیم ناوخته
نکړی راشې.
حسنات کرار وایې: سمه ده لالا.

زید ځی زه او حسنات فکر کی پاتی کیږو په هرحال اوس څه چې کیږی هغه به وشې،
خپل ټکری راخلو او د باندی ځووو، زید مور څخه مخته روانیږي زه شاوخوا ګروم چې
د خان زوی راپسی نه ویې، چشمه ته.... ورسیدو ما آرامه ساه واخسته.

زید- تاسو دواړه هروخت دلته راځې؟
حسنات څخه زه زر جواب ورکوم: نه کله کله راځوو.

زید سر خوځوي او هیس نه وایي زه حسنات خپلو کیسو کي ډوبه کیږو دنیا څخه بی
خبري اوسیږو روسته د لږ وخت تیرولو څخه سترګي پورته کوم او دوه شنی سترګي
ګورم لاس او پښي مې شروع کوي په رپیدلو مخ حسنات خواته کوم آرامه ورته وایم:
حسنات هغه ده راغلي پخدای چې زید یې اوس مړ کوی .

زما په خبرو حسنات بیچاره ګې ورخطا کیږي او وایي:یغما اوس څنګه وکړو؟
یغما- هیس یوازي خدای دی وکړي چې د زید ورته پام نشي.!

ketabton.com - The Digital Library

زيد زموږ ښخه لږ لري ناست وه حسنات ته وايم: هله ورشه لالا ته دي ووايه ناوخته شوی.

حسنات په تيزه پورته کيږي زيد لور ته ورځي چې زه په زړه کې هغه د خان زوی ته وايم: خاوري دي په دا بدرنګه قواره شی نن زموږ تعقيبول ورځ وه شله انسانه

د زيد او حسنات په ليدولو چې زما خواته راتلل لځايه پورته شوم،کالی می د خاورو ښخه ټکوم دری واړه د کور په لور حرکت کوه هر قدم سره شاته ګورم
ځان سره آرامه وايم: پخدای موږ تعقيب کوي اوس زيد حتما پوهيږي!
تيزه تيزه ځم حسنات وايي: اله يغما ويې ليدو پخدای وليدو زيد هغه شين سترګي هلک وليدو

زر شاته می ګورم زيد ولاړ و او د ملک د زوی خواته يې کتل په ورخطايي سره حسنات ته وايم: ته ځان کور ته ورسوه زه زيد درولم

حسنات هم بغير د هو يا د نه د جواب ښخه په تيزه روانه شوه زه زيد لور ته ورغلم په تيز قدمو ځان زيد ته رسوم او وايم: زيد ولی ولاړ يی؟ راځه کنه ناوخته شوی.
زيد غوسه ناکه لهجه وايي: ته لاړه شه زه درځم.

د زيد لاسونه موټی کيږي او غوښتل يي چې هغه شين سترګي هلک ته ورشي چې زه په ورخطای د زيد موټی شوي لاس خپل لاسونو کې نيسم چې هغه د تلو ښخه پاتيږي او کرار کرار خپل موټ شوې لاس خلاصه وې او ګوتي زما د لاس ګوتو مينځو ښخه تير وي کلک زما لاس نسئ.

او پداسې حال کې چې کوښښ يې کوی غږ زيد کوښښ کوي خپل د غوسې غږ کنټرول کړي وايي: همدا هلک دی؟؟؟

مخکې له دی ښخه چې زه جواب ورکړم هغه هلک زموږ خوا ته راغی، او د زيد سوال بی جواب راښخه پاتی شو. هغه هلک خواته می کتل زيد زما د سترګو نظر تعقيب کړو او د هغه هلک په ليدو يې زما لاس بيحده کلک ونيو، بيعقله انسان کله چې زموږ ښنګ ته

ketabton.com - The Digital Library

راورسېدو په جګ غږ باندی وويل: دلته څه خبره ده؟ خيرتی ده کلي که داسي لاس په لاس کرځيږی!!

زيد غاښونه وچيچل داسي چي ما يي لا د غاښونو چيچلو غږ وآوريدو او په تشويش باندی مي وروکتل د غاړه رګونه يی د باندی راوتلي وه د ډيری غوسه څخه
مخکي له دي چي زيد څه ورته ووايي زه خپل آزاد لاس د زيد د لاس څخه تاوم کوم او په غوسه ناکه لهجه هلک ته وايم: او لاً خبره تاپوری اړه نلري چي زه د چا سره ګرځيدم دومه خبره دا جناب زيد خان زما کوژدن دي!

او بيا خپل او د زيد لاس چي کلک يو د بل سره قفل دی د ثبوت په توګه پورته کوم او خپل دواړو چله ته اشاره کوم او وايم: کوژدن مې دی تاسو ووايه کومه ستونزه لري محترم وروره؟

هلک رنګ والوته او په آرامه وايي: د همدی لپاره دی زما مرکه رد کړل؟
نور هلته دريدل مې جايز و نه بلل که يو دقه نور پاتې شوی وايي ضرور دغه بيعقل انسان د زيد په لاسونو مړ کيدو نو په تلوار هغه هلک ته وايم: وروره خپل احترام وساتي.

دا خبره کوم او زيد په کشه ولو کشه ولو ځان پسي د کور خواته وړم، زيد هم د ماشومانو پشان زما پسي دی کله چي ډادمنه کيږم چې د هغه ژير ميرږي د نظر څخه لری شوی يو د زيد لاس خوشي کوم، او کوښښ کوم خپل لاس د هغه د لاس څخه جلا کړم خو هغه زما لاس نور هم کلک نيسي چي بې حوصله ورته وايم:

يغما- خوشي کړه لاس مې.
چې زيد په خندا راته وايې(څومره دا بشر خنده روی شوی د قيامت علامه نه ويې؟)
يوځل بيا ووايه؟
يغما- څه ووايم؟
زيد- همغه خبره چي دی څو دقي مخکې وکړه.!

پوه شوم چې کوم خبری ته اشاره کوی خو ځان ناګاره اچوم او وايم: ياد ته مي نه راځي چې څه مي ويلي واوسيږی؟ لاس مې خوشي کړه چي خلک مو ګوری.

ketabton.com - The Digital Library

زید- پرېږده چې ووینې ټول باید خبرشي چې ته صاحب لری.

په غوسه ورته وایم: زه څیز نه یم چې صاحب ولرم او هغه خبری هم جدی مه ګڼه یواځې ددی لپاره وی چې جنګ جوړ نشي پوه شولې؟؟؟

لاس می خوشی کوی خپل لاس پورته کوی او په خپلو ګوتو دری ځلی خپل زړه وهی او وایې: یغما له هر څه سره لوبی کوی وکړه خو له دې سره لوبی مه کوه!
د هر څه زغم لرم غیر د ستا له تېټ نظر نه! آن بی رحمی دی هم ښکلی ده!
د ځان په بیه یې اخلم!

غلی کیږې! لکه بت ولاړه وم او هره کلمه چې د زید له خولې څخه راوتله لکه د اور مرمی می په زړه لګیدله

زید- د ټولو نازونو وړونکی دی یم مګم!!!!! که لږ پوه شم چې رانه لری کیږی هغه وخت نور زید شتون نلری! په غرق کیدو می ټول غرق کوم ټول آن بت می!!!!

خپل د ټکری(څادر) څنډه می د غاښ لاندی نیسم او په سترګو می شاوخوا ځیر کوم! کله چې د خلکو له نشتون نه ډاډه کیږم په لوړ غږ وایم: مګم خپله دې نه ویلی چې مینه په زوره نه کیږی؟که زور وی نو ولی دی د مریم مینه ونه منله؟

زید خپل سترګی کلکی ټړی او وایې: یعنی ته......
خبری ته یی نه پرېږدم او په پوره بی رحمی وایم: هو زما لپاره یواځې یو عادی ملګرې یی همدومره! ته هم ښه ده چی بیرته ښار ته لاړ شي.....

زید په خپل یو لاس باندی دیوال نیسی داسی ښکاری چی د دریدو توان نلری او کرار وایې: کور ته لاړه شه.....

پوهه شوم چی باید کور ته لاړه شم کنه وضیعت خرابیږی، په لوړو ګامونو د کور په لوری ځم چی غږ یې پورته کیږي:

ketabton.com - The Digital Library

به خدا کافراگربود به رحم آمده بود !
زآن همه ناله که من پیش تو کافر کردم !
(استاد شهریار)

پېښي مې په ځمکه میخ شولې وروسته له لږ ځنډ نه مې خپلې لارې ته دوام ورکړو له کوم وخت را په دې خوا دومره بې رحمه او کلک زړه شوی یم؟نه، نه زه ګناه نلرم تقدیر مې زړه په داسې سختې ټاپه کړی دی قفل یې دومره کلک دې چې غیر له بنه پوه کوډګر نه بل څوک یې د خلاصولو وړتیا نلری!ناورین دلته دی که خپله هم وغواړم قفل یې نشم خلاصولی،ځکه کلی مې ورته د تیارو په سمندر کې ورکه کړی!

زما د رسیدلو سره سم حسنات راباندې حمله وکړه او په وارخطایي یې وویل: ولې مو دومره ناوخته کړه؟ چیرې ده لالا مې؟
غټه سا اخلم او وایم: غلې اوسه هیڅ ندی شوی لالا دې هم لاړه چېرته یې کار درلوده!
حسنات غټه سا اخلی او وایی: شکر د الله چې څه ندی شوی ما ویل اوس به یو نړیواله جګړه شروع وی.

خپلې اوږی پورته اچوم او د پخلنځي په لور ځم یوه پیاله سړې اوبه په یوه سا ښبم ورځ د تل په څیر زما او د حسنات په ټوکو او رشخندی سره د ترور د غوسه کیدو تیرېږی او هوا تیاره کیږی! شپه شوه او زید لاتراوسه ندی راغلی ډار او اندیښنه مې راپه زړه شوه!

یغما- حسنات ترور څه شوه؟
حسنات- نیو هیرم هرومرو اودس کوی!
یغما- سمده

ترور ته په تمه کیږم چې راشی!! ترور جاې نماز په لاس کوټې ته راننوځي، جاې نماز خپور کوی او خپل لمونځ کوی! په تمه کیږم چې لمونځ یې خلاص شی!
لمونځ یې په ډیر ځنډ خلاصیږی او جای نماز ټولوي د چای د ترموز په لوری راځی او خپله پیاله تری ډکوی!

د ترور په لور چې په چای ښبلو بوخته وه ځم څو ځلې د کوم څه ویلو هڅه کوم مګم ژبه

ketabton.com - The Digital Library

مې راسره نه ملګرې کېږي آخر په ډېر زيار په ټيټ سر او شرم وايم: ترور جانې زيد نه راځی؟
ترور آرامه مسکا کوی او وايي: زما ليونې لورکې په دې کې د شرم څه خبره ده؟ نه کار ورته پيدا شوی وه ښار ته لاړه هرکله چې کار يې خلاص شی بيرته راځی!!!!

د ښار د نوم په اوريدو مې زړه له غم نه ډک شو يعنی زيد لاړه؟! مګم تا خپله همدا نه غوښتل؟؟ غټه سا اخلم او د موضوع د تغيرولو لپاره وايم: زه ځم د خوب ځايونه جوړوم! ت
رور په مسکا سر پورته ښکته کوی! پورته کيږم او څه مې چې ويلي ول کوم يې د هر شپې په څير زه او حسنات د يو بل تر څنګ ويده کيږو! حسنات ژور خوب ته ځي! هڅه کوم خپل فکرونه لرې کړم مګم شوني ول؟ خوب مې له سترګو کډه کړې وه د سهار تر لمانځه ويښه وم ! پورته شوم او لمونځ مې وکړه ترور او حسنات مې هم پورته کړل چې خپل لمونځونه وکړې چې قضا نشی!

ورځ په سټريا او نه زړه شروع شوه!د هيڅ څيز حوصله مې نه درلوده. هغه رنګه چې حسنات هم پوهه شوی وه او اخير ويې ويل: يغما ښه يې ؟ نه چې د لالا پسی مې خفه شوی يې !؟
په سختې مسکا کوم او وايم: نه ګرانې يوازې د سټريا احساس کوم لږه ويده شم ښه کيږم.

حسنات مي په حالت پوهيږي او له ډيرو پوښتنو ډډه کوي دوه اونۍ تيريږي دوه اونۍ مګم زيد آن زما پوښتنه هم نده کړی! لکه چې په پوره ډول يې له ياده ويستلې يم!هر ځل يې د نوم په اوريدو زړه مې بې واره درځيږی! د ليونتوب او کارونو په ياد ته راوړلو يې خندا مې په شونډو ميلمنه کيږی! نپوهيږم څه مې په ليونې زړه شوی!
مګم په دې ښه پوهيږم چې د پخوا په څير په خپل ځای کې ندی! د حسنات غږ د خيالونو له نړی نه رابهر کړم.

حسنات- هوی نجلی بيا څه شوی؟
يغما- هيڅ څه بايد وشی؟
حسنات خپلې اوړی پورته اچوی او وايي: نپوهيږم خو داسی ښکاريده چې په دی نړی کی ونه اوسی!

ketabton.com - The Digital Library

رښتیا یي ویلی د حق خبری ځواب نه درلود! غلی کیږم! د څه په یاد راوړلو بی واکه وایم: رښتیا حسنات ستا ورور ولی مړ شو ؟؟
حسنات لومړی په حیرانتیا راوکتل او ډېر ژر حیرانتیا ځای غم ونیوه او په غمجن غږ یی وویل: په یوه پیښه کې مړ شوی!
کرار وایم: الله دې وبخښي نه می غوښتل خپه دی کړم ګرانی!
حسنات د غم ډکه مسکا کوی او وایی: کومه خبره نده ګرانی هغه څه دی چې تېر شوی!

دواړه د بڼ ګلونو ته ځیر کیږو چې حسنات دوام ورکوی او وایې: لالا می او زید دواړه ډیر خواږه ملګری ول ډېر له سکه ورونو آن یوه ثانیه له یو بل نه نه لری کیدل هره جمعه زید زموږ کور ته راته د ښوونځي له وخت نه یو بل سره ول.پلار مې په ماشومتوب کې له لاسه ورکړی وو،ارسلان په همغه کم عمر د کور سرپرست شو د زید په مرسته د کور له عهدی وته دوه ورونه می درلودل ارسلان او زید!

کوچنی او خوشحاله کورنی وو.خو تقدیر هر څه په بل مخ کړل هر څه!!(غټه سا اخلی چې اوښکی یی رانشي او بیا وایې: یوه شپه ارسلان زنګ وکړ چې د ملګری واده یی ده او له زید سره ځی کیدای شی چې شپی رانشي!(حسنات بیا غلی کیږي مګم دا ځل یی اوښکی په مخ لاره پیدا کوی په ژړا وایی: یغما وروسته له هغې ارسلان بیرته رانغی ځلور کاله شول د کور لاره یی پیدا نکړه لاړه چې لاړه!!

سلګې یی پورته شو او اوښکو یی لکه سیل په مخ لاری وکړی او په ګریوان یی څڅیدی، غیږ می ورکړه تسلې می ورکوله او د هغې په شان زما اوښکی هم په مخ بهیدلې په سختې یی دوام ورکړو او ویې ویل: وروسته له واده نه ارسلان د زید موټر واخیسته او چلوه یی سرعت یی دومره زیات وه چې د موټر کنټرول یی له لاسه ووته او موټر کندې ته وغورځیده.

ژړا یی د خبرو کولو توان واخیستو او په زوره زوره یې وژړل خپل دغمونو په اندازه یې وژړل ما هم ورسره سم وژړل خو یو څه مې ښه درک کړل هر څوک د خپل په اندازه غم لری هیڅوک بېغمه او هوسا ندی! کله چې اوښکو یی د بهیېدو نه زړه وښکوه ځان یی زما له غیږ نه جلا کړه او په بند غږ یی وویل: په هغه پیښه کې ارسلان ځای په ځای

ketabton.com - The Digital Library

مړ شو خو زید دوه اونۍ په کما کی وو وروسته له دې چې په هوښ راغی او خبر شو چې ارسلان مړ شوی دی..

حالت یی خرابیږی او څلور میاشتې ځان په تیاره کوټه کی بندوی نه له چا سره خبرې کولې او نه له کوټې نه بهر راوته! د زید لالا حالت له مورږ نه بدتره وو! په ډیرو ستونزو خپل عادی ژوند ته بیرته راغی د هغې پیښی نه وروسته زید زمورږ د کور سرپرست شو هره اونۍ یا هره میاشت زمورږ احوال اخلی!

اوښکی می پاکوم او د حسنات مخ ښکولوم او ورته وایم: پوهیږی مورږ ټول داسی قیصی لرو چې په ذات کې ډیری غمجنې دی خو ښه والی یی په دی دی چی هر څه تیریږی او نه پاتې کیږي!باید قوی ووسو.....

حسنات خپلی اوښکی پاکوي او په مسکا وایی: مننه زړه می سپک شو ډیر وخت شوی وه چې ژړلی مې نه ول!
لاس یې نیسم او کېښ کارم یې او ورته وایم: هرکله کولې شې چی زما سره دی دزړه درد شریک کړی
حسنات۔ یغما وعده راکړه چی هیڅ کله می لالا نه غمجن کوی! پخدای د بل وروور د له لاسه ورکولو طاقت نلرم!

یواځې د سر په ښورولو بسنه کوم لا ګرم په قیصو کې وو چې ډیر ورته والی یی د غمجن قیصو ته درلوده وو چېچ د ترور غږ پورته کیږی: انجونو چیرته ورکی یی راشی چی میلمه لرو!!

زه او حسنات په حیرانتیا یو بل ته ګورو او له بڼ نه ښکته کیږو ځان سره فکر کوم چې حتما زید راغلی او په چټکتیا ځان د ناستی کوټې ته رسوم! همدا چی غوارم ننوځم سترګی می په رضوان لګیږی وروسته له یوې میاشتې یی وینم! رضوان ماته پام کیږي او په مسکا پورته کیږی او راته وایی: وریندار جانی بیخی دې هیر کړی یو

لومړې ځل ده چې د وریندار کلمه په اوریدو می خوښی په زړه کې ځپې وهلې لاس می په ټکری وهم داسی نه چی ویښتان می ښکاره شی د رضوان په خیر یی په مسکا ځواب

ketabton.com - The Digital Library

ورکوم: سلام رضوان ورور ښه راغلاست رحیم تره،ترور جانه،اسما ټول ښه ول؟
رضوان- هو هو ټول ښه ول سلام یې ویلی!
یغما- علیکم سلام. ولاړ مه پاتې کیږه کینه درته چای راوړم

په همغه مسکا سر ښکته او پورته کوی! له کوټې نه وځم! او د پخلنځي په لور ځم!
حسنات د چای په تیارولو بوخته وه! چې ما ورته وویل: وه نجلی تا ولی سلام ورنکړ هوم؟

غریبکې داسی خیز واچوه چې نږدی وه ترموز تری وغورځی.
حسنات- مرګ نه وینی چای تیاروم لیونی؟
په خندا ورته وایم: ښه مقصد رضوان زما لالا دی فکر دې اوسه چې ښه یی خدمت وکړی کنه بیا لالا دی ژوندی ژوندی درته پوستوم(مطلب زید)

د حسنات رنګ الوځی او په بنده بنده ژبه وایی: خ..... ه.... معنا؟
یغما- توکی می کولی چې اوس یو ځل مړه نشې.
چای تیاریږی او دواړه د کوټې په لور ځو! پټنوس په ځمکه کیږدم! چې حسنات رضوان ته وایې: سلام ښه راغلی!
رضوان- علیکم سلام خورجانې.

د حسنات ځیری ته ګورم فکر کوم د خورجانې کلمه یې په زړه ښه ونه لګیږده
پیالی ډکوم او په ټولو باندی ویشم! ترور او رضوان سره خبری کولی او کله ناکله د دواړو د خندا غږ پورته کیده رضوان دلته هم خپل کار کړی تورکی هههه د حسنات فکر ګډوډ وو! کرار مې ورته وویل: حسنات کوم څه شوی خورکی می؟

حسنات- نه کوم څه باید وشی؟
یغما- ښه ته دا پریږده دی تورکی ته وګوره چې دلته یی هم ځان ته ځای جوړ کړی
حسنات کرار وویل: کوم ځای یی تور دی؟
حیرانه ورته ګورم ځینی ځیزونه می تر پوزې کیږی هیڅ نه وایم او د رضوان او ترور په لوری ګورم! رضوان په مسکا راګوری او وایې: ښځګه یی میرمن یغما؟
کرار وایم:ښه وم ستا په لیدو می ټول ښه والی لاړه تورکیه!!!!!!

ketabton.com - The Digital Library

رضوان به خندا وایې: ولی ما څه کړی؟
ترور پورته کیږی او د الماری څخه د یخن دوزی کالی سره له عینکو راخلی او له موږ نه لرې لری کینی چې رضوان بیا وایې: رښتیا د انجونو کالی او ټکری درسره ډیر ښکلی ښکاری!
په مسکا وایم: مهربانی مو ده (مخکی له دی چی رضوان څه ووایی زه ورته وایم: ولی دی حسنات ته خورجانه وویل هوم؟

رضوان حیران ماته راګوری او وایې: یغما ښه خو یي؟ څه مي باید ویلي وي؟!
خپلي اووږې پورته کوم وایم: ما پوري اړه نلري زه وریندار غواړم!
رضوان- سمده زید ته به یي وکړو ته به هم وریندار پیدا کړی.

د رضوان پدی خبره د د ترور اوحسنات نه په پټه چونګاری کوم یې چي رضوان یو جانانه ټوپ وهي او زه ورته په غوسه وایم:احمقه زید یي ورور دی تا یادوم تورکې یه !

رضوان کرار خاندی او وایې: ښه دا چا ویلي چې زه ستا ورور یم ؟!
مظلومانه مي وویل : یعني نه یي؟! ګوره زید دي حسنات لالا ده ته زما لالا شه سمده... داسي خایسته جلي درته پیدا کړم چي ستا دا تورکي توب په خپل خایست پټ کي!!
دا خبره کوم او خاندم چې رضوان هم زما سره یوځای خاندی او وایې: جلي تا دا دومره ژبه له کومه کړي ها؟!
په دروغي غوسه وایم: فلسفه مه وایه راته ووایه لالا مي کیږي او کنه؟

رضوان- اول څخه نه وم ؟!
ریښتیا یي ویل رضوان له پیل نه لکه وروړ زه حمایت کو په موسکا وایم: وي!
له جیب نه یي یو څه راباسی او ما خوا ته نیسي او وایې: واخله دا د زید امانت!

بیا دي زید نوم په اوریدو طبیعت مي ګډوډ شو، پاکټ مي تري واخیست او خلاص مي کړو! په مینځ کي یو حلقه یي طلایي میخکي و. په شونډو مي موسکا راغله !
رضوان- څه شی دې ته ماته راښکاره کړه!!
یغما- نه ... نه... تا پوري اړه نلري ریښتیا زید ولي رانغي ښه خو ده ؟!

ketabton.com - The Digital Library

رضوان یو غړپ چاي وڅکه او ویې ویل: ښه دي یو څه کارونو کې بوخت دی همدي ورڅو کې به راشي !

یغما- ډیره ښه ده ته ترڅو وخته دلته یې ؟!
رضوان- نن ځم بیرته فقط راغلم ستا احوال واخلم ارامه خو یي دلته ؟
یغما- هو خوشحاله یمه ..
رضوان خاموش شو داسي لکه چې غواړی یو څه ووایې خو زړه نا زړه ویې؟ په کراره ورته وایم: رضوان غواړي څه ووایي راته؟

زما په خبری رضوان سر ښکته پورته کړو او ویې ویل: وایم خو په دي شرط چي خواشیني نشي خو دلته نه کیږی.

د رضوان د خبرو څخه پوهه شوم چې ښه خبر مې په تمه ندي ترور ته مي وکتل او وایم : تروري که ستا اجازه وي رضوان ورور ته باغچه ښکاره کړم؟!
ترور سترګي له کمیس لري کړي، او تل په خیر یي په موسکا وویل: لوري خپل کور د ددی اجازه ته اړتیا نسته!

دواړه پاسیدو او لاړو رسیدلو سره سم وایم: وایه اورم یي ..!
رضوان د لږ زنډ وروسته وایي: ترور او ترور خاوند دي راغلي و شرکت ته!
(د ترور نوم اوریدو سره وجود مي یخ شو په لرزي مي وویل: ولي راغلي ول؟ څه یي ویل؟

رضوان- ډیر چټي اوبیکاره خبري!
یغما- لکه؟
رضوان لویه ساه واخیسته او ادامه ورکړه: وي ویل (پوهیګي له یوي تختیدلي جلي سره محکمه سه کوي شاهد لرم چي هغه ناروغ انجلي تاسو سره ده بل ځل پولیسو سره رازم)

حس مي وکړو دي سنګسار میدان کي یم او دا خبري هغه تیرۍ دی چي په بي رحمي مي په روح لګیدل د تختیدلي انجلي نوم په اوریدو مي ستوني ډک شو ،، خو دي پولیس نوم

ketabton.com - The Digital Library

مي پر ځان لرزه راوسته د ترور خاوند او نجيب سر و کار يي له پوليسو سره دي او ډير ملګري لرل دي برخه کي.. کرار وايم: ښه بيا؟
:#شهاب
رضوان- زيد د هغوي جواب ورکړو کاش ليدلي دي واي سنګه رنګ والوتو د هغوي !!
(د زيد نوم په اوريدو مي خوښي زړه ته راغله پوهيدم نه پريږدي د ترور لاس مي ماته ورسيږي رضوان په هيجان وويل: زيد ورته وويل: يغما زما قانوني ميرمن ده نکاح خط لرو واي په حال مو چي که دي ناموس خبره مي حوزي ته مخ ته کړي.د ټولو حوزو د اخيستلو توان لرم او فکر مه کوي چي له ناوړه کارو بار مو خبر نه يم ښه به دا وي چي خپل لار ونيسي او لاړ شي ماسره لوبې مه کوي قطعا ظالم ګټونکي يمه.

رضوان په خندا بيا وويل: ليوني داسي جدي خبرې کولي چي زه لا و ويريدم څه ورسيږی ستا ترور او ترور خاوند ته دی.
يغما- بيا څه وشو؟؟
رضوان- هيس لاړل خو ويل يې چي دا خبر دلته نه خلاصيږی.تشويش مکوه هيس سوک تا کوم کار ته اړ کولي نشي چي ستا يکي خوښه نه وي. په ياد ولره داسي يو ورور لري چي د غر په شان ستا شاته ولاړ دي

د رضوان خبرو ته موسکي شوم او ومي ويل: مننه پوهيګم
چې رضوان په شيطانت وويل:او هوو يو همدا رنګه ليوني کوژدن زيد خان(او بيا زما چلي ته اشاره کوي)

سومره دا جملي سره له دي چي دروغ وه بيا هم راته خوښي او زړه راښکونکي وه کرار مي په سر ووهه چي د دواړو دي خندا غږ پورته شو، چې رضوان په خندا وويل:
ولي مى وهي فقط دروغ وايم؟!
يغما- ليونيه.
رضوان- عع عع بي تربيه خلک خپل ورور ته ليوني وايي؟

ددي بشر په سپين سترګي سره مي عادت کړي دې په خندا ورته وايم: چوپ شه توره کيه وس چي لالا مي شوي نو آيا د ريښتياو څخه سترګي پټي کړم؟
رضوان- لکه د څه ريښتيا؟!

ketabton.com - The Digital Library

يغما- دا چي ته ليوني يي، يا تورکي يي، يا بدرنګ يي، ته و خداي د رينتيا نه سترګي پټ کړم ؟!

يچاره رضوان سترګي توپ غوندي غټي شوي! او په شيطنت يې وويل: بيزو خور ته مي تلي يم!
يغما- چوپ شه ما غوندي ښايسته خور..!؟
دواره په لوړ غږ خاندو چې رضوان وايې: يغما يو څه وايم! خوو ورخطا نشي سمده !

او ه خدايه نده خلاص،نن لپاره بس نده ربه؟په ډار مي وويل: ووايه!
رضوان- زيد ټپي شوي و!
زړه مي له سيني نه ووت، زيدا! زما بت پرست!! په بنده ژبه مي وويل: سنګه ؟! سنګه دي وس؟!
رضوان- تشويش مکوه اوس ښه دي مرسل ليونتوب وکړو خو خداي ورحميدو

د مرسل نوم په اوريدو مي د کرکي احساس وکړو داسي چي احساس مي وکړ چي نړي کي له هيچا نه د مرسل په اندازه کرکه نشم کولي په ورختاى وايم: رضوانه د انسان غوندي قصه وکړه څه شوي دي !

رضوان- لږ صبر وکړه وي(دوام يي ورکړو: زيد له کوم وخت نه چي ته دلته پريخودي ،او خپله ښار ته راغي خفه او پريشان و. او بعد له دي چي د مرسل پلار د وصلت لپاره مونږ کور ته راغلو نو د زيد پر ذهن يو بله د غوسي څپه راغله او د ډير غوسې څخه يې مرسل ته زنګ ووهه او سه يي چي په خوله راغله مرسل ته يي وويل ...

په بل سهار يي مرسل د شرکت قرارداد د فسخ کولو په پلمه زيد دفتر ته وغوخته زيد نا خبر له هيس لاړو همدا چې دفتر ته ننوتو ناساپه مرسل دروازه بنده کړه او تيکري لري کړو(د خبرو دى ځاى کي رضوان په هيجان وويل: يغماا بيخي فلمو غوندي شوي و احمقه ښځه خپل ويښتان يې ګډوډ کړل،او زيد ته يي ګواښ وکړ که زما د واده وړانديز ونه مني، نو ټولو خلکو کيدى رسوا کوم ټولو ته وايم چي زيد ما باندي تيري کړي.

هغه وخت مجبور يي له ماسره واده وکړي ښه به دا وي چي په خپله خوښه واده راسره

ketabton.com - The Digital Library

ومني زيد هم چي وکتل چي دا ليوني ښځه هر څه کوي شي نامردي نده کړي او ګلدان يي راخيستي او خپل سر يي پري وهلي!! مرسل هم د زيد وينو ډک سر په ليدو ورخطا کيږي او امبولانس ته زنګ وهي! سر يي سو کوک وخوړل احمق ډير کلک يي ځان وهلي و.

هک حيرانه مي د رضوان خوا ته کتل هيس مي باور نکيده په نباوره انداز وايم: څه وخت دا کار شوي ؟
رضوان- تقريبا شپږ ورځي مخکې!
يغما- اوس ښه دي ؟!
رضوان- هو ښه دي خوو جنون وهلو غوندي شوي!

ژوره ساه اخلم او وايم: رضوان غواړم ورسره خبري وکړم زنګ ووهه ورته.
رضوان تيلفون راوباسو او زيد ته يې زنګ ووهې زنګ تلو خو هغه نه پورته کوی. چې رضوان وويل: زما په خيال کار لري وروسته به زنګ ووهو !
يغما- نه نکيږی بيا زنګ ووهه!
رضوان تيلفون ما خواته نيسي او وايې:واخله سومره چي زنګ وهي ووهه ورته يو ځل يي چي زنګ جيګ نکړو يعني نغواړي خبري وکړي سل زله زنګ ووهي نه جيګ کوي

تيلفون مي په زور واخيست او باغچي بل خوا ته لاړم تقريبا دري ځله مي زنګ ووهه خو پورته يي نکړو! څلورم ځل لپاره مي زنګ ووهه لږ زند وروسته په غوسه يي جيګ کړو او ويې ويل: رضوان خو چي لومړي ځل مي ځواب درنکړو پوه شه کار به لرم څه وخت ته سړي کيږي؟!
کرار مي وويل: س ... سلام!!

زما د غږ په آوريدو يو دم خاموشي خپره شوه حتي د ساه اخيستلو غږ مي ورته نه اوريده بيا مي غږ وکړو: زيد! اوري؟!
څو شيبو وروسته د زيد غږ راغلو: ښايستو مي !! ته يي؟ يغما مي!!

د دې خبری اوريدو سره لاسونه مي لرزي ته پيل وکړ له خبرو پاتي شوم غومبري مي سره شول، غوګونه مي ګرم شول چې زيد بيا وويل: مينه مي، ای زما مغروری ميني مي نه وايي چی له بيلتون نه دي مړ کيږم؟حق کي مي دومره ظالمه مه اوسه ! غږ پسی دي

ketabton.com - The Digital Library

خفه شوې يم خبري وکړه ای بې رحمې

په لرزانده غږ مې وويل: ښه يې زيد؟ رضوان وويل سر دې مات شوی او کوک خوړلې دی
د زيد د خندا غږ راغې او بيا وايې: مه وايه چې خپل ملګري ته انديښمنه شوې؟هو ښه يم او مړ نشوم، سر مات والي مې هم ښه شو، خوو څه چې تا مات کړل هغه به سنګه شي ؟!
حقا چې له درد يې مړ کيږم !!(مطلب د زړه درد او مات کول)

سومره دا بشر د لفظونو په کارولو کې ماهر و! له هرې خبرې سره يې زما زړه راته په ښنه کو په کراره ورته وايم: سمده خوشحاله شوم چې ښه يې ضرور کار لرې !
خداې پامان !
د موبايل بند کولو مخکې د زيد ښايسته غږ مې تر غوږ شو چې ويې ويل:

گفتی به تو گر بگذرم از شوق بمیری
قربان سرت بگذر وبگذار بمیرم

زيد- مګر ستا له پرستش نه بغير بل کوم کار راته پاتې !
يغما- قطع کوم يې !
زيد- مکوه!! زما له ماتولو دې څه لاس ته راځي مغروره خايستو مې !!ووايه؟!

د زيد په غږ کې عجيبه غم پروت و، داسې چې هر لفظ يې غږ ورته بدلولو ستونې مې ډک شو دې اوښکو باران مې له سترګو وڅڅيد د زيد دې داسې خبرو تاب مې نلره نپوهيږم دا حس څه دې چې زه پرې اخته کيږم؟خو دومره پوهيږم هر څه چې دی ما لپاره نا اشنا اونوې دی دا حس..! دا زه نه وم چې زيد مې رد کړو زما تقدير او زما تريخ تير وخت و چې هغه يې رد کړو دا ځل تنها زه نه بلکه زيد يې هم په لوبه نيولې و عجيبه دردونکې او ويجاړوونکې لوبه!!!!

د يو شئ د مات کيدو غږ راغې خو زيد غږ رانغې! ورختا مې نارى کړل ورته: زيد!!

يواځې د نا منظم نفس اخيستلو غږ مې ورته اوريدو، لومړې د اوښکو قطره مې پر مخ

ketabton.com - The Digital Library

وڅڅیده ،،، دا لعنتي اوښکي د څه دي؟ لعنت دي پر ما وي چي همیشه درد او مشکلات جوړوم !! بیا مي غږ وکړ:زید!؟

د هغه د غږ په اوریدو مې ډیره نرمه هوا زما پدی کلک د تیږو پشان زړه ولګیده !!

زید- جان !! نفس مي ووایه؟
خپل ژړا مي کنترول کړه او وایم: زه باید لاړه شم کار لرم!
زید- ریښتیا امانت دروړسیده؟
یغما-هو ښکلي و مننه...
زید- ستا په اندازه نه هغه ورځ تور تار نکریزي او بنګړیو سره زړه راښکوونکي شوي وي که دا میخکي په پوزه کړي په لیدو دي ضرور لیوني کیږم.

ورو یي وخندل غمجن یي وخندل هیس سوک پوه نشي زه پوهیږم د زید دا خندا هر څه کیداي شي پرته له خندا!!! حتي ټوکي هم ویرونکي وي په غوسه مي وویل: ترور راته غږ کوي باید لاړه شم ښه وخت..پرته له دي چي ځواب یي واورم تیلفون می بند کړو دا تشویش او دا د زړه درزا مي یعني څه ؟ دا اوښکي څه تعبیر کړم ؟!

خدایه!! داسي خو به نه وي چي زه هم ورو ورو د زید په درد اخته کیږم؟ هسي نه قفل وخت مات شوي وي او زه خبره ونه اوسم !ویریږم ، ویریږم دا چي هسي نه دا ځل داسي ځمکي ته وغورزیږم چي بیرته د پورته کیدو توان ونلرم او نه هم غرور مي اجازه راکړي چي په ځمکه پاتي شم !!

خپل د اوښکو ډکي سترګي پاکوم او د رضوان خواته ځم رضوان د بڼ د ګلانو په کتلو کې ډوب وو چې ومې ویل ورته: رضوان موبایل دی واخله.
رضوان د ګلانو د کتلو څخه لاس اخلې او په همیشنې مسکا باندی وایې: څومره ډیر مو خبری وکړل؟!

خپل اوږی پورته اچوم او په دروغجنه مسکا وایم: هو هغه ځکه چې د کور د حالاتو په اړه مې ورسره خبری کول.
رضوان- اها نو دا خبره ده..؟!

ketabton.com - The Digital Library

په خندا ورته وایم: هو توره کې همدا خبره ده.
رضوان په دروغجنه غوسه وایي: بلا او توره کې هیس انسانیږی نه، دومره لاره ستا لپاره راغلم اخیرم توره کې راته وایي؟!

یغما- ټوکي کوم اصلاً ته د مصر یوسف صحیح شو؟
رضوان خپل څهره مظلومه کړل او ویي ویل: نه هغه د زید لقب دی.
خپل سترګي اړوم او په شیطانه لهجه ورته وایم: ښه ده چي خپل پوهیږی! اوس هم ځان راته کوږ اوږ کوه مه، همدغه قواری باندی د دې شکر اوباسه او صبر وکړه بغیر له کوم شک څخه چي خدای د صابر خلکو مددګار دی.

دا خبره کوم او په خندا کیږم چي رضوان وایي: بلا بلا ته اوس دا بیزو پشان خندا ته یې وګوره.
په داسي حال کي چي د زینو خواته تلم وایم: اوس قهر مه کوه راځه زه خپله درته یو جنې پیدا کوم غم مه کوه.

رضوان یواځي په خندا باندی خپل سر ښکته پورته کوی او څه نه وایي، ترور ډیر ټینګار وکړو ترڅو رضوان پاتي شي خو هغه و نه منل او کار یي بهانه کړو او د غرمي ډوډی خوړلو وروسته لاړو، د رضوان د تلو وروسته مي حسنات ته فکر شو هغه تراوسه خپل فکرونو کي ډوبه وه کرار ورته وایم:

یغما- حسنات څه شوی؟ ولي دومره په فکرونو او سوچونو کیدی ډوبه یې؟
حسنات کرار وایي: نه پوهیږم لږ مریضه یم د تبي احساس کوم.
خپل لاس د هغي په تندی ایږدم تبه یې نه وه؟ کرار ورته وایم: حسنات تبه خو نلری.

حسنات جواب رانکړو او د کوټي خواته روانه شوه؟! شپه بیا راورسیده او آرمتیا یې زما په وجود کي خپره کړل، خو ډیر د دی آرمتیا څخه تیر شوی نه وه چي بیا همغه خوب ولي دا یو خوب زه پرلپسي توګه باندی وینم؟ زما خوبونه بي تعبیره نه پاتي کیږی همغه خوب وو....

منډی می وهل او چغي می وهل، خو هیچا زما غږ نه آوریدو عمه او نجیب راپسي و د

ketabton.com - The Digital Library

هغوی څهرې د خوګ او بدنونه جسم يې د انسانانو پشان و، د خولو څخه يې زګ بهيدل او زما پسې منډې وهل، دومره چيغي مې وه چې خوب کې مې احساس کو چې ستوني مې د ډير چغو له لاسه زخمي شوی، سترې شوم خو د منډی وهلو څخه ونه دريدم، لځان څخه مې يو څه لرې يو نفر وليدو چې مخ يې سم نه معلوميدو راته خو مخ يې د لمر پشان ځليدو..

د هغه کس په ليدو بی اختياره د هغه خواته ځم او هغه کس ته پنهاه وړم، عمه او نجسب رارسيږی خو د هغه کس په ليدو شاته ځي او تختي سر مې پورته کوم او خپل نجات ورکونکي ته ګورم زيد....! هغه کس چې ماته پناه راکړل هغه زيد وو؟ غواړم د هغه د غيږ څخه لری شم خو د هغه سترګي د غوسې څخه تکې سرې کيږی او وينه ورنه په بهيدو شي...

د خوب تعبير ....

زما پيدا کول د سليم لخوا، د عمه پيدا کيدل، او اخيره کې د زيد مينه ليونتوب او جنون سم د خوب پشان مې واقع شول، خدايه خپله رحم وکړه. د رضوان د تلو درې ورځې کيږی، سهار د تل پشان د چای او سبا نارې په خوړلو تيرېږی نن د حسنات حال بنه دی خاندی ټوکې کوی.

حسنات- يغما پاسيږه چې د باندی لاړشو يو چکر ووهو بيخي مې زړه تنګ دی.
يغما- سمه ده لږ صبر وکړه خپل ټکری راوخلم.

په تلوار د کوټې خواته ځم چې سترګې مې په ترور لږيږی چې د يو شي دګنډلو په حال کيده کرار ورته وايم: ترور جانې ما او حسنات د باندی ځو اجازه شته؟
خاله په مهربانه مسکا وايي: هو لور جانې لاړشې خو ناوخته نه کړی او زر راشې.
په خوشحالې ورته وايم: په سترګو.

ټکری مې خپل په وينتيانو باندی چې اوس لږ زيات شوی لکه د ماشومانو د وينتيانو په اندازه راکش کوم، او د حسنات سره د کور څخه وځو شکر د هغه ورځې څخه وروسته څو ځله د باندی چکر ته راغلي يو خو هغه ژير ميرې مې ندی ليدلی د باغونو او شنو

ketabton.com - The Digital Library

درختو په لیدو وو دواړه چې د لیوه په غږ د هغه ښایسته سمسور طبعیت څخه مو نظر واخیستو چې د حسنات ویریدلې غږ مې وا وریدو:

حسنات- یغما زغله دا سپې ډیر وحشی او لیونې دی پخدای موږ دواړه یو ګوله کوی.
د حسنات لاس کلک نیسم او وایم: شور مخوره، اول خو سپې ندی او لیوه دی، دویم کرار اوسیږه.

حسنات د ویری څخه رپیده زما حال هم دهغې څخه بهتره نه وو حسنات په همغه لړزانده غږ وویل: دا د خان د زوی سپې دی دا د ندیم سپې دی.
یغما- حسنات درته وایم لیوه دی، لیوه او نادیده.

خاوری دی دده په سر شې خپله کم وو لیوه یې هم پیدا شو، لیوه په لوړ غږو زموږ خواته رانږدی کیدی او هر ثانیه نږدی وه چې موږ دواړه به هغه غټه خوله او تیره غاښونو و داړی!

حسنات- اوس هر څه چې دی پر موږ یې څه؟ مهم دا ده چې موږ دواړه یې په خوله کې ځایږو.

د حسنات لاس کلک نیسم او خپل سترګې پټه وم! د لیوه د را رسیدو په تمه یم چې د شپیلقې او بیا د یو چا غږ آورم لیوه د غږ کولو څخه خاموشه کیږی او نور مې غږ وا نه وریدو، سترګې مې په نوبت خلاصه وم اول چپه سترګه بیا راسته سترګه د خان د زوی په لیدو چې اوس بوهیږم نوم یې ندیم دی بد احساس پیدا کوم د ندیم په لاس کې د لیوه د غاړی زنځیر وو او دوه سترګې زما مخ ته نیولې وه، د ګناه احساس کوم

د زید غوسه ناکه خو په عین حال مې مظلومانه څهره مې سترګو مخ ته راغله نه پوهیږم ولې خو زید ته مې د وفادای احساس درلود، خپل په ټکری باندی مخ مې پټه وم او وایم: مننه وروره خو بل ځل شاید په وخت ونه رسیږی نو دا سم یې در کنترول کړی.

د حسنات لاس کلک نیسم او د هغه ځای څخه ځم د حسنات غږ بورته کیږی او وایې: یغما مړه دی کړم لړ په کراره توبه خدایه!

ketabton.com - The Digital Library

یغما۔ ډېرې خبرې مه کوه که لالا دې خبر شي دا بیعقل مو بیا لیدلي زموږ. دواړې پېښې قلم ماته وې او نور ولاکه د دباندې مخ لا ووینې، فکر دې ونیسه چې د خولې څخه دې خبره ونوځي پوه شوی؟

حسنات د کشک پشان خپل د خولې زنځیر د تړلو تمثیل کوی او وایي: زه بد وکړم چې بیا دې دا غلې تکرار کړم، خو یغما د بیچاره ګې رنګ و الوتې کله چط تا ورته وویل: مننه وروره. هههه

د حسنات په خبره دواړه خاندو خپل په ښنګل باندې دهغې تشې وهم او په خندا وایم: مېړه..!

په ټوکو او خندا ځانونه کورته رسه و، ډوډې وخوړل شوه او کرار کرار شپې خپل د تیارې لمنه خپره کړه د شپې د راتلو څخه ویریدم چې بیا هغه منحوس خوبونه ونه وینم..

***

خوب مې لیدو چې یو سمسور او ښایسته ځای کې یم، وینتیان مې تر ملا رسیدلي وه د باد په هر څپې مې وینتیان په نڅا کیدل، کالي مې شین رنګ درلود سم د آسمان د رنګ پشان روانه وم روانه وم نه پوهیږم کوم نادرکه خواته روانه وم؟ هیس سوک زما څخه بغیر نه وه، د سیند په لیدو مې سترګې د خوشحالي څخه ړنا کوی، د سیند خواته روانیږم سیند ته تر رسیدلو مخکې د ترور کورنې وینم ټول هلته وه حتا سلیم او نجیب!

ټولو راته په شیطانه او مضر خندا راکتل ناساپه سلیم زما پسې په منډو شو د یو وحشې ځناور پشان زما پسې وو، زه هم په منډو کیږم او سیند اوبو کې ننوځم د سیند اوبه مې تر ستونې رارسیدلې وه او داسې احساس مې کو چې یو سوک د سیند د لاندې څخه ما د اوبو تل ته کش کوی! په سیند کې د ډوبیدو په حال وم چې د زید دردناکه چغې او سلګې مې تر غوږ شول!

مخ مې ګرځه وم او زید په هغه حال کې لیدو باندې مې زړه د درد څخه زره زره کیږی، زید د رضوان په لاسونو کې و او کوښښ یې کوی ترڅو خپل ځان د رضوان د غیږ څخه

ketabton.com - The Digital Library

جلا کړی، داسې لکه چې یو زنداني د فولادی زنځیرونو د مات کولو کوښښ کوی خو د هغه ټول هسې بی فایده وه. رضوان همغسې کلک زید نیولې و او مخ یې د اوښکو د ځاځکو څخه ډک و، زید نه ژړل خو داسې چغې وهل چې د هر انسان زړه یې په درد راوړو..

زید- یغمـــا مه ځـــــــه....(دا اخری لفظ و چې وا مې وریدی د یو چا په د لاس په ښوره ولو په ویری باندی د خوب څخه پاسیړم، خاله او حسنات په تشویش راګوری او وایې:
لورجانې ښه یې؟ بد خوب دی لیدو؟

د خبرو توان مې نه درلود یواځې د سر پو ښوره ولو د هغوی جواب ورکوم، نه پو هیږم بیا څه مې په انتظار کیدی چې دا یو هفته پرلپسې دا خوب وینم؟
خاله- د سهار مونځ پر قضا کیدو دی هله لوری پاسیږه خدای دی یاد کړه چې هغه دی هم یاد کړی.

د خاله خبری مې ذهن کې ګرځې" خدای یاد کړه چې هغه دی هم یاد کړی! د لږ کیناستلو وروسته پاسیږم اودس او مونځ مې کوم او بیرته له سره ویدیږم، سهار د حسنات او خاله په غږونو له خوبه راپاسیږم.

حسنات- موری که لاړه نشم پخدای زړه مې پړق چوی.
خاله- وه جنۍ په کراره اوس یغما راویښه وی بیچاره ګې تولـه شپه بد خوبونه لیدل او چغې وهل.
حسنات- موری څه کیږی خیر دی لالا ته مې ووایه.

پاسیږم او خپل ځای تولـه وم د حویلې خواته روانیږم
خاله- ضرورت نشته لالا دی خپله زر کارونه لری نور هسې یې ولې په تکلیف کوی!؟
په لوړ غږ وایم: حسنات څه شوی؟
حسنات زما په لیدو په خوشحالې زما خواته راځې او وایې: وریندایې خیر دی ته ورته ووایه.؟
یغما- حسنات وایې او کنه؟ څه خبره ده؟

ketabton.com - The Digital Library

حسنات- د خاله د زوی واده مې په شهر کیدی خو ادی مې اجازه نه راکوی لاړشم.
یغما- کله دی؟
حسنات- همدغه دری ورځې وروسته.
یغما- خاله جاني پرېږده لاړه شي ساټ يې تیرېږی.
خاله- لوری لاره لرې ده، د چا سره لاړشي؟ زید زوی هم کار لری.
د دی څخه مخکې چې زه کوم جواب ورکړم حسنات وایې: موری ته راکړه موبایل دې
زه خپله د لالا سره خبری کوم.

خاله موبایل د حسنات خواته نیسې او وایې: واخله شله جنۍ.

حسنات د ماشومانو پشان ذوق کوی او د زید نمبر ته زنګ وهي، د څو ثانیو وروسته زید
جواب ورکوی، حسنات د موبایل لوډسپیکر وهي او وایې: سلام لالا جانه ښه يې؟
زید- علیک سلام خورمې شکر خپله ښه يې مور جانه او یغما ښه دی؟

د زید د غږ په آوریدو داسې د ډیغت احساس کوم لکه چې په کلونو کلونو مې چې غږ
ورڅخه نه ویې آوریدلې!

حسنات- هو لالا ټول ښه دی صدا غږ آوری او سلام درته کوی، رښتیا لالا جانه کله
راځې لخیره؟
زید خپل غږ صاف کوی او وایې: نه پوهیږم! ولې کوم ستونزه راپیښه شوی؟
حسنات- دری ورځې وروسته د خاله د زوی واده مې دی شهر کې(حسنات خاموشه
کیږی چې زید په خندا وایې: هو خبر یم عابد راته زنګ وهلې و راځم هر څه ته چې اړتیا
لری ماته ولیکه راواستوه ترڅو ځان سره يې درته راوړم.

حسنات په بیحده خوشحالې په تلوار وایې: لالا یواځې تاسو راشې نور هر شئ پوره دی،
رښتیا وریندارې کالې نلری، که یو جوړه کالې خپل په خوښه ورته راوړی نو ډیر به ښه
شي.(خاوری دی به سر شه حسنات ما ولې به دی مینځ کې راکشه ویې؟)
زید- سمه ده دوه ورځې وروسته راځم.

حسنات- پخیر راشې لالا نور دی نو وخت نه نیسم.

ketabton.com - The Digital Library

زید- خدای پامان.

ورځ په خوشحالي او د حسنات په ټوکو او خبرو تیره شوه بیچاره ګي بیحده خوشحاله وه، هي ویل یي ډیر وخت کیږی خاله دوی مي ندی لیدلي خپل د خاله د لورګانو سره یي د مجلسونو خبری کولي ناساپه یي وویل: پوهیږی یغما، هلته د واده وروسته یو بله شپه هم خلک د ناوی په کور کي شپه تیره ویي، دومره خلک راځي چي مه وایه..

ټول ورځ حسنات د واده ته ځو واده ته ځو په ویلو د ماشومانو پشان زما ورځ هم خوشحاله تیره کړه، شپه بیا هم خپل د منحوس بد خوبونو سره تیره شوه کرار کرار د زید د راتلو وخت رانږدی کیدو او زما زړه خپل په ځای کي کرار نه درلود، د هغه خبری ځخه چي ویریدم همغه مي په سر راغلي وه.

حسنات- پاسیږه یغما د کور کارونه ژر سره خلاص کړو چي ځلور بجي باید شهر کي و اوسیږو.
خپل په لاسونو خپل سترګي مښلم او په دورغجنه غوسه وایم: افففف حسنات لیوني دی کړم داسي خوشحاله یي لکه چي ستا واده ویي؟
حسنات په خندا وایي: انشاءالله هغه به هم لخیره ووینی.

د کور کارونه مو په تلوار خلاص کړل او د زید راتلو ته په تمه کیناستلو چي حسنات وویل: وګوره یغما ساعت دری بجي شو خو تراوسه مي لالا ندی راغلي، کوم شئ نه ویي شوی..؟
یغما- لیوني خدای دی نکوی لږ صبر ولره.

حسنات خپل سر ښکته او پورته کړو او خپل په فکرونو کي ډوبه شوه، نیم ساعت نور هم تیر شو خو د زید ځخه هیس خبر رانغي کرار کرار په تشویش کیدم ورته او غوښتل مي د خاله ځخه پوښتنه وکړم چي د حسنات غږ راغي: وریندارۍ راشه چي لالا مي راغي.

اه ټول بدن مي د بید د وني پشان لړزیده! زړه مي بیا د نورمال حالت ځخه ووت! ګامونه مي کرار شول ټکری مي په سر سم کړو او په کراره قدمو د حویلي خواته روانه شوم.!

ketabton.com - The Digital Library

زيد مې وليدې خپل بت پرست مې وليدې، څومره بدلون يې کړی وو! د ګيرۍ سره څومره زړه راښکونکې او جذاب شوی و! ويښتيان يې زيات شوی وه او يو څه خپل د پخوا حالت پشان شوی وه، بيحدت زيات خلطې په لاسونو کې وه خپل په زړه کې وايم: خاوری دی په سر شه حسنات هغه خلطې خو يې د لاسونو څخه واخله! په غټو قدمو د زيد خواته چې د حسنات څنګ ته ولاړ دې ورځم او وايم:

يغما- سلام پخير راغلې.
زيد د حسنات څخه مخ راړوی او کرار وايې: عليک سلام خير يوسې.
نږدې کيږم ورته او د لاسونو څخه يې خلطې راخلم او وايم: حسنات ورځه چای کيږده.
حسنات- سمده اوس يې ايږدم.

خلطې په لاس د کور خواته راونيږم زيد هم په ارام ګامو راپسې و، کوټې ته داخل کيږو او هغه په يو نالې کينې چې زه کرار ورڅخه پوښتنه کوم: کور کې خيرت و؟ ټول ښه وه؟
زيد خپل ستونې صاف کوی او وايې: شکر ټول ښه وه.

و مخ ته يې ځير کيږم د کوک نښان يې په تندی پاتې و، زړه مې غوښتو خپل په لاس د تندی هغه برخه يې لمس کړم خو کلک زنځير مې په لاسونو کې اچول شوی و په نوم د مذهب، حيا، غرور، د هغه سر ته اشاره کوم او وايم: د سر حالت دی سنګه دی؟

زيد په غټه مسکا جواب راکوی: ښه دی.

حسنات چای راوړی او په ذوق او شوق باندی د پلاستيک خلطو خواته ځې، زه زيد ته په يو پياله کې چای اچوم چې هغه کرار وايې: يغما!

دا زما نوم څومره ښايسته غږ کوی؟ داسې چې زه لا خپل په نوم مينه شوم! کرار ورته وايم: ها؟

هغه هيس جواب رانکړو داسې لکه چې ګونګې شو او خپل الفاظ يې وخوړل، حسنات غږ پورته کيږی او وايې: لالا کومه دی د وريندارۍ کالې؟

ketabton.com - The Digital Library

زید و دوه پلاسټیکو ته چې یو د بل څنګ کې وه اشاره کوی او وایې: په شین پلاسیټک کې د یغما او هغه بل کې ستا کالې دی.

د حسنات خوله د خندا څخه خلاصیږی او اول زما کالي د پلاستیک څخه راباسي، حیرانه شوم د زید د انتخاب څخه

اوږد لیمویې رنګه کالي چې اوږد والی زما د پښو د بنده پورې وه لستوڼې هم ښایسته دیزان درلوده نیمه او خللاص وه لستوڼې او یخن باندی، په غمویو ظریفه دیزان داره جوړ شوي وه، خپلو کالو په کتلو ډوبه شوي وم چې د حسنات هیجانه غږ پورته شو: واووو څومره انتیک دي وریندارې ته به د مجلس سپوږمی شي.

په شیطاني لهجه ورته وایم: بخیلی مکوه خپل کالي دي وګوره څنګه دي!

زید موږ دواړو ته په نرمه خندا راکتل حسنات خپلي سترګي په ناز باندی تاوه وي او خپل خلطه خلاصه وی! اوو یو د بل نه ښکلی دی حسنات کالي ډیر ظریفه انجونو پشان وه! شنه رنګه پنجابی وه لمنه باندی غمي کارول شوی وه لستوڼط هم ساده وه خوو ډیر ښکلی ساده جوره وه!

یغما- و ګوره زما د کالو څخه ستا کالي ښکلی دي شیشکی !

زما او د حسنات د خندا غږ پورته کیږی او په نور خلطو باندی مصروفه کیږو هغه کي هم ښایسته چپلې د کالو د رنګ سیټ جوړه وه، حسنات په خوشحالی او خندا چې بیحده شوق پکې و زید ته وایي: لاسونه دی په درد نشي ورور جانه په زحمت شوی.
زید په مسکا ورته وایې: څه زحمت دنده مې وه، ورځې ځانونه تیار کړي چې ناوخته کیږي!

حسنات خپل په لاس خپل تندی وهي او په خندا وایي: هوو پخدای ربنتیا وایی یغما هله

ketabton.com - The Digital Library

پورته شه ځانونه تیار کړو !
یغما- سمده ته دي خپل کالي واخله کوټي ته لاره شه.
مخکی لدي چي حسنات کوټي ته لاړه شي زید ورته وویل: حسنات اول زما کالی،
واسکټ دستمال راوړه،بیا دي خپل کار وکړه.

حسنات په سترګو وایي او خپل د کالو خلطه اخلي او په منده د کوټي څخه وځي چې زید
په کراره ماته وایي: خوښ دي شول؟
یغما- هو ضرورت نه وه! هسې چټی ځان دومره په زحمت کړی.

یو غړو چای څکي! او د دی څخه مخې چې ماته کوم جواب راکړی حسنات د زید کالي
راوړی او کوټي ته راځي، او زید یواځې کرار وايي: زحمت نه رحمت دی.

د زید په جواب یواځې سر می لاندي پورته کوم او د ځای څخه می پورته کیږم او وایم:
سمده که کوم څه ته دي اړتیا شوه ماته غږ وکړه!
زید- په سترګو.

د هغه پدی خبره د ډیر حیرت څخه مي سترګي خلاصي پاتي شوه! یعنی دا اوس زید
وویل په سترګو؟! یو څو ثاني مي په خلاص سترګو د حیرت څخه وروکتل خو زر می
ځان راټول کړو او دروازی خواته لاړم چې زید راپسې غږ کړو: یغما ډیر آرایش او
فیشن ونکړي.

د زید خبره په غوږ نه نیسم او د کوټي څخه وځم، حسنات آرایش باندی مصروفه وه!
آرامه ورته وایم: حسنات ما خوو آرایش ندی زده اوس څنګه وکړم؟!
حسنات- وی د وریندار څخه مي صدقه شم دومره ساده ده خپله درته ارایش کوم داسې
آرایش درته وکړم چې ټولو خلکو خوله درته وازه پاتې شي!

په خندا ورته وایم: بیشکه بیشکه اوس می په درد وخوړلی!
حسنات- ښه سمده ډیری خبري مه کوه ته دط کالي په ځان که زما فیشن خلاص کیږي بیا
ستا نوبت..

ketabton.com - The Digital Library

سمده وایم او اول مې مخ او لاسونه مينځم په تيزه حمام ته ځم مخ لاسونه صابون باندی مينځم! روی پاک راغلم مخ لاسونه وچ کوم کوټې خواته ځم ! حسنات هم خپل آرايش خلاص کړي وه کالي مې په ځان کوم کالي مې ځان که داسې جوړ وه لکه چې زما په ځان ګنډلي شوي وي مخ حسنات خواته کوم او ورته وایم:

يغما۔ حسنات ته وګوره څنګه ښکاري!
حسنات مخ زما خواته را ګرځه ويې او سترګې زما پر کالوی بندی پاتی کيږی او حيرانه غږ باندی وايې: خاوري دي په سر شه يغمااا بيخی لکه شهزادګی غوندي شوي وظالمی..

محترمانه تعظيم ورته کوم او په مسخره لهجه ورته وایم: مهرباني کوي زما اغلې خپله هم ډير ښايسته تشريف لري دلته .

حسنات هم زما په شان خاندی او په ريشخندی لهجه وايې: راځه کينه دلته موږ باندی شپه شوه.

مخامخ ورته کينم او حسنات په ځير ،ځير زما مخ ته راګوری، داسې لکه چې غواړی کوم نقاشې او رسمای ډيزان کړي روسته له لږ ځند څخه آرامه او زړه نا زړه وايې: يغما وريځې دي ډير ښکلی دی لکه کمان که لږ جوړ يې کړی بغير د کوم مبالغې څخه ښايست والي دي سل برابر کوي! که ستونزه نلري درته جور يې کړم وريځې دي؟

په کلکه ورته وایم: نه ضرورت نشته !
حسنات۔ خير دی د لالا جان په خاطر اجازه راکړه.
بد بد خواته يې ګورم او په کلکه ورته وایم: ليونی دومره خبره باندی سوک د ورور خاطر او نوم مخته مخته کوي؟
حسنات مظلومه راته ګوري او وايې: اوس اجازه راکوي کنه؟
يغما۔ سمده آرمان دي په زړه پاتی نشي غوا.

حسنات د خندا څخه په ډکه خوله زما د وريځو په جوړه ولو لګيا کيږی،10 دقيقی تيری شوی خو تراوسه حسنات لګيا وه اخير په بې حوصله لهجه ورته وایم: اوفففف څه کوي دا

ketabton.com - The Digital Library

دری ساعت؟ خو زړه دی راتنګ کړو(غوښتل می هینداره راواخلم چې حسنات اجازه رانکړه او ویې ویل: آغلي محترمی لطف کوم صبر ولري هروخت مو آرایش خلاص شي بیا خپل ځان وګوری.

بی حوصله انداز باندی جواب ورکوم:وه انجلۍ تا څومره خبري زده دي پخدای.

حسنات جواب نه راکوی او خپل په کار بوخته کیږی، آرایش 20 دقیقی وخت ونیوه چې زما د اعتراض غږ مې پورته شو: افففف حسنات بس ده نور ستړي شوم!
حسنات په خندا وایي: دغه دې خلاصه شو د سپوږمې پشان شوي.
په مغروره انداز ورته وایم: اول نه همداسی ښایسته وم.

حسنات په خندا وایي: دا ستا دومره باور په ځان زه مړه کړي یم!
هینداره راخلم او مخ ته می نیسم مخامخ نفر ته حیرانه شوم(یعنی خپل ځان ته)
کمانی وریځي،جوری شوي سترګي تور خط باندی ، سور رنګ شونډی، ګلابي غومبري...څومره می توپیر کړي؟! بلکل ناوی په رقم شوي یم!

یغما- حسنات آرایش ډیر ندی؟ لږ به یي پاک کړم؟
حسنات خپل سترګي لکه بداخلاقو ښځو پشان را تاوي کړي او په غوسه یي وویل: غلی شه کوژدنه یی باید مجردو انجونو نه توپیر ولري.
مظلومانه ورته ګورم او وایم: خیر ده

حسنات- نه ...نه .. دا پریږده اوس درته وینتان جوړه وم
یغما- څنګه یی جوړه ویچ؟ خوو ساده سم دی.؟!

حسنات داسې بد بد راوکتل چې پوه شوم باید خوله مې بنده کړم، حسنات اوتو ماشین ساکټ که ورکوی! او زما د وینتیانو په کتلو لګیا کیږی زما وینتیان یې ښکته پورته کړل او ویې ویل: یغما څومره ښه نرم وینتان لري ډیر زر زر لویږي؟

د حسنات په خبره زه هم خپل وینتیانو ته ګورم رښتیا وایي په یوه نیمه میاشت کی زما وینتان ډیر اوږده شوی وه اول ورځ دلته راغلي وم لږ وه! په کراره ورته وایم: حسنات

ketabton.com - The Digital Library

لیونی دی کړم کار دی زر خلاص که، سترګي دي هم داسي چپي چپي مه راته کوه،
هسي سترګې دی بیا همداسی پاتیږي ولاکه دی بیا څوک درسره واده وکړي!

زما په خبره حسنات په لوړ غږ خاندی او وایي: ولی غوسه کیږي بداخلاقي په سترګو
نور درته چپ چپ نه ګورم ته خوشحاله.

اوتو راخلی او زما د ویښتانو سرونه راته قاط کوي،" زما په نظر ورته توني کول وایي
ههها پیر صیب مو دومره تکړه دی" ویښتانو کار می زر خلاصیږي اسپری هم وربانډي
وهي څکه زر خراب نشي، د کار خلاصیدو وروسته حسنات وایې: اوس پورته شه کار
دی خلاص شوو

ویښتان می هینداره کی ګورم ریښتیا هم ښایسته شوي وه، اوږده غاړه می زیاته ښکاره
کیده په خوشحالې ورته وایم: مننه کوم ګراني په زحمت شوي.
حسنات په خندا وایې: مقصد نظره نشي ..
په خندا ورته وایم: دومره هم نه ! ریښتیا ترور نشته! چیرته تللی؟
حسنات- صبر وکړه راځي د ګاوندي کورته تللی، ریښتیا کاشکی می درته د پوزه میخک
اخستی واي دا تور تار داسي بد ښکاري تول فیشن یې درته خراب کړي!

پورته کیږم د الماری څخه هغه قوطعی راخلم چې رضوان راته راوړي وه او حسنات ته
وایم: واخله دا می پوزه ته کړه.(حسنات قوطعی زما د لاس څخه اخلي او وایې: دا دی د
کومه ځای کړل څرمخکی ؟
یغما- غلی شه ډیری خبري مه کوه! کار دی وکړه!
حسنات په خندا وایې: ښه صایب.

حسنات تور تار د پوزی څخه می لري کوي او د سرو زرو طلا حلقه راته اچوي او
وایې: اوس بیخی پوره شوی.
ورته خاندم ښایسته تکری ویښتانو باندي حلقه رقمه جوره وم او وایم: اوس ستا نوبت شو.

اوتو راخلم خپل ویښتان پشان ورته قاط کوم، تراوسه نیمایي کړي می نه وه چې د زید غږ
پورته شوو: یغماااااا وه یغمااااا

ketabton.com - The Digital Library

یغما- ها؟؟صبر وکړه درغلم(حسنات ته مخ کوم او وایم: حسنات نور ته اوتو کړه ځم ګورم لالا دی څه وايي!

حسنات دسکول ته لاس کوی او عطر راباسي او ماته په نیولي وايې: راشه عطر ووهه

پوهیږم مخالفت ورسره وکړم آخر هم په زوره راته عطر وهي نو مخالفت می ونکړو او عطر می ووهل، چې د زید غږ بیا راغلو: یغماااا
یغما- دغه دی درغلم څومره ورخطا یی وی..
حسنات ته مخ کوم او ورته وایم: دا ورور دی ستا پشان ضدی دی.
حسنات- یغما نوره ورځه چې زما مغزه دي وخوړله شاید بیچاره درسره کار لري توبه!

یغما- مرګ توبه! څنګه خپل د ورور شکایت درباندي بد ولږیده غوا.
حسنات ژبه راباسي او آرامه خاندي په تیز قدمو باندی د ناستی کوټي ته ځم پاک یاد څخه می وځی حسنات زه رنګمالی کړي یم! (یعنی آرایش راته کړي.)

کوټي ته داخله شوم او دوه توري سترګي د حیرت څخه هک حیراني راته پاتی ویې، د زید په حیران نظر تازه مي خپل سر او شکلک ته فکر شو،ای خاور دي په سر شه، خدای می مړه کړي، الهي تباه شم اوس حتما وایی ماته ځان ښایي داسي کار کوي! ځانته مې زړه کې ښیراوی کول چې د زید په سم کتلو مې ټول فکرونه له سره والوتل!

سپین کالي په ځان وه،تور واسکټ، تور دستمال. وطني کالي وه اوسی ویښتان هم ډیر شوي وه، د زید د کتلو څخه مې په سل زحمت سترګي واخیستل او خپل ټکری مې پر ویښتیانو جوړه کړو او کرار مې وویل: کوم څه دي پکار وه !

زید په همغه حیران نظر راګوری او خپل سر د نه پشان ښوره ویې، څو دقې همداسې هک حیران راګوری، د څو دقو وروسته د هغه حیران حالت څخه راوځي او آرامه خپل لځایه پورته کیږي زما خوا ته راځي له حیاء څخه می غومبري ګلابي رنګ څخه سره رنګه ته بدل کیږي

زید- یغما سترګي دي راپورته کړه.

ketabton.com - The Digital Library

په شرم چې نیوهېږم د کوم ځای څخه ماته راغی سترګي مي کرار ور پورته کوم چې
زید وایي: درته ویلی می نه وه آرایش مکوه هوممممممم !
یغما- پخدای حسنات راته شله شوه قسم درته کوم ما آرایش کول زده ندی !

زید را نیږدي کیږي او لاس زما د ویښتانو خواته اوږد کوي چې زه ورڅخه لري کیږم او
وایم: مکوه
زید- د چا په اجازه دی خپل وریځي جوری کړي؟

اوس څه ورته ووایم؟ یواځنې جواب مې چې ذهن ت راغلو ورته مې وویل: حسنات
وکړل..!
زید په کلکه لهجه وایي: تا ژبه نه درلوده ورته ویلې به دي وه نی جوړه وم ؟ زما بدبخت
مخته خو دی دری متره ژبه ده!(غلی شوم ځمکی ته می کتل، چې هغه کرار وویل: فکر
می نکوه هغه حلقه چې ما درکړي وی په پوزه کړي!
یغما- ښه ده چې پوهیږي! نور څه می نه درلود یوازي مجبوری څخه مې په پوزه کړی.

زید- ډیر ښه اوس به یو بل شي هم د مجبوریت څخه غاړی ته کوی آغلي یغما..!
زید خپل د خبری سره سم خپل لاس و جیب ته وړی او یو زنځیر راباسي او زما د سترګو
خوا ته نیسي د سپوږمي چاپ پري و یا بل ډول ووایم ښوارلسمه سپوږمي وه !د سپینو
زرو غاړه کي وه! په حیرانه لهجه ورته وای:

یغما- دا د څه لپاره؟
زید- دا د دي لپاره چي ته په غاړه کړي!
یغما- چا ویلي زه دا په غاړه کوم؟
زید- ما !
یغما- هغه وخت ته سوک و اوسیږی ښاغلیه؟!
زید کرار خاندی او وایي: اینجانب زید د خایستو مي خاوند (یغما خاوند)

ټول وجود مي د یو خاص احساس نه ډک شو یا که دروغ ونه وایم له غروره ډک شو،
کرار ورته وایم: زید مننلویه به دی و اوسیږم چې خپل خیالات او فکرونه په ژبه

ketabton.com - The Digital Library

رانوړي!

زيد زما لاس نيسي او تاو کوې مې او وايې: زه خيال نه وينم، خيال جوړه وم اوس هم ارامه ودريږه!
يغما- په هوش يې څه کوي؟ که ترور يا حسنات راشي !
زيد- رادي شي نو پردي خو نه يې کوژدنه مې يې! يا نااا ښځه مې يې...!

پوهيدم داخبري زما د غوسه کولو لپاره کوي ! وينتان يې راته واړول، او غاړه کې راته ورو په غاړه کې کړه! مروند يې راته ونيوه او تاوه کړم، حيرانه ورته مخامخ ولاړه وم چې زيد په خوشحالي وويل: دا ده اوس پوره شوي زما سپوږمي.
وشرميدم او سر مې ښکته کړو او په کرار غږ مې وويل: دا خبري ماته نه دي جوړي شوې که نور په خوله رانوړي ښه به وي.

د زيد غږ بدل شو او د هغه څو شيبو مخکې آرامتيا پکې نه معلوميده کله چې ويې ويل:سومره زما خبرو ته په بې ارزښت نظر ګورى يغما! پوهيږي دا خبري له کوم ځايه کيږى؟(خپل يخن يې لږ خوشي کړو او خپل زړه ته يې اشاره وکړه او ويې ويل: له دي ځايه پوهيږي يو ورځ همدا کس چې ستا پر وړاندي ولاړ دي هو همدا زه بدبخته دا د عشق او عاشقي خبرو باندې مې ريشخند او توکې وهل،يو ورځ ما هم دا خبرو ته دروغ ويل خو ستا خبرى راته د مرګ حکم لرى،

کله چې ته زما خبرو ته دومره بې ارزښته ګوري... انصاف ندى په هيس مذهب کې انصاف ندى !!

د زيد هر خبرى زما روح راته ټپي کول زيد حالت خراب وو خو زه هغه کس نه وم چې وضعيت يې ورته ښه کړم، په ډير زيار او خپل د زړه او احساس خلاف مې ورته وويل: ښه پوهيږي خوو،بيا هم ماشومانو غوندي چلند کوې! ښه پوهيږې! چې زموږ اړيکه لکه ورځ او شپې پشان ده حتي په افسانو او قيصو کې لا دا دواړه يو بل سره ندى جوړ شوى، ښه به دا وي، همغه زيد شي کوم چې دا خبري په ملنډو او توکو نيسي.

زيد په درد وخندل د هغه پدى دردناکه خندا مې که ووايم زړه ټوټي ټوټي شو نو اغراق به

ketabton.com - The Digital Library

مې نه ویې کړی، خوو چاره مي نلرله نمي شو کولي زید ځان سره عادت کړم کله چې پو هیږم زما منزل چیرته خلاصیږی ...!

زید- خایستو مي د دي زید او هغه زید کي ځمکه او اسمان توپیر دي ولي نپو هیږی!؟ ولي ړنده شوي یي؟ هغه زید مغروره و وفادار نه و ازاد و عاشق نه و بت پرست نه و په اسمانونو کې ګرځیدی.خو دا زید خپل ټول غرور ستا د پښو لاندي کړی وفادار دي هغه بت ته چي پو هیږي ډیر سرکش دي،بندی شوي دی په هغو سترګو کي چي لا ګوري هم نه ورته دا زید مبین دي د جنون ترحد پوري تر عبادت پوري لړ څه ډیر مجنون له اصلي مجنون څخه دی.

مجنون د مینې په لاره کې خپل هیس څه له لاسه ورنکړل پرته له خپل د غرور څخه خو زه څه؟ما د غرو علاوه خپل جلال مي هم له لاسه ورکړو هغه زید چي ټولو د هغه پر وړاندي ګوندی وهلې او زاري ګاني ورته کولي نن خپله خپله د یو ډبرو د زړه والا مخکې په ګونډو دی او په زاري ورته کوی، بغیر له شکه چي مینه مي د زم زم د اوبو غوندي پاکه ده.....

دا زید بت پرست دی سپوږمي مي بت پرست! او دا زید د ځمکي په اخری ترینه نقطې کي قرار لري!!ګمان مي هم نکوی چي یوه ورځ به داسي راشي چې زه دی د چا په مقابل کي داسي ماتیږم...!

د زید په خبرو مې بیا دا لعنتي اوښکي د سترګو څخه په بهیدو شول، سومره تقدیر میله ما پوروړي دی دا ځل یي سخته لوبه په لار اچولي خو قسم خورم په هغه ذات چي عبادت يې کوم دا ځل اجازه نه ورکوم زما بد قسمتي دي د زید ژوند خراب کړي ډوبیږم خو نپریږدم زید هغه سمندر کي ډوب شي کوم کي چي زه ډوبه شوم.. موږ هغه حالت کې و چې د حسنات غږ راغې:

حسنات- یغما په خداي ناوخته شو راشه دا چپلکې دي په پښو کړه(حسنات کوټې ته د داخلیدلو سره سم سترګې پرما او زید ولګیدي او په خوشحالې وویل: ماشاالله سومره ښکلي جوړه ښيخي یو بل ته جوړ شوي یاستې.لالا ته راکړه تیلفون دي یو عکس خو مو واخلم.

ketabton.com - The Digital Library

د حسنات پدی خبره په خوله مې ورته هیس ونه ویل خو په سترګو مې چې څه کنځلې وې حسنات ته مې وکړل خوو هغه کله پوهیده د سترګو په کنځلو! او خبره یې منله؟ ناااا هغه ډیره سپین سترګي له دې خبرو څخه وه.
د حسنات په خبره د په خوله مسکا یې خپره شوه او ویې ویل: دا ده واخله
حسنات تیلفون واخیست او ماته وویل: وریندار ته هم دا چپلکې واغونده چې د قد توپیر مو کم شي..

مرګ دی کم شي لیوني په زړه کې مې حسنات ته ښه کنځلو وکړل خو کرار مې وویل:حسنات جاني خوګي نګوري واده ته ناوخته ده واده به تیر شي درنه
زید چې خپله موسکا د پټ کولو کوښښ کو ویې ویل: نا هیس ناوخته نده لس دقو کې مو رسوم نور وایه؟!
حسنات په خندا وویل:افرین لالا

په زړه کې مې حسنات ته وویل:مرګ افرین
حسنات- هله نو وریندار ..!

په غوسه مې خپل لمن راټوله کړه غوختل مې تیته شم ترڅو چپلې په پښو کړم چې زید پرینخودم خپله په ګونډو شو چې ما په تلوار وویل: زید څه کوي بده ده.
زید- حسنات ته وو ایه خور مي بده ده زما کار؟ هومم؟
حسنات- نا لالا دیر ښه ده.

او ورو یې وخندل سومره دا خنده رویه شوي؟ ځان سره په زړه کې وایم: حسنات ادم فروشې خاینې تاسره به وروسته زه ګورم په ملنډو بیا د هغه خبره ځان سره تکرار که وم: نا لالا ډیر ښه ده.زید زما د چپلکو بندو تړلو کې بوخت و او ما مې خپل لمن پورته نیولې وه د مو بایل د کمرې ترق او تروق شروع شو چې د حسنات له واه واه سره یوځاي و !

په غوسه مې وویل: حسنات نګوري څه کوي لږ صبر خو وکړه ولې عکس اخلې؟
زید خاندي او پورته کیږي او وایې: دا ده خلاص شو.

ketabton.com - The Digital Library

له شرم نه لبلبو غوندي تکه سره شوي وم!!! زيد زما خوا ته ودريد او بيا هم دي کمري ترق تروق د اکس اخيستو پورته شو چې ما به غوسه وويل: اه ..بس دي نو فقط چې مودلينګ وي؟!

زيد زما له ملا يي لاس تير کړو او زه يې د ځان خوا ته کش کړم او ورو او په ښکلي انداز يي وويل:ژوند مي پرېږده خپل کار وکړي فکر نکوم داسي شايسته شيبه مي بيا په لاس راشي.

لاسونه مي د زيد د ډير نږدی والي څخه يخ کيږي او خوله مي بنده شوه، چې حسنات وويل: وريندار د لالا لاس مي ونيسه بيخي لکه بت ولاړه يي!
د حسنات پشان په ريشخند وايم: وريندار دي لالا لاس مي ونيسه بيخي لکه بت ولاړه يي!
ستا لالا دی که زما هوم؟ راشه خپله دي لاس ورنه ونيسه!

د زيد او حسنات د خندا غږ لوړ شو.زيد زما يو لاس نيسي او بل لاس مي خپل د ځان نه تاو کوی معترضانه داسي چې فقط خپله يي واوري وايم: زيد مکوه خپله پوهيږي نامحرم يي او پدی هم پوهيږي چې زه سومره پدی خبرو کې حساسه يم هيله کوم د حد څخه دی مه تيرېږه.

زيد ما غوندي کرار وايې:

گفتی نظر خطاست،تو دل ميبری روا است؟!
خودکرده جرم و خلق گنه کار ميکنی.؟!

زيد- ته په دی خبرو هم پوهيږی؟ خپله ګناه دي ده! ما څو ځله درته وويل چې راځه حلاله نکاح وکړو، څه هم که زمونږ نکاح زما لپاره په يو مقدس ځاي کي ترل شوی(او اشاره يي خپل زړه ته وکړو او ويې ويل: هيس سوک مانه بغير حتي حق نلري درته وګوري ته فقط زما لپاره يي حتي که د ايمان په قيمت مي هم ختم شي!!

او پدی خبری هم پوهه شه زه داسي سړی نه يم چي په حرامو او حلال پوه نشم په ژوند کي مي پرته له تا هيچا ته ندي کتلي او ته په دي ښه پوهيږی له مانه..

ketabton.com - The Digital Library

د زید پدی خبره یو تصویر می د سترګو مخ ته راغلو، کله چي مریم کلیزه کي خپل لاس زید ته اوږد کړو او زید د هغې لاس رد کړو او زما د طعني په جواب کي چي ومط ویل ورته: ښه بیا سرقم مبارکي ورکوي هممم!؟ یاد مي شو!!! د ځیني خلکو لاس نباید ومنل شي .. زید راته ویلي وه: غلطي مکوه ځان له هغي سره مه پرتله کوه زما زړه مي غیږ مي لاسونه مي او هر څه چي جسم او روح پوري مي اړه لري یواځي یو کس پوري اړه لري چي هغه کس په هیس حال کې مریم نده! نو هغه کس زه وم؟!!!!

لا د دی خبری په حیرت کې وم چې د حسنات غږ پورته شو:افرین همداسي ...
یغما- مرګ افرین بس دي نوو.

بعد له څو عکس اخیستلو لاسونه مي د زید د څخه جلا کړل او دروازي خوا ته لاړم چې ترور سره مخ شوم زما په لیدو ترور وویل: ماشالله نظره نشي لوري صبر وکړی زه درته اسپیلني راوړم او تاسو ته يې لوګي کړم.

ترور لاړه او اسپیلني راوړه تولو ته دود کړو او ویې ویل: خداي مو وساته بچیانو،،ماشالله دري واړه ډیر ښایسته شوي یاستي.
حسنات په موسکا زید ته وکتل او ویې ویل: ځو لالا؟!
زید خپل دستمال سم کړ او ورو یي ویل: سمده راځي خوو غټ تیکري په سر کړی!

او د دي خبري په ویلو سره د دروازي خوا ته لاړو ما او حسنات د زید په خبر غټ تیکري په سر کړل او ترور سره د دروازي خوا ته لاړو زید دروازي ته تکیه کړي وه او اسمان ته يي کتل زمونږ په لیدو جیګ شو او موټر خوا ته ولاړه، زید پسي مونږ هم ولاړو زید شاته دروازه د موټر مونږ ته خلاصه کړه او ویې ویل:

زید- مور جاني تاسي مخکي کیني پریږدی دا دواړی شاته ارامې کیني ...
ترور په خندا وویل: سمده زویه !!!

موټر حرکت وکړ او خاموشي په موټر کي خپره شوه د سندري غږ د موټر دننه خاموشي

ketabton.com - The Digital Library

له منځه یوړه سندره د احمد ظاهر په غږ وه چې ټول یې د ځان سره غرق کړو په سندره کې:

امشب از باده خرابم کن وبگذار بمیرم
غرق دریایي شرابم کن و بگذار بمیرم

وخت نا وخت زید سره سټرګو په سټرګو کیدلم د موټر په هینداره کې او زید داسې ښکاریدو لکه چې دا د سندره یې خپل د زړه خبری وی او ماته یې د سندری په ډول کوی او خپل سټرګو نه په ډیر مهارت کار اخلي، تقريبا وروسته له 40دقو منزل ته ورسیدو، پدی 40 دقو کې بغير له سندری څخه موږ نور هیس خبري و نکړل موټر ودریدو زید ښکته شو او یو چاته یې زنګ ووهه.

روسته له څو شیبو یو ځوان په ظاهر کې د 25 کالو معلومیدو راووت د زید په لیدو یې خوشحالي څرګنده کړه!! او روغبړ یې وکړو.

حسنات- یغما دا مي ترور زوي دي عدنان!
یغما- خا د همدي واده ده؟!
حسنات- نا !!دا یې دویم ورور دي
یغما- خا خا ډیره ښه ده !!

لګ څنډ وروسته زید راغي او د موټر دروازه یې ترور ته خلاصه کړه زه و حسنات هم ښکته شو زید مونږ نه مخکې و !

زید- حسنات دیخوا لاړې څخه لاړ شې...
حسنات- سمده لالا جان.

ترور زمونږ نه مخکې دننه شوه او بیا زه و حسنات کور ته دننه شو، عجیبه ګڼه ګونه وه کور کې رنګارنګ خلک ول د کور په کټلو بوخته وم ډیر وخت شوي و واده ته نه وم تللې چې د یو چا غږ را غې:

ketabton.com - The Digital Library

ـ واه واه بعد له سومره وخت دي ګورم خور جانې

سترګي مي دي کور له کتلو لرې کړي او يو نسبتا ځواني ښځې باندي مې سترګي ولګيدي هغې د ترور جانې سره سترمشي کوله چي ترور ورته وويل: ذکيه جاني ته خو ښه پوهيږي کور چاته نشم پريخودلې ترڅو ستاسو ليدلو ته راشم.

ذکيه- هو هو پوهيږم ښه پوهيږم اوس هم مهرباني دي ده چي راغلي.
ترور او ذکيه خاله په خبرو بوخت ول چي حسنات لږ وټوخل، او په خپل شيطانت يي وويل: عه ترور جاني زه دي له هيره ووتم خير ترورې..

ترور چي وس ما او حسنات ته پام شو ويخندل او ويې ويل: واي پيشوګي مي!! سومره ښکلي شوې او سومره بدله شوي يې؟!

حسنات په غيږ کي نيسي او مخ يي ورته ښکل کوي حسنات په خپل شيطانت او مظلومانه لهجه وايي:خاله ټول سينګار (ارايش) دی راته خراب کړو ښه.!
خاله زکيه په کرار باندی د حسنات په سر وهي،او په همغه مسکاه ورته وايې: په رينتيا هم همغه شان ليونې يې!

حسنات ارام وخندل!
هغه ښځه چې د خاله لخوا ذکيه خطاب شوی وه، ماته په اشاره خاله ته وويل: معرفي نکوی؟!

مخکې له دې چې خاله ځواب ورکړي، حسنات تلوار وکړو خپل لاس يې زما د اوږی څخه راتاوو کړو او په غرور يې وويل: وريندارہ مې ده خاله جانی!زيد خان ښځه!يغما جانه!
خاله په حيرانتيا سره وويل: رښتيا! ؟ ماشاءالله بالاخره زيد خان په جال کې واچول شو هههههه!

د دې کلمې په ويلو ذکيه خاله حسنات زما د غيږي څخه لری کړه او زما مخ يې ښکل

ketabton.com - The Digital Library

کړو او ویې ویل: لوری پخیر راغلی زید زما د زوی په څیر دی!
ما په مسکا ځواب ورکړو: مننه، مهربانی مو ده ترور جانی!

ذکیه خاله- اه اوبخښی ولاړه پاتی شوي! راځي صالون کې کینئ!

موږ د خاله ذکیه نه وروسته صالون ته ننوځو! واه، یو لوی او ښکلی سالون! که زه غلطی ونه کړم، د صالون اوږدوالی او پلنوالې څلوېښت مترو ته رسیږي! ګڼه ګوڼه دومره زیاته وه چې ټول تالار یې ډک کړی وو! ما د شرم احساس وکړ، کله چې زموږ په ننوتلو ټولو سترګې زموږ خوا ته راړولې، او د تل په شان د نوی کسانو په لیدو ټول ښځو خپل مینځ کې پس پس خبری کولې!

موږ یو کونج غوره کړو او کېناستو، حسنات د خوښې له امله په جامو کې نه ځای کیده!زه او حسنات په قصي کولو کې ګرم شو!

یغما- حسنات ستا خاله زید څنګه پیژني! ؟
حسنات په خندا وویل- یغما جانی یواځې خاله نه، بلکې ټوله کورنۍ زید پیژني، سربیره پردې زه باید ووایم، چې هغه د کورنۍ د جینکو په منځ کې خورا مشهور دی،فکر دی ویی..!

په حیرانتیا سره وایم: ریښتیا!؟
حسنات- ولا ربښتیا وایم، که دوی تا ووینې، ټول به حیران شي!
په دی خبره باندی زه او حسنات دواړه په لوړ غږ وخندل! او ما وویل: خاوری دی په سر نشه حسنات..

حسنات خپل وریځی پورته کوي او په رشخند وایي: ښه بیا وګوره چې ریښتیا وایم او که دروغ؟!

زه خپل سر پورته او ښکته کوم او نور بحث ته دوام نه ورکوو! څو شېبې وروسته د نجونو یوه ډله د چایو له پتنوس سره راغله! حسنات چې دوی ولیدل، پاڅېده او او د تلو اراده یې وه چې لاړ شي! چې ما د هغې لاس ونیو او په نه چندان قهرجن لهجه مې وویل:

ketabton.com - The Digital Library

چیرته پخیر!

حسنات- ځم چې ورسره مرسته وکړم! او هو موږ سلام علیک هم نه دی کړي! دا ټول زما د ترور او ماما لورګانی دي!
ما د هغې لاس پریښود او و مې ویل: سمه ده، لاړ شه!
حسنات- اوه، مه غوسه کیږه، راځه، ته د زړو ښځو په منځ کې څه کوې چې کینې راځه ته هم مرسته وکړه!(او بیا زما لاس نیسي او ما پورته کوي او خاله ته وایې: موری زه او ورینداره ځو چې جینکو سره مرسته وکړو.

ترور چې خپل د عمر ښځې سره په خبرو بوخته وه، او موږ ته یې پام نه و د حسنات په خبره یې وروکتل او ویې ویل: سمه ده خو ورینداره دی زیات په تکلیف نه کړی!
حسنات په مسکاه ځواب ورکړو: په سترګو مور جانی

او بیا زما لاس نیسي او د ښځو او جینکو ګڼه ګوڼی څخه راوباسي! او د هغه انجونو په خوا ځو چې د چای او خواړه په ورکولو بوختې دي، او پتنوس یې تقریبا خالي شوی وو.

حسنات- یغما، راځه چې بهر لاړ شو، دلته ټول اوس راټولیږي(او په لوړ غږ یې جینکو ته وویل: جینکو دباندی درته پتمه یم!

موږ دواړه په کراره او سختئ سره د خلکو د مینځ څخه بهر راوځو، موږ لا په پوره توګه ساه نه وه اخیستی او راوتلې نه و چې جینکی راورسېدې! ټولو په وار وار حسنات سره ستړی مشی وکړل البته، چې د شوخ انجونو پشان وه یو یې ویل:

(چیرته یې، شیشکې)
(کم را معلومیږی وه انجلې.)
(ښنګه ښایسته شوی یې)
(وای جامې ښومره ښکلې دي)

کله چې دوی ښکلول او ستړی مشي خلاص شوه، نو تازه یې و ما عاجزی ته فکر شو،

ketabton.com - The Digital Library

چې د دوی څخه په ډیر لنډ واټن کې ولاړ وم! په زیړو رنګ شوي ویښتانو او نسبتا ښکلي بڼه لرونکې جلی په یوه ځانګړي غږ وویل: حسنات دا جلی څوک ده؟(او زما خواته یې اشاره وکړه! زه په کراره قدمو د هغوی خواته نږدی کیږم چې حسنات خپله ستوني صاف کوی، او د وینا کونکي کس په تمثیل کولو پشان وایې:
:□#شهاب
حسنات- جینکو وایم:چې څوک ده،مقصد سکته ونکړی! نا پریده لومړی به تاسو ورته وپیژنم(بیا یې همغه زیړ ویښتانو جلی ته اشاره وکړه او ویې ویل: اناهیتا د ماما لور مې(د حسنات په خبره هغه معرفي شوی انجلی ته چې نوم یې اناهیتا ویل شوی وه ګورم، رنګ شوی او مصنوعي طلایې ویښتان،ښکلی سترګې،غنمرنګه پؤستکي منځینی پوزه درلود لا دهغې په کتو وم چې حسنات یو بل جنې ته اشاره وکړل او ویې ویل:

حسنات- ساره د ماما لور مې (د اناهیتا څخه مې نظر واړوی او ساره ته مې وکتل د لنډ قد خو ښکلې څېره، نیلي سترګې، اوږده باڼه، قلمی پوزه او وړې شونډې! په ی لفظ کې ښایسته وه! چې حسنات بیا یو جنې خواته اشاره وکړل او ویې ویل: نجیبه د ترور لور مې. (نجیبه، د متوسط قد لرونکی، خو دومره ښکلی نه وه؟! حسنات یو بل جنې ته اشاره کوی او وایې: امینه،ترور لور مې (آمینه لوړ قدی جلی، سپین پوستکي لکه د شیدو پشان آمینې ته مې په ځیر ځیر کتل چې حسنات بیا وویل:

حسنات- او دا هم زمونږ د ټول قوم شیشکه حدیثه.(د حسنات په خبری مې حدیثه ته وکتل یوه نجلۍ چې متوسط قد او ښایسته بڼه لري. ما ټولو ته لاس ورکړو، او خوښې څرګنده مې وکړه! چې د سارا غږ لوړ شو:

سارا- حسنات وایی اوس که نه؟!
حسنات- اه سمه ده دا یغما جانه ده زما وریندار جان ده!

که زه وایم چې د حسنات په خبره د ټول انجونو خولې د غار په څیر د حیرت څخه خلاص شوی نو دروغ به مې نه ویې ویلې د هغوی د څهرو په لیدلو د حسنات د خندا غږ پورته شو او ویې ویل: خوله بنده کړی،چې مچان داخل نشې!
اناهیتا په نه زړه وویل: وریندار ه! زید ښځه ده! ټوکې کوې؟!

ketabton.com - The Digital Library

حسنات- هو صیب زید خان ښځه ده، زه ټوکې نه کوم.
اناهیتا- هیڅ باور نه شم کولی.
حسنات اوږه پورته کړه او په یو بې حوصله لهجه یې وویل: ستا زړه نور ما پوري اړه نه لرې اناهیتا جاني!

زه یوازې د خغوی د خبرو کتونکې وم، هغوی پوښتنې کولې او حسنات ځواب ورکاوه! خو د ټولو انجونو حسادت او بخیلي له ورایه ښکاره کیده! ساره په تکبر او غرور سره زه مخاطبه کړم او راته ویې ویل: حسنات رښتیا وایي ته د زید خان ښځه یې؟

ما هم د هغې په څیر، په ویاړ او غرور موسکا وکړل او ومې ویل: ولای ښکاری خو همداسې.!
آمینه خپل لاسونه خلاصوي او ما غیږ کې نیسي او په خوشحالي باندی وایي: الا څنګه ښه سر جوړ راځی،دواړه ښکلی یې،ان شاءالله چې بختوره شې!
په خندا ځواب ورکوم: مننه، ژوندی اوسی ګراني

آمنه او حدیثه شوخی او خوش طبیعته جینکیانې وې! خو نجیبه سارا او اناهیتا ماته داسې کتل لکه چې د هغوی د پلار میراث ما خوړلی وي!؟ او د هغوی دری نفرو داسې غوسه ناکه نظر زه نور هم خوشحاله ولم او د غرور احساس مې کوی، داسې احساس مې درلود چې یو ډیر قیمتي شی چې ټول دهغه شئ په تنده او آرمان کیدی ما لاس ته راوړې اوسیږی! د ذکیه ترور غږ زموږ مجلس خلاص کړو:

ذکیه-هله جینکو منده کړئ پیالې راټولې کړئ قصې مو اوس پریدي شپې ته فعلاً ډوډۍ وخت دي!

پرته له اضاف خبرو جینکو سره لاړم او پیالې مې راټول کړل،یو بار مصرفه دسترخوان مو هوار کړو! پتمه پاتی کیږو چې د بیرون څخه ډوډۍ راشي!
موږ ټول په انګړ کې ولاړ یو! البته، که د ساره او اناهیتا د غوسې څخه لری دریدل په نظر کې ونه نیسم، هلکان له ډوډۍ پتنوسونو سره را داخل شول د دوی په منځ کې زما سترګې په زید باندې ولګیدې، په ښکته سترګو پتنوس زموږ په لور راکوي

ketabton.com - The Digital Library

د اناهيتا غږ د زيد د ليدو مخه ونيوله: ساره وګوره هغه زيد نه دی!؟

ساره، له لږ ځنډ وروسته، په ارامه غږ، کوم چې بيخي ما ورڅخه نه و آوريدلي ويې ويل: هو خپله دی!

زه نه پوهيږم، ولې خو بيحده زياد د حسد او بخيلي احساس مې وکړو داسي لکه چې يو ماشوم بخيلي کوی چې د هغه مور او پلار يو بل ماشوم ته ناز ورکړی..! ساره غوښتل، د پتنوس په بهانه زيد خواته لاړه شي چې زه د هغې څخه مخکې شوم او د زيد په لور روان شوم، د تلو حال کی مې خپل ټول مخ په ټکری پټ کړ ترڅو د نور هلکانو او همداسي د زيد قهر نه په امان کې اوسم.

زيد ته نږدی کيږم او پتنوس يې له لاسه اخلم! چې زيد په حيرانه نظر ماته راګوری فکر کوم چې زه يې ونه پيژندلم! ځکه د هغه تندی تروش، ځو او سترګې يې ښکته کړې او اراده وه چې لاړ شي! د زيد دا سر ښکته کول او زما نه پيژندل ماته خندا راوړه هی هی لکه چې زما بت پرست خپل د عبادت بت و نه پيژندی؟ صدقه له شرم څخه يې شم خپل ټکري پيڅکه لږه لري کوم او په کراره غږ او مسکا باندی د زيد د تلو څخه مخکې ورته وايم: زه يمه مه شرميږه!

زما په غږ زيد په تلوار خپل سترګې را پورته کړي، چې ما پتنوس يې د لاس څخه واخيستو او په تلوار د صالون خوا ته لاړم!راو زيد مې همهلته هک حيران پريخودو د حسنات په غږ مې وروکتل: يغما،چيرته ورکه شوي،له يو پتنوس پسي غره بيخ ته لاړی زر کوه چې ټول خلک پاتي!

يغما- زيات چر چر مه کوه دا دی واخله!

حسنات پتنوس اخلي او مواد يې ويشي!
هغه بيا پتنوس زما په لور نيسي او زه يې له هغه څخه اخلم د انګړ په لور ځم پتنوس زما په لاس کی دی او سترګي می د زيد په لټه کې دي! اوه، نو چيرته لاړو زما محبوب؟!

ketabton.com - The Digital Library

زه په خپله خوله لاس کیدم،او هغه کلمه چې بی اختیاره مې له خولی څخه بهر شوی وه، هغه کلمه تحلیل کوم. محبوب؟! یعنې چې ما زید خپل عاشق وبلو!؟ حتی د دی لفظ اعتراف کول ځان ته لا سخته وه دومره چې له امله یې زما د غومبر د سور والو سبب کیږی.

زید له پتنوس سره انګړ ته راننوتې داسی ښکاریدی چې د چا په لټه کې وی؟ او زه پوهیدمه چی هغه پرته له ما بختوره بل څوک نده! په خندا اوېښ مخ زید خواته لاړمه! زما په لیدو یی ښایسته خندا په څهره کی ښکاره شوه.ځه تسلیم شوې یمه هو اقرار کومه ځه یغما هغه څوک چې یوه ورځ زړه یی تیرې په شان وو.ومې بایلل او هغه هم څه یو بایلل وکړل!!

اقرار کومه هماغه ورځ چی زید خپل غرور یی مات کړ او د مینی اظهار یی وکړو . ما خبل زړه و بایلود.یواځې د دی جرات ما کی نه وو چې د مینی په سمندر کې ښنه کیږدم.زړه می په سینې کی نه ټولو د بت پرست په لاسو کې زولنې شوې وو.تر کله به ځه له خپل احساساتو تښتمه.؟

هر څه کیږې ودی شي ګناه کول هم ښایسته ده کله چې د زید نوم پکې وی. زید ته نژدی کیږمه. چې هغه په خندا یی کرار وویل: آغلې یغما ولی نورو ته وار نه ورکوی!پریږده دا ځل یو بله مخې ته راشې!

سترګو کی ورته ځیر کیږمه او مخ ته یی په ځېر ګورمه چی اوس په خندا کېده په غوسه ناکه لهجه ورته وایم: چیشې دی؟نه چی په سترګو دی د ړانده.کیدو هوا لګیدلی.

سترګې یی رډی شوې لکه دا چې د دی خبرو د اوریدو تمه یی زما څخه نه درلوده په حیرانه لهجه یې وویل: ته بیا ووایه جان می.
په شیطنت ورته وایم: چیشی ووایمه پتنوس راکړه.
پتنوس راکوی او په مینه وایی:

اندر دا من

ketabton.com - The Digital Library

درون و بیرون
همه توست.
(مولانا)

زید- زما جانانه تسلیم کېږې یا څه خوب کې یمه؟!

په یوه ښایسته خندا زید یو اځی پرېږدمه او روانیږم ورڅخه بد شانتی د زید له مهربانه الفاظو سره مې عادت کړی وو داسی ښکارېده چی د مینی احساس نور د فولادی دیوالونو تر شاه نشم پټه ولې.نه نور نکیدل ډیر سر کښه شوې وو چی دا هر څه پټ کړمه نور زما له توان نه وتلی خبره وه.ډوډي وخوړل شوه او دسترخوان ټول شو.نڅا او ګانی پیل شوې وو اوټول انجونی په میدان کی ټول شوي وو

د ماشومانو شور ماشور پیل شو او د ناوې او زوم راتګ یی خبر ورکول.حسنات امینه او حدیثه تر څنګ می ولاړی ول.او د زوم ناوی راتګ ته په تمه وو. ساره او اناهیتا زمونږ نه لږ لری ولاړې ول. په دې څو ساعتو کی می درک کړی وو چی حسنات له اناهیتا او ساره سره جوړه نده.له لږ ځنډ وروسته ناوې او زوم راغلل ټولو لاسونه وپړکول.د هغوی په ننوتو ډیر هلکان د ننه شول.

زید هم ورسره وو او د هغوی مینځ لکه لمر ځلیده.په لېدو یی څلوریزه می وویله.

څما په سترګو ورته ګوری
جانان ښایسته دی که رب څه لیونی کړمه.

نڅا پیل شوه.هلکانو او انجونو خندل او نڅا یی کوله.سترګی می په میدان پاتی وو او د راغلو خلکو په خوشحالیو کی غرقه ومه.چی د حسنات په غږ باندی له خیالی نړی نه ووتمه: یغما ژر کوه زید ته ځان ورسوه.
په تلوار می وویل: ولې؟
حسنات- هلته وګوره...

چې ومی کتو ساره له زید سره غړیدله.خو زید خپل سترګی ښتکه نیولي ول.اوپه غصه

ketabton.com - The Digital Library

بې خبرو ته غوږ نیولې وو.

حسنات- لاړه شه هله نو ولی ولاړه یی ساره په باطن پاکه نده.

ای خاوری می په سر شه ولی مې پام نشو د حسنات خبرو ته نه په تمه کېږمه او منډه کومه زید خواته. زید ته په نږدېدو کیدو سره د د ساره غږ لږ لږ اورمه چې زید ته وایې: ولی نګوری راته نه چی ډارېږې ښځه دی ونګورې ؟

زید خاموشه وو ځان می زید ته ورسه و او د خندا څخه په ډک غږ مې وویل: نه ساره جانی غلط شوې یی ځه په زید باندی خپل د سترګو څخه زیات باور او ایمان لرمه او ډاډه یمه چی پرته له ما بل چاته نګوری.همداسی نده زیده؟

دا خبره کوم او د زید لاس په کراره خپل لاس کې نیسم، زما پدی کار او خبرو زید د حیرانتیا څخه هک حیران راګوری چې زه به زړه کې خاندم او ځان سره وایم: دا خو لا تر اوسه د فلم پیل دی زید خان. پام می له زید نه اړومه او د ساره د غوسې او بخیلې څخه تک سور شوی مخ ته ګورم او وایم: ساره جانی ته دلته څه کوی ؟

سارا- هیڅ د زید سره می خبری کول.
په خندا او په طعنه لرونکې لهجه ورته وایم: عه عه اول خو زید نه او زید ورور .په نوم باندې یې حساسه یمه او بله دا چی فکر نکوی د یو متهل سړی سره خبری کول ښه خبره نده!؟

زما په خبرو زید کرار خاندی، د سارا د نور غوسه کولو او زړه چاودولو لپاره خپل لاره بدله کومه او د زید مخامخ دریږمه د زید د غاړې رومال په لاسونو مې سم کوم چې سارا د غوسې څخه په ډکه لهجه وایې: یغما جانې فکر نکوی سم ځای ندی د دی کارو لپاره ؟

د خندا څخه په لوړ غږ ورته وایم: نه ساره جانی که په زړه نه نیسی زما خبره نو ګرانې ما خپل د خاوند سره یواځې پریخودلې شی؟! اخ مزاحمه یې موږ ته.

ساره د غوسې څخه بد بد راګوری او بغیر د کوم خبری کولو څخه تکه سره د غوسې

ketabton.com - The Digital Library

خپله لاره نیسی او ځي د سارا په تلو د زید شتون هیرومه او له ځان سره به لوړ غږ وایم: مرداره جلی سترګی یې د خلکو خاوند ته نیولي.

د زید د خندا په غږ مي تازه هغه ته فکر کیږی چي زید په همغه خوشحاله لهجه وایي: چیشي دی وویل؟ یو ځل بیا ووایه هیللللله کومه.

تازه مي پام کېږي چی څه ګل ته مي اوبه ورکړی، په دروغجنه غوسه وایم: چیشي دی؟! زه لاړم ترور ناری وهي راته راسره کار لری..
د تلو قصد می درلود چی زید مي لاسونه کلک نیسی او کرار وایي: ظالمي یو ځلي می آسمان ته خیژوی او یو ځلی می داسی په ځمکه وهي چی دانه دانه هډوکی می ماتوی. ووایه څه خبره دی په ذهن کیده؟ څه پلان دی ماته جوړ کړی؟ آیا دا انصاف دی؟

یغما- څه وایی لیوني شوی یی؟ ومی لیده چي خوښ نه ښکاریدی ورسره په خبرو کولو ومی غوښتل مرسته درسره وکړم!
زید- یواځی همدومره؟!
یغما- همممم هو !
زید- یغما هلته وګوره هغه انجوني ستا خاوند په سترګو وخوړي
بی واکه وایم: هغه انجوني دی بد وکړی چی زما خاوند کاره لا وګوری! کومه دی انجوني خو نشته؟!

دا د خاوند کلمه مي ولی تر خولي شوه؟! اصلا ولی په خپل حرکاتو کنترول نلرم!؟ کوم خاوند هان!؟ په څه دومره بخیلی کوم ما چي په ټول عمر د بخیلی په نوم کوم څه نه پیژندل؟

زید می لاس ته زور ورکوی او په خوشحاله او خند وایي: میرمن یغما نور د فولاد دیوال هم درته د حل لاره نده د کوم کلک خیز په لټه کی اوسه!

پوه شوم چي مطلب یې څه ده! ښه پوه شوی و چی زه تسلیم شوی یم! ښه پوهیده چي زما په زړه کي یی کور کړی دی! په هر څه پوهیده خو ښکاره کوه یی نهچ همداسی چي د زید ترخنګ ولاړه وم او زما لاس د هغه په لاسونو کي وه کرار مي وویل: زید!

ketabton.com - The Digital Library

زید- د زید ژونده! ووایه!

څومره ښکلی یی جواب راکو ولې فکر نکوی دا بت پرست چې زما زړه د دومره خوشحالې طاقت نلری! کرار ورته وایم: کولی شی لاس می خوشی کړی!
زید- نه.. نه کیږی وګوره هر څوک له خپلې جوړی سره ولاړ دی ته خو نغواړی چی ددومره انجونو تر منځ مې یواځې پریږدی غواړی هوم؟

بیا هم د بخیلی اور مې په ضعیفه زړه بری وموندو عجیب د مالکیت حق می پر زید پیدا کړی وه دا ځل زه د زید لاسونه می په خپلو ګوتو کې ټینګ نیسم دقیقا د هغه ماشوم حالت مې وه چې په یو لوی ښار کې یواځې خپله مور لری چې لاس یی ورته ټینګ نیولی چې هسې نه په لږ غفلت او بې پروا یې باندی خپل ګران کس ورک کړی.

پوهیږم! والله پوهیږم چی زید ماته منع شوې دی ښه ووایم حرام دی ښه پوهیږم په لاس نیولو یې په ګناه کې غرقیږم اخلم ګناه! په خپله خوښه ګناه اخلم دا دومره وقت د هغه ګناه چې هیڅ مې نه وه کړې تاوان می ورکاوه دا یې هم په سر مګم دا دومره وقت ترور! نه یواځې ترور بلکه ټولو می په حق کی ظلم وکړو ګناه یی وکړه!
چا یی د حساب پوښتنه وکړه؟

پریږده دا ځل زه ګناه وکړم ! هغه ګناه چې ماته مقدسه ده! لکه کعبه! هغه ګناه چې تر اخر پرې ودریږم او هیڅکله یې په کولو نه پښیمانه کیږم هغه ګناه چې نوم یې مینه ده! نه غلط فکر مه کوی نشی کولای چې د مینه په نوم مستانه ګناه وکړې هوس وکړې او د مېنې نوم پرې کیږدی! زما مېنه او ستاسی د هوس چې د مینې نوم مو پری ایښی ډیر فرق شته!

ګناه زما لپاره د زید د لاس نیول د له دې زیات نه !د وړه خبره زما لپاره عبادت دیه مګم دا که تاسو یی ګناه ګڼې ستاسو فکر په انځور باسی! د زید خندا زما فکرونه لکه کاغذ په اوبو کې ډوب کړل.

زید- زما سپین ګل ډاریږي چې خپل بت پرست د دومره عشوه ګرو ترمنځ یواځې پریږدی؟

ketabton.com - The Digital Library

مطمئن او په غرور می وویل: که زما بت پرست د دې عشوه ګرو په لیدو لړ هم ذهن یی راګیر شی. زه خپله خپل ځان ماتوم، زه پوهیږم ! بلکه ایمان لرم ته تر پایه یواځې ما عبادت کوې!

زید په ځیر ځیر راکتل. او په ښکلی غږ یی چې زما لپاره یی د موسیقۍ ارزښت درلوده وویل: اه یغما ښه پوهیږی خو بیا هم په څو واری دی زما زړه لکه شیشه رامات کړی، پوهیږی چې وجود مې ستا له مینې ډک دی بیا دې هم ځان له ما منع کوی زما غوږونه ستا د خواږه الفاظو د آوریدو په تمه کی دی او ته بیا هم په ډیری بی رحمی خپل دا بت پرست له ځان نه شړی..؟

په کوم مذهب کې دومره ظلم روا دی ؟
دا ځل د ټول وختونو په خلاف په نرمه مسکا او شرم خپل ټول دارایې خپل د ژوند سړی ته کیږدم او وایم:

انکه به دل اسیرمش
در دل و جان پذیرمش
ِمن گر چه گذشت ُعمر
باز سربگیرمش!
(مولانا)

حیرانتیا د زید په سترګو کې له ورایه ښکاره کیدله،خپل لاس یی په خپل زړه کینود او سترګې یې پټې کړې په زمزمه یی وویل:

بالا بلنِد عشوه گر،نقش باز من کوتاه کرد
قصه ای ُزهد دراز من......

په نرم غږ ورته وایم: سترګې دی خلاصې کې ولې دې تړلې؟
زید خپل توری سترګې کرار خلاصوې او وایی: پټی می کړی که دا خوب ویې نو د عمر تر اخیره دی وینن نشم د دی خوب څخه.

ketabton.com - The Digital Library

شرم ناکه مسکا می په مخ راولم او خپل لاس د زید د لاس نه خوشی کوم او د حسنات په لوری ځم شپه نور اخر ته رسیدلی وه د مولا د راتلو او د نکاح د تړولو وقت رارسېدلي وه! ناوی او زوم بې د دوړی خوړلو لپاره کوټې ته بوتلل!
تولی انجونې په یوه کوټه کې تولی شوی وو ویل مو او خندل مو!
ساره او اناهیتا خپل منځ کې قصی کولی او بد بد یی ماته کتل

یغما- حسنات دا قدوګکه هسې سپکه وم ډیر بد بد راګوری
زما په خبری حسنات خاندی او وایي: الا شیشکی څه یی کوی زړه یی اور اخیستی پریږده چی بد بد درته وګوری څه کولای شی؟

ما خبری کول حسنات او حدیث او امینی خندل! دروازه خلاصیږی او ترور راننوځي په مهربانه مسکا ماته په خطاب وایی: یغما جانی لاړه شه زید په کار یی بهر درته په تمه ده.
یغما- سمده ترور جانی راغلم!
پورته کیږم او حسنات ته په کتلو وایم: بېرته راځم غیبت می ونکړی ویلی می وی!
د حدیثی د خندا غږ پورته کیږی او حسنات په خندا وایي: ورځه چی یوسف د زماني درته غږ کوی دومره لوی ویاړ لا لاسه مه ورکوه!

خاندم او د حویلی لاره مخې ته نیسم زید موبایل په لاس اندینمن ولاړ و،
مصلحتي توخي کوم ماته یی پام کیږي او مسکا کوی کرار وایم: ماسره دی کار وو؟
زید غټه ساه اخلی او د خبرو کولو هڅه کوی ګواکې ژبه یی ورسره ملتیا نکوله
د تیلفون په زنګ بې خبره نیمایی کې پاتې کیږی بیا غټه ساه اخلی او تیلفون ته ځواب ورکوی لږ واټن اخلی او په اندېښنې وایی:

زید- بلی رضوان اورم.رضوان یو څو دقیقی صبر وکړه ویل یی دومره اسانه ندی نشم کولای زه یی نشم کولای(رضوان یو شئ وزته وایې چې زید به کراره سمده وایې او زما په لورې ګام اخلې او په اندېښنې وایی: رضوان غواړی درسره خبری وکړې.

تیلفون په نه زړه اخلم او وایم: سلام رضوانه
رضوان- علیکم سلام خورجانې! ښه یی؟

ketabton.com - The Digital Library

يغما- مننه ښه يمه ته ښه يی کورنی ښه ده؟
رضوان- هو هو زه او کورنی ټول ښه يو واوره يغما! غواړم يو څه درته ووايم سم دقيق يې واوره.

د رضوان په داسي لهجه پوهه شوم چی بیا مي سم شی په انتظار کی ندی مخکي هم داسی خبری کولی؟ کرار ورته وایم: هو ووایه اورم
رضوان- نن دی ترور له پولیسو سره راغلی وه زید هم پوهيږي نپوهيږم ولی یی درته ندی ویلی؟ګوره يغما جانی نپوهيږم څنګه یی درته ووایم خو باید له زید سره نکاح وکړی ترڅو وکولای شو ملاتړ دی وکړو خپله خو دی د افغانستان شرایط وینی که د نکاح سند مو لاس کې نه وې کار مو سخت ده بیا هم فکر مه کوه چې ملاتړ کوونکې نلرې یواځې د شونې پیښی له امله وایم

د رضوان خبرو ګنګسه کړم د ترور او پولیسو په نوم وويريدلم مګم د نکاح خبره د زید سره راباندې ښه ولګیده چې د رضوان غږ بیا خپل د فکرونو څخه وباسلم: يغما آوری؟
يغما- هو وامې وریدل
رضوان- پريکړه دې څه ده؟
يغما- نپوهيږم

رضوان غټه ساه اخلی او کرار وایی: هیڅوک دي په زوره نه اړ کوي ته خپله پريکړه نیونکي یي مه هیروي چي یو ورور د رضوان په نوم لري

یوه عجیبه ښه احساس مې د رضوان پدی خبره وکړو او کرار مې وویل: پوهيږم ژوندی اوسی.

خداي پاماني کوم او تیلفون قطع کوم سترګي مي د زید په لور نیسم چې هغه وارخطا وايي: وګوره يغما په خداي قسم که زه کوم بد نیت ولرم باور وکه د نکاح موضوع د رضوان وړاندیز وو، که ته ونغواړي نه زه او نه هم بل سوک دي په زوره نه اړ کو.

خندا راغلی وه د زید په وارخطايي! نکاح له خپل بت پرست سره! مګم له دي بله لویه

ketabton.com - The Digital Library

خوشحالي شته؟ په مسکا وایم: زید ارامه اوسه.
زید داسی غلی شو لکه په اور چي اوبه واچوئ به بند بند ژبه یې وویل: یعني له......ما........سره نکاح کوي؟ (او ځان ته اشاره کوی؟ سر ښکته او پورته کوم چې زید په بې کراره انداز وایې:

زید- یغما په خوله دي ووایه
یغما- هو!
زید یواځې کټل او څه یې نه ویل خپل لاس مي د هغې د سترګو په وړاندي ښوروم چې زید کرار وایې: یغما ټوکی خو نکوي؟

ژبه مي له خوشحالی څخه نه ښوریده نو ځکه د سر په خوځولو جواب ورکوم چې زید په کړس کړس خاندی چې زه خپل ګوته په خپلو شونډو ایږدم او کرار وایم: وویل: ایششششششش چې څوک یې وانوري.
زید- په سترګو میرمن مي.

د میرمن کلمه مي عجیبه په مزاج ښه ولګیده چې زید وویل: نن شپه څنګه ده؟

په حیرانتیا وایم: څنګه څه ته؟
زید په یو نه کنټرول کونکې خوشحالي او خندا وویل: نکاح، زما زړه نکاح.
د زید په خبره د شرم څخه مي غومبری تکې سرې شوی چې هغه په خندا وویل: ستا خاموشې په څه تعبیر کړم؟ آیاد غه عاجزه فقیر ملنګ زید په غلامې منې کنه؟

یغما- نه!
د زید خندا د شونډو څخه الوځې او په نا مطمئنه لهجه وایې: نه؟؟
یغما- امهمممم نه.

زید په کراره قدمونو شاته روان شو، چې زما خندا راغله د هغه و دی کار ته بس به ویې دومره پعذابه ول خپل د ژوند د همسفر مې؟ په خندا او لوړ غږ ورته وایم: زید چیرته روان یې بغیر له نکاح څخه؟

ketabton.com - The Digital Library

زید- تا زه په ټوکو نیولې یم؟!
یغما- نه خو تا وویل په غلامۍ مې منې؟ زه یغما زید خان خېل د زړه سلطان او پاچاه منم نه غلام.!

زما په خبره د زید تللی مسکا بیرته په شونډو خپره شوه، او په خوشحالۍ وویل: تیاره یې؟
یغما- هو خو خاله خبره ده؟

زید په داسې غږ چې خوشحالي او شوق ورڅخه په څپو و ویې ویل: نه ورځه مور جانې ته غږ وکړه چې زه یې پوه کړم.
یغما- سمده.

د زید موبایل ورته په لاس ورکوم او په تیز قدمو د سالون خواته روانیږم چې د شا لخوا د زید غږ اورم چې وایې: یغما غټ تیکری دی په سر کړه.

بغیر لدی چې د زید خبری ته کومه توجه وکړم سالون ته داخله کیږم او د خاله په لټه ولو بوخته کیږم نظر مې په خاله پریوځې په تلوار یې خواته ځم همدا چې وروړسیږم په کراره غږ ورته وایم: خاله جانې زید تاسو ته ناری وهل.

خاله- سمده لور جانې(بیا خېل د هم عمره ښځو د مینځ څخه پاسیږی او هغوی ته وایې: زوی مې راته غږ وهې ځم چې وګورم څه راته وایې؟

خاله په کراره ګامونو زما سره روانه شوه، کله چې دروازی خولې ته ورسیدو زه و دریدم او خاله ته مې وویل: خاله زه دلته تاسو ته په تمه کیږم تاسو لاړشې.

خاله خېل سر ښکته پو ته کوی او د زید خواته ځې، تقریبا 15 دقې په تمه پاتې شوم! وخت بیحده کرار روان وو بیخی نه تیریدو زړه مې لکه چوغکې پشان ډب ډب کوی. د 15 دقو انتظار وروسته خاله په خلاصه خوله د خندا څخه سالون ته رانوتل د خاله په راتلو ما په شرم خپل سترګې ښکته کړل چې خاله زما خواته رانږدی شول او په مهربانې او خوشحالې وویل:

ketabton.com - The Digital Library

خاله- ورځه لور جانې یو غټ ټیکری دی په سر کړه زه ذکیه ته غږ کوم.
یغما- په سترګو.

دا خبره کوم او د کالو بدله ولو کوټې ته داخله کیږم او ټیکری کې مې ځان راپیچم د دهلیز خواته لاړمرخاله د ذکیه خاله سره ماته په تمه ولاړ وه، نه پوهیږم زید خاله ته څنګه وضاحت ورکړی وو چې خاله بیخی غوسه نه ښکاریده په ښکته سترګو د شرم څخه د خاله او ذکیه خاله خواته ځم چې ذکیه خاله په مسکا باندی وایې:

ذکیه- مه شرمیږه زما ښایسته لورکې دغه د هر پیغلې جنې لاره ده.
خاله- ذکیه زما لور مه پعذابه وه.
ذکیه- بې بې جانې ما خو ورته څه ندی ویلې!

خاله زما لاس کلک نیسې او د دباندی پخوا روانیږو په کوچنې قدمو د خاله پسې شوم د یو څه تلو وروسته خاله د یو کوټې دروازه وټکول او بیا یې دروازه خلاصه کړه، زه په ښکته سترګو کوټې ته ننوځم موږ دری واړه په کراره سلام کو او همداسی په آرامه هم د سلام جواب اخلو او کینو زه د خاله څنګ ته کینستم او خپل سر مې ښکته واچوی

د سترګو د کونج څخه د کوټې داخل کسان له نظره باسم، یو سړی چې په نظر راته آشنا راتلو او یو هم مولوی صیب و! سترګې مې په زید ولګیدی یو سپینه خولې په سر کړی وه او کرار او با وقار ناست وو، څومره سپین خولې په سر ښه ښکاریده! مولوې صیب قران خلاصه وی او د زید په غوږ کې یو شې وایې.

زید کرار راپاسیږی او زما څنګ ته راځې زما مخکې ګونډه وهې او زما غوږ ته نږدی وایې: د پلار نوم دی څه دی؟
کرار ورته وایم: سید عاصم.

زید خپل سر خوځه ویې او پورته کیږی د مولوی صیب په غوږ کې زما په خیال همدغه خبره کوی چې هغه هم خپل سر خوځه ویې او وایې: یغما بنت سید عاصم آیا تا زید ولد حاجې رحیم بغیر له کوم زور او جبر څخه په خاوندی قبول دی؟

ketabton.com - The Digital Library

یغما- هو قبول مې دی.

د چک چکو او مبارکیو غږ پورته کیږی! اوس د زید د ایجاب او قبول نمبر و مولوی صیب په همغه انداز زید ته وویل: زید ولد حاجي رحیم آیا تا یغما بنت سید عاصم بغیر له کوم جبر او زور څخه خپل د ښځې په عنوان قبوله ده؟

زید په بیحده ښایسته او خوشحاله لهجه وویل: هو قبوله مې ده.
مولوی صیب بیا وویل:زید ولد حاجي رحیم آیا تا یغما بنت سید عاصم بغیر له کوم جبر او زور څخه خپل د ښځې په عنوان قبوله ده؟
زید- هو قبوله مې ده.

مولوی- زید ولد حاجي رحیم آیا تا یغما بنت سید عاصم بغیر له کوم جبر او زور څخه خپل د ښځې په عنوان قبوله ده؟
زید- هو قبوله مې ده.

د زید د هر "قبوله مې ده" په لفظ و زړې مې کول او آسمانو ته پورته کیدلم د شاهیدانو په اقرار یو همغه هلک چې ماته آشنا معلومیدی د حسنات د خاله زوی عدنان و او بل خله او ذکیه زموږ د نکاح شاهیدان شول نکاح و تړل شوه ټولو مبارکي راکړل او د کوټې څخه ووتل او زه پاتې شوم او زید!

زید چې اوس مې اسلامي حلال او جایزه خاوند په حساب راتلو خپل سر مې تراوسه ښکته نیولې و چې د یو چا چې بغیر له کوم شک زید وو زما مخ ته د کینستلو احساس مې وکړو او زما ټکری یې له مخ څخه لری کړو او په مینه ناکه لهجه یې وویل:

زید: یغما مې، سترګې دې پورته کړه، دا شرم د څه لپاره!؟
د زید سره د مخامخ کیدو جرئت راکې نه وو د شرمیدو احساس می کولو! نه پوهېدم چې څنګه سترګې پورته کړم او ورته وګورم!

زید په خندا وویل: زما زړه شرمیږی!؟

ketabton.com - The Digital Library

دی خبری وروسته، هغه زما زنه په خپل لاس کې نیسي او سر مې پورته کوي! خپلې سترګې مې پورته کړې او د زید ښکلې خندا ته مخامخ شوم! هغه زما لاسونه د خپلو نارینه لاسونو په مینځ کې ونیول! او کرار یې وویل: زما مینی، که اوس مړ هم شم، زما په زړه کې نور ارمانونه نشته یوازینې ارمان می ته وی چې لاسته مې راوړې!

لاسونه مې نیسی او ښکل کړه! شرم مې یوې خوا ته کېښود، لاسونه مې د هغه د لاسونو له حصار څخه خلاص کړل! اوس نه مذهب او نه هم بل هیڅ خنډ په وجود کې نشته او نه هم په لاس کی زولنې شته! اوس زید فعلاً زما لپاره وو! زما په ژوند کې داسي خوښئ او بخت مې نه وو، زه تری بې برخې وم!د زید ښکلې مخ مې خپل په دواړو لاسونو منځ کې نیسم او په خپلو پینو باندی کینم او مخ مې د هغه مخ ته نژدی کړو او سترګې یې ښکل کوم! او ورته وایم:

یغما- زید زما خاوند، زما نړیَ په تا پورې تړلی، د مړینې خبری مه کوو، شک مه کوه، دا ځل به زه ستا څخه مخکې مړه شم که پرتا کوم شې وشې، دومره بدبختیاني او مرګونه مې تیر کړل دا ځل زه غواړم چې ژوند وکړم،ته زما لپاره د ژوندون اوبه اوسه!

زه ستا په څېړ په خبرو کې تکړه نه یم، چې ستا په څېړ خوږې خبرې وکولای شم! د مینې نړیَ ته مې تازه قدم ایښی دی، له هر څه نه ناخبره یم، لکه ماشوم!یغما په تیاره کې په نفرت کې لوی شوی، هغه د مینې له کلمې څخه نا آشنا ده، ته ما بیا را لویه کړه، ما ته مینه زده کړه، ما ته د مینې کلمو سره اشنا کړه، هغه وخت به ستا بت مړ شي او یوازې ستا نوم به په خوله راوړي!

زید زما تندی په ارامه ښکل کړو او ویې ویل: ته پوهېږې چې زه دې ورځې ته څومره پتمه وم، څومره تږی وم ستا دی خبرو ته؟زه خپله درته مینه معنا کوم، زما محبوبې ستا د سختیو تږولې ورځی لکه د خوب په څیر د ذهنه څخه دی درته پاک کوم ته یوازې زما شه!یوازې ماته خانده!ته نه پوهیږی ستا خندا زما روح تازه کوي ژوند مې !

د زید هر خبرې سره زما یو غم په تیاره کې ورک شو! ما هیڅکله فکر نه کاوه چې یوه ورځ به زه د زید سره دومره مینه لرم!

ketabton.com - The Digital Library

زید- یغما ستا په سر قسم ، زه هیڅ باور نشم کولی چې دا صحنه ریښتیا ده، او ته زما یې! باور مې نه کیږي چې دا خبرې ستا له خولې زما غوږونو ته رسیدلي وي! ته

نه پوهیږې چې څومره خوږې خبرې کوې، د سادګۍ په وخت کې لکه د مولانا شعرونه په زړه کې کیني!اه ټول وجود مې، زما خایستو فکر کوم چې په خوب کې یم!ممکنه ده ستا د تیرۍ زړه ماسره مینه ولري او ستا زړه زما په نوم وی هوم؟ یعنی.. یعنی....

زید حتا نشو کولي چې سمې خبرې وکړي، خپل د حرکاتو کنټرولول! خو لری اه زما خدایه!! تا ماته زید د ټولو دولسو کالو ثواب راکړو زه منم، قمار وهم، قمار هغه هم له خپل ژوند سره ، هو، ما ټول خپل عمر د زید په بدل کې قمار ایښی وو، نه پوهیږم دا قمار به چیرته پای ته رسیږي! زه د زید لاسونه په خپلو لاسونو کې نیسم او په موسکا وایم: زید زما خاوندە، آرام شه، وګوره چې هرڅه ریښتیا دي.

سم وګوره زه ستا و مخ ته ناسته یم او ستا د نکاح په قید کې بندی شوی یم! شاید زه لومړی بندې اوسیږم چې خپل د قیدی کیدو او په زولنو کیدو باندی راضي یم.

زید نا مطمئنه خپل ځانته اشاره کوی او وایي: زه زه ستا خاوند یم!؟ ته زما د قیدی اوسیدو باندی راضي یې؟

مسکا مې نرر هم زیاتیږی او په خوشحالي ورته وایم: هوو ته زما خاوند یې یواځې او یواځې ته.. او اقرار کوم زه ستا په قید او زولنو د نکاح باندی د زړه څخه راضي یم. زما زړه ستا په نوم دی او هر یو چې ستا څخه بغیر زما د زړه حریم ته راشي لکه کافر به د جنت له دروازو څخه یې شړم.

زید په لوړ غږ وخندل او ما د ژوندی اوسیدو احساس وکړو د هغه په خندا زید په همغه خوشحاله لهجه وویل: ای ظالمې دومره خوږی خبری دی زده وی او زه دی خپل د خبرو په آرمان کې پاتې کړی وم.

په کراره خاندم او په شیطنت باندی وایم: ښه چنارګل بابا هغه وختو کې ته یواځې زید وی او زما لپاره یو دم حرام، خو اوس شرایطو بدلون کړی اوس ته زما خاوند یې او ما خپل

ketabton.com - The Digital Library

ټول دا خوږه خبرې خپل خاوند ته امانت ساتلې وه.

زید په لوړ غږ خاندی او وایې: وای خدایه دا دومره نیکمرغی او زه؟! نا ممکنه ده!
مګر هغه لیوني یغما هم داسی خبرې زده دی او پوهیږی ورباندی؟!

د زید په خبره ما خپلې سترګې پټی کړی او په دروغجنه غوسه د هغه ښکلې ویښتان کش کوم او وایم: ګوره زه له هغو ښځو نه یم چې ارامه پاتی شم!پخدای ژوندی به دی پوستکی درنه اوباسم! خبر اوسی! لیونی هم ته خپله یې مجنون خان!

زید خپل لاسونه د تسلیمی په څیر پورته کوي او په خندا وایې: میرمنې زهی نوکر غلام یم! هو، هو، دا خو واضح ده چې زه لیونی یم،لیونی د خپل بت! لیونی یم.

په خندا ورته وایم: افرین چنار ګل مجنون!

زید، ماته وکتل او داسې وخندل لکه ماشوم چې د زړه له تله خاندی! چې ما ورته وویل: زید، پورته شه، ډیر ناوخته دی، جینکی راته پتمه دی!

زید شونډې راښکته کړی لکه غوسه چې ویې او ویې ویل: نا، نه منم زه خپله ناوی غواړم.

د زید و دی سپین سترګې ته مې خوله وازه پاتی شوه او ومې ویل: پورته شه(بیا مې د هغه د خولې پیښې وکړل او په رشخندی لهجه مې وویل: زه خپله ناوی غواړم هله پورته شه.
زما په کارونو او خبرو زید خاندی او وایې: سمه ده، پوی شوم، ضرورت نشته ځان داسې کږه وږه کړی...

په لوړ او ګواښ لرونکي غږ وایمچ: زیددددددد
زید- جان زید ووایه خایستو مې ژوند مې.
یغما- ولاړ شه نوو..
زید- سمده په سترګو دا ده ولاړ شوم.

ketabton.com - The Digital Library

د زید په سترګو ویلو ته په زړه کې وایم:قربان دي د سترګو شم یوسف د زماني مې.
زید خپل د خبر پسي په خپل ځاي ودریدی زما لاس یې ونیو او زه یې هم له ځایه جیګه کړم، پرته له کوم خبري دروازي خوا ته ځم چې زید حیران راپسی ناری وهې: یغما ! چیرته؟

یغما- خلک چیرته ځي! کوټي ته!
زید- همداسي ځي ؟!
سترګي مي تاوي کړي او په ټوکو وایم: هو صایب همداسي ځم.
زید په شیطانت وویل: خي مچو مي سنګه کیږی؟

د زید په خبره مې غومبري د شرم څخه تک سره شول او غوړونه مي اور غوندي ګرم شول په ناباوري وایم: ته چنار ګل بابا سومره بي تربیه او بې شرمه یي په خداي!؟

زید په لوړ غږ خاندی او وایې: څه مي کړي؟ که مچ رانکړی تر سهاره همدلته پتمه کیږم زړه دی نو.

د نیاګانو غوندي په نصیحت پیل کوم او ورته وایم: زید وشرمیږه! بده ده غټ سړي یې.
زید مظلومانه وویل: د زید خایستو کوم ځاي بده ده هاا میرمن مي نه یې؟
پوهیدم تر سهاره راته دلیل وایي د همدي لپاره بغیر له کومې خبري ورنیږدی کیږم او وایم: سمده!

سترګي مي پټوم! چې زید په خندا وایې:لیوني مینه مي(ورو مي په ویښتیانو ښکل کوي سومره د زید حیا او غیرت مي په زړه کي ځاي نیولي ده باوري شوي وم چې زید کوم څه د هوس په نوم نه پیژني سترګي مي ورو او نوبتي خلاصې کړي چې زید موسکي شو او وي ویل: اوس ستا نوبت ده !

یغما- زما نوبت ؟!
زید- همممم

ketabton.com - The Digital Library

خپل چنار غوندي قد ټيټ کوي او خپل سترګو ته اشاره کوي، اهاا پوهه شوم چنار ګل بابا وايي سترګي مې ښکل کړه هههههه پينو په ګوتو ودريدم او دواړه جهانونه مې ښکل کړل نور د زيد د خبري پتمه نشوم او دروازي ته لاړم!!

د کوټي څخه د وتلو څخه مخکي زيد وايي: ريښتيا يغما مهر مي درته خپله وټاکه سلور سوه د طلا سکي!
يغما- زما لپاره سل غونچي د ګلو بس وي ولې دومره زيات ...؟!
زيد- پوهيږم ګراني ماديات ستا لپاره اړين ندي خو دا زما ډالي ده تاته.
يغما- ته خپله زما لپاره ډالي يي.

دا خبري سره سم مي کوټه پريخوده او لاړم، چي زيد په ښکلي غږ چي خندا پکي پرته وه وي ويل: ښه شپه خايستو مي.
په منده کوټي ته لاړم کوټي ته ننوتو سره سم دي انجونو هورااا چغي ووتي امينه په لوړ غږ وويل: چيرته وي اغلي يغما يو ساعت شو ورکه يي!

حسنات- هي امينه وريندار مي مه زوروه ښکاره ده چي ورور سره مي وه ضرور کار يي لره ورسره.

امينه- ته يي وکيله يي ؟!
حسنات- هو زه يي وکيله يم !

د حسنات او امينه مشاجري ته مي خندا راتله په جيګ غږ مي وويل: انجونو هيله کوم غلي شي(حسنات او امينه دواړه چپ شوي چې ما وويل: څه شوي؟ولي ګوري؟ توبه خدايه ترور سره وم.

ټولو يوزاي وويل: ريښتيا؟!
په کلکه باندی وايم: هوو!
ا نجونو په ارامه وخندل د انجونو مينځ کي ساره او اناهيتا په قار ناستي وي توجه مي ونکړه ورته او حسنات ته مي وويل: حسنات جاني زما دي خوب کالي دي چيرته ايښي؟

ketabton.com - The Digital Library

حسنات پرته له زنډ نه جيګه شوه او ويې ويل: سمده وس يې راوړم.
بيرون لاړه او به تلوار له يو جوړه کاليو سره راغله او ويې ويل: دا ده واخله وريندارې .
کالي مي واخيستل او پردي شاته مي واغوستل بيرته چې راغلم نو انجونو ته مې وويل:
انجونو شپه ختميږي جيګ شي ويده شي.
حديثه په خندا وويل: ولي مجلس دي خوښ نشو؟!

مخکې له دې چې زه جواب ورکړم ساره په طعنه لرونکې انداز وويل: معلومه ده خوښ يې نشو مجلس.
يغما- نا ګراني مجلس ډير خوږ دې خو سبا ورځ هم بايد نظر کې ونيسو.
حديثه خپل سر ښکته پورته کړو چې امينې وويل: يغما جاني راشه دلته ما څنګ ته (امينه ځان خوا ته اشاره وکړه چې حسنات وويل: اړتيا نسته ماته وريندار نه پرته مې خوب نه راځې.

د حسنات پدی خبره د انجونو د خندا غږ شو په ډير زيار حسنات څنګ ته مې ځاي ونيوه انجونو خه شپه وويل او څراغ يې مړ کړو، خوب ځاي کې مې سملاستم او د څو شيبو مخکې کارو ته مې چورت وهه لکه دې يو خوږ خوب غوندې مې سترګو ته کيده بې اختياره موسکا مې پر شونډو خپره شوه سترګې مې پټې کړې او د زيد موسکي څيره مې سترګو کې انځور کړه اخري څه چې مې په ذهن پاتې و د هغه ښکلې موسکا وه...

هله انجونو جيګ شي فکر کوم د ذکيه ترور غږ و سترګي مې په لاس وڅولولې تولي انجوني لکه خرس ويده وې،حسنات مې په لاس وښوروله

يغما- هوويي خرس جيګه شه ماسپيښين شو.
حسنات په خوبولي غږ وويل: اه يغما!! پريميږده
يغما- نچ نچ ندې پريږدم جيګه شه(حسنات په غوسه جيګه شوه او ګډود ويښتيانو سره او په غوسه يې وويل: يغما ريښتيا ووايه ما ستا د پلار ميراث درته خوړلي؟ چې عزرايل غوندې نازل شوې هاا

هغې ويل او ما خندل په خندا مې وويل: سنګه دې زړه ډک ده !
حسنات په غوسه سترګې واړولې او وې ويل: زه تا سره خفه يم !

ketabton.com - The Digital Library

جیګه شوه او دروازي ته لاړه په شیطنت وایم: سمده لالا ته دي وایم چي نن لاړشو.

حسنات- یغمـــــــــــاااا....
په خندا ورته وایم: لیونی اوس بنه چیغی ووهه !

د حمام په لور ځم مخ او لاسونه مینځم د عادت مطابق اودس هم کوم بیرته انجونو کوټی ته راځم ، خوب ځایونه ټول شوي او سهار ناشته هم آماده شوي وه! حسنات حدیثه ډوډی چای راوړي امینه نه وه! په ټوکو ټکالو باندی چای څکل کیږي، بیا آرایش کول پیل کیږي .....

ما په زیر زیر هغوی ته کتل، ټولو کالو بد لول خپل ځانو باندی بوختی وي چې حسنات راباندی غږ کړو: ولی ورته ګوري لاړه شه کالي دي بدل کړه!
یغما- مه خوو نور کالي راوړي ندی نکیږی پرون شپی کالي په ځان کړم !

حسنات زما اوره وهې او به خندا وایي: تا راوړي ندی ... مه خوو درته راوړي کالي هم تاته هم خپل ځانته.
حیرانه شوم په خوشحالی می ورته وویل: ربښتیا؟ ؟؟؟؟
حسنات- اه ته صبر وکړه درته راوړم.

حشنات په منډه دروازه په لور ځي څو شیبو وروسته راځي دوه جوړه کالي په لاس کي وه! خوشحالی باندی کالیو ته ګورم چې حسنات وایي: کومه جوړه غواړي؟ ؟
یغما- امم نپوهیږم هر کومه ستا خوښه وي هغه ته واخله.
حسنات کالیو ته ګوري بیا راته وایي: بنه یغما جانی ته ډیره سپینه یی دا شنه کالي ستا واخله په ځان کړه او دا نیلی رنګه کالي زما.....

په مسکاه باندی کالیو لور ته ګورم لنډ پنجابي ګیبی، پرتوګ سره، غاړه یی غمویو باندی جوړه وه اول ځل مه حسنات لاس کي ولیدل زړه کی می خوښ شوی وه کالی حسنات ځخه اخلم غومبري ورته ښکلی کوم او ورته وایم: مننه کنه اوس ساره، اناهیتا، مخکي به دوه روپو کیدم مننه حسنات جانی.

ketabton.com - The Digital Library

حسنات په خندا وایې: ورځه خوره خوره راته ځان مکوه زه دي پيژنم
ژبه مې ورته راباسم مسخرې که وایم: ربښتیا هم تا سره مینه نکیږی همداسی تیره لرګي پشان ښه یی ..
حسنات خاندي راته: ورځه ورځه..

کالی مې بدل کړل ځان مې هینداره کی ولیده ډیر ښه یو ځای شوي رنګونه وه تضاد په ډول سپین پوستکي او شین رنګه کالي دا شین رنګه کالي انسان نور هم سپین ښکاره کوي..

یغما- حسنات حسنات وګوره ځنګه ښکاري!؟
حسنات زما په لیدلو سترګویی وځلیدی او په خوشحالې وویل: وای وای وجلی ډیر ښکلی شوی یی ماشاالله.
یغما- مهرباني موده ګرانیییی.
حسنات په خندا وویل- پوهیرم.
یغما- خاوري پوهیږم ستا پځان دومره باور دی زه مړه کړی یم.

حسنات زما خبروته ډیر پام نکوی حدیثه په لور ځي هغه هم آرایش باندی بوخته وه ورته وایې: حدیثه هغه ظریفه آرایش سیټ دي راکه زه خپلي وریندازه جاني ته ووهم

حدیثه آرایش کولو ځخه لاس اخلي زما لور ته ګوري او وایې: اه یغما ځومره شین رنګه کالی درسره ښه ښکاري.
په مسکاه جواب ورکوم: مننه ښکلی مې ..
حدیثه- مننه ګراني وریندارې راشه کینه اول به تاته آرایش وکړم.
یغما- سمده .

حدیثه لور ته ورځم مخامخ ورته کینم 20 دقیقی وخت ونیوه ترڅو حدیثه وویل: خلاصه شوی ویښتان دي پورته کړه ټول، کنه واده خلاص شوی یواځې میلمانه پاتی دی دومره د ویښتیانو فیشن ته ضرورت نشته.
یغما- هررقم ته غواری هغه رقم راته جوړ که.

ketabton.com - The Digital Library

حدیثه ویښتان می ټول پورته کوي ځودانی سیخک هم وهي! او وايي: سل زري ماشاالله ډیر ښکلی شوی ګراني.
ورته مسته خاندم او وایم: اه خجالت مه راکوه سترګي دي ښایسته ګوري!

حدیثه خاندی او زه پورته کیږم ټکری په سر کوم، خپل ځان باندی بوخته وم یو لس کلن هلک کوټی ته راغی او ویې ویل: یغما خور ځوک ده ؟؟؟
خواته یی ورځم مسکاه باندی ورته وایم: ووایه ګرانه زه یمه!
هلک خاندي راته یو خلطه زما لور ته نسئ او وايي: خاله دا زید لالا راته راکړه راته وویلی تاته راوړم اوتو کړی.

د هلک د لاس څخه کالی اخلم او په خندا ورته ووایم: سمده ګرانه په تمه اوسه همدا اوس درته اوتو کوم !

کالی د ماشوم څخه اخلم او بل کوټي په لور راونیږم کالی خلطی څخه راباسم ، تور رنګه کالي وه ! لیونه چنار ګل بابا حتما غواړي ما لیونی کړی فکر کولو څخه لاس اخلم کالي ورته اوتو کوم هلک دروازه څنګ کې ولار وه کالي ورکوم چې د برق پشان عمومي دروازه لور ته ځی، ټولی انجوني تیار کیږي دهلیز خواته ځي تقربیا نو غرمی تایم شوي وه، خلک ډیر نه وه یوازي خاص میلمانه پاتی وه غرمی ډوډی جلی کورني راوړي وه ډوډی هم وخوړله شوه بیا مجلس پیل شو.

سهار څخه تراوسه پوري می زید لیدلی نه وه ! زید فکر کی وم سارا په ژاړ کوټي خواته لاړه اناهیتا هم ورخطا خواته یی ورغله او ویې ویل: ګرانی سارا څه شوي خوری ؟

سارا په سلګو سلګو ژړل اناهیتا، سارا غیږ کې نیوله وه آرامه کولی ! ټولی انجونو عجیبه عجبیه سارا ته کتل اناهیتا سارا له لاس څخه نیسی او دروازه په لور ځي اندیښمنه کیږم لږ ځند وروسته پورته کیږم دروازه په لور ځم دهلیز ته ورننوځم سارا ژړا غږ د کوټو د شالخوا څخه راتلي سم مې اوریدی نه بیا هم لږ خبرو غږ غوږونو ته می راته

سارا- اناهیتا نږدي وه زما لاس مات کړي.(سارا دا خبره کوی او بیا ژړا ته پیل کوی

ketabton.com - The Digital Library

چې اناهستا ورته وايې: ګرانی سارا آرامه اوسه!

سارا- مه .... مه يوائې هغه لاس ونيوه خوو هغه داسي ناسزاه خبري راته وکړي د يغما نيکمرغي باندی زما بخيلی او حسادت کيږی پوهيږم څه يې راته وويل؟(بيا يې ساندی پورته شول اناهيتا ورخطا باندی ورته وايي: ارامه اوسه اوس څوک خبر نشی پخدای قيامت به جوړ شي.

سارا- اناهيتا نپوهيږی هغه تورو کاليو سره يوسف د مجلس شوي وه.
اناهيتا په کلکه غوسه ناکه لهجه ورته وايي: سارا انسان شه وجلی ته نګوری هغه ښځه لري اول څخه مې تاته وويل چې زيد داسي څوک ندي چې ته يې د غوښتلو اراده وکړی او هغه لاس ته راوړی.! اول نه پوهيدی دومره ښکلا سره يی ستا خواته نګوری ته بيا هم هغی په تمه وي؟!

ولی دومره ساده او بيعقله يی؟ عمه لور کيسې څخه يی خبره نه يي؟ زيد هغه ته ارزښت ونکړه تاته به ارزښت درکړي؟ هااااان

دوی څه په اړه خبري کوي کومه خبره شوی؟ اوريدلو څخه لاس اخلم دروازه په لور ځم يو ماشوم ته وايم زيد ته غږ وکړه! وروسته د څو شيبو زيد دروازه څخه رانئوځي ورته ګورم زما په ليدولو خاندي او زما خواته راځي....

زېد- واه واه زما خايستو څومره ښايسته شوې ده.ما شا الله.
يغما د خبرو توان نه وو راکی او يوائې زيد ته مې کتل چې زيد وويل: يغما می چيشې شوې دی ولی خبری نکوی ؟
په ډير ستونزمن ډول او کرار می ورته وويل: ساره ... ساره...
د زيد څهره له ډيری غصې سور شو.اوپه لوړ غږ يی وويل:هغه بی حيا جلی چيشې ويلی درته؟
سترګی می ښکته واچول او سلو می وويل: ستاسو مېنځ کې څه پيښ شول؟
زيد زما د زنی لاندی لاس راکش کوی او سر مې اوچت کوی او ورختا غوندی وايې:
يغما قسم په الله باور وکړه ځه هيڅ ګناه نلرمه.نپوهېږمه هغيه بی حيا جلی څه ويلی درته.

ketabton.com - The Digital Library

نه مې شو کولی زید خواته وګورمه نپوهېږمه ولی؟ شاید د دی لپاره چې ساره د زید تعریف وکړو په دی جامو کی زید په لوړ غږ وویل:لعنتی ولی ګوری نه راته هااااا؟ وډاره شومه بیا کوم لیونتوب ونکړی.هیس کار د زید څخه ناشوني نده هغه هم کله چی غصه وی نه مې غوښتل خبری ورسره وکړمه پوهیدمه هم چې زید ګناه نلری.ولی بیا هم زړه مې خفه وو.رښتیا هم نپوهېږمه ولی داسی ومه.
په بی مینی انداز مې وویل:

یغما- زیده دا کور نده چی ته غږ داسی لوړ کوی.هیله کومه غلي شه.اوس به څوک واوری.او د ترور عزت به یوسی.!

زید په غوسه خاندی او وایي: ارام شمه!احمق ته ګوری نه راته بیا وایی آرام شمه.ډیر غواړی ما خوار او ذلیل وګوری. اصلا پوهېږې هغه هر ځای انجلې...(په وارخطایي مې لاس ورته خوله کی کیښوده .سترګی می د توپ په اندازه شوې وو.نپوهېدمه زېد دومره غصه کېږې چې د ژبې کنترول له لاسه ورکوي.

لیوني چنارګل یواځې زما خواته راکتل په غصه می وویل: نشې کولی په دغه غصه او په دغه خبرو ځان پاک کړې .ته ووایه ساره سره دی څه کول ؟

په ټول وخت کی چی دا خبری می کولی لاس مې د زید په خوله وه.
لاس مې واپس کومه او د ځواب په تمه یمه.زید ځما په لیدو غرق وو. او په بې خوده لهجه یې وویل: یغما نور دا رنګ وانغوندی.

د زید په خبره په حیرت باندی ورګورم! خدایه څه څه وایمه او دا لیونی څه وایی؟!
مخکی له دی چی ځواب ورکړمه د حویلې دروازه خلاصه شوه. یو ځوان د ننه شو چې د زید له برکته می ونه لیدو. ځکه زید زما مخ ونیول داسې لکه چې زید اول د هغه ځوان راتلو ته پام شوی وو نو ځکه لکه یو پناه پشانتی خپل سیوری لاندې پټه کړمه.تر سېنې پوری یی رسېدمه ځه ټیټه نه ومه برعکس د لوړ قدو کی راتلمه.خو زید ډیر جېګ او اندامی وو.

زید په غوسه ناکه لهجه وویل: یغما که یو ټوټه کالی د هم څوک وګوری وژنمه دی.

ketabton.com - The Digital Library

څه ورسېږي ښهري ته دی پوهه شوې. نور دلته مه ودرېږه.(په لاسونو یې پړونی (ټيکری)راته سم کړو چې زه د زید په کارونو يې غرقه شوې ومه.ټوله غصه مې هیره شوله او زید ته مې کتل.هر ثانیه له مخکې نه هم پری مینیدمه.هو خبره له مینې تیره شوې وه آو د محبت نړی ته می پښه ایښودی وه.

هغه نړی چې یغما یی بدله کړه بخیله شوې ومه. که مخکینی یغما ومه د ساره په ژړا زید می ملامت کول.او مغرور می ورته ویلی. ولې اوسنی یغما مخی ته یی دریدلی او حساب پوښتنه کوی. زید چې لیونتوب یی هم ښکلی دی یو اځې ځما لپاره .
د دروازې پوری کیدلو اواز شو. چې زید وویل: ورځه وروسته غږیږو.

زید ولاړ او ما د هغه تک ته کتل په لوړو قدمونو دهلیز ته ننوتمه. سمه ده جسما دلته یمه ولی روح می هلته پاتی شو.په سستو قدمونو کوټې ته ولاړمه ټول انجونی په خبرو بوختې ول.او موضوع هم ساره وه.حسنات او امینی خواته لاړمه. او وایم: حسنات لږ اخوا کینه.

حسنات زما په لیدو یو څه شور خوری او ځآی راته تش کوی. څه دیوال خواته ناسته ومه خو حسنات زما او د امینې مېنځ کې ناسته وه.د امینی غږ لوړ شو: یغما ځنډ د وکړو چیری وی؟

یغما- هیڅ لږ تازه هوا مې خپل سږو ته ورکول.
امینه په خندا وایي: زه ښه ده چې پوهیږی هوا سږو ته داخل کیږی.
په شیطانی خندا می وویل:آه امینې جانی ټول خو ستا په ځیر هفته فام ندی .

زما پدی خبره حسنات له خندا سره شوه.او امینی هم خپله خوله نیولی وه
حسنات په خندا وویل: جلی ته ځومره چالاکه یی.
اوږې می پورته اچوم اووایم: مهربانی مو ده.

مجلس مو ګرم وو چای مو ښبنل او خندل مو. دلته وخت ډیر ښه تیریدو هوا نوره تیاره شوله او د ډوډی تیاری پیل شو. وروسته له ډوډی انجونو لوښې ومینځل ذکیه ترور اجازه نه ورکوله لاس په تور او سپېن ووهمه.د خوب وخت رارسېدلی وو بوډی ښځی وخته ویدی شوې ول.یواځې مونږه انجونی پاتی وو.

ketabton.com - The Digital Library

ساره لکه بد اخلاقه ښځو هری انجلی ته خوله اچوله .کوښښ مې کولو چې سترګی په سترګو نشمه ورسره ځان می لری ساتو ورنه. پوهېدمه دا هر څه ځما له وجهي دی.حدیثه او او امینی ځایونه واچول.ټول غزېدلي وو او کېسي مو کولی پوهیدمه نن اخری شپه مو دلته ده.انجونو سره مې ډیر عادت کړي وو.کیسی ختمي شول او انجونی ویدی شول سترګی می پټي کړل او ایت الکرسي مې تلاوت که تر څو بیا هغه خوب ونګورمه.

بیا هم هماغه خوب هماغه ځآی خو د سیند رنګ تور وو دقیقا لکه د زید د سترګو پشان، د سیېنې په سر می دقیقا د زړه ځنګ ته می یو مړاوی تور ګل وو.له ډاره د خوب څخه پاڅیدمه.کوټې ته می وکتل ټول ویده ول. د سهار ړنا ټوله کوټه روښانه کړی وه پاسیدم او د تشناب خواته لاړم ټول کور پاسیدلي و بغیر زموږ د انجونو د کوټې څخه! اودس کوم او بیرته د کوټې خواته راځم او په انجونو غږ کوم:

یغما۔ انجونو پاسیږی سهار دی.
د هیچا غږ رانغي چي دا ځل مي یو څه په تیزه وویل: هوی پاسیږی نو...
حسنات په خوبجن غږ وویل: یغما دوه دقې نور مو هم پریږده.
یغما۔ نچ نه یو دقه نور دی لا نه پریږدم.

ما او حسنات خبری کول چې ناساپه سارا سر د کمپل څخه سر راوباسي او په غوسه یې وویل: یغما یې که هر سوک چې یې حق نلری د نور کسانو خوی خراب کړی، ته پاسیدلې یې معنا دا نده چې ضرور دا نور هم راوبین کړی.

د سار پدی خبرو حسنات په تلوار خپل ځای کې کینستل او ویې ویل: سارا د انسان پشان خبری وکړه، ته نشې کولې میلمه ته سپکاوی وکړی.
سارا هم لځایه پاسیدل او دا ځل یې په غوسه ناکه لهجه حسنات ته وویل: څه دی دربادنی بده ولګیده؟ حق خبره تریخه وی کنه؟ صحیح ده چې وریندار دی ده او میلمنه ده خو د آسمان څخه نده راښکته شوی چې زه یې هر حرکت او خبره نادیده ونیسم او هیس ونه وایم ورته..!

ketabton.com - The Digital Library

د دوی دواړو په جنګ ټول انجونې راویښ شوی وه او هک حیران یې دوی ته کتل د دی ښځه مخکې چې حسنات دهغه قدوو جواب ورکړی ما تلوار وکړو او د دوی د جنګ ختم کولو لپاره مې وویل: حسنات بس دی! باسیره لاس او مخ دی ومینځه.

حسنات زما خواته راوکتل او ما د سترګو په اشاره و پوهه ول چې نور دی چوپه شې! د سهار چای وخوړل شو ډیر میلمانه لاړل تر غرمه خپل مینځو کې بوختې و او کور مو سره پاک کړو زید خاله ته ناری کړل ضرور کوم شئ ورته ویل؟! د څو دقو وروسته چې خاله راغله نو حسنات ته یې غږ کړو او ویې ویل:

خاله- حسنات لورکې خپل او د ورینداری کالې دی را ټول کړه.!

د خاله په خبره پوه شوم چې د تلو وخت دی، حسنات بغیر له کوم ځنډ ښځه پاسیده او زموږ کالې راټول کړه او په بکس کیخودل خاله خپل سپین ټیکری په سر کړو ما او حسنات هم خپل ټیکرانو کی ځانونه وپیچل! ما او حسنات د ټولو انجونو سره حدای پامانې وکړل، خاله هم د ذکیه ترور سره په خدای پامانې بوخته وه حسنات د ذکیه ترور خواته ولاړه او هغې د مخ ښکله ولو حال کې ورته وویل:
:#شهاب
حسنات- خاله جانې تاسو هم زموږ کور ته بیا راشې، ستاسو پسې مو زړه تنګ کیږی.
ذکیه ترور حسنات غیږ کی نیسې او ښکل کوی او ورته وایې: سمده خاله دی درنه قربان شې ضرور راځم.

زه هم د خدای پامانې په نیت د ذکیه ترور خواته نږدی کیږم چې هغې هم ماته پام کیږی او خپل غیږه راته حلاصه ویې او وایې: ښه شو چې راغلې لور جانې، انشاءالله چې ښه وخت به دی تیر کړی وی؟
یغما- مننه ترور جانې، هو ډیر ښه وخت و د انجونو سره مې سات تیر شو.

ذکیه ترور زما مخ ښکل کړو او خپل د لاس ګوتمې زما په ګوته کړل! د طلا د ګوتمې په لیدو و شرمیدم او غوښتل مې بیرته یې ورکړم چې ذکیه ترور وویل: لور جانې دا ستا او د زید خان د واده ډالې ده زیات شئ نده خو ته یې ومنه زما لخوا.
یغما- هیله کوم ترور جانې دا نو څنګه خبره ده تاسو مهربانې ده...

ketabton.com - The Digital Library

بلاخره خدای باماني خلاصیږی او د حویلي د دروازی خواته روانیږو، زید خپل په موټر ډېره وهلي او موږ ته په تمه و زموږ په رسیدو ژر اول خاله جاني ته بیا ما او حسنات ته د موټر دروازه خلاصه وی، په موټر کي کینم زید د موټر هینداره زما په مخ برابره وی، ښه شو د حسنات او خاله فکر نشو! په حیرت کي وم د زید و دومره بی پرواه کارونو ته!

موټر روښانه کوی او حرکت کو د څو دقو وروسته د حسنات اوف او چوف پورته کیږی او وایې: لالا یو سندره خو ولګوه لاره لری ده بیخې ستړی کیږو.

زید بغیر لدی چې د حسنات جواب ورکړی خپل موبایل له جیب راباسي او د یو چارچر پشان لین سره یې وصل کوی او موبایل د حسنات خواته نیسي او وایې: الخله هر سندره چې غواړی چالانده یې کړه!

حسنات په خوشحالي د زید له لاس څخه موبایل اخلي او خپل د خوښې سندری پسې ګرځې د څو دقو وروسته وایې: اها دغه دی پیدا مې کړو(سندره پلې کوی د سندری د اول بیت په آوریدو په تلوار د هینداری څخه د زید خواته ګورم چې سترګې مې د هغه د سترګو سره بندی پاتی کیږې...

شده ام بُت پرست تو
قسم به چشمان مست تو

به کُنج میخانه روز و شب
شده ام جامِ دست تو

شب هجران دیگه تمامه
گل مهتاب بر لب بامه

عاشقی جز با تو حرام است
که برای تو زنده ام

ketabton.com - The Digital Library

به تو چون سجده میکنم
شرّر به هر سینه میزنم

به غصه میخواهم که بعد از این
بت روی تو بشکنم

شب هجران دیگه تمامه
گل مهتاب بر لب بامهٔ

عاشقی جز با تو حرام است
که برای تو زنده ام

شده ام بُت پرست تو
قسم به چشمان مست تو

به کنج میخانه روز و شب
شده ام جامِ دست تو!

د سندرې تر تمام کیدو د زید تندی تروش و چي معنا تراوسه غوسه دی! کله ناکله په هینداره کې مو سترګې سر جنګیدل چې هغه په ژر خپل نظر اخیستو زما د سترګو څخه، بلاخره کور ته ورسیدو زید خپل موټر خپل د یو انډیوال کور کې و دره ویې او نور لاره تر کوره پیاده روان شو، کورته ننوتلو ستړی ستومانه و دا هم ښه شول زید د ماښام لپاره ډوډۍ اخیستې وه، زید د ناستې کوټې خواته لاړو او حسنات ته یې وویل چای دم کړی.

ما هم خپل ټیکری په تار واچو او د آشپزخانې خواته ولاړم د حسنات سره مو په ګډه چای دم کړو او د ناستې کوټې خواته ولاړو حسنات ټولو ته د چای پیالې ډکې کړل، زید خپل په موبایل لګیا و لیونې بیخی یو ځل راکتل هم نه! ما او حسنات د چای څکلو حال کې د واده په اړه مو خبرې کول او خندل مو، چای مو خلاص شو زید مو یواځې پریخود او د کور د بڼ خواته ولاړو!

ketabton.com - The Digital Library

حسنات ماش د پاک کولو لپاره راوړل د شپې د تیاره کیدلو پوری د ماش په پاک کولو باندی بوختې وو، د تیاری په خپره کیدلو د بنې ښځه کور خواته څو چې خاله وایې: انجونو هغه ډوډی ګرمه کړی ناوخته دی.

ډوډی خوړل کیږی او خاله زموږ. ټولو ښځه مخکې د خوب لپاره خپلې بستری ته ځې، چنارګل راسره خبری نکول او د اتلس کلنو انجونو پشان یې ناز کوی! حسنات ته وایم: حسنات زه ځم د لالا د خوب ځای دی اچوم او ګورم کوم شئ ته خو ضرورت نلری!؟

حسنات- سمده ورځه او هو. دا غوړی هم واخله!
یغما- غوړی څه کوی؟
حسنات په ریشخند وویل: غوړی خلک څه کوی؟ خو هوښیاری خپل ویښتیان او سر ورباندی غوړه ویې او چاپی کوی.
یغما- ښه ښه سمده زیات فلسفه مه وایه..

حسنات خپل سر چپ او راست خوځه ویې او زما پر حال افسوس خوری، د ناستې کوټې خواته ځم او کرار دروازه خلاصه وم زید زما پر لیدو خپل سترګې پټه وی! عه دی نو بیخې د حد ښځه اوړی! نو زما غوسه هغه ورځ کوم ځای غلط وه؟ خو ویرېږم کومه جنې دی زما خاوند خواته بد وګوری او زه دی ناخبره اوسیږم!

د غوړی ډوبې مخ ته کیدم او ځای ورته اچوم او کرار ورته وایم: کوم بل شئ خو دی پکار ندی؟

زید هیس جواب رانکړو زړه مو غوښتل ټول ویښیان یې ورته وشکوم خو هیس مې ونه ویل او په غوسه د کوټې د دروازی خواته روانه شوم چې راپسی غږ کړو: چیرته؟
یغما- که اجازه راکړی صیب غواړم ویده شم.

زید- سمده اول زما سر ویښیتان او سر چاپی کړه بیا لاړه شه...

حتا دغه جمله یې لا په غوسې او قهر وویل! زه هم په غوسی او قهر د زید خواته ځم، د غوړو ډوبې راخلم او د زید شاته په ځمکې کینم په غوسه مې خپل لاس په غوړو ولړی او

ketabton.com - The Digital Library

په کلکه مې د زيد په وېښتيانو کې ووهو چې زيد په غوسه وويل: يغما کش کړه نور هم کش کړه دا ميراث شوی وېښتيان.

زيد په غوسه دا خبره وکړل خو زه هم غوسه وم د هغه دی نازونو څخه نو خبره مې ورڅخه ومنل او په کلکه مې وېښتيان ورڅخه پورته خواته کش کړل چې د زيد چيغې بورته شوی او ويې ويل: اه يغما و دی شکول پخدای ټول وېښتيان دی راته د بيخ څه وباسل..

د ماشومانو پشان وايم: بيا زما سره جنګ کوی!؟بيا زما سره خبری نکوی؟ ها؟
د زيد خندا غږ پورته کيږی او وايې: د همدی لپاره مې وېښتيان د بيخ څخه باسې؟ نه وايې خاوند دی ګنجې کيږی؟
په غوسه وايم: پريږده ګنجې شې ترڅو نور هيس سوک در ونګوری او زما د جګرخونې سبب نشې.

دغه خبری مې دومره په مظلومانه توګه وکړل چې خپل په ځان مې خپله زړه وسوځيدی څه ورسيږی زيد ته! د زيد خندا بنده شوه او په کراره او خفه لهجه يې وويل: ولې راباندی باور نلری؟

وېښتيان مې ورنه کرار چاپی کول او سترګې مې د اوښکو څخه ډکې وه! د خبرو توان مې نه درلود پدی ورځو کې بيحده زړه مې نازکه شوی وو! او په نه خبره مې هم ژړل زيد په همغه خفه او نيولې لهجه وويل: يغما راته ووايه ولې راباندی باور نلری؟ ته مګر نه پوهيږی ستا څخه بغير مې هيس سوک په نظر نه راځې. پوهيږی کله چې د هغه انجلې د خبرو له لاسه دی ماته نه راکتل څنګه مات شوم؟!

خپل ژړا کنټرول کوم او کرار مې وويل: زه درباندی باور لرم ستا پاکې ماته ډير وخت مخکې معلومه شوی! ولې نه پوهيږی زه جنی يم هغه هم د يو مات شوی جنس څخه نه پوهيږی هغې ته سنګه په هغه تور کالو کې تعريف کولې!؟ زه اصلا نغواړم ته دومره ښايسته و اوسيږی په والله چې نغواړم دومره د هر چا نظر تاته جلب شې،

که کوم کس ستا خواته وګوری زه بخيلې کوم زما نه خوښيږی دا بخيلې خو زما لاس کې

ketabton.com - The Digital Library

نده همداسې کیږم، نغواړم زما څخه بغیر دی سوک تاته وګوری په دی دومره لوی نړی کې ته یواځې زما حق یې ستا په نظر غټه غوښتنه ده؟!

نیو هیږم څه وخت اوښکو ټول مخ راته نیولي و زید په شک راته وکتل او په حیرت یې وویل: خایستو مي ژاړي د کوم وخت څخه زما یغما دومره کمزوری شوی چې داسې په نه خبره ژاړی؟

لکه ماشومانو غوندي شوي وم شونډي مي پر یو بل کلکي کړي وي ترڅو ونه ژاړم زه له قوي اوسیدو نه ستړي شوي وم نمي غوښتل نور نر واوسم غوښتل مي د یو ښځې په څیر ژوند وکړم او زید راته نر توب وکړي زید زما مخ خپل لاس کي نیسي او ورو وایې:

زید- ژوند مي ژاره مه صدقه شم درته ناا ډیر وړه غوښتنه ده، خایستو مي ته څه وغواړي یا ونه غواړي زه یواځې او یواځې ستا یم ستا یم یغما، ښکلا پسي بلا پریده ماته وګوره که ټول دنیا ماته راوګوری زه یواځې او یواځې تاته درګورم، زما زړه او ساه ستا پوري اړه لري څه ګټه لري د هغوي کتل کله چې زه ستا د مینې عبادت کوم!؟

سترګي مي پورته کړي او ورته مي کتل په خپل ګوتو یې سترګي راته پاکي کړي او ورو یې په سترګو ښکل کړم او ښایسته شعر یې وویل:

دیگران چون بروند از نظر از دل بروند
تو چنان در دل من رفته اي که جان در بدنی

نور اوښکي ختمي شوي خوشبختي مي د وجود په رګ رګ کي محسوس کوله د خبرو بدلولو لپاره مي وویل: ویل یې لاس دي ورته مات کړي و رینتیا ده؟
د زید پر شونډو موسکا خپره شوه او ویې ویل: څرمخکي ښه پوهیږي چې ما د هغه انجلې سره څه وکړل خو بیا هم ما ملامتوي! هوو خو کاش مات شوي وایې خو افسوس مات نشو.(بیا ناساپه په شیطنت وویل:

زید- اصلا ته وایه وینتیان دي ورته ولي نه شکول دا خو ستا وظیفه وه چي زړه دي

ketabton.com - The Digital Library

ورته له ژوند نه تور کړي واي يا ته فقط ما مخ کي شيره يي؟

د زيد په خبرو مې خندا راتله خپل خندا مي کنټرول نشو کړي او ومي خندل او په ملنډو مي وويل: هوي او چنارګل ټوله ستا ګناه ده چا نه دي اجازه اخيستي وه؟! چي ښځو مجلس کې هې تلي راتلې!! او ولي دي تور کالي اغوستي و؟ مګر ستا وحشې واده و!

زيد په حيرت راته کتل چي يو دم له خندا شين شو او ويې ويل: چاته چنارګل وايي هاا؟! او وحشې سوک ده يغما ؟!

د زيد غوړونو نه مي ونيول او وايم: تاته وايم! تا ښيم !ووايه توبه بيا دي نجونو منځ ته نه راځم !!
زيد په خندا وايې: يغما مکوه نشرميږي ځان نه مشر کس غوږونو څخه نيسي هي سپين سترګي !!

تازه مي پام شو چي موږ سومره د عمر توپير لرو! غوږ مي ورته پريخوده مخامخ ورته کينم او په حيرت وايم: زيد ته خو 7 يا اته کاله زما څخه غټ يي کنه؟(په خوله مي لاسچ ايږدم او په افسوس غوندي لهجې وايم: وي تخو بوډا يي دوه کاله بعد ديرش کلن کيږي؟!

زيد خاموش او تروش تندی باندی راته کتل او او په همغه غوسه ناکه لهجه يې وويل: ښه نوو بوډا يم که ځوان يم اوس دي خاوند يم او بل دا چي دومره هم ډير توپير نلرو نو خبر مه غتيوه..

د زيد په خبره زړه کي خاندم او ځان سره وايم: چنار ګل بابا ته زما سره نه غړيدي هاا او زورولم دي اوس ګوره د شپي ستوري درباندي په ورځ کي وينم کنه؟!په همغه خفګان مي دوام ورکړو: نا ډير زيات توپير دي ولي مي لومړي پام نشو زما قبول ندی (وينتيانو ته يي اشاره کوم او وايم: وګوره وينتيان دي سپين شوي؟
زيد په غوسه وويل: يغما عصاب مي مه خرابوه څه نه قبلوي؟ چتيات مه وايه!

سر مي ښکته پورته کوم او وايم: اوس هم سرى وخت دي، زه ستا د لمسي پر ځاي يم

ketabton.com - The Digital Library

کنه؟(زما په خبرې زيد له غوسې څخه غابښونه يو پر بل کيخودل او غوړونه يې سره شول او په حيرت يې وويل: يغما څه وايي؟په هوښ يې؟! د څه ملسې؟ وګوره وينتان مي تور دي سپين شوي ندي! (بيا خپل غابښونه يې ښکاره کړل او ويې ويل:وګوره غابښونه مې يو دم سم دي اوس هم ځوان يم.

په زړه کې د زيد و دی کارونو ته له خندا مړه وم، هي زه مي د زيد څخه صدقه شم چي ماشومانو غوندي ما غواړی قانع کړی، خو ظاهر کې خپل ځان همغسی خفه نيسم او وايم: نه نه نيکه زموږ ده ونشو.
زيد- يغمااااااااا
يغما- اصلا زه خپل مهر درته بخښم خوشې مې کړه(دا جمله مي بي اختياره له خولي ووته ناساپه خاموشي کوټه کې خپره شوه، لږ ځنډ وروسته زيد وويل: څه؟ څه دی وويل؟؟؟؟
په ډار مي وويل: هيسس...
زيد زما خبر تکرار کړه:هيس؟!؟

سر مي ښکته پورته کړو او پتمه مي کتل ورته چې زيد خپلي سترګي ځمکي ته اچولي وي او تندي يې تروش نيولي و،کاش ګونګي شوي وي خو دا جمله مي نه وي ويلي! کرار ورته وايم: زيد !
زيد-همم

يوهه شوم ډير غوسه دي ځکه هر وخت چي نوم يې اخلم داسي ده همم ځواب نه راکوي کرار ورته وايم: تاو شه وينتيان دي چاپې کړم.
زيد- ني غواړم زه ويده شه !

خبر مي ورنه جدي ونه ګڼله ګوتي مې په غوړو کړي او په ښکلي وينتيانو کي مي ورته دننه کړي وينتيان مي ورته چاپې کول او مظلومانه مي وويل: په خداي توکي مي کولي خفه يې رانه هوممم؟

ژوره ساه يې واخيسته او ډير مظلومانه يې وويل: ما سره داسي توکي مکوه حتي توکه يې هم ويروونکي ده راته يغما!

ketabton.com - The Digital Library

په موسکا مې وويل: سمده په سترګو اوس اشتې؟ (او کوچني ګوته مې مخ ته ورته ونيوه ښکلې موسکا يې په شونډو خپره شوه او ويې ويل: اشتي؟! مګر سوک خپل د ژوند څخه خفه کيدی هم شي؟ همم؟

د زيد په خبره مستانه خاندم او ويښتيان يې مساژ کوم او په بالښت يې يو ټوټه اچوم تر څو بالښت په غوږو نشي او وايم: ښه نو زيد خان دا هم د ويښتيانو چاپې او غوږه ول دی.
زيد- لاسونه دې دردمن مشه خايسته ښځې مې.
يغما- وظيفه مې ده زما جذابه خاونده.

زيد خاندی او وايې: يو ځل بيا ووايه خايستو مې؟!
د لومړي ځل نه په لوړ غږ وايم: وظيفه مې ده زمااا جذابه خاااوووونددده..
زيد زما په خبرو او کارونو خندل او د هغه د هر خندا په ليدو ما د خوشحالې او ژوندی اوسيدو احساس کوی دي، غوړي راخلم او دروازي خواته ځم چې زيد وايې: ښه شپه ولرې خايسته ښځې مې..!
يغما- تاته هم جذابه خاوند مې ..

سهار لکه تل په شان د لمانځه وروسته ويده نشو زيد ته مې سماور روښانه کړو تر څو اوبه ګرمې کړ او زيد خپل ويښتيان ومينځې حمام وکړی، چاي وڅکل شو زه و حسنات د کور کارو کې بوخت شو، زيد حمام وکړو او باغچي ته لاړ تقريبا لس بجو پوري کور کار کې مصروفه وم چې ترور غږ وکړو: يغماا لورې؟!

کار نه مې لاس واخيست او ومې ويل:اورم ترور جاني
ترور- لورې يو ځل باغچې ته لاړه شه هيس مې زوې ته پام نکوي.
په نرمه موسکا مې وويل: په سترګو ترورې

کوتې نه ووتم او باغچې ته لاړم زيد چوکې کې ناست و او چاي څکه پټه پټه لاړم او سترګې مې ورته پټې کړې لاسونه يې زما پر لاسو کيخوده داسې چې غوښتل يې پوه شي سوک ده؟

زيد په شيطنت وويل:اه دا بدرنګه لاسونه د چا دي؟؟

ketabton.com - The Digital Library

لاسونه مي د سترګو ورته لري کړل او مخامخ ورته ودریدم او ومې ویل: خپل لاسونه دي بدرنګه دي بیخي کلنک غوندي؟!
زید په خندا وویل: دچا لاسونه بدرنګ دي زما هاااا ژوند مي؟!

اه چي په ټوکو کي هم د ژوند مي کلمه نه هیروي زما ښکلې، حق په جانبه ودریدم او ومې ویل: زه وایم.

زید په سترګو باندی په ظاهر زما په کتلو بوخت کیږی او خپل یو لاس د زنې لاندی ایږدی او وایې: ستا خبر په سر سترګو ځاي لري بدرنګه مي!
په حیرت مي وویل: زید چاته دي بدرنګه وویل؟؟
زید له خندا سور شو خو ځان یي کنټرول کړو او ویې ویل: تاته تا مګر ستا څخه بغیر دلته بل سوک هم شته؟

د زید په خبرو خاندم او په شیطانه او مغرورانه لهجه وایم: ښاغلي زید خان همدي بدرنګي د عالم رسوا کړي له هیره خو دي نده وتي؟
د زید خیره زما په خبرو د ښکلي موسکا څخه ډکه شوه او ویې ویل: نا نا مګر کیږي چي له هیره وباسم؟ ته د نړي تر ټولو ښکلي انجلي یي ناقه خو درته په ګونډو نشوم؟!

د زید هر خبر زه د دی دنیا څخه باسلم داسي اثر کو پر ما لکه جادو هسې نه زید د ښایست ښار جادوګر وی؟ مخامخ هغه ته په چوکې کینم او په پښتو ژبه وایم (ملګرو ناول فارسی دی او ناساپه یغما پښتو وایې نو ځکه زید حیران دی ورته: وایم څه وخت ځې ښار ته؟

زید یواځې په حیرت راکتل او ویې ویل: څه دی وویل؟
یغما- وایم څه وخت ښار ته ځې؟"
زید- یغما تاته وایم تا هم پښتو زده ده؟

یغما- هو اکثر خلک راته وایي ستا لهجه او څیره پښتنو ته ورته ده ..
آیا ربښتیا وایی ؟؟؟
زید په همغه عجبیه او حیرت څخه ډک غږ وایي: د زړه سرمی څومره خوږه پښتو وایي!
هو ته مشرقی ښکلا لري. او لهجه دي هم بیخی ښایسته ده !

ketabton.com - The Digital Library

په خندا جواب ورکوم: تاسو مهربانه یاست زما ښاغلیه
زید په زړه پوري مسکاه راته ګوري او وايي: پوهیږی زه دي نیکونونه نه پښتون یم ګرانی!

سر می خوځوم او وایم: هو پوهیږم رضوان ورور راته ویلي وو!
زید- نوره پښتو مه غږیږه،بیخی زړه وړونکي کیږي ښاپیری می !
د زید په خبره خاندم او وایم: سمده جانانه !
زید حیرانه وايي: جانان؟
یغما- هو، ته یی کنه !

زید خپل دواړه لاسونو باندی خپل مخ پټه وي چوکی ته تکیه کوي او آسما لور ته سر پورته کوي کراره ورته وایم: زید کوم څه شوي؟
زید- پریمیده دا لفظ دا احساس خپل مغز او زړه کي زنداني کړم !

کراره می وخندل لږ روسته زید خپل سر پورته کوي خاص آرامتیا سره زما لور ته ګوري او وايي: نن ځم ښار ته.
نا څاپه لوی غم زما په زړه حمله کوی او کرار او نیولي غږ باندی وایم: نن ورځ ؟
زید- هو.

فکر کی ډوبه شوم ،د څو شیبو مخکي خوشحالی مي له مینځه لاړل چې زید د زید په غږ مې وروکتل: یغما جانی کوم څه وشول !
یغما - نه!
زید په خندا وایي : ولی نه وایي راپسي خفه کیږي؟ ولی نه وایي مه ځهک د دی خبرو ویل دومره درته سخته ده!؟
یغما- که درته ووایم مه ځه بیا نه ځې؟!

زید- تر ابده پوري همدلته پاتی کیږم ، یوازي ووایه مه ځه.
یغما- نه، فرشته ترور حتما تا پسی خفه شوی باید لارشی.
زید کرار خاندي او وايي: ای زما زړه آزاره یاره ته هم زما سره ځي خپل کورته !
یغما- یعنی څه ؟

ketabton.com - The Digital Library

زيد- يعنی دا چې ولاړه شه سامان دی راټول کړه نن ورځ يوځای ځوو..

يغما- رښتيا؟
زيد- هو خايستو مې.
يغما- نو هغه ستا د عمه کورني څنګه کيږي!
زيد- اوله خو هيس سوک هيس کار نشي کولېچ ځکه ته زما قانوني ميرمن يي او دويم پاتی شوه کورني خبره مې هغوی سره رضوان خبري کړي!

غمجنه لهجه وويل: زيد مريم سره به څنګه مخامخ کيږم؟ اصلا کورني سره به دی څنګه مخامخ کيږم؟ وايي به نه دا هلک څنګه جلی شوه هوممممم؟
زيد په خندا وايې: وايم د خدای په امر هلک جنې شوه هههههه.
بد بد مې ورته وکتل چې زيد په همغه خندا وويل: ښه تسليم تسليم ورځه بيګ دی تيار که ، ناوخته کيږي

يغما- سمده
په چګو کامو کور خواته ځم او ناری وهم: حسنات! حسنات !
حسنات- هـــا!
يغما- ته يوځلي دلته راشه.
حسنات- دغه ده درغلم.
حسنات په تيزه کوټې ته راغله او زما په ليدو يې وويل: څه شوي يغما؟

يغما- زيد وايي بيګ دی تيارکه ښار ته ځووو؟!
حسنات په حيرانتيا وايی: ټوکي کوي؟
يغما- نه .
حسنات- يعنی ته هم لالا سره مې ځې ؟
سرمی خوځوم چې حسنات غمجنه کيږي الماری څخه بيګ راخلی او زما خواته نيسې او په خفه لهجه وايې: واخله دا دی بکس.

يغما- حسنات ولې دی تندی تروش سو؟
حسنات جواب نه راکوی او په همغه خفه او نيولې زړه د د رازی خواته ځې، زه مې

ketabton.com - The Digital Library

بکس کې شیان تو‌له وم او د حسنات پسې وځم په آشپزخانه کې ګورم وربا‌ندی غږ کوم:
حسنات!
حسنات- ها!

سترګو ته مې ورنه وکتل سترګې سرې وه! کرار ورته وایم: حسنات جانې خیرت خو دی څه شوی؟
حسنات راګوری او په ژړا وایې: یغما مه ځه.

وی دا زما پسې ژاړی؟ نږدی کیږم او غیږ کې نیسم او کرار او د دلداری لپاره ورته وایم:
حسنات جانې خور مې مه ژاړه، بیا راځم نکیږی چې تل همدلته پاتی شم او ستاسو د اوږو بار اوسم اوبیا میلمستیا هم یو حد لري وخت لري.
حسنات غیږې څخه می جلا کیږي غمجنه لهجه وایې: یغما ما خو به نه هیره وي؟

یغما- لیونی مګر کولی شم تا هیره کړم؟
حسنات ژړا کی خاندي او وایې: او که هیره دي کړم مړه کوم دي.
دواړه په لوړ غږ خاندوو چې د زید غږ زموږ خندا ته د پای ټکی کیښود: یغما؟!
یغما- هــــا درغلم.

دواړه حویلی په لور ځوو زید دي ترور ځنګ کې ولاړ وه زما په لیدو ترور وویل: راشه زما لورکی(غیږي کې می نسئ او په غمجنه لهجه وایې: موږ ډیر تاسره عادت کړی وه زما لوري، هر وخت غواړي راشه زموږ غریبانو زړونه خوشحاله که.

لاسونی ورته ښکلی کوم وایم: ترور جاني ستاسو لطف مهربانه ده مه هم ستاسو سره عادت کړی! بیا هم میلمستیا یوحد لري، زحمتونه مو را اوبخښنی

ترور خاندي او وایې: رحمت یی زما ښکلی لور کي نه زحمت(ترور خپل د خبرو پسی یو قوطي زما خواته نسئ او وایې: لوری دا ما امانت ساتلی وه د زید میرمین لپاره! دا ماته حسنات پلار تحفه راکړي وه اوسي هم تاته تسلیمه وم.

یغما- مننه خو زه قبول کولی نشم ترور جاني..

ketabton.com - The Digital Library

ترور خاندي او وايي: ته زما ناوی یی بیا ولی قبول کولی نشی؟!

د حسنات او ترور سره مې په ژړا خدای پاماني وکړل، اوږه په اوږه یو ځای د زید سره د هغه د ملګري کور په لور روانیږو زید خپل موټر ملګري کور څخه واخسته ښار خواته مو حرکت وکړو، هرڅومره ښار ته نیږدی کیدم زړه می نورماله حالت څخه خارج کیدی ډیری تیز تیز زړه می وهل کیدی په آرامه او لړزانده غږ مې زید ته وویل:

یغما- زید زه ډاریږم!
زید په مسکا باندی راته وکتل او زما لاس یې خپل لاس کې ونیو او په آرام یې ښکل کړو او ویې ویل: ولی ګرانی، ایا زه مړ یم چې ته ډاریږی؟!
قهرجنه لهجه وایم: زید پام دي شته چې څه وایي؟ که بیا دي داسي د مرګ خبره دی وکړل ځان څخه دی ګیله وکړه نه زما څخه؟!

زید زما لاس خپل لاسي کې نیولي او د موټر ګیر بدلوی په همغه حال کې زما لاس د هغه لاس کې بند دی خاندي او وايي: په سترګو خایستو مې په سترګو..!

او بیا خپل بل لاس د زنځیر پشان خپل په خوله کش کوی مطلب د خولی کشک مې وتړو او نور نه وایم. په ټول لاره ترڅو چې ماني ته رسیدو لاس مې په امن ترینه ممکن ځای کې قرار درلود هو د زید په مردانه لاسونو کې زما کوچني او ملایم ښځینه لاس بیخی معلومیدی لا نه! هر څومره چې مانې ته نزدی کیدلو هغومره زما ویره استرس زیاتیدو..

یغما- زید نکیږی لاړنشو؟
زید- نه د زید نفس نکیږی ټول زموږ تلو ته په انتظار دی، ربنتیا عمه او مریم هم راغلې او موږ ته په تمه دی.
د مریم د نوم په آوریدو فشار مې صفر شو او یو بد احساس مې ټول وجود ونیو په نیولې غږ مې وویل: زید هسی نه بیا حالت یې خراب شې؟! بیچاره انجلی..

زید زما لاس ته لږ زور ورکوی او په خندا وايي: اه زما لیونې! ته ولې دومره مهربانه یې؟ ولې یوځل دا دومره مهربانی دی زما فقیر او عاجز په حق کې نکوی چې د خلکو په

ketabton.com - The Digital Library

حق کې کوی؟!
يغما- زيـد د ټوکو او ريشخندی وخت ندی، باور وکړه ډيره سخته ده، ښنګه د انجلۍ په نوم او نشان هغه کور ته ننوځم کوم ځای کې چې څه د پاسه يو کال مې ټولو ته ځان هلک معرفی کړی و؟ څه فکر به زما په اړه وکړی؟

زيد- هيس فکر نکوی برعکس ډير هم ليواله دی چې تا وګوری.!
يغما- يعنی هغوی په هر څه خبر دی؟
زيد- هو رضوان د الف ښخه نيولې تر يا ټوله کيسه هغوی ته کړی، او مور مې ستا د هلک کيدو په کار دومره افرين وويل چې بيخی نووو..

د زيد په خبره په حيرت او خوشحالي ورګورم او وايم: رښتيا وايې؟
زيد- هو ستا په سر قسم زما د ځان ښخه لا راباندی ګرانې..
او هو پلار، عمه او اسما هر ځل زنګ وهي او وايي: زمونږ ناوی څه وخت راوړئ؟ بيخی نو زه يې هېر کړی يم ټول ستا پوښتنه کوی!

ما د پخوا پرتله په لا حيرت وويل: زما په سر قسم ياد کړه رښتيا وايې؟

دا زما لپاره هيڅکله د باور وړ نه وه، ما يو لوې لانجې ته چمتو والي نيولې و، ما د زيد د کورنۍ ښخه د بد رد آوريدو ته چمتو والي نيولې و، ما د زيد د عمه ښيراو او کنځلو ته چمتو والي نيولې و، او اخيره کې د مريم د لاس يو څپيره خوړلو ته! هيس مې باور نکيدو چې هغوی دی زه بغير له کوم پيښې او جنجال ښخه منلې اوسم؟!

زيد په غوسه ناکه لهجه وويل: يغما نوره دی ونه وينم، چې خپل په سر ماته قسم راکړی!
يغما- په سترګو خو اوس راته ووايه چې دا ټول ريښتيا وو، يعنی ماته دوی سزا نه راکوي!

زيد بريک ونيوه او موټر يې ودراوه! خپل نظر يې له سړک لرې کړو او ماته يې وکتل او ويې ويل: يغما، ته فکر کوې، چې زما په شتون کې دا امکان لری چې څوک تاته ترخې خبرې وکړي، څه ورسيږی ستا مجازات او سزا درکولو ته!!؟

ketabton.com - The Digital Library

زه د داسې احساس څخه ډکه وم چې پدې ورځو کې ما ته په سخته پيژندل شوی وو! د مينې په احساس،بې اختیاره د هغه په لور وخوځیدلم او د هغه مخ مې ښکل کړو! زید په حیرت باندی خپل لاس خپل مخ ته یوړو کوم ځای چې ما ښکل کړی و همغه ځای لمس کړو او زما خوا ته یې راوکتل!

د شرم څخه مې خپل سترګې د موټر څخه بهر خواته ونیول ترڅو د زید سره سترګو په سترګو نشم،زید له یو څه ځنډ وروسته اخیر حرکت وکړ وروسته یو څو دقیقو کې ودانۍ ته ورسیدو د مانۍ په لیدو زما په ذهن کې د یادونو سیلاب په څپو وهلو شو! ښه او بد یادونه! د ښو یادونو شمیر یقینا د بدو یادونو څخه ډیر وو!

ساتونکي دروازه پرانیزي او موږ ننوځو، خپل په لاس خپل د پوزی هغه حلقه(چارګل) ختا کوم او د ترور راکړی قوطي کې اچوم! تازه د ترور ډالۍ ته مې فکر شو،غوږوالې چې د شاپرک په څیږ وی دومره نازک او ښکلې وو! د مانۍ په لیدو د ویری څخه یو غټ نفس اخلم چې زید راته غږ کوی: یغما!

د زید پر غږ د هغه خوا ته ګورم چې د هغه تندی تروش و! او د هغه په خفه څهری زه پوه شوم چې بیا مې یو داسې کار کړی چې زما د خاوند په مزاج بد ولږیده، مګر ما څه وکړل؟ پدی فکر کی وم چې زید وویل: ولې دې لری کړل؟

اها زما زړه د چارګل په لری کولو خفه شوو! په خندا سره مې ورته وویل: هر کله چې ته وغواړې نو زه به بیا په پوزه کړم خو اوس حالت سم نه دی خیر دې زید درک یې کړه! زید- زه نه پوهیږم چې څنګه حالت دی چې ته دومره خفه ښکارې؟!اسمه ده دا ځل تیریږم څه نه وایم خو بل ځل بیا نه تیریږم!

خپل لاس مې په سترګو کیخود چې مطلب په سترګو، زید موټر ودروی،موږ دواړه تری ښکته شو! زید زما څنګ ته ودرېد او زما لاس یې ټینګ ونیول او د ودانی په لور زما سره روان شو! څنګه چې موږ صالون ته نږدې کیدو، ما خپل لاس د هغه له لاس څخه راوباسه، خو زید زما لاس پرینښوده چې ما په مظلومانه لهجه وویل: زید په خدای بده ده زما لاس پریږده!

ketabton.com - The Digital Library

زيد- نوچ نه څه شی بد ده،ما ټول عمر ستا د لاس په خاطر هيچا ته کتلي نه دي، او اوس چې خپل جوړه مې پيدا کړی ته وايې بده ده! ته پوهېږې، له هغه وخت چې ما ځان وپېژانده او په حلال او حرام پوه شوم، له هغه وخت مې ژمنه کړی وه چې زما ټول احساسات،مينه به زما د ميرمنې وی او ستا په نشتون کې مې لا يو جنۍ ته په غلط نظر ندی کتلی..

زه به حيران کيدلم کله چې دا ځينی سړيان مې ليدل چې د ښځو د درلودو با وجود هم د پردی ښځو پسی دی او خپل ميرمنې سره دوکه کوی، په داسې حال کې چې د ځوانې له وخت څخه تاته ژمن وم.

د زيد د خبرو په آوريدو په پراخه موسکا مې وويل: يعنې چې زيد خان له پيل څخه ما ته ژمن و، هوم! واقعاً لکه زما په څير زه هم د هغه ځوانی ورځو کې چې ستا نوم او نشان لا نه و! خو زه تاته ژمنه وم.

زيد -هو، زما ژونده مګر د الله تعالی وعده دی هيره کړی چې فرمايې" د پاکو نارينه وو لپاره، د پاکو ښځې دي او هر چا لپاره خپل جنس په څير دی واقعاً چې همغه شان ورته رسيږی!" زه باور لرم چې زه او ته له يو جنس څخه يو د پاکو اوبو پشان.

ما په مسکا د زيد خواته کتل! د هغه خبرې زما روح او روان ته آرمتيا ورکول، د څو دقيقو مخکې ويره او استرس مې له ياده وويسته او د هغه لاس مې په کلکه ونيوی موږ دواړه يوځای صالون ته ننوتو، ټول حاضر وو، رضوان په پراخه خندا زموږ ښه راغلاست ته راغی، زيد يې په غېږ کې ونيوه! او په خندا يې ورته وويل:

رضوان- ای مضره،نوبت دی مراعات نه کړو له ما څخه دی مخکی ښځه پيدا کړه هوم!!!

زيد ورو خاندی او وايې: ته بخښه وکړه ورور خپل په مشر باندی.

رضوان،د زيد شاه په لاس څو ځلی ووهې او ويې ويل: بختور شی لالا مې!

زيد يوازې خندل رضوان زما مخې ته ودريږی،او په ورته مسکا سره وايې: ورينداره جانې پخير راغلې!

ketabton.com - The Digital Library

زه څومره د رضوان په شتون کې د ورور په لرلو د خوشحالی احساس مې کول،په رښتیا چې هغه زما په حق کې د ریښتینې ورور ځخه لا زیا ورور ولې وکړل په کراره غږ ورته وایم: خیریوسی رضوان لالا!

رضوان موسکا کوي او نورو ته نوبت ورکوي! فرشتې ترور په مهربانه موسکا زموږ. خواته راغله، ډیر مې د شرم احساس کولو،د ډیر شرم څخه مې د زید لاس مې کلک ونیو چې فرشته ترور وویل: پخیر راغلی زما نازولې ناوی.!

فرشته ترور خپل د خبری سره سم خپله غیږ راته خلاصوی چې په تولو خوشحالی یي مورنی غیږ ته پناه وړم، مخ راته په ښکل کوی لاس یی ښکل کوم او ددی مور په مهربانی فکر کوم ستاسو په اند که بل څوک وی له ما یی همداسی ښه راغلاست کوو؟نه، حتما یی مخ راته په څپیړو ډیزاین کوو، فرشتې ترور ورسته له ما زید په غیږ کی ونیو او په ګیله منده لهجه یې وویل:

فرشته ترور- د مور شاهزاده ولی دې له اوله راته ونه ویل
زید د مور لاسونه ښکلوی او په مسکا وایی: مورجانی ددی په اړه وروسته خبری کوو .

فرشته ترور په سر ښکته کولو او پورته کولو بسنه کوی،اسما په ښکلی مسکا می خواته راغله او په صمیمیت یی ښکل کړم او ویې ویل: ښه راغلي وریندار جانی!
د وریندار د نوم په اوریدو می زړه د حسنات هوا وکړه دی څو ساعتونو کې ډیره وریسي خفه شوی وم! په کراره د آسما جواب ورکوم: خوشحاله اوسی ګرانې!
اسما- ته هم وریندار جانی!

آسما ددی خبری په کولو یی ځان د زید غیږ ته واچوه! او په خندا یې وویل: لالا جانه مجرد لاړی متاهل(واده شوی) راغلی!
زید- ولې ښه ونشو !؟
اسما- ولی نه ډیر ښه شو رضوان لالا خو هسی هم زوړ شوی!
د ټولو د خندا غږ پورته شو چی رضوان په دروغي غوسی وویل: چا ویلې زه زوړ شوی یم؟ دا چې زید سپین سترګی وکړه او نوبت یی مراعات نکړو زما ګناه څه ده یا الله ته خپله خو وینی زما مظلوم حق خوړل شوی!

ketabton.com - The Digital Library

ټولو د خندا لا لاسی شونډې پر یو بل کلکی نیولی وی! چې فرشتې ترور په خندا وویل:
رضوان بس کړه نور همدا یې وقت دی!؟
رضوان- په سترګو میرمن فرشتې هر څه ستاسو امر وی!

رحیم تره،ترور،او مریم په کوچ کی ناست ول، ترور او رحیم تره په ښکلی مسکا د ښه راغلاست لپاره ودریدل مګم د مریم په لور مې نشو لیدلی!زید لومړیتوب وکړو او د پلار لاسونه یی ښکل کړل چې رحیم تره هم په خپل غیږ کی ونیوه! او ویې ویل: ماءشاالله زما زید ځان ته ځانته یو نر جوړ شوی، آن شاء الله چی خوشبخته شی او د یو بل تر څنګ زاړه شي!

زید- تاسو دی ژوندی وی پلارجانه!

ښه پوه شوی وم چی زید د ټولو لپاره ډیر ګران او اړین دی آن ډیر له رضوان او اسما نه!
د زید پسی زه د رحیم تره لاس ښکلوم چې سر می ښکلولی او د خوشبختې هیله راته کوې! ترور هم لکه د فرشتې ترور په څیر دواړه په غیږ کی ونیولو او په خوشحالی یی د مور ښه راغلاست وکړو، په خپلو ډیرو مهربانیو یی زه وشرمولم
اصلا دی کورنی د کینې او ظلم بوی هم ندی حس کړی آن یو یی هم دا راته په مخ رانه وړه چی زه یو ورځ یوسف وم..؟!

اه چې څومره یی مننوه یه وم سترګې مې په ډېر سختی د مریم خواته واړولې بیا هم د زید په لیدو کې غرقه وه! هغه زید چې هیڅکله د هغې نه وه! مریم لاس د زید په لوری ونیوه! او ویې ویل: مبارک دی وی!
زید د مریم لاس ونه نیو او په ټیټ سر او کرار غږ یې ورته وویل: مننه خوری!

د مریم د رنګ سور والی می له ورایه لیده خو څه می لا لاسه نه راتلل! مریم د زید له لیدو لاس اخلې او ماته ګوری! نظر یی دومره یخ وه چې د کلکی یخی حس می په خپل ځان کې وکړو،نږدی راغله او په غیږ کی یی ونیولم لا یی د غیږ د حیرت څخه نه وم وتلی چې د خبرو په اوریدو یی ګنګه او بی ژبی شوم، داسی یی خبری کولی چې یواځې ما اوریدلی دومره تیزه او هوښیاره وه، چې یوه دقیقه یی هم شونډې د دروغې مسکا نه

ketabton.com - The Digital Library

خالی نه وی؟!

مریم په ریشخند لهجه وویل: نوم دی یغما ده سمده یوسف جانه؟؟ هههههه فکر کوی زما زید ستا شوی؟ نه غلطی مه کوه ته د لوبی ګټونکی نه یی! فکر کوی نه پوهیږم د څه لپاره د سړیانو په کالیو کې مانی ته راننوتلي پوهیږم د زید د زړه د لاسته راوړلو لپاره دی دا کار کړی مګم قسم دې که د خاورو میلمنه می نکړی نوم مې مریم نده، د خوشحالی مخ په ونګوری زید تر پایه یواځې زما بت دی یواځې زما!!

د مریم د خبرو په آوریدو مې اه له ځیګر ووتل خدایه مګم مریم خپل عقل له لاسه ورکړی؟ مخکې خو داسی نجلی نه وه هېڅ مې باور نه راته دا دې همغه مظلومه مریم وی؟ اصلا د کومی ګناه لپاره ما محکوموي !مګم زید کوم وقت د مریم وه چې زه خبره نه یم؟ دومره هم فکر نکوی چی که د زید زړه په مکر او نازونو لاسته راوړل کېدلی نو بیا ولی خپله یې ونه توانېده چې لاس ته یې راوړی؟

که ووایم د مریم له خبرو ونه ډاره شوم نو دروغ به مې ویلې وی! خبرې یې لکه تور سیوری زما ټولی خوشحالی یې راونغاړلې,د مریضو او لیونیو خلکو په څېر یې خبری کولی هیڅکله نورماله نه ښکاره کیدله او داسی لوی ډار یې زما زړه ته راواړوه، مریم له مانه جلا شوه او په همغه ساړه نظر یی راته کتل! چې د رضوان خبری زما فکرونو ته د پای ټکی کیښوده!

رضوان- ولی ولاړ یې کینی نور !!!!
ټول کینو او مجلس ګرمیږی داسی ښکاریده چې غیر له مریم نه هیڅوک ددې اړیکی نه خفه او مخالف ندې، د چای په څښلکو او ترور په رنګارنګ سوالونه چی د زړه سواندی له مخې وو شب راورسیده! یوه کوټه چې د اسما د کوټې ترڅنګ وو راته یی راکړه!د خبرو په مطابق یی غوښتل یو غټ محفل ونیسي!
د رواجونو او کلتور له مخی!

د شپې خواړه تیاریږی او ټول دسترخوان ته ټولیږو! زید زما خواته کینی او په داسي مسکا چی نه محسوس کیږی وایې: زما خایستو ځنګه ده؟
یغما- ښه ده که ته ورسره کار ونلري نوره هم ښه کیږی!

ketabton.com - The Digital Library

زید کرار یی وخندل او ویې ویل: عه میرمن یغما ګوری؟ اوس دی چې خسرګنی ولیدله زه دی له یاده وباسلم؟

یغما- هو تورکی ته وایم چی یوځای کی دی وتړی چی نور دی ونه ګورم.
زید- ولی خیر خو دی ستا سترګی غیر زما د لیدو نه بل هر څه ته منع شوی دی زما د سترګو تور!

اه وباسم دا څو ورځی عجیبه ډار لرم نپوهیږم ولی !مخکی له دی چې ځواب یی ورکړم سترګی می په مریم لګیږی چې په وینو ډکو سترګو راګوری ګواکې د پلار میراث مې ورته خوړلی وی!د زید د ځواب ورکولو بی فکره کیږم او خپل غاب راخلم او ځان لپاره ډوډی راخلم په نه اشتها خپله ډوډی خورم چی له دوه مړی نه زیات نه وو! دسترخوان ټولیږی او ټول خپلو کارونو ته ځی! اسما کله ناکله راسره ټوکی کوی او یوسف راته غږ کوی چی زما له مسکا سره مخ کیږی

زید او رضوان د شطرنج په لوبی بوخت ول! د رضوان غږ پورته کیږی او وایی ماته د منلو وړ نده یغما یوځل دلته راشه! په خندا د ترور او فرښته ترور له څنګه پورته کیږم او خواته یی ورځم!
یغما- هان ووایه؟!
رضوان- ته دی د روانی خاوند ته وګوره دوکه کوي ټوله لوبه یی همداسی ویوړه! څه نه وایی ورته؟!
د څنګ چوکی باندی کینم او په دروغجنه غوسی وایم: هې چنارګله ونه وینم چی له تورکی سره کار ولري!

زید په کړس خاندی او رضوان په حیرانتیا راته ګوری! چې ژر وایم: هغه مطلب مې وایم له لالا سره می کار مه لره چې ژوندی دی له پوسته کوم!
داخل رضوان خاندی او زید په حیرانتیا راته ګوری، رضوان په ټوکو او په همغه خندا کی وایی: ودي خوړه زید خان ژوندی دی له پوسته کوی له یاده دې ونه وځی!

زید- تاسو دواړو خور او ورور لاس یو کړی چې ما لیونی کړی که څنګه ها!؟
د شطرنج تختی ته ځیر کیږم سپیني دانی د رضوان وی او توری د زید، د سپینو دانو

ketabton.com - The Digital Library

تعداد له تورو دانو کم وو! او يو اځي پادشاه او وزير او يو څو داني نوري پاتي وي دا يعنی زيد ګټونکي دي اي تورکيه خاوري دي په سر شه کله چي لوبه نشي کولي ولی دي خپله پوزه پرې کوي!

يغما- رضوان ولی ستا داني په ميدان کې کمې دی؟
رضوان لکه ماشومانو زيد ته اشاره کوی! او وايې: تولی دغه وحشی وخوړلی!
په خندا وايم: تولی!؟
رضوان سر ښکته او پورته کوی،له ډيری خندا کم پاتی وو په ځمکه وغورځم په ځان مسلطه کيږم او په مسکا وايم: ښه نو زيد څه وکړی چی ته لوبه وګټی!
رضوان په خپل لاس د دانو حرکات راوښودل!په امری (امر کولو) لهجه وايم: هله زيد جانه څنګه چې لالا مې وايی همغسې وکه ولی دی ورسره دوکه کړی ها!؟

زيد په حيرانتيا راوکتل او رضوان له خندا شين وو زيد په همغه لهجه وويل: يغما ليونی شوی يی پخدای دوکه می نده کړی خپله يی زده نده بيځايه شله وی چی راځه لوبه کوو!

يغما- خو هر څنګه چې وی رضوان کومه دانه يی وړاندی کړی!
رضوان وزير ته اشاره کوی!زيد يواځې کتل چې ما وويل: زيد هله نو مخکې کړه!
زيد په نه زړه خپله دانه مخکې کوی په همدی توګه تورکی د لوبی ګټونکی کيږی! چې زه په خوشحالې وايم: هورااااااااااا لالامی وګټله!
ما او رضوان خندل چې زيد په ټوکو وويل: تاسو دواړه په رښتيا خور او ورور ونه اوسيږی؟ دواړه هم نمونه!؟

زيد- تا باندی خو زه هسې دوکه شوم، دې تورکې ته څوک جلی ورکوې!
زيد خپل د خبرو وروسته يې په لوړ غږ وخندل! رضوان اعتراض وکړ او ويې وويل: ما مه مجبوره وی،چی د سپينيدو کريم شروع کړم!
د رضوان په خبرو مې وخندل! او ومی ويل: چنار ګل تا ته وايم ونه ګورم، چې زما لالا ته تور ووايه، زه به پخپله يوه جلی پيدا کړم ورته د، ښاپيری په څير!

زيد- ښه ښه وبه ګورم!
رضوان ناساپه وويل: رښتيا يغما، حسنات څنګه وه؟

ketabton.com - The Digital Library

د رضوان په خبره ما او زید په خلاصو سترګو یو بل ته وکتل،او په همغه حیرانتیا وویل:
ښه وه سلام یې ویلو!
رضوان- علیکم السلام
ما په آرامه وویل، رضوان،حسنات زما ورینداره کوی!؟؟ رېښتیا وو ایه،رضوان ارام وخندل او زما په څیر یې وویل: چې خور مې یو څه وو ایي او زه نه وو ایم، دا امکان لری؟!

د رضوان په خبره پوه شوم چی رضوان هم په زړه کې د حسنات سره مینه لری؟! د دی خبری په پوهیدو په خندا وایم: کرار کینه تورکې،ستا په زړه ښه پوه شوم، زړه دی په کلی کې پرېښودی وو! اوس خور مه بهانه کوه!
رضوان په خندا وایې: څنګه هوښیاره یې؟
زید په په کلکه لهجه وویل: څه خبره ده چې د لیوني په څېر خاندی؟
زه خپل ستونی صاف کړم او په جدي توګه ووایم: د خپل وریندارۍ په اړه مو خبری کولی،خپله د رضوان څخه پوښتنه وکړه!

بې له ځنده پاڅېدم، پخلنځي ته لاړم، د چای ترموز مې لټولو!چې یو ګوټ پخلنځي ته راننوځي، پرته ده کتلو چې څوک راننوته، خپل کار کې لګیا وم ترموز مې پیدا کړو،او ګیلاس مې ډک کړو چې د مریم غږ مې واوریدی چې ویې ویل: ته ډېر خوشحاله یې چې دومره زر دې د کور خلکو په زړونو کې ځای پیدا کړو؟!

زه په چټکۍ سره بیرته وګرځیدم،چې مریم د دروازې مخې ته ولاړه ده،حیرانه شوم! او ومې ویل:مطلب!؟
مریم- مطلب، ډیر خوشحالې مه کوئ،تراوسه دا سر فلم دی!

بغیر لدی چې د مریم خبری ته پام وکړم د دروازې په لور لاړم،غوښتل مې چې څنګ نه زر تیره شم، چې هغې د چایو څخه تازه ډک شوی ګیلاس راوخیستو او په ناساپه توګه یې زما په لاسونو خالي کړو؟! د چای ګرم والې دومره زیات و چې بې کنټروله مې چیغه کړه: اه وسوځیدم..

او همغه پر ځمکه کېناستم او د اوښکو ډکو سترګو مې لاسونو ته ګورم! لاسونه مې لکه

ketabton.com - The Digital Library

سور ګلاب په څیر شو، او د سوځیدني له امله سپیني پولی ښکاره شوی! زما له اوښکو ډکې سترګې زما د لاسونو د سوځولو له امله نه وې، بلکې د دې لپاره وې چې زما د عمه د کور یادونه ژوندي شوی.ښه مې په یاد دی،له هر غلطی وروسته څنګه زما لاسونه د جوش شوو اوبو سوځول!

زه د خپل ژوند په یوه پټه پاڼه کې ډوب وم چې زید او ټول په بیړه راغلل! مریم لا ولاړه وه او یوازې کتل،زید په ورخطا زما څنګ ته کیناست زما لاسونه یې ونیول او به ورختا یې وویل: ی...غما څه وشول؟!

ما نه غوښتل چې موضوع لویه شي! ما خپله کرکه زندانی کړه او په مشکل سره مې وویل: هیڅ مې فکر نه وو، چای مې په لاسونو توی شوی!
زید په غوسه وویل: توی شول او که چا دربانډی توی کړل؟(او د مریم په لور یې وکتل چې ما په تلوار وویل: نا توی شوو!

زید ما د اوړی څخه نیسي او پورته کوی مې،په چټکۍ سره تشناب ته لاړم، لاسونه مې د یخ اوبو لاندې ونیول، چې سوځیدل یې یو څه کم شول! چې زید کرار وویل: ښه یې، نفس مې؟

خپل سر په پورته کولو او ښکته کولو سره د هغه خبره مې تایید کړه، اسما په تلوار راننوتل او ویې ویل: لالا، په لاسونو یې دا ملحم ووهه، چې سوځیدو ځای پاتی نشي!
زید په ورخطایی سره ټول ملحم زما په لاسونو ووهل او ویې مښیل، ټول ولاړ وو او په غورځیدلو مخونو یې راته کتل!ما ټولو ته په خندا وویل: ولې ټول ولاړ یې؟زه ښه یمه؟دومره زیات هم نه یم سوځیدلی ښه یمه.

ترور په خفه لهجه وویل:لور مې کې زیات سوځیږی نو ډاکټر ته لاړ شه یغما- نه،ترور جانی، دومره زیات ندی سوځیدلې، ښه به شي.

نه پوهیږم، خو د زید د عمه په سترګو کې مې په ښکاره ډول خجالت لیدو، ولې فکر کوم چې عمه پوهیږي چې زما د لاسونو سوځول د مریم کار دی! زما د غوښتني سره سم، ټول مایوسه صالون خواته روان شول، یوازې رضوان پاتې شو! په ورو ګامونو سره،

ketabton.com - The Digital Library

زما خواته راغلو او ويې وويل: زما خور، ته ښه يې؟

د هغه درد با وجود چې سينه کې مې تاو شوی وو په مسکا مې وويل: هو تورکۍ زه ښه يم، نه دې اوريدلي چې بده بوټې بلا لا نه وهي!
رضوان ژوره ساه واخيسته، او داسې لکه چې زما خبره يې نه يې اوريدلی ويې ويل:د مريم کار وو؟

يغما- نــ...(لا مې خبرې نه وه خلاصه کړې، چې زيد په غوسه له ځايه پورته شو، او رضوان ته يې مخ کړو او په غوسه يې وويل: رضوان قسم خورم، که بيا ځلی يوازی يو ځل بيا، زه دا لېونی جلۍ د يغما شاوخوا وګورمه، بيا هيڅا خاطر نه کوم هيڅا ښه به دا وی چې ته يو کار وکړئ که ماته دا کار پاتی شو بيا به ښه ونشی!

رضوان سر پورته ښکته کوي او وايې: زه به يې پخپله حل کړم، ته هم خپلې کوټې ته لاړ شه، ته هم له مريم نه په کمه نه يې؟!

رضوان د تلو څخه مخکې په يو زړه سواندی نظر ماته راګوی او بيا د آشپزخانې څخه وځي، او زه ځومره د خلکو د زړه سوانده نظر څخه کرکه لرم خو لکه چې دا منحوس شيبې زما په قسمت کې ليکل شوی د اول څخه تر پايه،زيد زما څنګ ته ناست و او په غوسه ناکه سترګو يې زما لاسونو ته کتل چې کرار مې وويل: زيد!

زيد په ژړغوني او نيولې غږ وويل: جان د زيد خايستو..؟!
يغما- وګوره سوځيدل يی په پوره توګه له منځه لاړو! بيخی بيخی ښه يمه باور وکه!

ژوند مې خاوند مې لا تراوسه هم په فکر کې و، چې ماته د منلو نه وه، په ماشومانه لهجه په پښتو مې ورته وويل: ماسره زيد خبری نه کوي هوم؟
زيد ژوره ساه واخيسته او سترګې يې زما سترګو سره وتړلې او هغه هم په پښتو ژبه وويل: اه يغما احساس کوم چې نړی کمزوری انسان يم،ګوره ما د خپل ګل نه حفاظت ونشو کړای،هغه ګل چې زړه په وينو راغوړيد! هغه ګل چې زما ساه د هغی په خندا پوری تړلی ده، حقا چې دا پولی ستا په ښايسته لاسونو باندی زما د مرګ حکم ......

ketabton.com - The Digital Library

جمله لا پای ته نه وه رسیدلې، لاس مې هغه خولې په لور ځی، د کلمې د بشپړیدو مخه نیسم! او په غوسه وایم: زیده ایا پوهیږی چې دا خبرې دی ستا د ګل په تن باندی د ګلی (ژاله) په څیر وریږی! کومه ګلې چې د هغې ضعیفه وجود زخمی کوی !
هیله کوم بیا داسی مه وایه ، زما ژوند ستا پوری تړلی دی !

زید زما کیخودل شوی د لاس ګوتې بنکل کړل او په یو داسی مسکا چې ما تراوسه د هغه پشان نه ولیدلی ویې ویل:د سترګو توره! د زړه سر می لیونی کیږم کله چې ګورم زما په موجودیت کې دی تاته ضرر ورسیږی ! له منځه وړم هغه څه چې زما ژوند ته درد رسوی قسم دی.

د زید په خبرو لویه مسکا مې په شونډو خپره کیږی، زما زید څومره مرادنه زما څنګ کی ولاړ دی مګر کیږی چې د زید په شتون کیدی زه د ویری احساس وکړم؟ زید چې د غر پشان زما شاته ولاړ دی، هغه زید چې پوهیږم زما د یو اوښکې په توی کیدو د هغه اوښکې د تویه ولو سبب او کس د ریشې څخه پری کوی، نه زه نوره بی پناه او یواځې یغما نه یم زه اوس زید لرم هغه زید چې ماته د ټول دنیا حکم لری.

یغما- که دومره زما سره مینه لری نو د مرګ او تلو خبری مه کوه، مګر ستا زړه راځې خپل ګل په دومره وحشې او خونخواره خلکو مینځ کې یواځې پریږدی؟! هغه ګل چې د ژوندی پاتی کیدلو اوبه یې ته یې؟! هغه ګل چې بیحده کمزوری دی او یواځې ستا د مینې څخه تغذیه کوی! زید که د تلو خبره وکړی باور وکړه ستا څخه مخکې ستا ګل مړه کیږی او نور هیڅکله به ژوندی نشی.

زید- میرمن مې خایستو مې، دومره خوږی او په عین حال کی ترخې خبری مه کوه، زه لکه اغزی پشان خپل و ګل ته ژمن یم هر هغه خونخواره کس چې وغواړی زما ګل ته لاس راوړی ژوندی نه پریږدم.
د زید په خبره خاندم او وایم: اووو زید خان تر دی حده خطرناک کیدی شی؟!
زید هم زما پشان خاندی او په کراره وایی: زما ګرانې هیڅکله مه ختا وځه ځینی کسان شاید په څهری عاجزه وی خو داسی کارونه کوی چې باور به دی رانشی،! د هر کس څخه هر کار امکان لری.!

ketabton.com - The Digital Library

یغما- سمده بدماش صیب اوس نیمه شپه شول ځم چې ویده شم.
زید- ښنګه کولې شې دومره راحته ویده شې کله چې زما له سترګو دی خوب تخته ولې دی؟
په خندا وایم: ډیر ښه خوب هم راځې مزی داره ...
زید- هو پوهیږم زما په زړه ډېری خایستو.

یغما- سمده زه به یو ځا سالون ته لاړشم ترڅو د خاله جانې دوی تشویش او اندیښنه لری شی، او ښه شپه تاته غواړم زید خان.
زید- ستا شپه پخیر د سترګو توری.

د آشپزخانې څخه وځم او سالون ته ځم کله چې د کور غړو ته مې خپل د لاسونو د ښه والې خبر ورکړو نو ښه شپه ټولو ته وایم او خپل د کوټې خواته ځم، په کټ کینم او د نن ورځې پیښو ته فکر کوم! عجب ژوند لری میرمن یغما ټول د عجیب غریب کارونو څخه ډک دی! د مریم پدی کار داسی راته معلومیږی چې یو سخت لاره مې په مخه کیده.

په ځای کې مې څملم او سترګې د کوټې چت ته نیسم، چت چې په ښایسته سور ګلانو ډیزاین شوی، ټول شپه د لاسونو د سوځیدو په درد مې تیره کړل او د خوب او ویښ په دنیا کې زنګیدم، سهار د مولا په آذان پاسیدم اودس مې وکړو او کوم عادت چې د حسنات دوی کور کې مې درلود غوښتل مې د کور ټول خلک راویښ کړم خو بیا یاد ته مې راغلل چې دا د حسنات دوی کور ندی، نو ځکه خپل د کار څخه پښیمانه شوم خو ناساپه مې ځان سره وویل: که ټول کور نشم راویښ کولې زید خو راویښ کولې شم د دی څخه مخکې چې مونځ یې قضا شې؟!

په کراره، کراره د زید د کوټې خواته روانه شوم ټول کور په درنه خاموشې کې اخته وو، د زید د کوټې دروازه مې کراره خلاصه کړه او ننوتلم زید د ماشومانو پشان ویده وو او ویښتیانو یې ټول مخ نیولې وو ښنګ ته یې نږدی شوم او کرار مې ورته غږ کړو: زید

راویښ نشو په لاس مې د هغه ویښتیا د مخ څخه لری کړل او پورته مې واړول چې د زید لاس ته مې فکر شو عکس یې خپل د زړه په سر نیولې وو! په کراره عکس یې د لاس څخه راخلم، د عکس په لیدو نه حیرانه کیږم هو په عکس کې زه وم! خپل د عکس په لیدو

ketabton.com - The Digital Library

مسکا کوم او بیرته عکس د زید لاس کې ایږدم او د زید اوږه کراره خوځه وم او وایم: زید پاسیږه مونځ قضا کیږی شابه.

زما ژوند دواړو توري سترګي کراره خلاص کړي،څو دقیقی ماته زیر زیر ګوري او بیا زر پورته کیږي خپل خوب ځای کې کیني او وایي: یغما ته یی ؟
یغما- هو ، جناب اوس پورته شه لمونځ دی قضا کیدو حال کیدی شابه.

زید په ورخطایی باندی زما لاس نسئ او د هغه په کتلو مصروف کیږي، په داسې حال کي چې سری یې لاندي وو او خپل ګوتو باندی زما د لاسونو زخمونه لمس کول کرار یې وویل:یغما سوخت والي لږ شوی یا نه؟ ایا دي شپې دی خوب وکه؟

په مسکاه جواب ورکوم: اهان ، ډیره ښه ویده وم . اوس هم دي خبرو تیر شه لمونځ وکړ خ خاوند جانه.
زید ښکلی مسکاه دي خپلو شونډو میلمه کوي او وایي: خاوند جان دي قربان شي میرمن جانی.

د دروغ غوسه کي ورته وایم: خدای نکوی، لیوني خان !
دا خبره کوم او د دروازی خواته حرکت کوم د تلو څخه مخکې بیا وایم:لمونځ هیر نکړي.

دا خبره کوم او بیا بغیر لدی چې د جواب په تمه شم خپلي کوټي ته لاړم، کالی می بدل کوم لاسونو باندی ملحم وهم سوخ والي سپیني پوقانه هم نظر په شپه باندی لږ شوی وی ملحم خپل کار کړی وه دهلیز په لور لارم ، ټول ویښ وه سبا ناری یی میز باندی څکل دهلیز ته ننوځم جګ غږ سلام کوم! یوازی مریم جواب رانکړو نورو په خوشحالي جواب راکړو لاس پوښتنه هم را نه وکړه

آخري څوکي می کیناستلو لپاره خوښه کړه رضوان هم کار لرو چای هم څکلی نه وه شرکته تللی وه زید هم تراوسه لاندي راغلي نه وه، ټول په سبا ناری باندی مصروفه ول چې د زید غږ راغې:
زید- سلام

ketabton.com - The Digital Library

زید غږ د دی سبب شو چې ټول د خوشبیو لپاره چای ځکلو څخه لاس واخلي، زید ورزشي کالي په ځان وه ښکاره معلوم وه عادت په چیری ورزش کړي ورزش تراوسه پوري هیر کړی نده زید په جګو کامو زما خواته راځي او زما څنګ کې کیني او کرار راته وايي:سهار پخیر میرمن یغما

یغما- ستا سهار هم پخیر زید خان.
زید په خندا وايي: زما سهار هغه وخت پخیر شو ستا غږ وبینش شوم.
خندا می دي شونډو میلمه کیږي چې فرشته ترور وايي: لوری کولی شي،نن لاړي شوو د طلا او کالیو اخیستو لپاره بازار ته؟

ستوني می صاف کوم او په آرامه وایم: هو ترور جاني ،هر رقم تاسو وغواړي.
فرشته- بیا سمده نن ورځ به بازار ته لاړی شو. زید ته اوزګار یی یا موږ خپله لاړی شوو!
زید- نه مورجانی اوزګار یم ، ستاسو خدمت کی یم
فرشته ترور خاندي او وایي:سپین سترګیه هلکه

سهار چای خلاصیږي، هرڅوک خپلو کوټو ته ځی بازار تلوو ته ځان تیار وي،نیو هیږم څه واغوندم، نمی غوښتل زید کورني کمه راشي همدی سوچ که وم دروازه ټک ټک غږ پورته شو!

یغما- راځي دننه.
آسما په لیدلو لږ اندیننه مي کمه شوه چې آسما به خوشحالي وویل: وریندارى جانی حجاب می درته راوړه ! لالا می نه خوښیږي بغیر حجاب څخه باندي لاړی شوو!
یغما- راځه دننه آسما جانی، ښه شول راغلی نیو هیدم څه واغوندم؟!
آسما په خندا راننوته زما لور ته راغله! حجاب یې خلاص کړو او په مسکا یې وویل: وریندارى حجاب دي خوښ شوو!
:□#شهاب
عربي حجاب وه لاستونی ، طلایي غمویو باندی ظریفه دیزان جوړ شوی وه په خوشحاله لهجه مي وویل: هو مننه ګراني ډیر ښکلی ده په زحمت شوي
آسما- وظیفه ده وریندارى جانی ترڅو تاسو حجاب اغوندئ زه بیرته راځم

ketabton.com - The Digital Library

یغما- سمده.

آسما کوټې څخه ځي زه حجاب اغوستلو باندی مصروفه شوم، حجاب سره مې قد جګ ښکاره کیده مصروفه دي ځان لیدلو هینداره کی وم چي دروازه خلاصه شوه او آسما هم حجاب په ځان کړي وه لاس کي یوه بکسه وه کوټې ته راننوتلل او ویې ویل: یغماا جانی راځه که غواړي دا بکس څخه هم ګټه واخله !

یغما - په دی کې څه دي؟
آسما آرامه خاندي او وایې: آرایش سامان دی نوو ......
یغما- اهان ډیر ښه خو ما ګټه اخستلی زده ندی یعنی کولی نشم !
آسما- سمده کینه زه درته ساده آرایش کوم
تخت په سر کینم آسما بوخته کیږي مخ باندی مې ! او وایې: دا هم زما ښکلی وینداره، آرایش ته هم ضرورته نلري
کراره خاندم او وایم: مهرباني دی ده آسما جانی!

آسما هم زما مسکاه پشان مسکاه باندی جواب راکړو، او د الماری په لور ځي! تور دسکول توري چپلی بوټ الماری څخه راباسي او وایې: دا هم ډیر ښه حجاب سره دي خوند کوی دا هم واغونده.
یغما- په سترګو ګرانی.
آسما- سترګی دی بی بلا ویندار جانی.

آسما ځی او زه تازه خپل د لیدلو لپاره وخت پیدا کوم، سترګي مي ریمل سره جوری وی، ګلابي غومبري، توري وریځي ،ډیر ډیر کم رنګ سترګو لیمو (سترګو شاه)باندی سور رنګ ښکلی منظره یی جوړه کړي وه تور تکری داسي په سر کوم یوتار ویښتی می هم ښکاره نشئ، چپلی بوټ ، دسکول راخلم دهلیز په لور ځم ! زما په نظر هیڅوک تیار ندی، ځکه یوازي زید ناست وه هغه هم مبایل که مصروفه وه

یغما- دا نور چیرته دی ؟
زما په غږ زید خپل سر پورته کوي نظري زما نظر کی قفل کیږي، آرامه پورته کیږي زما په لور راځي او په کلکه لهجه وایي: یغماااا بیادی آرایش کړي؟ ؟؟

ketabton.com - The Digital Library

یغما- اه نو ، بده ښکارم؟
زید- هو ډیر ډیر بده ښکاري هله لاړه پاک یې کړه.
یغما- نوچ پریده پریده بده ښکاره شم پاک کومه نه.

زید- یغما زما اعصاب مه خرابه وه !
مظلومانه وایم:خیر ده غوسه کیږي مه! فرشته ترور سره ځم نغوارم هغه ملګرو مخته کمه راشي
زید- چا ویلی بی آرایشه لاړ ه شي فرشته ترور کمه راځي هوم؟ کمه ښایسته یی چې آرایش دي هم وکړو؟!نور هم ښایسته شوي.

زید خبری کولې چې د فرشتې ترور غږ راغلو: زید زویه چیرته یی دي مور شاهزاده؟(اه چې څومره ښه وخت را ورسیده،زید څخه یی خلاصه کړم! فرشته ترور،مریم، عمه ،آسما دهلیز ته دننه شوي فرشته ترور زما په لیدو د خوشحالې څخه په ډکه خندا وایې: ماشاالله څومره ښایسته شوی زما لورکی.
هغه پشان په خندا جواب ورکوم: مهرباني مو ده ترور جاني.

زید په جدی لهجه وایي: د باندي په تمه یم زر راشي.
زید خپل خبری سری سم د باندی لور ته روانیږي! لږ ځنډ وروسته ټولې وریسی باندی ورځوو ! مریم هر چاسره خبري نکوی اسما سره هم! دومره ډیر آرایشی کړی وه اصلي څیره یی ورک شوي وه ، هغه مریم چې ما مخکې پیژندلی د دی مریم سره یې د ځمکې او آسمان توپیر درلود، زید موټر ته تکیه کړي وه داسي فکرونه کې ډوب وه چې بیخی نو.....

زموږ شمیر زیات وه ټولی موټر شاتنې سیټ کې نه ځایدو مجبوره یوه زموږ څخه مخکې سیټ کې کیني زید سره! چې فرشته ترور وویل: یغما لوري ته یوځای د زید سره کینه !
یغما- ترور جاني نکیږی تاسو یا عمه دي هلته کیني؟
زما په خبره فرشته ترور په خندا وایې: نه لورکی نکیږی ، شرم څه لپاره کوي بیګانه کس څنګ کې خوو نه کیني، زید دی خاوند دی !

په نه زړه د مخته دروازه خلاصه وم او د زید څنګ ته کینم چې زید په مسکا وایې:

ketabton.com - The Digital Library

مهرباني زما آغلــــې ....

سترګي مي غوسه سره ورته تاوه وم او په چوکی کینم !ټول کیني او موټر حرکت کوی هیڅ کومه خبره یو بل مینځ کي ویلي کیږي نا یعنی هیڅوک خبري نکوی روسته د 20 دقیقو هدف ته رسیږو،ټولی ښکته کیږو کالیو مرکز ته ننوځو،دوم منزل ته ځوو یو دوکان ته داخلی کیږو،دوکاندار ډیرصمیمت سره زید ته ښه راغلاست وایي:

دوکاندار- وا وا زید خان ، ښنګه زموږ غربیانو کلبه ته دي قدم کینودو!
زید- مهرباني لري اصف جانه ، د نکاح او د واده کالو د خوښه ولو لپاراه راغلي یو.
دوکاندار- ښه راغلاست راځي ډیر ښه جنسونه درته ښکاره کوم !
ټول کالیو باندی مصروفه کیږي ښایسته ظریفه دیزان داره کالي لرل!سترګو باندي می کالي کتل سترګي می په یو ډیر ښایسته کالیو باندی ولګیدی،سپین کالي ډیر ډیره لویه لمنه! که ووایم لمني یوه لویه کوټه نیوله که دروغ می ویلی نه وي دومره لویه لمنه درلوده

ټوله لمن باندی سپین کرستال غمي کارول شوي وه لاستونی مکمل کرستال وه غاړی ملایي هم ساده وه ښایسته کالي ساده وه یوه لویه جالی (سپین تکری) شال هم درلودډیر می خوښ شوی وه خو جرعت می کولی نشوو خوښه می په ژبه بیان کړم
چې زید وویل: همدا دي خوښ شول زما ګلابه! زما هم خوښ شول خوو ډاریږم د کالیو سره وزری وکړي هغه شپه او و نه تښتي رانه؟!

مخکي لدي چې زه کوم جواب ورکړم زید فرشته ترور ته غږ کوي: مور جانې ستاسو په نظر دا کالي ښنګه دي؟

فرشته ترور- هو ډیرښکلی دی خو پریږده چې یغما یی خپله خوښه کړی!
زید په خندا وایې: اه مور جانی زما خوښه د یغما خوښه ده، اندیښنه مکوه!
فرشته ترور- توبه د نن له ځوانانو سپین سترګی هم یو حد لری،د مور شاهزاده!
زید- په سترګو مور جانی.

د ټولو په موافقې می خپل د خوښی جوړه واخیسته، تقریبا یو دری ساعته ګرځو طلا مو واخیسته مګم وخت د نکاح او نکریزو جوړی ته پاتې نشو! مریم او اسما هم خپل ځان ته

ketabton.com - The Digital Library

کالی واخيستل! يواځې فرشته ترور او د مريم مور نندارچيان ول. نور د ګرځيدو توان نه وو بوډی مو هوټل کې وخوړله او کور ته راغلو زيد موږ. ښکته کړو او خپله شرکت ته لاړه! هر چا خپل خريدونه خپلی کوټې ته يوړل! دومره ستړی وم چې پوهه نشوم کله د خوب نړي ته تللی وم !

د اسما په غږ د خوب نړي مې پرينسوده: وريندار جانی!
يغما- ها ګراني!
اسما- ويښه شوی يی!
پورته کيږم او په ځای کی کينم او وايم: هو ګرانی کوم کار دی وو؟
اسما- هو ښکته ټول تاته په تمه دی راځه چې چای وڅښکو.
يغما- په سترګو ګرانی.

له تخت نه ښکته کيږم او خپل ټکری په سر کوم او اسما ته وايم: راځه چی ځو!
اسما- وريندار جانی ته ښکته شه زه ګيټار(دومبره) راخلم او درځم!
په حيرانتيا وايم: ګيټار د څه لپاره؟؟؟
اسما- يو ځل دهليز ته لاړه شه بيا پوهيږی!
سر ښکته او پورته کوم او دهليز ته ځم، ټول ناست ول رضوان هم راغلی وو چای يی څښکه! سلام کوم او د ترور ترڅنګ کينم.

رضوان په خندا وويل:ميرمن يغما درته سوپرايز(حيران کوونکی خبر) لرو !
په حيرانتيا وايم: زما لپاره؟
رضوان- هو هو وريندار جانی ستاسو لپاره (او مخ زيد ته اړوی او وايي: همداسي نده زيد خان!
اسما ګيټار په لاس راننوځي او د زيد په لور ځی او وايي: دا دي واخله لالا!
زيد ګيټار واخيست او رضوان ته يی وويل: يعنی نه کيږی له دی شرط نه دی واوړی؟

رضوان خپلی وريځې پورته اچوی او په ټوکو وايی: نه په هيڅ قيمت نغواړم ژوندی کنسرت له لاسه ورکړم
زيد- سمده رضوان خان دا ځل يو صفر ستا په نفع
زيد يوه غټه ساه اخلي او ګيټار په لاسونو کي جوړوي خپل نظر ماته ډالی کوی او په خوږ

ketabton.com - The Digital Library

غږ یی شروع کوی د سندری په ویلو:

دراین زمانه ای بی های و هوی لال پرست
خوشا به حال کلا غانِ قیل و قال پرست

چگونه شرحد هم لحظه لحظه ای خود را
برای این همه ناباور خیال پرست

به شب نشینی خرچنگ های مردابی
چگونه رقص کند ماهیذلال پرست؟!

رسیده ها چه غریب و نچیده میافتند
به پای هرزه علف های باغ کال پرست

رسیده ام به کمالی که جزاناالحق نیست
کمال دار برای من کمال پرست

هنوز زنده ام و زنده بودنم خاری است
به تنگ چشمی نا مردم زوال پرست..

دومره یی ښکلی وویل چی وروسته له سندرې یې ټوله کوټه غلی وه،په دی ټول وخت کې یی ماته کتل!مګر ما د مریم حرکات د سترګو لاندې نیولې ول بغیر دستر ګو رپول ولو څخه یی زید ته کتل یعنی یوه دقیقه یی هم سترګی نه پټولی! د لاسونو د پړقا غږ د کوټی ټوله فضا ونیوله!
رضوان په ټوکو وویل: ظالمه ولی غواړی دا پرېښته دوله غږ دی پټ وساتی که دا غږ ما درلودلی 24 ساعته می سندری ویلې!

زید- وتړه خوله دی رضوانه!

ketabton.com - The Digital Library

ټولو د زيد په خبره وخندل،دوه اونۍ تيرې شولې او ټول په خريدارۍ کې مصروف وو! په دی ورځو کې زيد ډېر کم وينم او زړه مې د هغی د ليدلو هوا کړی! مريم هم کله ناکله د عمه سره راځي او زما سره ښه رفتار کوی خو نه پوهيږم ولی ماته يې ريښتينولي سمه نه ښکاری؟ولی فکر کوم دا ټول له يوې ډرامې ډېر څه ندی!؟
د جمعې ورځ وه زيد او رضوان دواړه په بڼ کې ناست ول او نپوهيږم د څه په اړه غږيدل!

ظريفي ترور غوښتل چای بڼ ته يوسی،چی مخه يی نيسم او خپله چای وړلو ته مخکې کيږم!د تل په څير ټکری می په خپلو ويښتو چی اوس ډير رسيدلی ول جوړوم او د بڼ په لور ځم! په احتياط می ګامونه اخيستل چې داسی نه پټنوس رانه ولويږي!لا می څو ګامه پاتی ول چې ورسيږم چی د رضوان اواز مې تر غوږ شو!

رضوان- زيد شيږ ورځې شوی خو تر اوسه يې زخم صحيح ندی جوړ شوی، يو ځل ډاکټر ته لاړ شی ضد مکوه زخم يی بدتره کيږی! که ډاکټر ته نه ځی لږ تر لږه مور ته خو ووايه.!

زيد- رضوانه ژر ژر دی خپل کار وکړه نه ډاکټر ته د تللو وخت لرم او نه يی حوصله!
رضوان په غوسی وويل: ولی دومره ناپوه او ضدي يی؟ ماشوم يې؟ پخدای نور خو په سپين ږيری توب يې خو اوس هم چرګه دی يوه پښه لری(د چا خبره نه منل او په خپله خبره ټينګار کول)! نپوهيږم څه درسره وکړم!

زيد په اعتراضی ډول وايی: رضوانه يوځل د يغما مخکې ونه وايی چی سپين ږيری کيږی چی وژنم دی! هغه ځل يی هم وويل چی د لمسیٔ په ځای دی يم ، او غلطی می وکړه! که ستا له خولی يی هم واوری بيخی هوايی کيږی!

رضوان کرار وخندل او ويې ويل: ښه نو وروړمی ستاسو د عمر واټن ډير دی هغه لا 20کلنه ده او ته 28 کلن يی! يعنی 8 کاله عمری واټن لری!
زيد جدی او په کلکه لهجه وويل: ښه نو څه وکړم؟ نه چی ته هم فکر کوی يغما زما پر وړاندی لکه ماشومه ده!

ketabton.com - The Digital Library

نپوهیږم ولې بې حرکته ولاړه یم او خبرو ته مې ورته غوږ نیولی!مګم راته د منلو وړ نده، یعنې زید فکر کوی چې زه په رښتیا رښتیا زید سره په نکاح کولو پښیمانه یم او غلطي مې کړی؟! زما د ژوند سړی دومره زر خپه کیږی او زه نپوهیدلم؟منم یې چې زه د خپل د مینه په اظهار کولو کې ضعیفه یم،مګم کاش زید پوهیدلی چې که زه زر ځلې هم ژوندی شم نو زر ځلې به له خپل زید د خپل د ژوند له سړی سره نکاح کوم!
کاش پوهیدلی چې زما لپاره غیر له هغی نور ټول سړیان تر اخر حرام دی!

د ونې شتون ددی لامل شوی وو چې زید او رضوان مې له سترګو پناه وی او یواځې مې ورته غږ اوریده هغه هم سم نه! د زخم په یاد راوړلو مې ټول فکرونه لاهو کیږی او په وارخطایي د زید او رضوان په لور ځم! د هغه څه چې مې مخکې ول په لیدو یې حک او حیرانه پاتې کیږم
زید په چوکی ناست وو نیمه اوږه یې لوڅه وو او رضوان د الکول ډکه پختنه د هغی په اوږی ایښی وه! زما په لیدو دواړه وارخطا شول، رضوان له خپل کار نه لاس واخیست او زید په تلوار خپل یخن قاق واغوسته، دواړه مې مخکې ودریدل!

زید په حیرانتیا وویل: یغما ته دلته څه کوی؟
غلی او بې دمی پتنوس په میز کیږدم ستونی مې صافوم او کرار وایم: تاسو ته مې چای راوړه!
زید- ظریفي ترور راوړه تا ولې ځان په زحمت کړ!
ځواب مې ورنکړ او اوږی ته مې ورته اشاره وکړه: ولې زخمی شوې؟
رضوان مخکې کیږی او وایې: هیڅ همداسی یوه دانه پړی راختلی وه!
بد بد ورته ګورم او وایم: ته چپ شه مګم خپله ژبه نلری! موضوع مه تغیروه نپوهیږم بیا مو کوم ګل ته اوبه ورکړی!

رضوان غلی شو او وروسته له لږ چوپتیا یې وویل: ښه نو تاسو دواړه خپل منځ کې جوړ راشی زه لاړم!
د تللو په حال کې یې وویل: او هو زید خدای درباندی رحم وکړی(او بیا په خندا ماته اشاره کوی، وای خدایا چې دا بشر په هیڅ حالت کې د توکو نه لاس نه اخلی!
رضوان په غټو ګامونو لاړه او موږ دواړه یې یواځی پریښودلو! مخ مې زید ته واړوه او په غوسی مې وویل:

ketabton.com - The Digital Library

یغما- ګنګ شوی یی زیده! وایم بیا دی څه کړی! ولی دی اوږه زخمی شوی!
زید خپلی سترګی څمکی کی ګنډلی وی او کرار یې وویل: یغما!
یغما- څه یغما!
زید- درته وایم یی (توضیح درکوم)
یغما- کینه غوږ یم!
زید په چوکی کیناسته او راته یې کتل! چې ما وویل: لری که یخن قاق دی!
زید په هغه حال کې چې سترګې یې د حیرانتیا څخه راوتلی وی وویل: اړینه نده، یو کوچنی زخم دی!

وریځې می پورته اچوم او وایم: غواړم چې همدا کوچنی زخم وګورم کومه ستونزه ده؟
زید د لږ څنډ وروسته خپل کیڼ لاس د یخن قاق څخه راوباسي! او وایې:نه تاسو صاحب د اختیار یی میرمن می!
یغما- اه دا یعنی کوچني زخم دی!؟(د زخم په لیدو یې وریځې می ټولی شوی! څلور د وینو ډک سوری! په حیرت وایم: زید دا په څه زخمی شوی؟ بیا دې جنګ کړی؟

زید په کرا وویل: په بوکس پنجې،نه زه عاجزک کله جنګ کولی شم هغوی راسره جنګ وکه!

پوف کوم او د الکول ډکه پخته یی په زخم نه چې په زخمونو کیږدم!
چی لاس یی له ډېره درده موټی کیږی چی زما سترګی هم ورسره پټیږي! په کراره وایم: ډیر درد کوی؟؟
زید په ټوکو وایی: نه د سترګو توره،کله چې ستا شفا ورکونکې لاسونه زما په زخم ولګیږي نو شوني ده چې ښه نشي؟
یغما- ډیری خبری مکوه چی اعصاب دی راته خراب کړی! پخدای ماشوم خو نه یی!
چی هر ځل باید جنګ وکړی!یعنی هر ځل چې له کوره وځي ماسره باید ددی ډار ووسی چی زخمی راګرځي هووم؟؟

زید- دا ځل زه ملامت نه وم نپوهیږم ولی له شا یی حمله وکړه زه ورسره ښکېل نشوم یواځې په بوکس پنجې یی ووهلم او وتښتیدل!

ketabton.com - The Digital Library

په زړه کې وایم الهی لاسونه یې مات شي چې ته یې وهلې! خو په خوله ورته وایم: شپې کورکمن او هګۍ پرې کېږدم ددی لامل کیږی چې زخمونه دی زر ښه شي دواړه خاموشه کیږو چې زید په مظلومانه ډول وایی: یغما غوسه یې راته؟

یغما- زما سره خبری مه کوه.
زید- ته وایې د ټول ژوند سره دی خبری مه کوه دا هم مګه امکان لری؟
یغما- نو قول راکړه خپل ځانته به فکر کوی نګوری زخمونه دی څومره ژور دی، نه وایې یو څوک به دی په تشویش شی!؟
زید په شیطانی خندا وایې: هغه وخت دا یو نفر سوک دی چې ماته په تشویش کیږی؟

د ماشومانو پشان په قهر وایم: ستا بدبخت میرمن، یعنی خدایه زه باید دا وحشی غټ کړم؟! ظلم ندی؟
زما په خبرو زید په لوړ غږ خاندی او وایې: د سترګو توره زه کله وحشی یم؟! او هو ته خایستو مې باید لوی کړی.

سومره زه د زید په خندا مئین یم، مګر امکان لری یو سوک دی زید د خندا په حال کی وګوری او مئین نشی ورباندی؟ ناساپه بی اختیاره ورته وایم: زید نکیږی د نورو مخکې ونه خاندی؟
زید په حیرت وویل: ولې ګرانې؟!
ټپ یې ورته نرم او ځنګ ته یې کینم او وایم: پخدای بخیلې مې کیږی! اصلا حق نلری بغیر د ماسک څخه د باندی لاړشی او هو وینښتیان دی واخله. پوه شوی؟!

زید- عه بلاخره زما یغما هم پر ما بخیلې کوی(بیا خپل سر د آسمان خواته نیسې او په لوړ غږ وایې: خدایه شکر دی اخیره هم زما بت زه د خپل ومنلم.

خپل ګوت خپل پر شونډو نیسم او وایم: هیسسسس چنارګل اوس ضرور دی چې ټول خلک پر ما خبر کړی؟
زید- هو ضرور دی هسی زه خپل پر ژوند باور نلرم غواړم هر څومره ژر چې کیږی زما ګل ما خپل ومنې.

ketabton.com - The Digital Library

زید د کوم منلو ښځه خبری کوی؟ که د زید د مینې احساسات زما په رګونو او فکر یې زما په مغزو کیدی ایا دا منل ندی نو څه دی؟ ولې پټ کړم پرېږده خبر شي چې زه د هغه په شتون ژوندی یم! پرېږده پوه شي زه هغه ته تسلیمه شوی یم، پرېږده پوی شي هغه زما د زړه او روح مالک شوی، زید تراوسه آسمان خواته کتل او خندل یې، او زه غواړم اقرار وکړم هر هغه خبره چې په زړه کې مې ده و تراویه مې پوره ویلی نه وه.

شاید نور هیڅکله داسی سم شانس په لاس رانشي،او د اظهار کولو لپاره ناوخته شوی اوسیږی زه پدی تقدیر باور نلرم باور نلرم چی دا بد تقدیر به زما شا ایله کړی او زه دی خوشحاله اوسیږم خپل ستوني صاف کوم او په جلا لفظ او کلمه کلمه وایم:

یغما- زید!
زید- د زید سپوږمې د زید نفس وایه!

غټه ساه اخلم او اخیره هم دا درونډ بار خپل د اوږ ښځه ښکته کوم او ورته هغه خبری کوم، کوم چې هره شپه د خوب ښځه مخکې ځان سره مې کول نن پر ژبه راوړم او وایم: زید زما ژوند زما خاوند زه درسره مینه لرم په اندازه د هر هغه آرمان چې ورته ونه رسیدم، مینه درسره لرم خپل د ژوند غمونو په اندازه، تا زما ټول وجود خپل ځانته تسلیم کړی داسې یې لکه وینه چې په رګونو کې د جریان حالت کې وی.

د وجود زره،زره مې ستا د عشق ګواهي ورکوی، زید که زر ځله ژوندون وکړم هر زر ځله به زما د زړه مالک او صاحب ته اوسیږی، زه تا خپل په ټول وجود باندی منم زما ژوند.

زما د خبرو وروسته یو درنه خاموشی خپره شوه کرار خپل سترګې خلاصه وم، او د زید هک پک د حیرت ښځه څهره وینم زید بغیر له کوم حرکت او حتا بغیر لدی چی سترګی ورپه وی مات راکتل چې په مسکا می ورته وویل: زما بت پرست زما په شتون کې ستا فکر او خیال چیرته تللی هوم؟

زید کرار وویل: یغما؟!

ketabton.com - The Digital Library

یغما- جان یغما!
زید- زه ویښ یم کنه؟
یغما- هو کنه؟!
زید- ما یو ځپېره ووهه چې باور وکړم ویښ یم!
نږدې ورځم او مخ یې ښکله وم او وایم: مګر امکان لری زه خپل خاوند په څپېره ووهم؟

زید د څو ثانیو لپاره په حیرت راګوری او هیس خبره نکوی، د هغه پداسی راکتلو خندا مې راځی اخ زما زوند سومره و دی خبرو ته پتمه و او ما ورته ونه ویل هی هی زید په همغه ناباوره غږ وایې: یغما فکر کوم په آسمانو کې یم او دا ټول یو خوب دی!

کرار یې چونګاری کوم او په خندا وایم: ها اوس پوی شوی ویښ یې او خوب ندی!
زید کرار خاندی او وایې: هو زما د زړه سکون، پوی شوم ولې دی دا خبری مخکی نکول؟ ولی دومره ظالمه وی؟
کرار وایم: نه پوهیږم ولې می درته وخت نکول! احساس می کړو اوس یې وخت دی ددی څخه مخکی چې ناوخته شي درته می اظهار وکړو چې سومره راباندی ګران یې.

زید- ناوخته کیدل نور په کار کی نشته، د عمر تراخیره به یو دبل سره یو د عمر تر اخیره به ته زما د زړه ملکه پاتی کیږی.
کرار خاندم او وایم: امید لرم زما بد تقدیر تا هم ځان سر اخته نکړی زید.
زید- زه تقدیر ستا و مخ ته په ګونډو کوم زما خایستو!

د زید په خبرو په مسکا باندی سر ښکته او پورته کوم مګر امکان لری زید یو خبره وکړی او زه یې ونه منم؟! هیس امکان نلری زید چې څه وایې هغه ضرور کوی، د زید خندا او خوشحالې نه کنټرول کیدل، او زما زړه راته ویل یغما سم ورته وګوره زید خبری کول او ما ورته کتل زه د زید په کتلو کی ډوبه وم چې د آسما غږ راغلو:

آسما- وریندارې موږ څو بازار ته، ته هم راځه.
یغما- ته او مریم ځې؟
آسما- هو.
یغما- نه ګرانې تاسو دواړه لاړشی زه مو نه مزاحمه کیږم.

ketabton.com - The Digital Library

آسما په اعتراض لرونکی لهجه وايې: عه وريندارى ولې مزاحم اوسيږى؟ خپل مريم ويل د يغما سره به بازار ته لاړشو.

زيد په کلکه لهجه وويل: آسما ضرورت نشته، کله چې وايې نه ځم يعنى نه ځې، نور نو هسی ټينګار مه کوه.

د زيد په خبرو د آسما څهره د خفګان څخه ډکه شوه او غوښتل يې چې لاړشی چې ما يې لاس کلک ونيو او ورته مې وويل: سمده آسما جانې ته لاړشه زه هم درځم درپسی.

آسما خپل سر ښکته او پورته کوی او د مانې پخوا ځې چې زيد په غوسه ناکه لهجه وايې: يغما فکر نکوی بايد زما څخه اول اجازه واخلی؟ زه نغواړم ته دهغه انجلې سره د باندی لاړه شې..
يغما- و دی نه ليدو آسما سنګه خفه شوه! يو همدا نن ورسره ځم نور بيخی نه ځم سمده زما يوسف د زمانی؟

زيد- افف ښه چل درځی چې سنګه ما راضی کړی، سمده لاړشه خو ژر بيرته راشه يو ثانيه لا ستا د بيلتون طاقت نلرم پوه شوی يو ثانيه.
يغما- سمده زما خاوند په سترګو.

زيد خپل د جيب د پيسو بکس زما خواته نيسې او وايې: واخله هر شئ چې غواړی ځانته واخله او هو هر کله چې راغلی نو خپل دانه دانه خريد به ماته ښه يې سمده؟! غواړم وګورم زما خايستو څه څه اخيستې؟!

د زيد د لاس څخه د پيسو بکسه راخلم او خلاصه وم يې، اوو څومره پيسی لری دا چنارګل د پيسو د مينځ څخه دری زره افغانی يواځې د احتياط لپاره راخلم او بکس بيرته هغه ته ورکوم چې زيد په حيرت وايې: همدومره؟د پيسو بکس ځان سره ويسه هسی هم زه ټول ورځ کور کی يم نن پکار می نده.

يغما- هو همدومره بسنه کوی دا مې هم يواځې د احتيطاط لپاره راوخيستل.
زيد په خندا وايې: عجب ليونې ښځه لرم، زه سومره نيکمرغه يم.

ketabton.com - The Digital Library

په خندا لځایه پاسیدم او د ماښي خواته لاړم، آسما او مریم تیار کړی ما ته په تمه ناستي وی. په تلوار مي خپل حجاب واغوندو او د ماښي څخه بهر شو اسما مریم ته وویل: مریم چیرته لاړی شو؟

مریم موټروان ته آدرس ورکوی او موټر حرکت کوی د ډیر مزل وروسته موټر دریږی چي آسما و مریم ته وایي: مریم ولری دومره لری راغلو؟ دا خرید خو په پارک مال کي هم کیدو؟!
مریم په پوسخند وایي: نه د دی ځای جنسونه د پارک مال په پرتله ډیر با کیفیت دی.

مریم او آسما خبری کول او ما یواځي هغه دواړو ته په خاموشي کی کتل، د یو څه خبرو وروسته د موټر څخه ښکته کیږو او مغازی ته داخله کیږو، آسما او مریم خپل د خرید اخیستلو باندی لګیا شول او ما یواځي د مغازی شیانو ته کتل، تقریبا خرید مو خلاص شوی وو او د تلو حال کي و چي ناساپه مریم خپل لاس به سر ووهی او ویې ویل: اه آسما د کالو خلطه مو دوکان کی پریخودل!(مریم خپل د خبری وروسته زما خواته راوکتل او ویې ویل: یغما جانې ته همدلته د موټر په تمه ودریږه ما او اسما ځو او ژر د کالو خلطه راخلو او راځو.

په مسکا ورته وایم: سمده تاسو لاړی شي زه همدلته تاسو ته پتمه یم.

مریم د آسما لاس ونیو، او خپل د ځان پسی په کشه ولو د دوکان خواته ویوړل، ډیر ژر زما د ست ګو پناه شول، تقریبا لس دقی ورته منتظره وم خو رانغله! چي اخیر د مجبوری څخه د مریم په تللی لاری کرار قدمونه اخلم او راونیږم ورپسی ټول مغازی می وکتل خو د مریم او آسما څخه هیس نام او نشان نه وو؟! ستړی شوم او یو یواځي ځای مي بیدا کړو هملته کینستم؟!

لا آرامه نفس مي اخیستي نه وو چي ی آشنا غږ مي واوریدی چي ویې ویل: بح بح ماشالله یغما جانه! د دومره وخت وروسته؟!

په تلوار مخ می شاته وګرځه ویې! او د مقابل کس په لیدو می لاسونه یخ شول او زړه مي

ketabton.com - The Digital Library

د حرکت څخه و دریدی! س....لیم. پښی می یاری نکوی چې ودرېږم خو کوشش کوم او په سختې باندی پاسیږم چې سلیم په شیطانه او مضر خندا وایې: اخیره هم زما په ګیر راغلی یغما جانې(او خپل د خبری سره سم زما لاس ته حمله کوی او نیسي مې، د هغه پدی کار به چغو او بغارو وایم:

یغما- ماته لاس مه وهه لری کړه دا مردار لاسونه دی.

خو سوک وه زما د غږ آوریدونکی؟ سلیم په زوره ما ځان پسی د مغازی څخه د دباندی خواته کش کوی او ټول د مغازی کسان یواځی کتونکی وه! یو لا مرستې ته می رانغي؟! لکه چې ټول شل او معیوب وه؟! دومره چغی می ووهل چې نور می غږ نه پورته کیدو اخیره په زاری می وویل: سلیم ته وقران ما نکاح ترلی، زه اوس متاهل یم

زما په خبرو سلیم په ریخند وخندل او ویې ویل: غواړی پدی خبرو دی ماته چل راکړی؟

سلیم د خبرو په حال زه خپل د موټر خواته کشه ولم، کله چې بوه شوم خبری ا زاری فایده نکوی اخیری کوشش می وکړو او چیغې می کړی: مـــــــرستـــــــه وکړی مــــــــــرســـــــــته(سلګې می بو ته شول خو هیس سوک مرستې ته رانغلو سلیم د موټر دروازه خلاص کړل او غوښتل یې چې ما موټر ته تیله وهی خو ما مقاومت وکړو د موټر دروازه می ونیول او په زاری می وویل: سلیم د قران روی ته وګوره، د خدای روی ته وګوره، مکوه! پخدای قسم ما واده کړی پریږده خپل ژونـــ...

خبره مې خلاصه شوی نه وه چې سلیم په مخ څپیړه راکړل او زما دژړا او خبرو مخ یې ونیو او به غوسه یې وویل: بې حیا انجلې لکه د انسان د لور پشان په موټر کی کینه کنه قسم پخدای ټول غاښونه دی په خوله کی درماته وم.

سلیم خپل د خبری سره سم زه لکه د قربانی حیوان پشان په موټر کی ختا کړم او حرکت یې وکړو، توله لاره می چغی کړل ومې ژړل او زید ته مې ناری کړل، خو زید نه وه، زید رانغلو، زید غیب شو نور په بدن کی می هیس حرکت نه وو پاتی سر می په ښیښی تکیه کړی و، او خپل تقدیر ته تسلیمه شوی وم! ههها دا تقدیر بیا زه بدبخته کړم..

ketabton.com - The Digital Library

دا تقدیر دا ځل ضرور زما د خاوند زما د عمر ملا خامخا ماته وی، دا تقدیر زما زید ضرور ځان سره غرق کوی، پدی فکرو بیا می ژړا ته شروع ورکړل او د موټر بنیینه می په لاس وهل، د ژړا او ساندو مینځ کی می خدای ته ناری کړل، هغه خدای چی بیحده ورڅخه خفه وم، هغه خدای چی فکر کوم زه یې لیاده باسلې یم؟!

خـــــــــــــدایه ولــــــې؟؟؟ خــــــــــــدایه ولـــــــــــــې؟؟؟

تازه د خوشبختې رنګ او بوی می لیدلی او احساس کړی وو، بیا دی ولی زه د دی نا آرامه سمندر کې ور ګډه کړه؟ مګر د کشتې څخه بغیر زه دا نا آرمه سمندر څخه وتلې شم؟ خدایه زما کښتې راسره نده؟! خدایه زما زید راسره ندی! خدایه زما ژغورنی راسره ندی! خدایه زه ډوبیږم زه غرقه کیږم، قسم دی وی ستا په جلال او جبروت نور ددی دومره تور تقدیر د مقابلی توان راکې نشته، والله چې نه یې لرم...

سلیم لکه چې کوڼ شوی وو او زما چیغی او زاری نه آوریدل، ړوند شوی وو او زما بد حال او ژړا یې نه لیدل پخدای چی نه یې لیدل، په بیحده سرعت روان وو، د ښار څخه ووتو او نور روښنای نه تر سترګو کیدل، لکه چې نور د خط اخیری ته ورسیدم!؟

موټر په یو کندواله کې و دریده او سلیم لکه یو وحشی ځناور زما خواته راغلې او زه یې په زوره د موټر څخه ښکته کړم، او د یو تور تیاری کور خواته یې کشه کړم، لکه یو حیوان یې ځان پسی کشه ولم او زما مقاومت او زور هیس فایده نه درلود، ما یواځې زید ته ناری وهل هغه زید چي زما د نار جواب یی په جان، عمر مې، نفس مې نه راکو

سلیم د کور دروازه ډیر په غوسه خلاصه کړه او په کور کې واچولم او په غوسه یې په چغو وویل: بنده که خوله دې بې شرمې انجلې نور دهغه بې شرف نوم په خوله وانخلې. په ژړا او ډیر په سختې او په چغو مې وویل: بې شرف ته یې چې د خلکو ناموس دې لکه شغال راوړې زما زید غیرت لری دهغه نوم په خپل مرداره خوله دې مه اخله

زما په خبرو د سلیم مخ له غوسې سور شو او لکه یو ځناور یې راباندې حمله وکړه ویښتیان یې راته په لاس کې ونیول او په زور یې کش کړل،ویښتیانو نه یې ونیولم او یو کوټې خواته یې کش کړم کوټې ته ننوتو سره سم مخ یې راته په څپیړو ډک کړ

ketabton.com - The Digital Library

خپل کنټرول یې له لاسه ورکړي و او چغې وهلې،کله چې له وهلو مې سترې شو په ځمکه یې ووهلم او بیرون لاړ او دروازه یې بنده کړه

بې حرکته په ځمکې پرته وم د سر پوستکي مې زیاد سوځښت کو،پوزه او خوله مې له وینو ډکه وه خاموشه اوښکې مې تویولې د غږ پورته کیدو تاب مې درلود، لیونیو غوندې مې وخندل له غم او ژړا نه ډکه خندا زید چیرته یې؟! راشه او وګوره خپله خایستو دې! زید خایستو دې مړاوې کیږي او ته نه یې؟! راشه او مړه کیدل مې ګوره
نپوهیږم تر کوم وخته په ځمکه پرته وم ټول یادونه لکه د فلم په شان د سترګو نه مې تیریدل

د خوشحالي احساس مې کو چې په جرعت او وضاحت مې خپل مینه اظهار کړه خپل زید ته خپل ژوند ته، شاید پوهیدم ښه شې مې پټمه ندې او خپل ټوله هستې مې د هغه سترګو پر وړاندې کیخوده، اګر چه ما لومړي ځل د حسنات د خاله د زوی محفل کې مې خپل زړه خبر کړي وه خو زید پرې ناباوره وه شاید ګمان یې کو له مجبوریت دا خبرې کومه ښه ملامت هم نه وه ځکه په سمو کلمو مې اظهار نه و کړې
خو وس پوهیده ډیر ښه پوهیده چې د هغه ښېزونو په اندازه چې ما نلرل ورسره مې مینه کوله په رښتیا چې پوهیده چې زه سومره بیګانه وم د مینې دالفاظو سره.

وجود مې یخ کیدو همیشه له تیاره او لوړ ځای ښخه په بیحده اندازه مې ویره درلود، لاسونه مې د زیات ویرې ښخه موتې کړي و او لړزیدل،سترګې مې پټې کړې او د زید ښیره مې خپل سترګو کې مجسم کړه یعنې اوس به سنګه وي؟داسې نه چې بیا خپل کنټرول له لاسه ورکړي وي او ځانته زیان ورسه ویې؟!

پوهیږم حالت به یې ښه نه وي! زما زړه زما ژوند زما د لرې والې طاقت نلري،د هر حقیقت په ویلو اوښکو مې لکه سیلاو په مخ ښپې وهلې لکه لیونیو غوندې شوې وم کله مې خاموشه اوښکې تویولې کله مې خندل او کله مې د چغو غږ کیده، مګم نمې ویلې چې شپې ته یې زخم په کورکمن "دیګ مساله"او هګې پټې کوم؟! که پوهیدم ما لپاره شپه نه راځې ما به همغه وخت زخم ورته سم پټې کړې و

وایې چې ژوند مې یو نیمګړې قصه پشان شو، بیا هم په چغو ژاړم خپل د ټولو غمونه په

ketabton.com - The Digital Library

اندازه مي وژړل ټوله شپه مي همداسي تېره کړه په هره شېبه يي مړه شوم او ژوندي شوم زما تياره شپه د زر کلونو په اندازه راباندي تېره شوه زر کاله بيا هم د خپل خداي شکر ګذاره يم عصبي حمله راباندي رانغله د شپي باندي د سهار لمن خپره شوي وه خو زه بيا هم په تياري کي وم، لکه چي دی کوټي ته زما د ژوند پشان

ړنا نه دننه کيده؟!

د کوټي دروازه خلاصه شوه او زه په ځاي کي مي کيناستم خپل ځان مي ټيکري کي تاو کړو د سليم په راننوتو سره ځان کي تاوه شوم او عجيبه ويره مي زړه کي دننه شوه ټول وجود مي لکه پاڼه لرزيده او ژړا مي ستوني کي بنده وه سليم په شيطاني خندا وويل: شپه دي سنګه وه د ماما لوري؟!

د سليم د هر قدم نږدي کيدو سره زه شاته تلم چي سليم په ريشخند وويل: عه ولي ويرېږي له مانه ګراني؟!
په ويرى او لړزى مي وويل:م ..نږ ....دى کيږه راته.
او د دى خبري سره سم مي اوښکو په مخ بيا په بهيدو شول چي سليم وويل: سپوږمي مي ته اول نه زما وي که هغه بيشرفه په مينځ کي نه وي راغلي، اوس هم اوښکي دي پاکه کړه او سبا ناری دې وخوره نغواړم د نکاح تر ورځی نوره هم مړاوي شي...!

په چغو مي وويل: د څه نکـــــــــاح هـــا؟په هوښ يي؟قسم په هغه پاک ذات چي زه د زيد ميرمنه يم يو ځل مي نکاح کړي مګم خلک سو ځله نکاح کوي؟!
سليم- اه يغما چټيات مه وايه ته چيرته او نکاح کول چيرته؟ پدى خبرو دي ما خپل کار نه منع کوي نشى.
يغما- د څه کار ښه به دا وي همدلته مي په سر خو مرمي خالي کړي.

سليم په مسخره خندا وويل: خيال پلو مه وهه، مګر تا تل نه ويل چي ذلت او خوارى تاتهک د مرګ حکم لري؟! نو ولي دا ذلت ته د پاي ټکي نه ايږدي تر کومه غواړي د هغه بيشرفه کور کي اوسيږى؟ تر کومه غواړي دلته داسي واوسيږى؟ باور وکړه د سر تاج مي جوړوم دي فقط يو ځل راته هو ووايه!

ketabton.com - The Digital Library

دا احمق زما په خبرو یقین نکوی او نه منې چي ما د زید سره نکاح تړلی! وای دی زما په حال و اوسیږی که سلیم د زور ځخه کار واخلی؟ په کراره لهجه ورته وایم: ماته ډیر شیان د مرګ حکم لري لکه ستا اوسیدل دلته. محترم وروره زه ډیر پخوا خپل سري کربښي نه تیره شوي یم دا هم مخ یي ډیر پخوا مړه شوي یم ډیر پخوا مي خپل مرګ تجربه کړي ما له څه نه ډاره وی ها؟!

سلیم په غوسه وویل: زما زغمل دومره سخت کار دي؟! سمده یغما پدی باندي پوهه شه چي د زید په جنازه دي کینوم ما غوندي درد تجربه کړي، ته د زید په وړاندی کمه راغلي کنه؟ زه ستا پر وړاندي کم راغلم ما وبایلله ته هم باید وبایلی؟!

لیوني شوې وم په لوړ غږ خاندم او وایم: ته حتي زید له ځاي نه ښورولي نشي ته یي دي مړیني خبري کوي؟! (بیا مې خپل ټوله کرکه په خپلو سترګو او خبرو کي راټوله کړه او په کلکه مي وویل: دعا وکه د زید لاس درته ونه رسیږی کنه ژوندي دي ښخ کوي سلیم! په خداي ژوند دي درته جهنم ګرځه وی!

زما په خبرو سلیم بیا خپل کنترول له لاسه ورکړو او راباندي حمله وکړه او په غوسه یي وویل: زما مخکي د هغه بي شرفه په اړه خبري کوي؟(د لاس په شا یي په خوله ووهلم د ویني خوند مي په خوله کي راپیدا شو خو خاموشه نشوم نیوهیږم دا دومره جرعت له کومه شو ما کي چې بیا می وویل: بي شرف ته یي چي په یوي ښځي لاس پورته کوې، که نر یي د زید سره مقابل شه چي لاس دي درماتوي کنه؟

بیغیرته ته یي چې د زید د کتلو ځخه لا ویریږي څه ورسیږی د هغه مړ کولو ته (خپل د دی خبری سره سم خپل د خولي ویني او لاړي د سلیم پر مخ ورته توو کوم چې هغه هم داسي کلکه ووهلم چي پر ځمکي پریوتم او په غوسه یې وویل: تاسره باید لکه د حیوان رفتار وشي د هغه خیال دي له سر نه وباسه که اړتیا شوه تر ابده دي دلته په همدی کوټه کې زنداني کوم.

په سختي او کرار وایم: هغه راځي زما زید پرته له ما ژوند نشي کولي ایمان لرم چي هغه راځي(وحشي خبره یي راته نادیده ونیوله او ووت وینښتیان مي پر مخ پریشانه پراته ول او دي تیکري له منځه وتي و چپ لاس مي مخ ته ونیوه او خپل د چلي(یعني کوژدي

ketabton.com - The Digital Library

ګوتمي)په کتلو ډوبه شوم ورو مي ښکل کړه اوزړه ته مي نږدي ونيوله د احمد ظاهر يو سندره مي بي اختيار په خوله شوه

بيايي ديدنم ترسم که ان روز
بغير از سبزه اي خاکم نبيني

سترګي مي له سترپا او بيخوبي پټي شوي" يغما خوب ويني: زيد لکه ليونيو په شان منډي وهلي او نوم يي راته اخيسته دومره په لوړ غږ چي په سل متري کي هم اوريدل کيده زه لکه بت ولاړه وم او لاسونه مي په ځنځير تړل شوي و،زما زيد خفه او پريشان و ښايسته وينتيان يي په مخ پريشانه ول،لکه د لري ځخه چي زه يي وليدم په ډير چټکي زما خواته راغي په نږدي کيدلو سره يي سرعت کم شو لکه پښي چي ورسره ياري نکوي..

زما په څو قدمي کي ودريد او پر ځمکه پريوت،ګونګه شوم حتي نوم مي ورته نشو اخيستي يوازي کتل مي زيد په سل زحمت او سختي په ګونډو کينستي او په ريږديدلي غږ يي وويل: خايستو مي ژوند مي برباد دي کړم په والله چي ملا مي ماته شوه قسم ماته شوه، اوري يغما ماته شوه، وګوره زخمونه مي ندي ښه شوي مګر تا نه و ويلي چي پټي کوي راته تسکين کوي ووايه يغما؟!

وګوره درد يي زما له ټول وجودته رسيدلي خبري مي ورته اوريدي خو خبرو کولو توان را کي نه وه همغه د زړه ځنګ ته تور ګلاب مي ورژيده او باعث شو چي ځنځير مي شاته کش کړي، زيد جيګ شو او ما خواته منډيي وهلي او چغی وهل: يـــغما ژوند مي مه ځـــــــــه ..... دزيد ستوني ډک شو او لومړي د اوښکو څاڅکي له هغه ښکولو سترګو څخه وڅڅيدل واي چي ذره ذره د وجود مي اور واخيست
زما زيد اوښکي تويولي زما ژوند اوښکي تويولي!

د تندي په احساس له خوب پاسيدم ستوني مي سوځيدو، سومره له دي لعنتي خوبونه نه مي کرکه کوله سومره دا زما لپاره کرکجن وه زه پو هيږم زما د زيد حالت کټ مټ همغه وچي په خوب کي و خو حق يي نلره چي وژاړي زما زيد اوښکي نه تويوي بايد استوار وي، کلک وی، زما ژوند بايد زمونږ په ځاي هم ژوند وکړي زما د حق برخه هم بايد ژوند وکړي

ketabton.com - The Digital Library

هغه حق چي هيس کله ماته رانکړی شو،اي کاش هيس کله نه وي ليدلي اي کاش همغه شپه په موټر باندي ساه مي وتلي وي، زما زيد ددي بدبختيو لايق ندي زما عشق به هغه بربادي ته کش کړي چي قطعا منصفانه نده،زه مرګ وينم ښه احساس ددی کوټي او هغه تور ګلاب په اړه نه لرم که ونشم کړي مخکي له مړګ نه مي زيد وګورم څه؟ حتي فکر کول يي هم ويروونکي ده حتي له خپله مرګ نه هم د زيد بيا ځلي نه ليدل راته ويرونکي ده ...

يو هفته تيره شوه او هر شپه سليم شکنجه کولم او دومره وخت کي پوهه شوم مريم د سليم هملاسي وه او زما برمته کيدو کي لاس درلود، هيس مي باور نکيده چي تر دي حده پسته واوسيږی،هغه مريم چي په جيګ غږ يي خبري نشوي کولي نن يي زما ژوند په زندان بدل کړي سليم نه ډيره ويريدم هر شپه کوټي ته راته هميشه مي ځان حجاب کي تاووه خو ډير بد يي کتل کله يي غوختل ويښتيان او مخ مي لمس کړي چي زما په مقاومت به مخ کيده،له شپي او د کوټي نه مي کرکه کيده

هر وخت مي چي زيد وليده ورته وايم هميشه دی زمونږ د کوټي ګروپ روښانه پريږدي زه له تياري ويريږم ورته وايم دا کوټه شپي دومره ويروونکي کيږي چي فکر کوم خوري مي! ورته وايم خپل په لاسونو سره دی زما ويښتيان کرار جوړ کړی، څکه سر پوستکي مي درد کوي،ورته وايم د ويښتيانو له کميدو مي دي نه قهر کيږي بيا به ريشه وکړي او ډير به شي..

ورته وايم د لاسونو شينوالي او مخ زخمونه مي دي ښکل کړي، دي جملي سره مي د ژړا او سلګي غږ پورته شو بيا ژړا مي پيل کړه او چغي مي کړې: زيد چيرې يي؟ په خداي ډاريږم تياري نه دلته يو سوک دي او هر شپه ما مړه کوي ويريږم راشه او ما په غيږ کي ونيسه،قول دی نور دي نه زوره وم بيا دي خبره پر څمکه نه غورزوم ژړا مي زور واخيست...

قول دی نور تانه بغير چيري نه ځم، بيا مې سلګې غږ پورته شو بيا هم شپه شوه او د دي وحشي د شکنجي پتمه وم،د دروازي د خلاص کيدو پتمه وم،هو انتظار ختم شو سليم دننه شودا ولي دومره ځانته رسيدلې؟ ولې دومره سينګار يې کړی؟ولي لاسو کي ګلان دي؟

ketabton.com - The Digital Library

سلیم په مرداره خندا زما خواته راځي او وايي: زما سپوږمي سنګه ده اهاا له هیره مي ونه وځي تیکري دي په سر که مولوي راځي....

په رپیدلی غږ می وویل: د چشي مولوي؟
سلیم- د نکاح تړولو لپاره!
سلیم خپل د خبری سری یوازي لاس زما مخ لور ته اوږده وي چې زه په ډیر سرعت سره شاته ځم او په کرکه باندی وایم: مردار لاسونه دي ماته مه اوږده وه.
سلیم په خندا وايي: سمده میرمن یغما ، اوس دی ځان تیار که !

ګلان زما غیږي اچوي او زما د جواب په تمه نکیږی او د باندی ځی! تکری می کلک نیسم او د قسمت لوبې ته په تمه کیږم !سلیم یو بوډا سړی سره راننوځي
سلیم- مولوي صایب پیل کړه!

مولوي د نکاح خطبه ویلو پیل کوي،صبر دوی څه کوي! دی څه نکاح؟
څومره زه بیچاره یمه؟! په تیزه ژړا سره پورته شوم او وایم: د قرآن مخته وګوري! خاوند داره ښځه څنګه نکاح کوي؟په کوم قانون کې راغلي ښځي خاوند وي بغیر طلاق څخه بل چا سره نکاح وکړي؟

مولوي حیرانه ما ته راګوري او په غوسه سلیم ته وايي: فکر کوي زه ستا ریشخند وهلو لپاره یم ؟ دا مظلومه جلی څوک ده؟ په وهلو تکولو په زوره نکاح ته مجبوره کوي؟ غواړي ما هم د خدای غضب کی اخته کړي؟

سلیم ډیر غوسه څخه سور شوي وه او همغه غوسه ناکه لهجه وايي: مولوي صایب دا جلی زما کوژدنه ده،خپلو اعصابو تعادل نلري یعنی لیون حالې ده، خبرو باندي باور مه کوئ یغما- په پیر ، په پیغمبر رښتیا وایم وګوري دا زما چله ده زید نوم مخ باندی لیکلی شوي په ګوتمې وګوری! زه لیونی نه یم ، پخدای لیونی نه یم دا سړی زه په زوره دي ځایه ته راوستی یم، خدای لپاز لپاره ما سره مرسته وکړي !
سلیم په غوسه وايي: مولوي صایب که نکاح نه تړلي بل څوک به راولم؟

ketabton.com - The Digital Library

مولوي په غوسه پورته کيږي او وايي:دا نکاح هيڅ کوم شريعت کي منلو وړ نده او تړل کیږی هم نه ځوانه !

مولوی دا خبری کوی او د کوټې څخه وځې چې زه ورپسی چیغی ناری وهم او وایم: خیره دی مه ځئ لطفا مرسته وکړي راسره خير ده ...

سليم په وحشي انداز بيا زما ويښتان ونيول او خوله راته کلکه ونيوله او په غوسه يې وويل: بی حيا جلی زما عزت له مينځه وړي؟ درته ښايم سليم څوک دی؟(سليم د دی خبری سره سم زه په ځمکه ختا کړم او خپل د کاليو د دکمو په خلاصولو مصروف شو! د سليم پدی کککار په ويری مې ورکتل يا الله دا مردار غواړی څه وکړی!؟ په رپيدلی غږ مې ورته وويل: څه کوي؟

سليم په خبيث او شيطاني لهجه وويل: اوس به وګوري ميرمن يغما!
سترګي مې پټې کړي ټول بدن مې د ويری څخه لړزيدی په لړزانده غږ وايم: مکوه ! قسم در کوم د هغه چا په سر چې درته ډير ګران وي، مکوه.

سليم لکه ليونيانو خاندی او وايې: د ګران انسان په سر قسم راکوی؟ ته يغما! ته ماته د ټولو څخه زياته ګرانه يې.يغما مجبوره دي کړم خپله ګناه دي ده .

سليم خپل لاس زما پر اوږه باندی ايږدی چې زه په چيغو ورته وايم: مکوه، مردار لاس مه راوړه، لاس مه راوړه !!!! لعنتيييبی (بيا هم زما لعنتی ژړا ډيره شوه چې سليم په همغه مسخره خندا وويل: ولی څه وشوو وډاره شوي سپوږمی؟!

هغه په ليدلو زما وضعيت خرابېدو زړه مې بد بد کيده ، مردار انسان! په ربيدلی غږ ورته وايم: قسم خورمه يوازي يوه ګوته دي پر ما ولګيدی يوازي يوه ګوته نو هم خپل ځان وژنم او هم تا مردار....؟!

سليم- خوښه ستا لاس کيده،يا به ماسره نکاح کوي او يا هم..........
خپل په لاسونو باندی خپل غوږونو کلک نيسم او په چغو وايم: خوله دی بنده کړه بيشرفه! خبري مکوه نجسه! نغوارم ستا نجس خبري واروم

ketabton.com - The Digital Library

سلیم- دا ځلی دي لحاظ کوم بل ځلي دي لحاظ پکار نده.دا ټولی خبری دی زه نه آوریدلې نیسم، میرمن یغما خو سبا شپه که آسمان هم ځکمې ته راشې بیا هم زموږ د نکاح تړلو مخه نشي نیولې....

سلیم دا خبری وکړل او د کوټې څخه ووتی دروازه یې هم ځان پسی قفل کړه، خپل سر می زنګنونو باندی کیخودلې وو، او نامعلومه راتلونکې ته می فکر کوه ! ولی دروغ! راتلونکې ته نه مرګ ته می فکر کوه؟! تور راتلونکې هم پکار نده !خپل ځان وژنې ته ذهن که لاره پیدا کومه خو دا سلیم ځناور ټول تیز شیان راته لرې کړي وه زما د لاس رسې څخه.مخکې لدی چې سبا شپه راورسیږی زه باید خپل کار خلاص کړم؟!

سترګې مي درد کوی خلاصولی نشم،روحي تعادل نلرم عجیبه عجیبه شیان کوټې کې ګورم ډارونکې ښایسته څو شپې کیږي مور او پلار مې کوټه کې راته ښکاره کیږی وایي راته! لږ پاتی ده لوري ، ډیر زر یوځای کیږو، ټول پوهیږو یو ځای کیدلی قیمت ژوند مرګ ده !یوځای کیدلو لپاره باید مرګ خوند وګورم...

اوس هم زید راتلو ته په تمه یمه، خپلي روښنایې په تمه وم هغه حتما راځي، راځی او ما ددی ځناور دی لاسه خلاصه وي، بیا خپلي خیالي دنیا ته ځمممم

یغما- موری تا زما زید لیدلی ؟ هههههههه یعنی لیدلی دی نده! که وګوري هغه ښکلا کې غرقه کیږی! زما زید لوړ قد لري، توري سترګې اوږده بانه توري وریځې ګنی، تور وینتان، قلمي پوزه، ښکلی شونډی، سپین پوستو کي! موري پوهیږي زید سترګې وینتانی زما قسمت پشان دي ډیر ډیر تور !

خو توپیر یې دلته دی چې زه مینه د هغه په دواړو (وینتان سترګې) بلکل زما تقدیر غوندې هههههه هغه تل ماته (د سترګو تور)غږ کوي مور دومره لیونی دی هیڅ مه وایه!لیونتوب سری مینه لرم ، زما مخکې هغه شوخ ماشوم پشان دي خوو نورو ته جدي بد خویه او سنګین دی .....

په ټولو پاکي باندی زه مینه شوي یم هغه یوازي زما ده ! موري پوهیږي هغه اوله نه خبره وه زه جلی یم خو بده سترګي راونکتل،هغه داسي لکه یوسف پاک ښایسته ده، حیف نو

ketabton.com - The Digital Library

موري شاید نور زه هیڅکله د زید ملاقات ونشم کړی،ټوله شپه می په پټو سترګو خبري وکړي ذره می هم خوب ونکړو

سهار شوو زه اوس هم ژوندی وم،شپه تیره‌دي کیدو سره ډار مي لروو چې سلیم به پخپل تصمیم ولاړ وی؟ وخت داسي زر تیریدو هیس می شپه راتلو ته فکر نشوو، ځان سره مي ویل چې همدا چی سلیم کوټې ت راننوتی نو زه به وربادی حمله کوم او وسلحه به ورنه اخلم هو! دا یوازیني او آخیرنې لاره همدا ده یا به وژغورل شم یا هم خدای پامان دنیا ....

ښکاره وخت باندی سلیم مردار قامت څلور لرګي دروازه کې ښکاره شوو، همدا چې غوښتل می حمله ورباندي وکړم او وسله ورنه واخلم د یو چا غږ می واوریده.......

ولی هغه غږی زما ټول ډار لمینځه ویسو!؟ او د مرګ او ځان وژنی لځایه ژوندی پاتی کیدو ته می فکر وکړو؟آرامه ځان سره زمزمه کوم: زید،زید ....
یا الله یعنی زما زید راغلی !! مړه نشوم او بیا هم د زید ملاقات مې نصیب شوو! خدایه شکـــــــر دی خدایه شکـــــــر دی.

د اوښکو ډکو سترګو باندي دروازی ته ځیر وم مخکي لدی چې سلیم کوم کار وکړي دروازه په تیزه خلاصه شوه، وای زما یوسف راغی !زما ژوند راغی! زه ډوبه شوم د زید په لیدلو کې او که زید لکه زخمي زمري، بغیر له کوم ځند څخه د سلیم خواته حمله وکړه! داسي سوکانو یې سلیم ته بند کړی وه لکه بوکس خلطه پشان موټو لاندي نیولی وه ...

هر بوکس چې زید سلیم وهې زما یو زخم باندی لکه چي مرحم کیخودو، سلیم نغوښتل ځان څخه دفاع وکړي لکه یو سبک او بی ارزښت شي ځمکی باندی پورت وه د زید چیغو نارو زه خپل د سمندر پشان خیالونو څه اوباسلم: بی غیرته، زما ناموس ته سترګي پتي کړي وي، بی پلار نجس مرداره، زما ګل زما د بڼ څخه شکوي؟ ژوند دی درباندي زهر کوم پخدای پیښمانه کوم دی لکه سپي پشان باید د هغې د پښو لاندي وغورځیږی او بخښنه ورڅخه وغواړي..

ketabton.com - The Digital Library

زید د هر چغو او نارو سره، خپل د سوکانو او لغتو ضربه ډیر ول، سلیم یې کلک د ویښتانو ونیوه سر یې ورځخه پورته کړو، اخ زړه می یخ شوو! زما خپل د وهلو خاطره د سلیم له لاسه د فلم پشان د سترګو څخه مې تیره شوه همغه شان وهل ټکول سلیم ماته راکړی کوم چې زید دا مردار ووهه،زید چغو سره خبري کولی لکه حساب چې حسای یې اخیستي د سلیم څخه ما یې خبري نه آوریدل یوازي د زید د لاسونو حرکت می په سترګو لیدو!

سلیم فکر کوه زه بی پناه یم! زما لپاره څوک نشته حساب پوښتنه وکړي؟ خو باید پوی شی زما شاته لکه زید غوندی یو غر تکیه او پناه مې ده، باید پوی شي د یو واده کړی ښزی تخته ول څه سرانجام لری. زما عمر، زما ژوند زما خاوند تراوسه ماته یی فکر نه وو شوی،که هغه زه پدی حال ولیدلم چې ګل یې مړاوي شوي او عمر یي نیمې ته رسیدلې غروری شاید مات شي

کاشکی دي حالت کې ما ونګوری! کاشکی دا شین والي د بدن مې د وهلو له لاسه او دا وچ وینی زما د مخ ونګوری لکه د کیسو پشان خیال وي او لکه شیشه مات نشي د زید روسته یو بل څوک کوټې راننوت چهره راته ډیره اشنا وه؟! اووو دا سړی خو هماغه مولوي دی؟! یعنی مولوي په واسطه زید پیدا کړم؟ مولوي کوښښ کوه زید د سلیم څخه جلا کړي!

د هغه بوډا مولوي زور چیرته او زما د زید زور چیرته؟ په ډیره بدبختی سره مولوی زید د سلیم څخه چې پر ځمکی باندی خپل په وینو کې لت پت ډوب پروت وو جلا کړو! زید ژوره، ژوره ساه اخلي لړ. ستړیا غوسه کمه کیږي
مولوي زید ته وایي: زویه دا زه د باندی باسم(مطلب سلیم(بس دی مړ دی کې خپل ښځه د لاس څخه ونیسه او د دی ځای څخه ژر لاړشی، اوس پولیسان رسیږي دا هسي هم حرکت کولی نشی(مولوي دا خبره کوی او سلیم په کش کولو کش کولو د کوټې څخه د باندی باسي!

اوس زه او زید یوازي پاتی شو، اوښکی می لکه سیلاو په مخ راروانی وي یوه لحظه هم درلیدلی نه زید خپل ښایسته د سپوږمی پشان مخ زما خواته راړوي!اوس کولی شم خپل صنوبر(یو رقم ګل دی) سم وګورم وای په کتلو کوم خشي نوم یي زړه دی په سینه کې

ketabton.com - The Digital Library

مې مات شو زما خاوند څومره مات شوي وه ، ړیري بې حده لویه شوي وه،سترګو بې خوبې څخه نارې وهلي!

ولې زه دلته ناسته یمه مګر نګورې زید راغلې!په سختي پورته کیږم خواته یې منډه کوم رسیدلو سرې یوځای د زید په نارینه او امن غیږي که پناه اخلم، د دنیا د ټولو امن ترین ځای که اوسیږم نور نه سلیم او نه تیاره څخه داریږم! زید بې حرکته ولاړ وه، او یوازي د زړه درزا وه چي آوریدل مي زما اوښکو دا لعنتي اوښکو د دریدو نوم نه اخیستو..سر مې د زید پهسینه که نور هم ننباسم، چي هغهخپل مردانه لاسونه زما د ملا څخه تاوه ویې، چي زه په ژړا او ګیله مند لهجه ورته وایم:

یغما- چیرته وي؟ ؟؟ زید چیرته وي؟ ؟ ولې دی دومره ناوخته کړه؟(ژړا مي ډیره شوه ځان مې نور هم د هغه سینه پوره جوخت کړو،زید خاموش وه، د لږ ځند وروسته په نیولي غیر نورمال لهجه وویل:زید یغم ......ماا.....! (لفظ یې نیمه کي پاتې شوو او سر یې زما ویښتانو که ننباسي! ژوره ساه اخلي او زما ویښتان ژر، ژر ښکله ویې او وایې:

زید- زما خوږې مه ژاړه، زما سپوږمې مه ژاړه، وګوره تر یوې اندازه پوري زه هم مات شوي یم قسم پخدای نور ژړا لیدلې نشم..! (د زید غږې رپیدې ، سمي خبري نشوو کولې ژړا مي ستونکې بنده کړه سترګي مي بندي کړې ترڅو اوښکي مې د څڅیدلو لاره بنده شي، زید زما مخ خپلو لاسونه کي ونیوه او په ځیر ځیر یې زاا مخ ته کتل

زما د مخ په لیدو د زید د څهرې رنګ والوتې او په حیران لهجه یې وویل: یغما مخ دي؟؟؟

زه خپل سترګي د اوښکو څخه پاکي کوم د هغه لاسون چي زما پر مخ دی لاسونو مي نیسم او ښکل کوم یې په دروغجني مسکا ورته وایم: هو زما مخ لږ حساس دي جدی مه نیسه! لږ وخت کي یوازي څو ورځو کي ښه کیږې !ته راته ووایه ما پسي خفه شوی وي چنار ګل خان؟!

زید بغیر له کوم خبرې هک پک مات راکتل بغیر د سترګو له رپیدلو څخه یوازي د ستوني منه(مطلب هغه غټې) پورته ښکته کیدل زید ګونګ شوي وه بلکل، د زید حالت څخه داریږم ، پوهیدم زما په لیدلو عرش څخه فرش ته وغورځیده کرار ورته وایم: زید

ketabton.com - The Digital Library

وواېه خفه وي راپسي؟!
زید په سختي باندی په آرامه غږ وایي:هاااا خفه شوی وم؟ زه مړ شوم یغما مړ شوم ، تباه دي کړم ، زما خایستو زید څخه هیس پاتی ندی ، په والله ندی پاتی...
:□#شهاب
د زید لفظونه او خبری زما په روح باندی تاثیر کوه، په درده ډکه خندا ورته وایم: زید باید ژوندي اوسي یغما لپاره! خپل عمر لپاره یی،تور سترګو لپاره یی ، هغه یغما لپاره چې هر شپې ستا په یادولو تیره وله ژوندي پاتي شوه!دا دلیلونه زما د خاوند لپاره بسنه نکوی! زه ستا څنګ کې د نړی تکړه انسان یمه.یوازي ستا لپاره می هرڅه په ځان تیر کړل دا یوازي څو دانی ساده زخمونه دي. تیر شو هیر شو زید نور ځان مه غمژن کوه.

زید آرام زما تندي ښکلی کوي او وایي: یغما ژوندي ورته دوزخ کوم، ستا د دي ټولو دانه دانه زخمونه حساب ورڅخه اخلم ! سړی به نه یم که د هغه نجس منحوس د مخ نقشه ورته بدله نکړم....

زه بغیر د کوم خبری څخه د زید په الفاظو کې چې ماته یې د خوړی زمزمي څخه په کمه نه غوږ نیولې وو، د دروازې په پرانستل کید او د ډېرو غږ زما څخه د خبرو کولو فرصت واخیست، هر شئ په بشپړ سرعت سره پیښ شو! زه نه پوهېدم چې څه وشول او څه ونه شول! یوازینی شی چې مې احساس کاوه هغه درد و! د زړه په

څنګ کې مې د مړینی درد احساس کړ، په ځمکه راولیدم، ساه اخیستل راته سخت او سخت کیده،زید د لیونی په څېر چیغې وهلې، هر څه راته ګنګس وو!غږونه نور هم زیات شول داسې ښکاریده چې پولیس کور ته راننوتي دي!
زما ژوند هم د فلمونو په څیر شوی و، که پولیس یو څو دقیقې مخکې راغلې وایي خدایه ستا په خدای کې څه کمیدل؟

هو، زما تور تالې او بخت دلته هم خپل کار وکړ! زید زما څنګ ته کېناست او زما سر یې په غیږ کې کېښود! په ورخطا او غیر نورمال (نیولی غږ) وویل: یغما، پاڅېږه، ولې داسې راپرېوتې؟هله، ښه جلی، پورته شه، وګوره، زه راغلم، هرڅه پای ته ورسیده! زما خایستو ، یغما مې،ته نه اورې!

ketabton.com - The Digital Library

وګوره ستا سپین کالی(د واده جامې) مې هره شپه په غیږه کی نیول!غوسه نشی بنه!باور وکړه لکه د سترګوو په شان می ساتنه تری کوله!حتا یو لکه (رټه ټاپه) په نه ده اچول شوی!

زید خبرې کولې زه یوازی تماشه کوونکې وم، د خبرو چانس ما نه درلود، د سینه درد مې په ورو ورو زیاتېده! څومره چې ما فکر کاوه چې سینه مې ټوټه کیږي! زید په چیغو او په ډکو اوښکو یی وویل: لعنتی ،نو دا امبولانس ولې نه راځي! خدایه زما ګل ځی! خدایه، بی نفسه کیږم!(زید زما مخ په خپلو لاسونو منځ کی نیولی او په ګیله منه لهجه یې وویل: یغما، زما ګرانې، واورۀ! رضوان د واده تالار انتخاب کړی

که تالار ووینې حتماً، د هغه غوړونه اوباسی! زما هیڅ خوښ نشو! پورته شه، موږ به په ګډه رضوان ته سزا ورکوو!(ما ورته په ګنګس انداز کتل د زید خبری پای ته نه وی رسولې او مخ یې له اوښکو ډک شو، زما خاوند ....زما پناه.... د آسمان د پراخ والې په اندازه ژړل او زه بې وسه پریوتی وم! هغه ژړل او زه مړه کیدم! اوښکې بهېدې چې زما بې وسه بدن لړزېده.

درد مې دوه برابره شوو چې د زید اوښکو توان مې نه لرلو.زه په سختۍ سره خپل لاسونه پورته کوم، او په لړزه توګه د زید مخ ته یې نږدی کوم او د هغه د اوښکې په خپلو ګوتو پاکوم! په بی وسه او نیولې غږ ورته وایم:

یغما- زید...زما خاوند.... ژاړ..... ژړاه....نه ..... کوی !م..مه ژاړه...مه...
ژاړه....
هغه زما ګوتې ښکلوې او دوام ورکوي،"یغما، ته باید زما لپاره د واده جامې واغوندې!"
اوری؟؟؟؟؟؟اه ستا په خیر می تنبله ناوی نه ده لیدلی!اه پورته شه ....

نو ګوره،بیا عصبي کیږم!(اه زما زید عصبي توازن نه لری، نور د خبرو توان راڅخه لاړو چې د زید غږ مې بیا واوریدی: رضوان، هغه به لاړه شي، ورته ووایه زه به له هغه پرته مړ کیږم، رضواااان ووایه چې مه ځاااا، هغه له ما خفه ده! هغه زما سره خبرې نه کوي، ته ورته ووایه،ته یی لالا یی نه یې!؟

ketabton.com - The Digital Library

داسې ښکاریده چې رضوان راغلی، خو ډېر ناوخته راغلو! کاش چې مخکې له تلو مې حسنات ورته خاستګاری کړی وی! خامخا به خوشبخته جوړه به وي د رضوان او حسنات د واده په فمر همغه حال کې مې په شونډو مسکا خواره شوه! رضوان په منډه زما خواته راغی او ویې ویل: زید، جان لالا، ارام شه، امبولانس راځي، یغما هیڅ ځای ته نه ځي مګر پرته له دې چې خپل تورکی لالا پرېږدي! همداسې نه ده یغما!؟؟مګر تا نه ویلی چې وریندار غواړم؟

په بې نفس او ناتوان شونډو مې کلمې په څیر وویل: تو..ر...کیه....
رضوان پورته شو او په چټکۍ له کوټې ووت! زید بیا هم چیغې وهلې او ویل یې: ژوند مې،لږ نور هم وزغمه(طاقت)، اوس رارسیږی، زما لپاره وزغمه(طاقت) وکړه!
زما سترګې ورو ورو پټیدی او د زید مخ ماته تار تار شو! یوازې د زید شعر چې له اوښکو او چیغې سره ګډ و، وروستۍ خبره زما په حافظه کې پاتې شو!

خوش خرامان می روی
ای جانِ جان
بی من مرو...
سر به خرامانِ منی
ای دل و جان
بی من مرو....

" دلته ملګرو داستان د دریم کس مطلب د لیکوال په ژبه بیان کیږی"

وروسته له هغه چې یغما له مریم سره لاړه،زید بې قراره وو ،په صالون کې په عصبي توګه قدم وهلو، د یغما په انتظار کې وو! یغما چې رانغله! څو ساعته تېر شول، د زید ناراحتی دومره زیاته شوه، چې په هرو پنځو دقیقو کې به یې له مور څخه د جینکو د راتګ په اړه پوښتنه کوله! زید په صالون کې ناست و او د یغما د راتلو انتظار یې کاوه،د جنګ او غوسې تیارې یې نیولی وه د انجونو د ناوخته کیدو په خاطر!

چې د اسما د ژړا غږ زید له فکری حالت څخه را وباسي!اسما په اوښکو او ډار سره زید ته مخ کې وویل:لالا وریندرا..ورینداره....

ketabton.com - The Digital Library

زید په تلوار وویل:اسما یغما چرته ده؟ولې ژاړې؟
اسما په مشکل سره وویل: لالا یغما وی وړه... وریندارہ یې په زور وی وړه!
د وریندارہ یی وی وړه!!!!!! دی کلمې په اوریدو! د یخ اوبو سطل په زید مخکی خالي شو او بې نفس و دریدی او د لیونیانو پشان یې چغې کړل" څه وایې په هوښ یې؟ چا یغما ویوړه؟ مریم چیرته ده؟

د زید په خبرو د آسما ژړا نور هم زیاته شوه او ویې ویل: نه پوهیږم پخدای نه پوهیږم لالا! مریم بهر منتظر ده، زید پوی شوی وو چې د یغما په تخته ولو کې خامخا د مریم لاس شته نو ځکه بغیر له څه ویلو په تلوار او زغاسته د دباندی خواته منډه وهی، د مریم په لیدو په غوسه د هغې خواته حمله کوی او وایې: چیرته ده یغما؟ مه وایه چې خبره نه یم چې پخدای قسم مغزی دی در مات کوم.

مریم په ویری او بنده،بنده لهجه وویل: زید د څه په اړه خبری کوی؟ زه له کومه پوهه شم چې یغما چا وړی؟
زید مریم په ځمکه ختا کوی او په غوسه ورته وایې: دعا وکړه کومه خبره چې کوی رښتیا وی کنه خپل قبر دی خپله کیندلی دی.

زید د مریم د ښنګ څخه په غوسه تیریږی او خپل موټر خواته ځې، موټر په چالانده کولو سره رضوان ته زنګ وهی او ددی پیښې په اړه یې خبر کوی، رضوان هم د زید پشان ورختا کیږی دواړه د پولیسانو حوزی ته ځې او شکایت درج کوی، د هغه ځای څخه چې د زید کورنی زیات خلکو پیژندل نو د حوزی مشر قومندان ورته زیات دلداری او د یغما د پیدا کولو قولونه ورکوی، د زید حالت نورمال نه وو رضوان پوهیدی خو هیس کار یې خپل د ورور د ښه کیدلو لپاره نشو کولی..

زید پداسی حال کې نه وو چې سوک دی ورسره په کراره خبری وکړی او هغه دی واوری، یو سوک د زید د سری کربښې څخه تیر شوی وو د زید وینه په جوش راغلی وه خو هیس کار یې نشو کولی او مجبور وو ځان کنټرول کړی، دواړه مانې ته ننوځې ټول موکود کسان په ژوره فکرونو او خفګان کې وه هیس سوک خوشحاله نه معلومیدی، زید بغیر له کوم خبری د یغما د کوټې خواته ولاړی او دروازه یې ځان پسی قفل کړه او هلته یې سر په زنګانه کیخودو...

ketabton.com - The Digital Library

د یغما عطر ټوله کوټه د بویه ډکه کړی وه، ژوره ساه اخلی او د یغما عطر خپل سینې ته کش کوی کوټه د نظر لاندی تیره وی او په غمجنه مسکا ځان سره وایې: یغما ملا دی زما و برباد کولو ته تړلی ده؟! هاا؟! زما خایستو وګوره زه دی کوم حال ته رسه ولې یم ... ای زما لیونی خبره یې کوم ورځ چې ما ستاس سره تصادف وکړو او تا راته به هغه سترګو وکتل همغه ورځ هم پوی شوم چې جنۍ یې! او هم می دربانډی زړه وبایلود...

سومره آسانه می زړه تاته ولړزیده، هغه زړه چې د هیس جنۍ په لیدو شور یې لا نه وخوړلی، ستا به یو نظر د عرش نه فرش ته راغي همغه ورځ پوی شوم چې زما ورځ را توره وی، همغه ورځ پوی شوم ته زما د مرګ فرشته یې، سومره هغه ورځ غوسه وی! سم د وحشی پیشوګانو پشان پوهیدم چې جنۍ یې نو ځکه تل می درته فکر و او ساتنه مې درنه کول او کوشش می کوی نور کسان خبر نشی دربانډی....

یغما تل د لری ښخه ستا خیال مې ساتی وګوره یو نن بی پروای می وکړل او انجام یې ستا الوتنه وه زما د ښنګ ښخه، یغما پوهیږی هره شپه ستا د عکس په کتلو ویده کیدلم؟! زما ناوکی زما سره دی څه وکړل وه ظالمې! یغما تا پر ما باندی تاریخ د سر ګردان کړو ما ټول بیچاره کړل خپل په غرور خو تا زه بدبخت او بیچاره کړم د ټولو ښخه..

لکه چې زما ښخه دی بدله واخیسته د ټولو هغه هم ښنګه سخت بدله دی هم واخیسته!
پوهیږی کله چې دی هغه خبری وکړل(مطلب د یغما د مینی اظهار د سلیم په لاس د تخته ول کیدو ښخه مخکی) خایستو مې په اسمانوو کی وم فکر نی کوی یو ښایسته خوب وینم، سومره کم و زما د خوشحالی بخت؟! که خبره شې څه پریکړه مې نیولی وه هغه ورځ(کوم ورځ چی یغما بیخبره د کندز خواته روانه شوی وه) شاید رانه مرور شی که هغه ورځ ستا ژړا نه وایې ما دواړه د مرګ لاسونو ته ورکول...

پوهیږی کله چی خبر شوم تللی یې حال می ښنګه شو؟ پوهیږی کله چی دی خپل وینښتیان ووهل ټول شپه ما سنګه تیره کړه؟ پوهیږی کله چی عصبی حمله دربانډی راغله ما په شپو شپو خوب نشو کولی ...

ketabton.com - The Digital Library

زید د لیونیانو پشان ځان سره خبرې کول، خپل د سګریټو قوطی راوباسې او د سهار د هوا روښانه کیدو پورې دوه قوطی سګریټ ووهی، ټول کوټه د سګریټو د دود څخه ډکه وه سهار د مولا په آذان د پولیسو حوزې ته ولاړی، خو د یغما څخه هیس درک نه وو؟ داسی لکه چی ځمکه چاودلی وی او یغما دی پکی ننوتلی وی؟! ټوله ورځ یې حوزه کی تیره کړه خو هیس خبر یې د یغما څخه پیدا نکړو شپې ناوخته کورته راغې او بیا د یغما کوټې ته یې پناه یوړه او خبرې شروع کړل د سو داسی کس سره چې شتون یی نه درلود....

د یغما بالښت یې په غیږ کی نیولی وو او د زیات عصبی او نارحتی څخه خوب وړیې وو، نن هم تیره شوه او د یغما څخه هیس خبر ونشو زید د جنون او لیونتوب اخری حد ته رسیدلی وو، هیچا دا جرئت نشو کولی چی د زید سره دی خبری وکړی حتا مور یې؟!!!

زید بیا د یغما کوټې ته ورغی او د هغې د کوټې په کتلو شو د واده د سپین جوړی په لیدو هک بک لکه ساه چی د بدن څخه وتلی وی ودریدی، هغه کال یې په کټ کیخودل او خپله هم ورسره پریوتی توله شپه یې د هغه کالو سره خبری کول: یغما پوهیږی هره شپه دی پدی کالو کې تصور کوم ای ظالمې سومره ښایسته ښکاری پدی سپین کالو کې....

په همدی توګه یوه هفته تیره شوه، داسی یو هفته چی مور ته په هفتې تیره شوه خو زید ته د زر کالو په برابر تیره شوه، پدی یو هفته کی هر ځل د مریم په لیدو د غوسی څخه یږ خپل کنترول له لاسه ورکو او که رضوان یې مخه نه وایې نیولی خامخا یې مړه کول، یو شپه ورته د حوزی څخه ورته زنګ راغی او د یغما د پیدا کیدو خبر یې ورکړی....

په تلوار یې ځان تر حوزی ورسه ویې، خبر راوړنکی مولوی وو! هغه د زور د نکاح تړلو سره د زور د نکاه لفظ په اوریدو د زید لاس او پښې له کار ولیدل او د دریدو توان یې له لاس ورکړو په نااباوره لهجه یې وویل: زما د خایستو په سر څه بلا راغلې؟

زید د پولیسانو د خبر په تمه نه پاتی کیږی مولوی ځان پسی کوی او د هغه د ورکړل شوی آدرس په لوری حرکت کوی، دومره په تلوار ځی چی په نیم ساعت کی هغه تاکل شوی ځای ته هغه کنډولې پشان کورته رسیږی! په تلوار د موټر څخه ښکته کیږی او د کور په خوا زغلی بغیر له کوم ځنډ څخه کوټې ته ننوځي او د مخامخ صحنی او منظرې

ketabton.com - The Digital Library

په لیدو هک پک کیږی، زید د اول څخه په سلیم شک درلود خو فکر یې نکوی چې دومره رزیل دی اوسیږی ...

خپل په ټول قدرت او توان یې سلیم د لغتو او بکوسونو لاندی ونیویې، دومره کلک یې سلیم وهي چې هغه نور د حرکت توان نه درلود ضرور شاید هډوکی یې ورمات کړی وه! مولوی سلیم د کوټې څخه بهر وړی زید تراوسه یغما ته فکر نه وو شوی! د یغما په لیدو نړی ورته یو دم تیاره کیږی، مخ یې د وهلو څخه شین او تور اوښتې وو ویښتیان یې نامنظمه د ټیکری لاندی کش کړی وه..

یغما په غیږ کې نیسی وصال یې ډیر کم وو د توفنچې په ډز، د زید نړی کامل خرابه او برباده کیږی یغما پر ځمکه غورځیدلی وه او زید دهغه سر په غیږ کې نیولی چغی او سلګې وهل، رضوان د پولیسو سره یوځای وړورسیدی، خو ډیر ناوخته وه ....
زید د لیونیانو پشان د یغما نیمه ژوندی جسد سره خبری کول، ګیلې کول او ژړل یې هو هغه زید چې د الماس پشان نه پری کونکې وو، خپل د معشوقې لپاره یې ژړل او ساندی وهل...

خبل د مړاوی شوی او رژیدلې ګل او برباد شوی عمر لپاره یې چغې وهل، د یغما د نیمه خلاص سترګو په بند کیدلو د زید بند د یخ پشان شو او چغې او ناری نور هم زیات شوه، رضوان بی غږه ژړل او زید یې په غیږ کې نیولی وو او د هغه د کنټرول کولو کوښښ یې کوی زید چغی وهل: رضوان یغما لاړه، پخدای لاړه، رضوان هغه لاړه، پریږده زه هم لاړشم، ساه مې لاړه، ژوند مې لاړه، پریږده زه هم لاړشم رضواااان مړ کیږم...

امبولنس راورسیدی او د یغما بی ساه وجود یې په سپین چیرکټ وځمله وو، زید د رضوان په هر ځومره منع کولو او نه پریخودلو په امبولانس کې د یغما د کټ سره کینستې او د شفخانی پخوا یې حرکت وکړو...

په توله لاره کې زید د یغما په کتلو کې ډوب وو، یغما چې رنګ په مخ نه درلود او د یو مړاوی شوی ګل پشان ویده وه، زید ګونګې شوی وو حتا نور یې د یغما سره لا خبری نکول، او داسی ښکاریده چې د یغما څخه دی هم خفه وی! د بت پرست بت د هغه د سترګو وړاندی د غر له څوکې څخه په ولیدو وو! که ویې نه نیسی خامخا د بت د مات

ketabton.com - The Digital Library

کیدو مخکی زید نابود کیږی، امبولانس د شفخانی خواته نږدی کیږی او د یغما نفس او نبض هم په دریدو دی ....

امبولانس راغي او د زيد بت يي عاجله کوټي ته بوتله،زيد پر ځمکه ناست و حالت يي بيخي د هغه خلکو په شان و چي د ژوند اخري شيبي تجربه کوي،هيس څه د هغه يو هفته مخکي زيد نه پاتي نه و هر سوک چي روغتون مخي نه تيريده نو د زيد باندي زړه سوزيده.زيد د خفګان په سمندر کي ډوب وهيچا ته يي پام نه و بغير خپل سپوږمي نه لږ ځنډ وروسته رضوان رازي او زيد پر ځمکه وينې چې په سوچونو کې غرق دی..

د زيد پر ليدو د رضوان په زړه کې عجيبه غم ننوزي، هغه زيد چي هيسکله په چا زړه نه سوزيده نن د يغما لپاره پر ځمکه ناست ده او په خود نده!اچا ګمان کو چي يو ورځ به زيد د ميني سمندر کي دومره ډوب شي داسي ډوبيدل چي د بربادي په قيمت يي وي؟!
رضوان د زيد خواته ځي او څنګ ته يي کيني او ورو وايي: زيد ! ته کور ته لاړ شه زه دلته يم هر وخت هر څه وشو زه درته وايم.

زيد هيس خبري نکولي او سترګي هغه کوټي ته چي يغما پکي وه پاتي وي، ايا مينه يي خپل بت پرست يوازي پريږدي او ځي يا وفا کوي او پاتي کيږی؟ رضوان بيا وويل: زيد لالا جانه اوري حالت دي ښه ندي جيګ څه
زيد سترې لهجه باند ورته وويل: رضوان چيرته لاړ شم نګوري نفس مي تلو کي ده نګوري سوک په سپين تخت د شفخانی په وينو کې لت پت پراته ده؟ورور دي برباد کيږي نګوري څه مي پر سر راغله؟! چيرته ولاړ شم چي يغما دلته ده؟!

رضوان خپل مخ زيد نه پټ کړو او په لاسو يي خپل مخ اوښکي پاکي کړي،اوښکي تويولي دي دواړو لپاره اوښکي تويولي د يغما لپاره چي د خوښي مخ يي نه وليدلي او شايد ونه ويني هيس ... اوښکي تويولي د زيد لپاره چي د سيند غاړي ته ولاړ دي که يغما ګټوونکي نشي زيد هم ورپسي ځانن غورزه ويې.څه يي پر قوي ورور شوي و؟!

هغه ورور چي خپل د نيکه پر مرګ چې د پلار څخه ورته ډير ګران وو يوه اوښکه تويه نکړل، هغه ورور چي قدرت نښان د دوی په کور کې وو، هغه ورور چي د پلار تکيه او ډډه وو، هغه ورور چي روضوان ته يي تل د مشر ورور پشان حمايت او مرسته کول د

ketabton.com - The Digital Library

يغما غم څه حال ته ورسه ويې؟!!

زيد ماشومانو پشان په ګيله منده لهجه وايي: رضوان که لاړه شي که زما د حالت مراعت ونکړي! رضوان نزي کنه؟ هر وخت ويينه شوه ښه صحيح پري غوسه کيږم ليوني غواړي مونږ پعذاب کړی...نا ... نا نه غوسه کيږم يو ځل سترګي خلاصي کړي ټول قهر او ناز يي اخلم..

رضوان خپل غږ صاف کړو او ويې ويل:هو وينيه کيږی يغما تا نه بغير هيچ چيرته نزي خو که ويينه شي اوتا دي حالت کي وګوري دربانديي په غوسه کيږی.
زيد- پريده غوسه شي پريږده وګوري له ما سره يي څه وکړل؟! پريده وګوري ټوکه يي هيس ښه نه وه.

رضوان زيد غيږ کي نيسي او ارامه وايي: هه نر دومره ضعيف نه وي خپل کنټرول لاس کي ونيسه.!
زيد- چا لپاره نر توب وکم دهغه چا لپاره چي دي لعنتي کوټه کي د چړو لاندي ده؟
د زيد هر کلمه د رضوان زړه په نښه کړي و هيس کله يي زيد دومره بي وسه نه و ليدلي، که پلار اومور يي زيد وګوري خداي نکړده د دي دنيا نه به ولاړ شي،مور يي فشار لري او پلار يي هم زړه حمله پري تيره شوي ده.هيس کله د زيد داسي کټلو توان نلري ...

زيډ- رضوان دا دروازه ولي نه خلاصه وی دا ډاکټران؟ داسي خو به نه وي چي يغماا----
--(زيد خپل خبر نيمه پريخوده حتي د خبري کولو نه هم ويره لرله..بعد له ډيري مودي عمليات کوټه خلاصه شوه شين آسماني کالو والا ډاکټران راووتل زيد په منډه خوا ته ورغي او په ورخطا يې وويل: ميرمن مي سنګه ده
ډاکټرانو زيډ ته وکتل او ماسکونه يي ښکته کړل او ويې ويل: عمليات پخير تير شو په وخت مو راوسته خو پاسيدل يي د خداي لاس کي ده!!ځکه زخم سره مريض حمله عصبي هم لرله ....!

زيد خپل غږ صاف کړ او بي واره يې وويل: يعني امکان لري ,,,,,,,,,چي هيس کله وينه نشي ,,,,کماا!....!
ډاکټر- هو امکان يي شته البته ناروغ بايد د خپل د وينش کيدو لپاره لامل پيدا کړی!؟ مطلب

ketabton.com - The Digital Library

د هغې مغز فعال دی باید یو امید او ډاډ ورکول شي ترڅو هغه خپل بدن ته د راویښ کیدلو اجازه ورکړی! کنه زمونږ له لاسه څه نه راځي.. هو متاسفانه اوس کما حالت کیده ....

زید سترګو باندي تیاره شوه که رضوان نه وایي شاید پر ځمکه غورزیدلي وي، ډاکټران لاړل او زید یي همسي برباد پریخود رضوان په تشویش وویل: زید وروره ښه یي؟

زید خپل سر وښورو او په منډه موټر خواته ورغي...
رضوان- زید چیرته صبر موټرواني نسي کوي حالت دي ښه ندي دواړه
ځو زیدددددد....

خو زید بغیر د رضوان د خبرو د آرویدلو خپل موټر ته لاړ او په اخر سرعت یي حرکت وکو،ځان خالي کولو ته باید چیرته تللي وایي؟ هغه ځاي چي خپل قسم یي پوره کړي؟
حوزي ته ننوتو سره سم قومندان ورته ښه راغلاست وویل: زید خان پخیر راغلې انشالله حاجي صیب ښه دي؟

زید خپل سر وخوځه ویي او په جدیت یي وویل: چیرته دي؟
قومندان- په یو تیاري کوټه کیدي.
زید خپل سر د قومندان غوږ ته نږدي کوي او کرار وایي: تیزاب لري؟؟
د زید په خبره د قومندان سترګي له حیراني خلاصي پاتی کیږی او په کلکه لهجه زید ته وایې: قانون به فیصله وکړي ..

زید په معنا داره الفاظو ورته وایي: که قانون واخلم؟
(د زید په خبره د قومندان په څهری شیطانه خندا راغله چي زید بیا وویل: قیمت؟
قومندان د خندا او خوشحالې څخه په نیولې غږ وایې: پنځه لکه!
زسد- لس لکه..

د زید په خبره د قومندان خوشحالې نور هم زیاته شوه او په غوړه مالي ډول یې وویل:
سمده زید خان هیس سوک به پوی نشي هر څه یو پیینه په خیر ښکاره کو..
زید خپل سر ښوروي او وایي: ورخطا یم چیرته دی؟ کومه کوټه کیدی؟ او هوو چوکي مو هیره نشي؟

ketabton.com - The Digital Library

قومندان- هر څه چي تاسو امر وکړی...

قومندان خپل یو اعتمادي کس ته وویل چي چوکي اوتيزاب راوړي،خپله یي زید سره د کوټي په مخ روان شو رسیدلو سره سم افسر له چوکي او تیزاب سره راځي چي زید هغه دواړو ته وايي: تاسو تللي شي.
قومندان او افسر ځي ! زید سلیم سره یوازي پاتی کيږي،سلیم د کوټي کونج کي پروت و د زید په لیدو یي قهقهه خندا پیل کړه او ویې ویل: اه د فلم هلکه د یغما داغ مي درته پر زړه پریخوده، زما که نشوه ستا هم نشوه ...

ایا تاسو خو د زید څخه د رحم توقع او امید خو نلري؟! زید په بي رحمي وربادي حمله وکړه او لکه حیوان یي ووهه تر دي چي د هډوکو د ماتیدو غږ یي اوریدل کیده،داسي بوکسونه په خوله کی ورکړل چي ټوخي سره وینه یي خوله نه رغله او همغه وهلو وخت کي وزته وویل: دا د دي لپاره چي زما د ښځې نوم په خپل مرداره خوله وانخلي ...

زید د ډیر ستړیا څخه په چوکي کیناست،لستوني بډ وهل یخ او بي رحمه یي سلیم ته کتل هر سومره یي کتل زړه یي تیره ته بدلیدو او رحم یي وجود نه تلو .چوکي سلیم څنګ ته کیخوده او د تیزابو بوتل چي اوس یي سر خلاص کړي و په لاسو کي نیسي سلیم د وینتیانو څخه نیسي او ځان خواته کش کوي،د زید غابنونه یو په بل لګیږي له غوسه نه او د لاسو فشار یي ډیرکیږی..

زید- په همدا مردار لاسونه دي زما پر ښځې وار مړی وو؟؟ (او بیا د سلیم دواړه لاسونه نیسي او تیزاب پري اچوي د سلیم چغي پورته شوي،له هري چغي سره یي د زید په شونډو ویروونکي موسکا راتله..لاسو نه یي چي خلاص شول وینتیان یي نیسي او مخ باندي یو دم تیزاب اچوي ...سلیم چغي وهلي او زید لکه لیونیو خندل...

سلیم- مرسته— مرسته ـ مرسته وسوځیدم(زید پورته کیږي او چوکي هخوا اچوي)
سلیم- مرسته ـ مرسته اوبه اوبه وسوځیدم..
زید- وسوځیږه هر شپه وسوځیږه دا زما حساب و د قانون او د قانون څخه هم پورته پورته (اشاره اسمان ته کوي او وایي:پاتي هغه جدا حساب دي. زما د خایستو ستا د

ketabton.com - The Digital Library

مرداري چهري په کټلو نباید پخواني بد خاطرات ورياد شي...لکه سپي باید مړ شي درد سره باید مړ شي خووو نه زما پر لاسو...! مړ به شي پر خپله کله چي ونشي کولي خپل مخ چاته ښکاره کړیک؟!

زید خیل لستوني ښکته کوی او د کوټې ښځه وځي د قومندان خوا ته ځي،قومندان د زید په لیدو پهچاپلوسانه لهجه وایي:کار دي خلاص شو زید خان؟!

زید خیل بکس راباسي او قلم له میز سر ښځه را اخلي،او پیسو مبلغ پري لیکي او قومندان ته ورکوي قومندان په ډیر خوشحالي وایي: مهرباني مو ده حاجي صیب ته سلام کوي.

زید پرته له ځواب نه د حوزي ښځه وزي اوروغتون ته زي،تیلفون یي مکرر زنګ راتلو ورته خو ځواب یي نه ورکو،بعد له لږ ټایم او فاصلي روغتون ته ورسیدپه بي ځانه قدمو د یغما کوټي خوا ته لاړو دروازه یي خلاصه کړه او ورو ننوته د یغما تخت ته نږدی شو هغه یغما چي اوس په ژوره خوب نړی ته تللي وه،زید د یغما په څیره کي ډوب شوټول مخ یي شین او ټپي ټپي و رنګ یي سپین الوتي و سري شونډي نوري سري نه وي بلکې رنګ یي سپین شوي و...

زید خیل لړزانده لاس د یغما مخ خواته کیخود،د مخ شین والي او زخمونه ورته لمس کول او څاڅکي اوښکي تویولي مخ ته یي نږدي شو او دانه دانه زخمونه یي ورته ښکل کړل سر یي په لاسو ورته کیخود او په سختي وویل: یغما جیګه شه ستړي شوم سمده غوسه شه مروره شه چغي ووهه خو داسي مه ویده کیږه،وګوره خایسته مخ نه دي رنګ تللي! خپل سترګو نه مي مه محروم کوه؟! سپوږمي مي اسمان دي ستا ښځه بغیر نا تکمیل دي پاسیږه او ژوند ته مي معنا ورکړه...

زید خبري کولي او یغما خاموشه پرته وه،شپګ ورځي تیري شوي او د یغما حالت کي هیس کوم تغییر رانغي زید حالت نورمال نه و په 24ساعتو کي 20ساعت یغما سره و په دومره وخت کي سلیم د مریم سره په همکاري اعتراف وکړ او د مریم کار محکمې پوری کش سو،خو کورني لخوا رد شوه نوره هیس سوک حاضر نه وه چي د مریم مخ ته لا وګوري او هغې خپل په کوټه کی ځان قیدی کړی وه..

ketabton.com - The Digital Library

تقريبا لس بجي وي چي زيد په ورخطايي کور ته راغي،زړه يي د ډاکټر د خبري طاقت نه درلود ډاکټر ويلي ول بايد ماشينونه لري کړو د يغما څخه او بدن(مثال زړه، ګورده، دا د کما ته چی کوم کسان ورشی د څو ورځو د تيريدو وروسته دا غوښتنه د مريض د پيواز څخه ډاکټران تل کوی.) غړی يي خلکو ته اهدا کړو..مګر شوني ده چي د زيد په موجوديت دي ماشينونه د يغما څخه لري شي؟

او د هغه د خايستو د وجود حصي بل چاته اهدا شي؟په اوږدو قدمو سره د عمارت نه لري دوه کوټو خواته لاړ،زيد درد لره خو د مور او پلار په موجوديت کي نشو کولي خپل درد ښکاره کړي، خامخا هغوي نشو کولي دومره درد وزغمي،زيد محکوم و چي د کورني مخکي ځان خوشحال او نورمال ښکاره کړي، کوټې ته د رسيدلو سره سم د پخلنځي ټول لوښي يي مات کړل ليونيانو غوندي شوي و،خوب کوټي ته دننه شو هغه کوټې ته چي يو وخت پکي يغما وه ...!

ګلدان يي مات کړو او خپل ويښتيان يي کلک ونيول،خپل ويښتيان يي کش کول او چغي وهل: لعنتي حق نلري لاړه شي مګر زما بدبخت اوسيدل درته بسنه نکوي بسنه نکوي هومم! زيد خپل د هري خبري سره يي اوښکي تويولي،په کم حق وايي چي ماشينونه لري کو تري؟وايي خپل د خايستو وجود مي نورو ته اهدا کړم هههههههه خپل د مړيني سند مي راباندي امضا کوي!! کوم ځاي انصاف دي خدايه نګوري حال مي؟ بس ندي؟

ځان سره يي خبري کولي او ديوال ته تکيه کړي وه لړ زنډ وروسته تيلفون يي راوخيست او د موبايل پر سکرين يي د يغما عکس راوړ، د يغما يو يو عکس يې اړوه ويې تر دی چې هغه عکس ته ورسيدی چي يغما ته په ګونډو شوي و او د چيلکې بند يي ورته ټره؟ خواشيني وخندل او عکس يې ښکل کړو او سترګي پټي کړي و او خوب يوړه... خوب يې ليدې چي يغما سپين کالي پر تن وه لکه ناوي؟! ويښتيان يي اوږده شوي و تر ملا پوري رسيدل وه!

زيد- زما خايستو سومره ښکلي شوي يې؟
يغما خندل او شاته شاته تله..
زيد- يغما چيرته ځی مانه بغير؟

ketabton.com - The Digital Library

یغما د یوې شیبې لپاره ودرېده او په خوښۍ یې وویل: زید دا ځای ډېر ښکلی دی! ته غواړې چې ماسره لاړ شې؟
زید په نیولې غږ وایي: زما خایستو ته دا د اور کربښه نه ګوري، زه نشم کولې د دی کربښې څخه تیر شم.
یغما- هو، ته نه شې تېرېدای، له هغه ځایه څوک نه شي راتلای!

زید- نو ته چټکې وکړه یو ګام مخکې راشه، شاید ته وکولاي شی چې له دی کربښې راتیره شي!
یغما په فکر ډوبه شوه او ویې ویل: زید، مور مې هلته انتظار کوي، ناوخته کیږي، زه باید لاړ شم! حتماً راته غوسه کوي!
زید- نو زه به څه شم؟ سمه ده، زه هم راځم انتظار وکړه!

زید په لوړ قدمونو سره د اور کربښو په لور روان شو! یغما ته نژدې کیدو سره یغما چیغه کړې: زید، ودرېږه، نږدې کېږه مه، دا ځای ستا لپاره نه ده!
زید په غوسه لهجه وایې: که نه راځې زه به پخپله راځم، له دې کربښې څخه نه وېرېږم،

زید د کربښې د اوختلو څخه په یو قدمې کې وو، چې د تیلیفون زنګ په غږ له خوبه راویښ شو او د هغه خوب نیمایي پاتې و! زید په خپلو لاسونو خپلې سترګې مښلی، د سهار رڼا په خونه کې خپره شوی وه.زید تلیفون ته بی حوصلی ځواب ورکړ!
د رضوان خوشحاله او له انرژي ډک غږ په تلیفون کې وپیچلو شو: زیددددددد هله زر خپل ځان شفاخانی ته راورسه،یغما په هوش راغله پخدای چې د رښتیاا لکه ستا په څیر لیونی ده، یواځې ستا نوم اخلي!

زید د حیرانتیا له امله ډیرې خبرې نشو کولی، باور یې نه شو کولی،چې خدای د هغه غږ آوریدلی ویې او د هیله لبیک ویلي،بی له اختیاره ځمکی په مخ سجده وکړه

"اوس کیسه د یغما له خولې بیان کیږی"

ما په سختۍ سره سترګې خلاصې کړې، د رڼا سره،داسې نه ښکاري چې ما ډیر خوب کړی وي!سپینه خونه زما سره اشنا نه وه، خپل ذهن فشار راوړم په یادولو دا چې زه

ketabton.com - The Digital Library

چیرته یم! لومړی شی چې زما یاد ته راغلو د ډزو غږ و او وروسته
د زید اوښکې! لکه چې زه اوس شوک څخه بهر شوم، ما په چیغو زید نوم واخیست!

یغما- زیددد....
زما لاس او زما د سینې په چپ اړخ کې، سخت درد تاو شو، د څو شیبو لپاره بې حرکته
پاتې شوم او بیا ځلې مې د زید نوم غږ کړو: زیددد

دروازه پرانیستل شوه او نرس په چټکۍ سره رادننه شوه!هغه سمدلاسه له کوټې څخه
ووته او څو دقیقې وروسته ډاکټر سره راغله،دواړو په حیرانۍ ماته کتل!
توبه خدایه په دوی څه شوی دی! فقط چې جن یې لیدلی وی! زه خپل ستونی صاف کړم
او په لوړ غږ وایم: زما خاوند چیرته دی؟
د نرسې په شونډو موسکا خپره شوه! وایي: هغه لیوني ستا خاوند دی! څومره بختوره یې
دا چې زیاته مینه درسره لري نژدې وو ډاکټر سره جنګ کړی وایې.همدا تېره شپه لاړو!

زړه مې غوښتل د هغې ویښتان وشکوم! هیڅوک حق نه لري چې زما زید ته لیونی
ووایي!غوښتل مې چې ځواب ورکړم، چې دروازه خلاصه شوه او رضوان ورخطا
راغی، په ډیر حیرانتیا سره وویل:یغما!

یا خدایه په دوي څۀ شوي، خو یو مرمۍ وخوړلی یم، مړه نه وم زه بیا ژوندی شوم چې
دوی به حیران شي!نرس راغله زما لاس څخه یې سیروم پیپ لرې کړو، ډاکټر هم زما
سترګې په ګروپ سره کتنه کوی، او د زړه ضربان یې وڅیړل (چک)بهر لاړه!
رضوان هم حیران وچ کلک ولاړ وو!

یغما- هوی تورکی څه شوي؟ رېښتیا یاد مې دي چې کلي ته لاړه شم او حسنات باندی
مرکه وکړم،له یاده خو نه دی وتلی؟؟؟
رضوان حیرانتیا ورو ورو په خندا بدلیږی او وایې: نه له یاده مي نه دي وتلي،څنګه یي
اوس؟درد احساس خو نه کوی!

یغما- نه، یوازې دا لاس مې درد کوي،د دې ډاکټر له امله چې دوی ستنې کار کړي دي!
رضوان په خندا سره خپل سر وښوراوه ویې چې زه بیا وایم: ترور بنه ده!

ketabton.com - The Digital Library

رضوان- هو، هره ورځ ستا لیدو ته راتلله! شاید یو څو ساعته وروسته راشئ
په حیرانتیا سره مې وویل:اوهی څو ورځې؟ما خومره خوب وکړی؟

رضوان خپه او غلی شو! چې ما وربانده غږ کړو: زید چیرته دی؟ دا نه وایي چې یوه دلته پرته ده او مرمی یې خوړلي! خاوري په سر نشي دا چنار ګل!
رضوان په ارمه وخندل او ویې ویل؛یغما پخدای ستا خوږې ژبي پسي خفه شوي وم.

مخکې لدې چې زه ځواب ورکړم ، دروازه په کلکه ډول خلاصه شوه زید بنده ساه رادننه شو! زما په لیدو په خپل ځاي کي جام ودرېږي! زما خاوند ډیر ستړی ښکاري! د هغه ږیره ولي دومره زیاته ده؟؟ تیره شپه څخه د نن ورځی کمه وه!

په کراره وایم: رضوان تا تراوسه دا انسان کړي نه دي،وګوره د مریض کوټي ته څنګه رادننه شو!

رضوان ارام وخندل او د دروازی په لور ولاړ! او زید ته په رسیدو هغي زید ورو په شا ووهلو او په مسکا سره وویل: دا ته او دا هم ورینداره!

رضوان لاړ او دروازه یې وتړله! زید بیا هم بې حرکته ولاړ و!
په شیطانت مي وویل: هوی چنار ګل اوښکي تویدل دي راته په یاد دي هههههههه څنګه دي چیغي وهلي!انژدی وو چې غوږونه راته کاڼه کړي ولا!

له لږ ځنډ وروسته زید په ورو قدمونو زما خواته راغی!
په ناباوره وویل: یغما؟
په خندا سره وایم: جان یغما!
زید یوازې لیدلی او ښوریده نه! په کټ کې ځان راټولوم لږ شان ځای ورته پریږدم!
له لاس څخه نیسم په خوا کي ورته ځای ورکړم! زید لا اوس هم په شوک کي وو،یعني په دوی څه شوي پېښه خو پرون شپه تېره شوه،او زه نن په راویښه (په هوش)شوم! نو کوم ځایي حیرانتیا لری؟ په کراره ورته وایم: زید ګونګی یې هوم؟؟
زید د لیونی په څیر زما مخ ته کتل!

ketabton.com - The Digital Library

په خندا د هغې مخ په خپل لاس پوښم او د هغه اوږه په خپل لاسونو مینځ کې ټینګه نیسم، سر مې د هغه په نارینه اوږه باندې کېدم! او وایم: زید، ماته داسې مه ګوره، زه وېرېږم! او هوو دومره درپسې خفه شوی یم چې مه وایه!(زید خبرې نه کول! چې ما بیا وویل: زید، ته په غوسه یې؟ ماسره خبرې نه کوی هووووم؟؟

زید ستونی صاف کړو او په ارامه سره وایی: ښه یې؟
یغما-هو، هو، زه ډېره ډېره ښه یم، ته زما تر څنګ اوسې دا ناشونې ده چې ښه نه اوسم!
زید خپل سر پورته کړ او زما په سر کېښود او ژوره ساه یې واخیسته! ما په ماشومانو په لهجه وویل: زید، ته زما ویښتان لاس ووهه؟

د زید موسکا مې احساس کړه، هغه زما په ویښتو ښکلي مچو کېښودل،د هغه ګوتې زما ویښتو ته لاړه او یو ښکلی ساز یې جوړ کړی! شیطاني فکر د یادولو لپاره د هغه له اوږو سر پورته کوم او په پراخه موسکا سره وایم: زید، په یوه شپه کې دې څه وکړل؟ وګوره څومره بوډا شوې!هههههه ته دی ږیرې ته وګوره!

زما د خبرو په تعقیب، ما خپل لاس د هغه په ږیره کېښود او زه د ماشوم په څیر لوبوم، زید په خندا راته وکتل او ویې ویل: زما خایستو، ته فکر کوې چې په یو شپه کې دومره بوډا شوم؟ ته نه پوهېږې چې څو ورځې بې پروا ویده وې! ته نه پوهېږې چې ما څه ورځې راوړی ای ظالمی!!؟ ته نه پوهېږې چې پرون شپه دوې لعنتی ماته څه وویل؟

زما لاس حرکت څخه ودریدل! او زه په حیرانتیا سره وایم: څو ورځې ویده وم؟

د زید سترګو د خپګان رنګ ونیو! خاموشه شو او څه یې ونه ویل چې ما بیا وویل: زید، راته ووایه، داسې نه چې کما تللی وم؟

زید سترګې بندې کړی او په آرامه یې وویل: هو شپږ ورځې ویده وې(یعني کما کې وی) ژوند مې شپږ ورځې او شپې چې هر یو یې په ما باندی زر کاله تیریده! هسی خو زه بوډا نه شوم!

یعني شپږ ورځې زه په خپل حال کې نه وم؟؟ یعنی په همدې خاطر تول حیرانه وو چې زه

ketabton.com - The Digital Library

ویښه شوم؟؟ زما خاوند په همدي خاطر مات شوي دي! زيد خپل د خبری وروسته په شيطانت وايي: او هو ربښتیا دا خبره هم باید وکړم زه ځوان هلک وم ستا د لاسه بوډا شوم دی ځو ورځو کی نو هیس ډول حق نلری ماته بوډا وو ایی او ما نشي پریخودلی، تا زه بوډا کړم، اوس مي باید وزغمي د سترګو توره..

د زيد په خبره زه خپل سترګي تنګ کوم او په کلکه يي چونګاری کوم او وایم: چا وویل چي زه تا ایله کوم، هو؟ لیونی چنار ګل! که ته وغواړي، بیا هم زما لاس نه خلاصیدلی نشي!
زيد په لوړ غږ خاندی او ما خپل غیږ خواته کش کوی او وايي:ای زما زړه لیونیه !!!!ځومره چي زه ستا سرپناه پسي خفه وم، څومره زه ستا په خندا پسي خفه وم!
هیڅکله مي هغه ورځي فکر نه کاوه، چي دومره ژور عاشق (میئن) شم.....

په خندا وایم: زيد، پاځیږه، زما زغم ختم شو،اوس به څوک راشئ زموږ پوزي به پري شي پخدای!
زيد- خو زما زغم زما د ژوند تر پایه نه ختمیږي، زما زړه،ته نه غواړې چي پوزه دي پرې نشي، نو ژر روغ شه چي کور او خپلي ژوند ته لاړ شو!

خدایه دی انسان سترګي ورځ په ورځ سپینیږي! په حیرانی وایم: یعنی چي ستا پوزه به نه پرې کیږي او یوازي زما پوزه به پرې شی! ته د شرم او حیا په نوم څه نه پیژني؟

زيد خپلي وریځی اوچتي کړې او زه یي نور هم کلک خپل غیږه کي ونیولم او ویي ویل: نه، شرم څه شی دی! ؟ ته زما ښځه یې، نامحرمه خو نه یی یا نامحرمه یی راته؟ ؟

د خپلو خبرو په تعقیب يي شیطاني وخندل، چي ما په دروغجنه غوسه وویل: ته زما په کټ کي د شیطان په څیر پورت یې، غټ سړی یې، که زما څخه نه شرمیږې، لږ خو خدای وشرمیږه، پورته شه نو!

زيد په خندا وايي: یغما ته لیونی شوی یی؟؟ ولی وشرمیږم،هسی مي عصاب مه خرابو ولا همدلته خبل تول ویښتان شکوم!

ketabton.com - The Digital Library

هغه هڅه کوله چې زما خندا کنټرول کړي، مګر کولی شم خپله خندا کنټرول کړم،د لبلبو په څير د خندا تکه سره وم په خندا وايم: ولې خپل ويښتان شکوی؟ خبر اوسه،چې يو تار ويښته دی کم شوو،نه دی کوم خبره ختمه (تمام)؟

دخپلی خبرو په تعقيب، خپل سر پورته کوم او د هغه ويښتان خپلو د ګوتو سره څيرم چې زيد وايي: يغما ته څه کوئ؟
يغما- ګورم چې ويښتان دی کم دی او که پوره!!
زيد په لوړ غږ خندای او وايي: نه کم شوی دی،ستا په جدائی کې ټول توی شول!

زه پوهيدم چې هغه ريښتيا وايی، تل د کنټرول څخه بهر شی، نو خپل ويښتان شکوي! ما د ګواښ په توګه وويل: زيد، پخدای که لاس دی ويښتانو کي ووهل،لاسونه به دی مات کړم،افسوس ستا په ويښتانو چنار ګل!
زيد- په سترګو ښځې می زما واک ستا په لاس کې دی!

په شوندو مې پراخه موسکا راښکاره شوه او وايم: ښه سمه د اوس پورته شه،ځاي دي راته تنګ کړو!
زيد- يغما همدا ستا زړه تنګون وو همدومره؟ د څو دقيقو لپاره مي پرېږده چي راحته ساه واخلم.
يغما- خو زما ځاي دی راتنګ کړی وی توبه خدايه،هاا خفه وم مګر اوس خفه نه يم،که پورته نشوي داکټر ته غږ کوم نور دی زړه!

لېونی چنارګل نه پوهېده يو پېړی په اندازه خفه شوی وم، خو زه ويريدم چې څوک رانشي او به شرمو ونه شرمېږو خلکو ته، زه پوهيدم چې هرکله زما خبره رامخکی شي زيد نور د هيچا خبرو ته ارزښت نه ورکوی..زيد له يو ټوپ سره کټ څخه ښکته شو ظاهراً غوسه وو او ويې ويل: صحيح شو ځاي دی پراخه شو!؟

په يوه شيطانت موسکا سره،کټ د خپلو لاسونو او پښو سره ټول بستر محاصره کوم او وايم: هوو ډير ډيرررر ځای مي پراخه شوو! سربيره پردې، وزن او دا سپورت عضلاتی هم بايد اوبه کړي!

ketabton.com - The Digital Library

زيد- بيا ولې؟؟
سغما- ځکه چې ډير ځای نيسي هههههههه!

زيد په خندا ماته کتل، ما دا ټولې خبرې د هغه د مزاج د بدلون له امله کولې. زيد چوکی سره زما څنګ ته راغلی!د ماشومانو او مظلومانه يې وويل: ته زما په حق ډېره ظالمه يې بدرنګې!مجبور چې درباندی بنه(دويم ښځه) راوړم

د زيد په خبره بالبنت ورته وربانډی ور غورځوم! او په حيرانتيا مې وويل: چاته دی بدرنګه وويل!؟؟په چا باندی بنه راوړی هااااان؟؟؟ (زيد وخندل او په خپلو سترګو يې ماته اشاره وکړه! چې ما په غوسه وويل: هلووو ليونۍ زيد خان! ته له کوم ځايه پوهه شی چې همدا بدرنګه چې لوړ قد،نری وريځی،ښايسته سترګې، غونچه شونډی ،بينی ګک قندول، او اخيره کې د شيدو په شان سپينه نو ځومره خاستګاری لری هوممم؟؟؟

او په عين حال کې،هم تاته او هم خپلی بنی ته اور اچوم سپين سترګی‌په بدرنګک!!
زه خبری کوم،او هغه ورو ورو خندل!زما خاوند خاندی، او زه د ګل پشان غوټيږم

زيد کرار وايي: اه، زما خايستو ځومره مغروره شوی! هو، زه ستا د ښکلا په پرتله هيڅ نه يم! په ناحقه خو ستا بت پرست نه يم!
خندل مې او په لوړ غږ وايم: واې،زه قربان شم خپل مات شوی خاوند څخه!"
زيد- خدای دی نه کوی د سترګوو توره!هيڅکله داسې مه وايه حالت مې د خراب کيږی ستا دی لفظ ته.....؟!

په خندا مې ورته وويل: زيده زه د رښتيا شيږ شيږ ورځی ويده شويی يمه؟
د زيد څيره خفګان څرګند کړ او سترګې يی ښکته کړی.ما نه غوښتل چې د زيد خفګان وګورمه زيد خپل سر يی کرار وخوځول او ويې ويل:هو
يغما- بيا څه وشول؟
زيد- څه وشول؟؟؟
يغما- مطلب ولي دومره ويده شوی يمه؟

زيد نور هم خفه شو او په نيولي غږ يې وويل: ډاکټر ويل ته په هوښ راتلو لپاره بايد يو

ketabton.com - The Digital Library

دلیل پیدا کړې.خو تا د هوښ راتلو لپاره حتمن کوم دلیل نه درلوده. حتا همدا پرون شپه یی وویل چی ماشین باید بند کړو او د بدن غړي دیــ(زید خپل د خبرو دی ځای کې چوپ شو زید څه وویل؟ ما د هوښ راتلو لپاره دلیل نه درلود؟ مګر زید خپل زما لپاره دلیل نه وو؟ مطلب زید فکر کوی چی ما کوښښ ندی کړې په هوښ راتلو لپاره او زید می له پامه غورځولې.

په غوسه مې وویل: ډاکتر غلط کړی چې داسی یی ویلی .په هوښ راتلو می یو دلیل پورې اړه درلود.کنه ستا په شتون کې هېڅکله بی هوښه کیدلم نه. یو هېړی څه می په خوب لیدل هر وخت؟! یعنی شیږ شپې او ورځې مې یواځې همدا یو خوب مې لیدلې(زید ما خواته کتلو خبری یی نکول.چې ما وویل: زیده ته می لیدلی کوښښ می کول ستا خواته راشمه خو هغه ځنځیر چی زما په پښو لاسو کی تړلی وو نه می شو کولی درشمه.نیو هېړمه اخر ځل چی شاته تیل وهل شومه څه سبب شو چې ځنځیر وشلېدل او تا خواته می منډه کړل...

زید ډیر خفګان سره زما خواته کتل چې ما کرار وویل: زیده داسی مړاوی مه اوسه.وګوره جوړه تیاره یمه.بد بوتې بلا هم نه وهی.او تر څو چی ستا ویښتان لکه غاښونو په شان دی سپېن نکړمه هیچ چیری نه ځمه وعده ده.

زما په خبری ښایسته خندا زما د خاوند په خوله راښکاره شول او ویې ویل: وعده ده؟ په ډاډمن لهجه او په خندا می وویل: وعده وعده ده.

مازدیګر ترور،اسما،او رحیم تره له ګلانو سره راغلل ډیر خوشحاله ول.او کامله شفا یی راته وغوښتله. یو ساعت کیناستل او بیار ولاړل.زید باندی تللی وو فکر کوم کار یی درلوده.حوصله می نه وه نوره او هوا هم تیاره کیدله. ځان می د مجلې په لوستلو بوخت کړی وو.او د چیستان په ځواب مې فکر کول.چې دروازه خلاصه شوه. ور خواته می وکتل او حیرانه شومه زید له ګلانو او ډیرو پلاستیکونه یی په لاس د ننه شو.ډیره حیرانتیا می د زید ظاهرې بڼې ته وو؟! خومره یې په خپل ځان ګوتی وهلي وو.

ږیره یي کمه کړی وه.او نقره یی یخنقاق یی په ځان وو،په خندا زما خواته راغی. او ویې ویل: د سترګو تور می ښکلی ده؟

ketabton.com - The Digital Library

بد بد می ورته وکتل، چې زید په حیرانتیا وویل: بیا څه شوې ولې داسې ګوری؟
یغما- لومړې نو چیری ورک وی؟دوهم واده د دی چی دومره دی په ځان ګوتې وهلې؟!

زید کرار وخندل او ویې ویل: لومړی خو ولاړمه او خپل مینې ته می خریداری وکړه.
دوهم خپلی ښځی لپاره می په ځان ګوتې وهلې کومه ستونزه ده؟
یغما- لومړی خو دی ښه وکړه د روغتون ډوډی بیخی زړه یی راله خرابه کړی یواځې غرمه می ډوډی یی خوړلې.او دوهم وای دی پرځان وی زید که چا درته کتلی وی...
زید په کړس کړس وخندل او ویې ویل: ښه نو چې راګورې نو زما ګناه څه ده؟!

یغما- تاته چا ویلي ځان نه یوسف د زمانې جوړ کړی؟ او څه دلته په جړ سر پرته یمه؟(
زید د ډیر خندا څخه خبری نشوې کولې چې ما بیا وویل: هیبیی پر ما باندی خاندی؟!
زید سر یی د نه پشان وخوځول او ویې ویل: نه خدای نکړی.
یغما- سمه ده ته راوړه څه دی راوړی.رشتیا کاکو خو د هیر شوې ندی؟

زید زما خواته راغی او سپین ګلونه یی زما خواته ونیول او په خوشحالې وویل: دا دی زما ګل ته ډالی ..
په خندا می ګلان واخیستل او بوی می کړل او ومې ویل: مننه جانان می.
زید داسی ښایسته وخندل چی بی اختیاره می وویل: ستا خندا زما ژوند ښایسته کوي.وخانده او زما د ژوند اوړی تل لپاره ښایسته کړه.

زید- په سترررررررګو ته همداسی راته ناری وکړه څه به تل درته خاندمه.(ګلونه یو څنګ ته ایږدمه او پلاستیکونه یی له لاسه اخلمه.هههههههه داسی لکه یو ماشوم ته یی چی خریداری کړی یی.له چپس څخه نیولې تر لالي پاپ ژاوله او ډول ډول جوسونه یی اخیستی ول.اخ جان قربان می له خاوند نه شمه.هههههههه خاوند ستا نه قربان.لکه یو وړی پشان لګیا کیږمه خوړلو ته.. چې د زید غږ اورم چې وایې:

زید- جان می لږ په کراره ولا تول یی ستا دی.
له خوړلو نه ډډه کومه او بالښت ته تکیه کوم او وایم:سمه ده هسی هم مړه شوم نوره.
زید- کوم ځآی خو دی درد نکوی؟
د زید د پعذابه ولو سوچ مې ذهن ته راغې او په شیطانه لحجه مې وویل: نه ښه یم یواځې

ketabton.com - The Digital Library

ګروپ مړ کړه او خپله هم لاړ شه .
زید په حیرانتیا وویل: څه؟؟ چیرته ولاړ شمه یعنی څه غواړې؟نو څه دا تول لاره د چا لپاره راغلی یمه؟

اوږې می پورته واچولې او په خندا وایم: ماته یی څه د نرسانو لپاره به راغلی یې فقط چی زه دی نه پیژنمه!!؟
زید- یغما اعصاب می مه خرابوه سمه انسان غوندی کینه ولا خفه شوې یمه درپسې.
ای جان دومره یی په مظلوم انداز وویل چی زړه می ورته و سوځیدی او د پعذاب کولو مې ورنه ډډه وکړه. او ومې ویل: ښه سمه ده اوس ځان ماشوم ماشوم مکوه .
زید په خندا شو او ویې وویل:یغما کولی شې لږ ځآی قرض راکړې؟

خندا می تیره کړه او په تنده لهجه می وویل: نه ځآی می تنګ کیږی .
زید- پخدای هماغه کنج کی ځآن ځایومه څو دقیقو لپاره .
خندا می نور نه کنټرول کیده په خندا مې وویل: سمه ده.خو یواځې څو دقیقې!
زید خوشحاله شو وو خواته می راغی یوې خواته ټولیږمه او زید ته ځآی ورکومه.
زید کټ کی څنګه ته می تکیه وهی او وایې: دومره هغه چوکی کې کیناستلم بیخس ستړی شوم.

یغما- کاش کور ته تلی وایې!؟
زید- نه نو دومره هم ستړی نه یمه او هو یو بل څه غواړمه ښکاره کړمه درته.(زید خپل د خبری سره سم خپل موبایل راویستو او عکس زما سترګو مخې ته نیسي. موبایل ورنه اخلمه او عکس ته په غور ګورمه.د قصر (هال)په شانتی ځآی وو؟! په حیرت وایم: زید دا څه لپاره دی؟

زید په خوشحالي وایې: زما او ستا د واده تالار یو میاشت وروسته ان شاء الله.
واده مخکی لرو؟په حیرانتیا می وویل: ټوکی کوی؟
زید- نه ولي ټوکی وکړم؟! خیر کار کې تلوار ښه دی!

تر سهاره مو کیسی وکړی او ومو خندل،کله چی سهار زید له ډاکټر سره خبری وکړی او زما رخصتیې واخیستل.تقریبا یو میاشت تیږه شوه او جالبه پیښې وشوې راسره.

ketabton.com - The Digital Library

لکه حسنات او خاله زما لیدو ته راغلل چې حسنات می هم ریباری وکړه.که څه هم د زید غیرت سره مقابل شو خو زما په شتون حل شو.امکان نه درلوده زما په شتون زما وررور ته چنارگل څه ووایی.خو زما کارونه یی بی ځوابه نه پرېښودل.

لکه ټام او جیری(پیشو او موږک)پشان شوې وو کله ناکله یی ځورولمه.اخر رضوان ا حسنات ته یی وړوکی محفل ونیول. او زمونږ دواړو واده یوه ورځ کی وټاکل شوه. په حقه چې ښایسته جوړه وه دواړه.وروسته له مودو د واده ورځ ورسیېدله .هو سبا آخری ورځ زما پرته له تخلص می ده.سبا ته د ټولو مخ کی د زید تخلص ځانته اخلمه.یغما زید غضنفری.

سترگی می وتړلې خو خوب مې د سترگو څخه تختیدلې وو،په سختی می سترگی وتړلې او ویده شومه.سهار له آذانو سره پاڅیدمه.اودس می وکړو او د شکر سجده می پر ځآی کړه.حسنات او اسما راغلل راته .دری واړو جامی مو واخیستې او سینگارتون په لوری ولاړو.د سینگار کار تقریبا څلور ساعته وخت ونیول.
لومړی حسنات تیاره شوه.اوفففف چې څومره ښایسته شوې وه د نکریزو شپې په جامو کی.

یغما- حسنات څومره ښایسته شوې یې ما شاء الله.
حسنات په ناز وخندل او وویل: مننه کوم خوږې می .
یغما- هغه خو هسی هم یمه خو ته هم ښایسته شوې یې .
زما په خبره حسنات او اسما دواړو وخندل.اوس زما د سینگار نوبت وو سینگار ښځې ته می ډیر تاکید وکړو چې ساده فیشن راته وکړی.ډیر سینگار می نه وو خوښ.

څوکی کیناستمه دوه ساعته می ښور هم ونخوړلو، کار یی خلاصیږی بالاخره او د پاڅیدو اجازه راکوی.زما سره د اسما کار هم خلاص شو.اسما هم ډیره ښایسته شوی وه د ارایشگرې او اسما و حسنات تعریف خندا یی راوستلو.سینگار والا ښځه خپل کار کی بلد وو ډیر ښایسته او ساده فیشن یی کړی وو.

اسما په خندا راته وویل:اوفففف چې دواړه وریندار گانی می سپوږمی په شان ښکلی شوې.نظر نشې ما شاء الله.

ketabton.com - The Digital Library

حسنات له شرم نه په ډکه لهجه وویل:خپله هم ښایسته شوې یې ګرانې.
یغما- هوی مننه او تعریفونه پرېږدی زید او رضوان ته زنګ وکړی .چې راشی کار ختم دی.

اسما سر خوځوی او زید ته زنګ کوی او مور ته وایې: تاسې خپل شالونه خپل پر مخ واچوی هغوی هم اوس رارسېږي .

څنګه چې اسما ویلي وه مور هم خپل شالونه په مخ اچو او زید و رضوان ته په تمه کېږو وروسته له پینځه دقو د موبایل غږ پورته شو او اسما جواب ورکړو: سمه ده ورور دا دی در ووتلو(آسما مونږ ته اشاره کوی او وایي: هله چی راغلل یغما ته په تمه شه اول حسنات ورمه.ترور له رضوان سره راغلی په تمه نشی .
یغما- سمه ده لاړه شه.

اسما حسنات دباندی وړی او بیا راځی ما له لاسه نیسی او وایي: راځه وریندار جانی.
کرار کرار د اسما سره له سینګارتون څخه وځو.سر می ښکته وو او شال سره می زید نشو لیدلی. خو پوهېدمه چي د نن شپي د مجلس لمر بیا هم زید دی.زید د موټر دروازه مور ته خلاصوی او څه وو اسما دواړه شاه سیټ کی کینو.

موټر له ښایسته سندری سره حرکت کوی.او وروسته له څو دقو تالار ته رسېږو. اسما زمونږ نه مخکی ښکته شوه او لاړه. چې ما وریسی ناری کړل:هی اسما چیرته ځی؟ ما اوس څوک یوسی.؟
زید په خندا وویل: څه دی ورمه.
له شرم نه می غمبوری سره شول .زید ښکته شو او د موټر دروازه یې راته خلاص کړه زه یې د لاس ونیولمه او په ښکته کیدو کی یی مرسته وکړه راسره. فرشته ترور او ترور دواړه زما ښه راغلاست ته راغلی ول.

لاس په لاس د زید سره تالار ته ننوتلو او ناوی خونی ته لاړو.په ننوتو سره سترګی می په رضوان او حسنات ولګیدلی،حسنات سر یی ښکته نیولی وو او رضوان غږېده.
کرار د زید غوږ ندی ته وایم: زید وګوره دواړه څومره ښایسته ښکاری ما شاء الله.
زید- هو خایستو مې.

ketabton.com - The Digital Library

د رضوان خبرو زمونږ خبرې بندې کړې: واه واه یوسف زلیخا راورسیدل(رضوان خپل د خبرو سره سم راغی او زید یې په غېږه ونیوی او ویې ویل:مبارک د وی وروره او تاته هم اغلې یغما.
زید- ژوندی اوسی رضوانه.اوس ته ما پرېږده او حسنات ته ولاړ شه چې زه خو خپل د میرمنې مخ خو وګورم..؟!

رضوان خاندی او سپېن سترګی وایی او ځی چې زه زید ته وایم: زید بده ده مننې ته د هم پرینښوده څه کار د وو ورسره .
زید- بد نده زما سپوږمی.نپو هېږې دی ورځی ته می څومره انتظار کړی.(زید خپل د خبرې سره سم خپل لاسونه پورته کوی او زما شال سم کوی نشم کولی دا وخت بیان او توصیف کړم درته زید زما او څه د زید له لیدو حیرانه ومه.اوففففففف د لونګی او افغانیو کالیو سره څومره ښایسته شوې وو.بیخی افسانو په شان.

زید کرار غږ باندی وویل: زر ما شاء الله ما شاء الله ژوند می(زه د شرم څخه سر ښکته اچوم چې زید په خندا وایې: همدا شرم می خوښېږې ستا خایستو مې.
زید زما لاس نېسی او رضوان او حسنات خواته ځي.نن دواړه وورنه ډېر ښایسته شوې ول وای د مجلس په بخیلو انجونو غږ می سم کومه او په لوړ آواز وایم: هی تورکیه څنګه نور دی ویستلی.
زما په خبری رضوان په خندا وایې: خپله خو دی زما فقیر د عالم څخه زیات نور ویستلی.
په خندا وایم:هغه خو ده ولی ته هم بد نه یی ورور.

څلور واړه خاندو چې زموږ د خندا سره سم فرښته ترور خاله او اسما یوځای کوټې ته راننوځې، او موږ د تالا مجلس سالون ته هدایت کوی اول حسنات او رضوان داخل کیږی بیا زه او زید ټول سالون تالار د چک چکو غږ نیسې لکه چې د زید عمه او مریم ندی راغلې! مجلس په خلاصیدو وو یواځې د سپین واده کالو اغوستل پاتې وه..

ما د حسنات سره د کالو په اغوستلو کې مرسته وکړل او هغې زما سره، د حسنات سپین د واده کالې زما د کالو څخه زیات ساده وه یو تورکې جوړه وه، د زید غږ مې وآوریدی چې ناری وهل: یغما راشم؟

ketabton.com - The Digital Library

يغما- هو راځه.
زيد او رضوان دواړه جوړه رادخل کيږی کوټې ته، تورکې د حسنات خواته روان شو خو زيد هک پک د دروازی مخکې ولاړ وو او ماته يې راکتل، د څو ثانيو وروسته زيد زما خواته رانږدی کيږی او په پراخه مسکا وايي:

در وصف تو چې گويم؟؟
که تو خود جاني و جهاني....

د واده محفل خلاص شو او نکاح د دويم ځل لپاره وتړل شوه، او د مشرانو د لاسونو په ښکوله ولو سره چې د فرشته ترور، خاله، او رحيم کاکا چې زموږ دواړو هم د حسنات او هم زما د وکيل شو، ما په عمر کې دومره مهربان انسان نه وو ليدلی .. د مانې خواته روان شو فرشته ترور د دری منه سپاندی(اسفند) دود کولو وروسته اجازه راکوی هر يو خپلې کوټې ته لاړشي، زيد د محفل څخه نيولې تراوسه زما لاس کلک نيولې وو او يو ثانيه يې لا خوشې نکړو ټول وخت يې راته ښايسته اشعار زمزمه کړل..

زيد د کوټې دروازه خلاصه وی او دواړه کوټې ته ننوځو، وای دا کوټه سومره ښايسته سينګار شوی وه، ټول کوټه د سپين ګلابو باندی ډيزاين شوی وه او د ګلابو ښايسته بوی ټوله کوټه نيولې وه، زيد غټه ساه اخلې او په خندا وايي: اه خلاص شو راحته شوم.(او خپل د خبری سره سم ما د لاس څخه نيسې او د کټ خواته ځي د واړه کوړه ښنګ په ښنګ په کټ کې کينو، زيد زما سترګې ښکله وی او زه يې په مقابل کې دهغه مردانه لاس ښکله وم..

زيد خپل سر زما غيږ کې ايږدی او خپل په ښايسته غږ وايي: اه زما خايستو، د زر کلونو په اندازه ستړی يم! دا لاری سومره خاوری او تکليفونه درلودل! خو شيرنې او خوږ والې يې د درد څخه زيات وو! خايستو مې غواړم د زر کالو په اندازه ستا غيږه کې خوب وکړم او ته راته کيسې وکړی..

خپل لاس د زيد په ويښتيانو کې تيره وم او وايم: نو کيسه درته وکړم؟
زيد- زما عمره ته يواځې کيسه وکړه زه د عمر تر اخيره ستا د کيسو د آوريدو څخه نه ستړی کيږم!

ketabton.com - The Digital Library

د زيد په خبره خاندم او ويښتيان يې ښكله وم او وايم: نو غوږ ونيسه زما مغروره چنارګل(خپل ستوني صاف كوم او كرار د كيسې په بيان كولو شروع كوم:

وو نه وو په پخوا زمانه كې يو جنۍ وه..
په نوم د يغما، زړه يې د نوم پشان د غمونو كور وو..

تقدير يې د شپې پشان تور او بدبخت وو..
ناساپه د دی په ژوند يو ړنا وپرقيده..

تور او د غم آسمان باندی يو لمر وځليدی..
زړه يې يو سړی و تخته ويې...

هغه سړی چې د يوسف پشان خايسته وو...
او د زليخا پشان عبادت كونكې..

د قيس د جنون (مجنون) په اندازی..
او خپل د غرور تر حده..

هغه كس بل سوک نه وو بلكې د هغې بت پرست..
زيد مشهور په بت پرست..

هغه بت برست چې د هغه مينې د هغه بت ته نوی ژوند او نوی روح وركړل، هغه بت چې د بت پرست په مينه ليونی شو او ساه او روح يې واخيستل او د زيد په مينه كې ډوبه شول...

#د بت پرست ناول پای...
#ليكوال: ناشناس...
#ژباړونكې: خواجه زی خيرونديه اداره..

ketabton.com - The Digital Library

مننه کوم د ټولو هغه ملګرو څخه چې د ژباړې او د ناول په نور تخنيکي کارونو کې زموږ سره مرسته وکړل او خاص مننه ستاسو لوستونکو څخه چې موږ مو حمايت او تشويق کړو دا وو د بت پرست ناول پای د نور داسې خونده ور ناولونو د ويلو لپاره زموږ د ټلګرام چينل جوين او خپل ملګری دعوت کړی...

#خواجه زی صاحب.

Https://t.me/shuhab00

Edit From bashir Ahmad Shabab

Thank you for reading

Find more e-books and articles on Ketabton - your multilingual digital library.

www.ketabton.com

Ketabton - Pashto, Farsi, Arabic & English